Ներսես Շնորհալի
Յիսուս որդի
1702

Եւ ժուժկալեալ առաքին ին·
սակայն յաղթեալ որպէս մարմ ին։
Եւ ես կրօնաւորս առ ՚ի բար ին·
և կատարեալ գոլ ՚ի չար ին։
Որպէս եսայէըն նախամ ին·
Բայց ըստ հոգւոյ գոլով վերջ ին։
Մաճառաւակրուքս անգին գանձ ին։
վասըն յագման յորովայն ին։
Եւ ես եղծանօղըս կամով ին·
զգերս անդրանկաց որ ՚ի յերկ ին։
Զոր աղաչեմ դեսպանդ վեր ին·
զի չխան դաստուցըն հրեղ ին։
Բացցին և ինձ դրունք եթեր ին·
որպէս յայնժամ իսրայել ին։
Յանցես ՚ի վեր զանկեալ հոգ իս·
ըստ լուսակազմ աստիճան ին։
Որ յօրինակ մարդկան բեր ին։
յերկրէ յերկինս անդրադարձ ին։
Օծմամբ անուշ իւղոյ հոգւ ոյն·
զոր կորուսի խառնմամբ չար ին։
Օծցես ըզ գլուխս իմ վերըստ ին·
պահպանական աջով քոյ ին։
Ո՛ջ ժուժկալեալ դէմ հզօր ին·
գօտեկռուիլ ըստ յանկու ին։
Բան զի տըկար գոլով անձ ին·
անկայ ՚ի բռունն անըզգամ ին։

Է
301

Առ կարկառեալ զաջդ երկնայ ին․
հաս 'ի թիկունս իմ 'ի մարտ ին։
Եւ խորտակեա՛ զիմ թշնամ ին․
զի մի՛ կայցէ՛ այլ 'ի յոտ ին։
Երկոտասան ցեղապետ ին․
ծընեալ որդւոց նահապետ ին։
Դաւաճանեալ մետասան ին․
զյովսէփ 'ի ձեռն իսմայէլ ին։
Օ եղբայրն իւրեանց վաճառեց ին․
ընդ երեսուն դահեկան ին։
'Ի նմանութիւն աշակերտ ին․
գաղտ նենգաւորն գող յուդայ ին։
Վաճառեցա՛ր տ՟ր ընդ նըմ ին․
ծառայ 'ի տա՛ն պետափրէ ին։
Եւ փրկեցէ՛ր յեգիպտուհ ւոյն․
զյոգի մաքո՛ւր ողջախոհ ին։
Մտեր 'ի բա՛նտ փարաւոն ին․
տեսիլցուցէ՛ր 'ի գիշեր ին։
Արձակեցէ՛ր վասն նորա ին․
և կացուցէր տէ՛ր աշխարհ ին։
Նոյնպէս և ի՛նձ դաւագործեց ին․
որդիքըն մօ՛ր գաղտ նենգեց ին։
Բազմաբեղո՛ւն ախտից մեղ աց․
վաճառեցին զիս դիւրաւ ին։
Թէ և լցի՛ զկամըս նոր ին․
անհակառա՛կ գոլով նըմ ին։

Սակայն հաճոյ գիս 'ի բանսս ին .
յանել անլոյս աչքերան ին :
Ր․ձլ որ ըզ նա յամենայն ին .
ազատեցեր ան յոյս մայր ին :
Ի․ծ գիս փրկեա տէր ընդ նըմ ին .
'ի զանազանն ախտից չար ին :
Ի․ գիպտոհուդ մամ սջոտ ին .
մի մատնեցայց դարշպռուընկ ին :
Ր․յնոր սողայ նըման օձ ին .
ահեղ կոչէ ըսպայուած ին :
Ր․ձլ բարձրացոյ քան ըզ նոս ին .
և տէր կացո յեգիպտոս ին :
Օ․ե յաղթեցից չար իշխան ին .
աներևոյթ թըռնաւոր ին :
Պ․սով ամենայն լինել նոր ին .
գիս տուն արամ կենաց հաց ին :
Օ․ե յաջեցայց և բաշխեց իգ .
որք են կարօտ անմահ բան ին :
Օ․յոբ յիշեսցուք գերանել ին :
զայն որ յիշմանէ արժան ին :
Թ․եպետ յորդորեցնէ եսաւ ին .
այլ գերագոյն քան զյակոբ ին :
Ր․յնոր 'ի քէն յուժ գովել ին .
և փրկայեալնէ 'ի բար ին :
Թ․ե այր արդար և ճշմար իտ .
և կատարեալ յամենայն ին :

Օ որ բանս արկե՛ր չար թշնամ ին·
խնդրեր ՚ի փորձ պատերազմ ին։
Յորում տուժեա՛լ իշխանու թ՟ի·
յայտնի լինե՛լ քում ծառայի ին։
Նախ զարտաքի՛ն ստացուածմեծ ին·
Ջընջեր իսպա՛ռ ըզ կենդան ին։
Ապա՛ զորդիսըն տասնես ին·
սպան յապարա՛նսն ՚ի բազմոց ին։
Որոց հասեա՛լ առ նա գուժ ին·
ո՛չ բանասէ՛ր ինչ մարդկայ ին։
Այլ գոհութի՛ս ա̃ծայ ին·
իմաստութեա՛մբ խօսեր հոգ ին։
Տեր ասէ՛ ետ զմեծու թ՟ի·
և տ՟ր եա՛ռ որպէս կամ ի։
Մերկ ելա՛յ յորովայն է·
և մերկ դըրնիմք ՚ի տապան ին։
Դարձեալ վառեա՛լ առ նա՛ չար ին·
զիւր մեքենա՛յս բազմագուն ին։
Խընդրել ՚ի քէ՛ն զնորին մարմ ին·
տանջել ցաւօք ան հընար ին։
Որս առեա՛լ ըզ ցանկալ ին·
բայց ո՛չ եհաս իւր բաղձալ ին։
Այլ մանտրեցա՛ւ ծախօղ ժան ին·
իբր ՚ի պըղնձին կամ երկաթ ին։
Բան զի սատա՛նիկ շարժեաց ախտ ին·
և յորդնալից արար զմարմ ին,

Ցժ

Նստէր նեխեա՛լ ՚ի մէջ յաղբ ին·
քերէր քարա՛մբ զշարա՜ւ վէր ին։
Բարեկամա՛յն որ մերձ եկ ին·
բանի՜ւք զըզգո՜ւշեա՛լ զերանել ին։
Այլ և կընո՛ջն անըզգամ ին·
որ զէնառեա՛լ ըստ և այ ին։
Ե՛ւ այսքանեօք ո՛չ խախտեց ին·
զանդամանդեա՛յ վէմ հաստատ ին։
Խօսել բանի՜ւ հայհոյու թին·
առատնրակա՛նըդ քո՛ բան ին։
Այլ գոհանա՛յր ըզ քէն ՚ի նմ ին·
ընդ դիմանայր բանից նոց ին։
Մինչ և եղե՛ւ զօրա՜ւ մարտ ին·
և կատարո՛ւմըն հանդէս ին։
Երեւեցա՛ւ տ՟ր ՚ի մէգ ին·
և խօսեցա՛ւ ընդ սիրել ին։
Պսակետո՛ւր դու յաղթող ին·
առողջութի՛ն յոյժ հիւանդ ին։
Ազ կենդանեա՛ց ազգ ան բան ին·
զայն շնորհեցէ՛ր նըմա կրկ ին։
՚Ի սկըզբնութի՛ն բանական ին·
պարգեւեցէ՛ր նոյն միակ ին։
Ե՛ւ այս խորհո՛ւրդ ծածկեալ խոր ին·
յառաջագո՛յն մեզ ցուցան ին։
Թէ որք մեռա՛ն ո՛չ կորընչ ին·
այլ յարիցե՛ն յօրըն վերջ ին։

ՃԵ Արդ՝ ես հայցմամբ նահատակ ին.
և համբերօղ ձեռնատուր ին:
Առ քեզ կարդամ և պաղատ իմ.
հեղուլ զարտօսրս ցաւագ ին.
Զի թէ խնդրէ իմ թշնամ ին.
առ 'ի փորձել զիս 'ի մարտ ին:
Մի՛ տար 'ի ձեռս աւազակ ին.
մի՛ մատնեսցես կամաց նոր ին:
Զի՛ ես տկար լուծեալ մարմ ին.
հոգիս յօժար բայց ոչ շարժ ին:
Անձն իմ խաւար միտքըս մթ ին.
կամաւք 'ի բանս կամ 'ի խոր ին:
Բայց դու ընդ իմ տարտամս անձին.
մարտիր ընդ դէմ ախոյան ին:
Որ ապացեր քաջալեր ել.
զի յաղթեցեր չար իշխան ին:
Միայն զկամելս իմ 'ի բար ին.
ընկալ փոխման յոբայ ջան ին:
Եւ ըզ պսակս յաղթանակ ին.
ինձ պարգեւեա յապագայ ին:
Որ ըզ մովսէս զսքանչել ին.
զի ծնընդենէ ընտրեալ յար ին:
Փրկեալ 'ի ջուրց հեղձական ին.
սնուցեր 'ի տան փարաւոն ին:
Եւ 'ի յըրման ժամանակ ին.
կրկնամեայց քառասնեկ ին:

Արևեցա՛ր տ՟ր 'ի լեռ ին .
բոցով հըրո՛վ 'ի մորեն ին :
Փրկիչ ըզ նո՛յ գերեալ ցեղ ին .
առաքեցե՛ր իսրայել ին :
Ս ան առաջի՛ն աըրբդ ուխտ ին .
եղեալ առ հօ՛րն աբրահամ ին :
Ո՛չ արձակե՛լ փարաւոն ին .
եդիր ըզ նա՛ ա՟ծ նոր ին :
Ա՜ զօրութեա՛մբ գաւազան ին .
ետուր նմա՛ զբան նըշան ին :
Հ արե՛ր զաշխա՛րհ եգիպտոս ին .
տասըն հարուա՛ծ որպէս աս ին :
Յորում խորհո՛ւրդ զենման գառ ին .
և ելք որդւո՛ցն իսրայել ին ;
Բաժանեցե՛ր երկուս մաս ին . Ճղ
զանդունդս խորո՛ց կարմիր ծով ին ;
Ա՜ ըզ բնութի՛ւն լուծական ին .
կարծրացուցե՛ր ի՛բր արձան ին ;
Որպէս ծաղկեա՛ մարգա՛գետ ին .
էր ճանապա՛րհն անդընդայ ին :
Ընդ որ ոտի՛ւք ընթանայ ին .
ո՛չ թանալո՛վ գարշա՛պար ին :
Ա՜ զփարաւո՛ն եգիպտաց ին .
որ զհետ մըտեա՛լ կառօք նոյ ին :
Ընկըղմեցե՛ր 'ի մէջ ծով ին .
'ի յօրինա՛կ բելիար ին ;

Իսկ

Իսկ քո ընտրեալ և սուրբ հօտ ին·
առաջնորդեալ որպէս խաշ ին։
Հորդան եղուր յանապատ ին·
հըրով լուսով և սեամբամպ ին։
Ետուր նոցա զհաց երկնայ ին·
և մանանան հրեշտակայ ին։
Տըպաւորեալ ըզ քոյդ մարմ ին·
յերկնից իջեալըն կենդան ին։
Հարեր ըզ վէմն և բխեց ին·
զերկոտասան վըտակն աղբ ին։
'Ի յօրինակ աղբեր կող ին·
առաքելոցն քարոզ ին։
Երեակ պահօք քառասնեկ ին·
մովսէս գոլով 'ի մէջ միգ ին։
Որպէս կենաց ժամանակ ին·
ամբըն նորա այս քանթոռ ին։
Ցուցեր զկետոյս քո խորհրդ ին·
թագուցելոյն 'ի փապ վիմ ին։
Հեղեր ըզ լոյս անճառել ին·
'ի հողեղէն դէմըս նոր ին։
Առեալ զօրէնսն 'ի տախտակ ին·
գրեալ մատանցդ ա՟ծայ ին։
Վասն անօրէն անհաւատ ին·
և խստանրախտ ժողովըրդ ին։
Զոր խորտակէր նա զառաջ ին·
ընդ այնղծ որթոյն զորկազմեց ին։

Այս 'ի խորհրդոց ծածկեալքր ին.
վասն օրինացն որ լուծան ին։
Որպէս երկրորդն որ հաստատ ին. ձբ
քոյում եդեալ ան շարժուխտ ին։
Որ կայ և մնայ յաւէտ 'ի սմ ին.
մինչ 'ի կատար յաւիտեն ին։
Հրաման ետուր կազմել նոյ ին.
ըզ զանազան կարգ խորան ին.
'Ի նմանութիւն պետրէ վիմ ին.
կամ գերակայ մօր սիոնի ին.
Սա է տապանակն կտակարան ին.
յանփոյտ փայտից պատեալ ոսկւ ին։
Անապական մարմնոյ քոյ ին.
յածութենդ յօրինակ ին։
Սա է զպատմուճանն ահարոն ին.
ըզ ղեւտականն քահանայ ին։
Այս 'ի խորհրդոց հոգևոր ին.
զարդարեցեր զերևել ին։
Սա է այս քանեօք բարեգործ եալ.
Եւ առաւել քան ըզ սոս ին։
Սակայն որթոյն երկրպագ ին.
'ի բեել բեքովը զոհմասուց ին.
Օ մեծըն մովսէս դառնացուց ին.
և զահարոն անարգեց ին.
Ընդ մադիամ խառնակէ ին.
զորդիս դիւացըն զոհէ ին։

Մինչև 'ի սպա՛ռ բարկացուց ին·
զներողութիւնըդ շարժեց ին·
Հուր 'ի յակո՛բ բորբոքեց ին·
և բարկութիւն յիսրայէլ ին։
Նէ̃ աւետեա՛ց սուրբ աշխարհ ին·
զոր խոստացա՛ր դու՛ տալ նոց ին·
Նաց 'ի յերկրո՛ւց անդ ո՛չ մտ ին·
վասըն մեղացն որ գործեց ին·
Արդ՝ ես ժողո՛վս յամենայն ին·
և համեմա՛տ չա՛րեաց նոց ին։
Որ առաւե՛լ առի զբար ին·
եմ ապերա՛խտ քան ըզ նոս ին։
Նոցա՛ հերձե՛ր զծով զուգալ ին·
ինձ ըզ խաւա՛րն աղջա՛մղջ ին։
Յայնժամ ծածկեա՛լ զեգիպտաց ին·
և աստ զիշխա՛նըն մահած ին։
Նոցա՛ 'ի տուէ՛ ամպ հովան ին·
'ի գիշերի՛ լոյս արփեն ին։
Իսկ՛ ինձ է լո՛յս իմաստ բան ին·
և հովանի՛ է սուրբ հոգ ին։
Ընդ մանանա՛յ լուծանէ ին·
զի որք կերա՛ն մեռանէ ին։
Նէ̃ աստ մարմի՛ն քո՛ երկնայ ին·
որ կեանըս տա՛յ ճաշակող ին։
Սոքա արբի՛ն ջուր վիմած ին·
և ես զարիւն վիմիդ կող ին։

Նոցա՛ կախեա՛լ օձ պղընձ ին·
եւ ես տեսի՛ զկեանադ ՚ի խաչ ին։
Նոցա՛ օրէ՛նքըն մովսէս ին·
գրաւորակա՛ն ՚ի տախտակ ին։
Եւ ինձ հոգւո՛յդ իմաստու թ՟ի·
աւետարանդ անծայ ին։
Վասն այնորի՛կ յոյժ պահանջ ին·
քան ըզ նոցու՛նց յինէն զբար ին։
Որպէս առաքե՛լնէ ծառայ ին·
գիտօղ կամա՛ց ւանգիտող ին։
Նոքա՛ ոսկւո՛յ որթ կողմեց ին·
եւ քո՛ փոխա՛ն երկիրպագ ին։
Եւ ես ՚ի սէ՛ր հիւթանիւթ ին·
խոնարհեցա՛յ ան յագ յոխտ ին։
Նոքա՛ քաղցեա՛լ տրտընջէ ին·
վասըն հացին յանապատ ին։
Եւ ես լըրմա՛մբ հարկաւոր ին·
միշտ ՚ի խնդի՛ր աւելորդ ին։
Նոքա՛ յերկի՛ր շաղախէ ին·
պոռընկութեա՛մբ մադիամ ին։
Ես ըզ հոգի՛ս իմ զերկայ ին·
աղտեղեցի՛ գործօք չա՛ր ին։
Բայց որ քաւի՛չ եղեր նոց ին·
տ՟ր իմ գթա՛ծ հօր միած ին։
Եւ դարձուցե՛ր ըզ բարկու թ՟ի·
հայցմամբ մեծի՛ մարգարէ ին։

Բ. նցո՛

Ընցո՛ յինէն զանն ներել ին.
ըզ պատուհասն որ ինձ պահ ին:
Եւ պարգևեա՛ զըղջումն անձ ին.
և թողութի՛ անցեալ անց ին:
ԺԷ Մի՛ արգելցես զիս ընդ բազմ ին.
աւետա՛քեր յերկրէ քո ին:
Այլ ընդ երկո՛ւցն որ անդ մտ ին.
մոյծ զիս յաշխա՛րհըդ քո վեր ին:
✠ Որ ըզ յեսու որդի նաւ ին.
ընտրեալ իշխա՛ն յետ մովսէս ին:
Այն որսըննեա՛լ 'ի խորան ին.
և 'ի լերի՛ննէր ընդ նըմ ին:
Անուանակե՛րն ըսքանչել ին.
անուանորդ քո՛ւմ փրկական ին:
Յորու՛մ յովսէ՛ նախ կոչէ ին.
և զկնի յեսու աւ ձայնէ ին:
Որ յաղթանա՛կ գոլ 'ի մարտ ին.
ընդ դէմ ժըպիրհ ամաղէկ ին,
Մինչ տարածամա՛մբ մովսէս ձեռ ին.
գոյր օրինա՛կ քեզ 'ի խաչ ին:
Որով որդի՛ն իսրայել ին.
զայն որ ծընեա՛ն յանապատ ին,
Ածեր յաշխա՛րհըն պաղեստ ին.
ըստ քո՛ խոստմա՛ն անսուտ բան ին:
Ընդ յորդանա՛ն անցանէ ին.
տապանակա՛ւ կտակարան ին:

Սուրբքն 'ի յակումնսըն դառնայ էին .
'ի յօրինակ մարդկան ազգ էին ։
Պարիսպքըն եօթն երիքով էին .
'ի նմանութեն խոր դըժոխ էին ։
Յեօթնիցըս շուրջ գալով նոցա էին .
զերթ ջուր հալեալ կործանե էին ։
Ու՞ զթագաւորքն եօթեանց ազգ էին .
որ երեսուն թուովք էին ։
Հարեր նուաճ զամենեսա էին .
կախեալ զփայտէ նըշանակ էին ։
Օ արագընթաց շարժումն արփի էին .
զարեգական լուսաճեր էին ։
Կացոյց հանդէպ գաբաւոն էին .
զլուսինն ձորոյն եղոն էին ։
Ու՞ այլ բազում որպէս սա էին .
հրաշագործեալ յայնմ յաշխարհ էին ։
Օ որ մխիթարեաց ցեղից նոցա էին .
ինքն ժամանեաց հարցն առաջ էին ։
Արդ՝ ճշմարիտ զօրինակ էին .
հոգւոյ զփրկչիդ մարմնական էին ։
Յաղերսանձեմ վասն իմ անձ էին .
զարդարութեն գործոց նոր էին ։
Թէպէտ եւ ոչ նըմանն նըմ էին .
արիացեալ ընդ դէմ չար էին ։
Այլ՝ մեռկացեալ ասպարիզ էին .
եղէ նըման վատ ծառայ էին ։

Բայց

Բայց ձեռըն տո՛ւր իմում մարտ ին·
ընդ անմարմի՛ն ամաղէկ ին։
Զգամաւք ձեռի՛ն քո՛ ՚ի փայտ ին·
ընդ մովսէսի՛ անդր ՚ի լեր ին։
Հարցես և զե՛օթ· ազգ խորհրդ ին·
որպէս նաւեա՛ն քանանաց ին։
Օոր կորըստեա՛նն և զպտուղընկ ին·
արծաթասէ՛րն և ձանձրալ ին։
Ըզ բարկութե՛ան տրտմական ին·
և զնորափառ պերճ հպարտ ին·
Կարկուտ քարե՛ հոսեալ նոց ին·
և ըզ պիծա՛կ զօրաց նոց ին։
Անցո՛ ընդ գե՛տս այս երկրայ ին·
անթաց յաղթի՛ց գարշապար ին։
Դարձո՛ յանդրէ՛ն ուստ ելեալ ին·
անմահակա՛ն վայրիս դրախտ ին։
Պարիսպ մեղա՛ց երիքով ին·
դըրամբք փակեա՛լ անյուսալ ին։
Աղաղակա՛ւ տապալեսց ին·
դըրունք ՚ի հիմա՛նց քանդեալ բարձ ին։
Ած՛ յաւէտեա՛ցն յաշխարհ վեր ին·
յորում մըտե՛ր նախ առաջ ին։
Հետեւեցո՛ հետոց քո՛յ ին·
ժառանգ լինե՛լ ինձ վերըստ ին։
Որ ըստ արդա՛ր դատաստան ին·
որով դատես զա՛զգ երկրած ին։

Խնամեալ պահե՛ս բոլորով ին .
իւրաքանչի՛ւր ոք ըստ կարգ ին ։
Ընտրեալ եդե՛ր յիսրայէլ ին .
յետ սոճա՛յ զօրավար ին ։
Ըզ դատաւո՛րս ցեղից նոց ին .
ըստ յօրինա՛ց դատել զնոս ին ։
Ըզ գեդէո՛ն յաղթող ար ին .
որ զմադիա՛մ հարերնով ին ։
Երեք հարի՛ւր զօրական ին .
զբիւրըս բիւրո՛ց այլասեռ ին ։
Խ՜ ըզ սամսո՛ն ան յաղթել ին .
որ յուխտակա՛ն յորովայն ին ։
Ա՛յն որ զգիսա՛կ ունէր մազ ին .
ըստ հոգւոյն շնորհա՛ց նարփեն ին
Ե՜ զայլ ոմա՛նս որկա՛ 'ի գր ին .
մինչ 'ի հեղի՛ այր ծերուն ին ։
Ա՛յն որ մեռա՜ւ բեկմամբ ող ին .
վասըն գերեա՛լ տապանակ ին ։
Ա.հա՛ եյի՛ մըս քաղաք ին .
զոր շինեցե՛ր ձեռամբ քոյ ին ։
Ե.դիր դատե՛լ դատաւո՜ր ին .
զհոգիս այրն մըրտաց խորհ ին ։
Բայց ո՛չ դատեա՛ց ըստ օրէն ին .
ո՛չ դիմացա՛ծ չա՛ր ուրխ ին ։
Ա՛յլ մեղկացա՛ծ կամա՛ծ յախտ ին .
մատանեաց 'ի ձեռս ա՜նաղակ ին ։

Արդ՝ որ փրկի՛չ եղեր նոց ին.
ետուր յաղթե՛լ հակառակ ին:
Տացես և ի՛նձ տէր յաղթու թի
ընդ դիմանա՛լ ախոյան ին:
Ուստ՛ դատէ՛լ որպէս նոք ին.
արդարապէ՛ս զմտաց հոգ ին:
Զի՛ մի՛ զյետինն նաքարակիտ ին.
պահանջեցա՛յց անդր ՚ի բանտ ին:
✠ Որ աննայի՛ լուծար ձայն ին.
և ամլութե՛ն ետուր զորդ ին:
Զոր քեզ մատո՛յց ՚ի խորան ին.
ընծա պտո՛ւղ յորովայն ին:
Ա՜ ես գոչեմ ձայնի՜ նոր ին.
ան շարժ շրթա՛մբ խորոց սրտ ին:
Աղաղակեմ զան լուել ին.
հեծեծեմ հոգւո՛վ ես վըշտագ ին:
Թէ զան պտո՛ւղս անձին ՚ի բար ին.
և զպտղաբե՛րս գործոց չա՛ր ին:
Պտղաբերեա՛ բարեաց գործ օք.
և գօսացո՛ զարմատ չա՛ր ին:
ձղ Զախտոյս մեղա՛ց ըզ բազմած ին.
դադարեցո՛ ըստ փեննայ ին:
Ամուլ հոգւո՛յս ըստ աննայ ին.
շնորհեա՛ որդի՛ս եօթներրակ ին:
Մեռացին անդա՛մք իմ երկրայ ին.
կեցցէ հոգի՛ս իմ վերըստ ին:

Իջցէ ՚ի գո՛ւբ չա՛ր թշնամ ին·
և զիս հանցես յերկին վեր ին։
Որ ըզ դաւի՛թ յեսսեան ին·
յորդիս եղեա՛լ ծընունդ վե՛րջ ին։
Մանուկ խարտե՛շ գեղեց կա՛գ ին·
հովի՛ւ խաշա՛նց անբանհօտ ին։
Օծեր իւղո՛յն որ եղջեր ին·
առ ՚ի բեկո՛ւմն որ յապակ ին։
՚Ի ձեռըն սո՛ւրբ մարգարէ ին·
սամուէլի՛ տեսանող ին։
Յորմէ հե՛տէ խաղայր հոգ ին·
և հովանի՛ լինէր նըմ ին։
Հընչէր նուա՛գ զե՛րգ սաղմոս ին·
իմաստնա՛պէս ՚ի տասնաղ ին։
Հալածելո՛վ զայսսըն ձայն ին·
զոր հարկանէր ՚ի սաւուղ ին։
Մերժէր զգազա՛նս երևել ին·
զարջն և զառիւծ ՚ի միաս ին։
Նա՛ ՚ի խըմբե՛լ պատերազմ ին·
Ճակատ ընդ դէ՛մ իսրայէլ ին։
Սանեալ նուա՛ճ դո՛ւ ըզ նոս ին·
առանց զինո՛ւ պատերազմ ին։
Քան զի պարսատի՛ւ հովուական ին·
դոյզըն քարի՛ւ հեղեղատ ին։
Հարեր զճակա՛տ գողիաթ ին·
բարձեր զնախա՛տ յիսրայէլ ին։

301

Սա՛ է ՚ի նեղչա՛ցն որոց հաս ին.
բազմադիմի փորձանք նըմ ին:
Ապըրեցուցե՛ր զկեանըս նոր ին.
և կացուցեր զդըրախտ նոց ին:
Ո՛չ ընտրեցե՛ր զազգն եփրեմ ին.
ո՛չ ըզ խորա՛ն մանասէ ին:
Այլ զյուդայեա՛ն բեթղահէմ ին.
յորմէ և դո՛ւ առեր մարմ ին:
Սա տուր նմա՛ պարգև կրկ ին.
յոյժ բարձրագո՛յն քան ըզ բնա՛ ին:
Արքայ օծեա՛լ հըրէաստան ին.
և մարգարէ՛ ա͞ծայ ին:
Թէպէտ և ա՛նց ըստ հրաման ին.
սղալեաց կամա՛ւ ՚ի յերկոս ին:
Պոռընկեցա՛ւ ընդ բերսաբէ ին.
եհեղ զարի՛ւնն ուրիայ ին:
Զի յա՛յտ լիցի՛ թէ է մարմ ին.
ունի բնութի՛ւն նա մարդկայ ին:
Սա՛ է ո՛չ յօտա՛ր կամ յերկնայ ին.
այլ ՚ի ծնընդո՛ց հողեղին ին:
Լայ և ՚ի յո՛յս անցաւ՛որ ին.
ետուր գըթե՛լ յայնժամ մեծ ին:
Զի մի՛ մեղօք ան յուսասց ին.
այլ ո՛չ նա՛ փութով դարձց ին:
Սա՛ է զիս առե՛ր մարդ հողած ին.
՚ի յադամա՛յ որդւոց վերջ ին:

Ծընունդ գոլով գիշերայ   ին.
ախտիւք բերեալ եւ ախտայ   ին։
Ծընար անախտ զիս վերըստ   ին.
ստեղծեր նորոգ աւազան   ին։
Օծեր իւղով քո յերկնայ   ին.
յորդեգրութե՛ն հօրըդ վեր   ին։
Բայց ես անկայ յախտորս կրկ   ին.
եղեալ ծնունդ մեղասասիր   ին։
Զօծումըն սուրբ ա՟ծայ   ին.
աղտեղեցի գործօք չար   ին։
Արդ՝ պաղատիմ երգով նոր   ին.
հայցեմ ՚ի քէն ըստ սաղմոս   ին։
Սիրտ մ՟ք հաստեա յիս վերըստ   ին.
յորովայնիս զուղիղ հոգ   ին։
Ինձ լսեցո զլուր քո ձայն   ին.
զուրախալին եւ զցընծալ   ին։
Յորժամ հընչէ փողն ահագ   ին.
ազդել ոսկերսիմ ցաւագ   ին։
Տէր ՚ի մեղաց դարձո զհոգ   իս.
պարտեաց իմոց գիրջընջեաց   ին։
Ի՟ յարենէ քոյն յորդան   ին.
մաքրեա իմոցս եւ օտար   ին։
Յայնժամ շըրթունք հոգւոյ սբացց   ին. ժէ
բերանս որ հնեց յօժարաս   ցին։
Ի՟ զոհարակերդ զենմանգառ   ին.
հաղորդ դրօնայց պատարագ   ին։

Որ յօրինակ քեզ ընտրեց. ին ·
գործի մեծի մարգարէ ին ։
Ըզ սողոմո՛ն խաղաղու թին ·
՚ի քէն բերեա՛լ երկնաւոր ին ։
Սա ՚ի հօրէ՛ն իւր սեփհակ ան ·
զաթոռն առեա՛լ ըզ հայրեն ին ։
Որպէս և դու հօր միած ին ·
ո՛չ արտաքուստ կամ օտար ին ։
Տաճար շինեա՛ց նա երկրա՛յ ին ·
դու ըզ բնութի՛ւս մարդկայ ին ։
Նըմա տուաւ իմաստ բան ին ·
բայց դու տուօղ անճառ շնորհ ին ։
Նա՛ ժողովո՛ղ յոգունց իմաստ ին ·
անուանեցաւ յիսրայել ին ։
Իսկ դու զցրուեա՛լ ազգ երկրած ին ·
ժողովեցե՛ր ՚ի միաս ին ։
Նմա՛ դշխո՛յն հարաւայ ին ·
եկն ՚ի տեսիլ բաղձմամբ սրտ ին ։
Քեզ քառանկիւն կողմ աշխարհ ին ·
անտեսաբա՛ր երկրպագ ին ։
Նա՛ ես շնորհա՛ց քոց ընդ նմ ին ·
եղէ ստացօղ մի քան քար ին
Մէ պահելո՛վ զայն ընդ վատ ին ·
այլ կորուսի՛ ըզ գլուխ նոր ին ։
Օ ի որպէս նա՛ զփառս անեղ ին ·
փոխեաց ՚ի փա՛ռս եղծական ին ։

Սոյնպէս ըզ լոյս շնորհաց քոյ ին ·
փոխարկեցի՛ ընդ խաւար ին :
Որդ՝ եթէ նա՛ վասըն անց ին ·
տուժի՜նք պատժեա՛լ յօրինակ ին :
Օ ինչ ունիմ յոյս թշուառս անձ ին ·
կորուսողի՛ ըզ ճշմարտ ին :
Ս՞ թէ նորա՛ գոլ թողու թին ·
երկբայելի՛ զըղջմամբ սրտ ին :
Ինձ արդարև՛ ան յուսալ ին ·
բարկացելո՛յդ հօր հաշտու թին :
Բայց որ գթա՛ծդ ես ամեն ից · մ̃ի
հեղ յիս ըզ սէ՛ր շնորհաց քո՛յ ին :
Իմաստութի՛ հօրըդ վեր ին ·
իմաստնացո՛ զիս յերկոս ին :
Օ արդիւնարա՛ր գործնական ին ·
և ՚ի յիմա՛ստ տեսական ին :
Օ ի կարացի՛ց լուսով շնորհ ին ·
երկու աչօք նայել յերկ ին :
Վան զի իսկիզբն իմաստու թե̃ ·
երկիւղ քո՛ սուրբ ըստ առակ ին :
Ս՞ գիտութի՛ւն առանց նոր ին ·
առիթ չարեա՛ց է ունող ին :
Ո յսուէ՛նկ բազո՛ւմք յանդիման ին ·
և սողոմո՛ն նախ առաջ ին :
Այն իմս և խո՛ւն իմաստու թի ·
անօգտակա՛ր առանցս, անձ ին :

Աողջոյ զպոլո՛մս որ ըստ կարգ ին·
զի ո՛չ ներէ՛ բա՛նըս բազմ ին։
Ի՝ զ մարգարէս և զթագաւո՜ր ին·
եղեալ 'ի տա՛ն հրէաստան ին։
Որ 'ի յերկրո՛ւս եղեալ բաժ ին·
'ի յուդայ՛ի և եբրեմ ին։
Օ ե գերըք սո՛ւրբ ամ̃այ ին·
յառաջագո՛յն մեզ պատմեց ին։
Օ իւրաքանչի՛ւր վա՛րըս նոց ին·
'ի զգուշութ͞ե՛ մեզ ծանուց ին։
Օ ոմանց բարեա՛ց վկայեց ին·
զի յօրինա՛կ մեզ եղից ին։
Օ այլոց ըզ չա՛ր վկայեց ին·
զի մի՛ նմա՛ն լիցուք նոց ին։
Ա՜ ես մերժեա՛լ յինքէն զբար ին·
չբերի զլա՜ւա՛ցըն տեղ յանձ ին։
Լ՝ աւ ընտրելո՛վ զներհակ նոր ին·
եղէ նըմա՛ն յոյժ վատթար ին։
Ա՜ կորուսի՛ զիմաստու թ̃ին·
զոր ընկալա՛յ բանիւք քոյ ին։
✠ Բայց ես գոչե՛մ զաղերս բան ին·
եզեկիա՛ թագաւո՜ր ին։
Իներողութ͞ե՛ց փրկե՛լ կրկ ին·
որպէս և յա՛յնժամ ըզ նոս ին։
ՓԼ 'Իասորո՛ց բռնաւո՜ր ին·
'ի սպառնալեա՛ցն ըռափսակ ին։

Նա՛ 'ի յախտիցըն պաստակագ ին ·
հայցմամբ մեծի՛ մարգարէ ին ։
Հարցէ իսպա՛ռ սուր հրեշտակ ին ·
ըզ բազմութի՛ւն լեգէոն ին ։
Օ անմարմնակա՛նս որք 'ի մարմ ին ·
ընդ եկեղե՛ցւոյ քում մարտընչ ին ։
Նա՛ զախտ մեղա՛ց մահաբեր ին ·
տագնապե՛լոյս ջերմամբ սոց ին ։
Բարձեա յի՛նէն հզօր դիւր ին ·
որպէս կարօ՛ղ յամենայն ին ։
Դարձո՛ զըստուե՛ր երեկոյ ին ·
'ի լոյս կենա՛ցդ առաւօտ ին ։
Որպէս նոյա՛ն օրինակ ին ·
դարձեալ եղե՛ւ տխե՛րրակ ին ։
Որ էր նշա՛ն երեք լուս ին ·
երրորդութե՛ն դ երրեակ անձ ին ։
Նա և ծագմա՛ն քո՛ և դարձ ին ·
և գալըստեա՛ն քո՛ երկրորդ ին ։
Բայց իմ բարձեա՛լ որպէս նոր ին ·
աւուրք կենա՛ց հոգևոր ին ։
Մերձիմ 'ի դրո՛ւնըս դժոխ ոց ·
և ստուե՛րք մահո՛ւ զիս ծածկեց ին ։
Ի յիշատա՛կ թողում յետ ին ·
զհամբաւ չարեա՛ց զպարսաւս անձ ին ։
Կամաւ մատնեա՛լ չա՛ր ոսոխ ին ·
որ 'ի քառիւծ նշանակ ին ։

Ա՛յն որ մանրեա՛ց զոսկերս խոր ին·
և խորտակեա՛ց զխորհուրդ սրտ ին։
Ի ծնընդենէ՛ առաւօտ ին·
մինչ 'ի գիշե՛ր մահու ստուե՛ր ին։
Ի՛ս ես տկա՛ր որպէս ծիծ առ·
անդիմադա՛րձ ի՛բր աղաւն ին։
Տեսեալ ճըչե՛մ առ թշնամ ին·
Նը՜աղ ձայնի՛ւ որպէս մընչ իւն։
Օ աչս 'ի յուսո՛յ խաւարեց ին·
և կուրութեամբ զիս տուժեց ին։
Յաշխարհ նա՛յե՛լ ինձ ուսուց ին·
և ո՛չ 'ի լոյսդ ա̃ծայ ին։
Արդ՝ ինձ շնորհեա՛ տ̃ր ընդ նմ ին·
մերժիլ յախտի՛ց ցաւոցս անձ ին։
Դարձո՛ զմեղա՛ց ըզ դառնու թ̃ի·
'ի քաղցրագո՛յն խաղաղու թ̃ի։
Ընդ որս և զի՛ս փոխարկեսց ես·
'ի պտղաբե՛ր զամուլ հող ին։
Աւ 'ի ծնանե՛լ զարդարու թ̃ի·
զորդիս լուսո՛յ հոգևոր ին։
Օ 'ի անդադա՛ր քեզ օրհնու թ̃ի·
մատուցանե՛մ մինչ 'ի մարմ ին։
ծ̃ի Ի՛ս ընդ հրեշտա՛կս յապագայ ին·
փառըս հընչե՛լ 'ի տաճար ին։
Ի՛ս ընդամա՛ց երեց հըն̃կ ին·
զոր ա՛ւելե՛ր 'ի կեանս նըմ ին։

Շնորհեա՛ և ինձ զանթուէել ին·
և անդրաւէն յաւիտեն ին։
Զայնիէ մախթեմ մանասաէ ին·
զղջացելոյ յանցաւոր ին։
Որ ըզ պատկեր չորեք դիմ ին·
կանգնեաց 'ի տան սրբազան ին։
Եհեղ զարիւն մարգարէ ին·
սղոցիւ հերձեալ նման փայտ ին։
Ե՜ ինքն եա՛ռ զդարձուած չար ին·
կապեալ յերկա՛թ 'ի տան բանտ ին։
Գոչէր լալո՛վ յայրմամբ սրտ ին·
արտասուելով թախծեալ անձ ին։
Աղաղակէր աղերս բան ին·
բախեր ըզ կուրծս ողորմագ ին։
Ամենակա՛լ ստեղծօղ գոյ ից·
տ̃ր և ա̃ծ աբրահամ ին։
'Իսահակա՛յ քում ծառայ ին·
և յակոբա՛յ սրբա՛ սիր ին։
Որոց չեղեր ապաշխար ին·
զի վերք մեղա՛ց ոչ ունէ ին։
Այլ իմ ցաւոցս ըսպեղան ին·
զի քան զաւա՛զ շատէծով ին։
Չեմ արժանի՛ նայել յերկ ին·
զի կափուցի՛ զաչս 'ի բար ին։
Ե՜ կուրացեա՛լ աշխարհ ստոր ին·
կապեալ մեղօք իբր երկաթ ին։

Ե՜

Ես կանգնեցի պատկեր չար ին․
Հանդէպ աչացս ըզ տիպախտ ին։
Այժմ 'ի խոնարհ քեզ արկան եմ․
զծունրըս ծընկաց և ըզ սրտ ին։
Հայցեմ անձամբքըս ցաւագ ին․
լեզուաւս ասեմ մեղա՛յ յերկ ին։
Թող ինձ տ՟ր թող մինչ 'ի մարմ ին․
զի մի՛ կորայց 'ի մեղս անձ ին։
Մի՛ դատեցայց ընդ սպաննող ին․
ընդ փայլակմանն ըստոր անկ ին։
Այլ ընդ զուարթունս արժան ցո՛
փառաւորութեան անվաղճան ին։
Յաղերս բանիւ քեզ ընդ բազմ ին․
ըզ վարս ածեմ զեղիայ ին։
Այն որ երկրի էր երկնայ ին․
Երբ ան մարմին կոյս 'ի ստուէր ին։
Որ կերակրէր 'ի յանձաւ ին․
'ի յագռաւուց բերեալ հաց ին։
Զըղջեր մորթովք մեռեալ մաշկ ին․
մոլորական յանապատ ին․
Աիջեանէն առ կինն այր ին․
և զլուութիւն շնորհող նըմ ին․
Ի յօրինակ կենաց հաց ին․
և օծութեան հոգւոյդ շնորհ ին․
Ափակող բանիւ քոյով զերկ ին․
և ըզ բացողըն յետ զոհ ին։

Յոր ՚ի սեղա՛նն ողջակեզ ին.
լուար նմա հրով երկնայ ին:
Այն որ անձրեւ յետ երաշտ ին.
իջոյց նմա՛ն իջման քո՛յ ին:
Որով՝ պատժեա՛լ ազգ մարդկայ ին.
զյօղըն կենա՛ց հոգւոյն արբ ին:
՚Ի սպառնալեա՛ցն եզաբել ին.
փախեաւ պահօ՛ք քառասուն եկ ին:
Զի տկարութե՛ն բնութենս յայտնի ին.
թէ ո՛չ օտա՛ր հողանիւթ ին:
Եւ ՚ի Քորե՛բ ըստ Մովսէս ին.
եմուտ ՚ի յա՛յրն ըստ հրաման ին:
Լսաւ զհրնչի՛ւն սաստիկ հողմ ին.
նման անցեա՛լ ջրհեղեղ ին:
Ետ ես ըզ հո՛ւրըն սոդոմ ին. ԺԷ
յորում դո՛ւ ո՛չ տ՜ր ՚ի նոս ին:
Զի բարկութեա՛մբ հանդերձէ ին.
եւ ո՛չ սիրո՛յ ցասման մեծ ին:
Լուաւ եւ զձա՛յն ըզ քաղցրոյ ին.
՚ի տիպ իջմա՛ն քո՛ մեղմագ ին:
Որ զհեզաբա՛ր գալուստ քո՛յ ին.
նշանակէր յամբա վե՛րջ ին:
Զնոյն որ մաշկա՛ւ մեռեալ ախտ ին. ✠
զեղիսէ՛ոս կոչեաց յանդ ին:
Որպէս եւ դո՛ւ զվէմ հաւատ ին.
եւ սո՛ւրբ զորդեսըն զեբեթ ին;

Եւ զյորդանա՛ն ցելեալ նով ին․
անցին ցամա՛ք ըստ յեսուէ ին։
Հրեղէն կառօ՛ք հաներ յերկ ին․
զհոգին ետո՛ւր միւսոյն կրկ ին․
Որ համբարձմա՛ն քո՛ գուշակ ին․
տալ ըզ հոգի՛ն մետասան ին։
Եւ քո՛ փոխա՛ն լինել նոց ին․
և յետ նոցա՛ որ ըստ կարգ ին։
Զի որպէս նա՛ վարդապետ ին․
եղև նըմա՛ն ամենև ին։
Եւ քեզ ընտրեա՛լք ՚ի յաշխարհէս․
՚ի գործ հրաշի՛ց նմանեց ին։
Նա՛ մաշկեկա՛ւ սփածեալ շնորհ ին․
եհերձ ըզ ջու՛րըն յորդանան ին։
Սոքա զմեղա՛ց ծովըն հերձ ին․
քարոզութեա՛մբ կենաց բան ին։
Նա ըզ մանկու՛նսըն բեթղել ին․
տապաստ էա՛րկ վասն այպան ին։
Սոքա՛ ըզ ծնու՛նդ մեղաց չա՛ր ին․
սըրբով հոգւո՛յն կոտորեց ին։
Սա՛ ամլութե՛ն շնորհեաց զորդ ին․
զոր և յարո՛յց ըզ մեռեալ դ ին։
Գաղոմն առ նա՛ ՚ի եօթն եկ ին․
ըստ գալըստեա՛ն քո՛ ՚ի յութ ին։
Եւ յետ մահու՛ն կենդանու թեն․
ետուն ոսկե՛րքըն ՚ի տապան ին։

՚Ի

՚Ի տիպ մահուա՛ն քո՛ ՚ի վիմ ին .
որով կեցցո՛ւք մեք վերըստ ին :
Սոքա զամուլ եկեղեց ին .
՚ի բազմա ծնունդ փոխարկեց ին :
Նէ ըղձ մեռեա՛լըս յարուց ին .
՚ի յարութեա՛ն հաւատ վերջ ին :
Նա զդառըն ջո՛ւրն երիքով ին .
փոխեաց ՚ի քա՛ղցր արկմամբ աղ ին :
Սոքա ՚ի քէ՛ն աղանուա՛ն ին .
զանհամութի՛ւնս անուշեց ին :
Նա՛ նէէմա՛ն դամասկաց ին .
յորդանանա՛ւ սրբեաց յախտ ին :
Սոքա՛ ըզ սեռըս մարդկայ ին .
ա՛ւազանին ջուրըմաքրեց ին :
Դու քեզ հաճո՛յ վարիւք սոց ին .
զիմ փոփոխեա՛ զվարս ՚ի բար ին :
Նէ փոխադրեա՛ յերկրէ երկ ին .
զհոգիս մարմնո՛յս յապագայ ին :
Յայցմամբ կառօ՛ք ամբարձող ին .
զոր ՚ի թափո՛ր բերեր լեր ին :
Յանդերձելո՛ց հանդերձող ին .
կարապետի՛ քո՛ յերկրորդ ին :
Դյրե հոգւո՛յս տուր լիու թ̅ի .
որպէս նոքօ՛ք մեռելոտ ին :
Նէ մաշկեկա՛ն մեռելոտ ին .
անցո ընդ կեա՛նս այս երկրայ ին :

՚Ի դաւանորա́կ մեղաց համ ին ·
փոխեա ՚ի քա́ղցր և ՚ի բար ին ։
Ը՛նաապակա́ն աղէ́ բան ին ·
զոր յիս արկցես ըստ աւակ ին ։
Յարո́ զհոգիս մեռեալ յախտ ին ·
որպէս Նոյքոյ զե́րիս մարմ ին ։
Մաքրեա ըզ բո́ր մահու մսո ին ·
ըստ ասորւոյ Նէեման ին ։
Զիս վերածեա́ ըստ տապար ին ·
փայտի́ քոյո́յ կենաց կարթ ին ։
Ե՛ բխեք աչա́ց հոգւոյս բացց ին ·
ըստ պատանւոյն յիմանալ ին ։
Տուր աղեղա́մբ ինձ հզօր ին ·
հարուլ ըզ սի́րտ բելիար ին ։
Որպէս ևնայ ՚ի վաղջան ին ·
նետիւք նշա́ն ետ արքայ ին ։
Տացես և ի́նձ արիու թ՟ն ·
նետիւք խոցե́լ զիմ թշնամ ին ։
Եւ ապրեցա́յց հաղբեց նոր ին ·
յորոգայթէ չա́ր որսող ին ։
Ինձ աւրինա́կ պարտէ յիշ ել ·
և զգերութ՟ի բաբելոն ին ։
Յորժամ զուխտիւ մ՟բ աւրին ին ·
զոր աւանդեաց մովսէս նախն ին ։
Քա́ն զի արքայ քաղդեաց ին ·
եմուտ երկիր հրէաստան ին ։

Օ երուսաղէմ տապալեց ին.
զորդիս նորա խոխողեց ին:
Օ տաճարըն մ͞ր հըրով լուց ին.
և զսրբութիւնըն պղծեց ին:
Եւ զօրհներգունըն սիոնի ին.
՚ի գերութիւն խիստ վարեց ին:
Որք ՚ի յուռիսըն կախէ ին.
զմ͞ր երգարանսըն տաճար ին:
Եւ անդադար նստեալ լայ ին.
միշտ առ գետով բաբելոնի ին:
Նոյնպէս և զե՛մ քաղաքս առ ին.
խառնակութիւք ախտա սէր ին:
Ըն մարմնականն զօրքըն չար ին.
որք ՚ի բաբէլ նշանակ ին:
Օ մասունս երիս տիրական ին.
ախտից սըրով խողխողեց ին:
Եւ ըզ քառեակ ծըննունդ սոր ին.
որով մասունք իւր յարդար ին:
՚Ի գերութի՛ տարագրեց ին.
յաւտար աշխարհ այլասեռ ին:
՚Ի յարածեալ զերամ խոզ ին.
յայսմ աշխարհի յագարակ ին:
Եւ ՚ի տաճարս մ͞ծ այ ին.
յորում բնակեայց քո մ͞ր հոգ ին:
Ըզ հուր մեղաց բորբոքեց ին.
կիզմամբ ախտից տոչորեց ին:

ժղ

Օ այգիս տընկեալ աջով քոյ ին ·
և մշակեալ հաւր քո ձեռ ին ։
Օ ցանկըն քակեալ յատակեց ին ·
կթեն անցորդք ճանապարհ ին ։
Դու որ զգերեալսըն սիոն ին ·
դարձուցեր յետս առ հայրեն ին ։
Շինել զտաճարըն վերըստ ին ·
պայծառ և շքեղ քան զառաջ ին ։
Դարձոյ և զխմբս գերու թի ·
որպէս և զուխսըն հարաւ ին ։
Յօտարոտի յերկրէ չար ին ·
զմիտըս գերեալ ըստ գերող ին ։
Որք ՚ի յերթալըն իմ ողբայ ին ·
մինչ ըզ սերմանսըն տանէ ին ։
Դարձեալ ՚ի գալըն ուրախասց ին ·
արդիւնաբեր հունձս որայ ին ։
Հատոյ դըրացայց եօթըն կրկ ին ·
ընդ բիւր չարեացն ՚ի ծոց նոց ին ։
՚Ի սպաննելոյս շահեայ զյոգ իս ·
խնդրեմ զարիւնըն զոր հեղ ին ։
Դու և դստեր բաբելոն ին ·
թշուառականն և դըժնեայ ին ։
Հատոյ փոխան ՚ի ծոց նոց ին ·
զոր ՚ի սկըզբանս ինձ արար ին ։
Հզոր տուր ինձ լինել յուժգ ին ·
և ՚ի դիմի հարուլ չար ին ։

Ըունուլ զոտից մանկանց նոց ին ·
և հարկանել կարծըր վիմ ին ։
Լսել ըզ բա՛ն մարգարէ ին ·
ընդ դէմ մահու բռնաւոր ին ։
Ո՛ւր ասէ մա՛հ քո՛ յաղթու թի ·
կամ ուր դժո՛խք խայթոց քոյ ին ։
Մ՛ինչ դարձուցես առ հայրեն ին ·
ուստի անկա՛ւ մարդն առաջ ին ։
Ի փափկութե՛ յադին դրախտ ին ·
յանմահակա՛ն և երկնայ ին ։
Հայցմամբ մաքո՛ւր յորովայն ին ·
երեմիա՛յ մարգարէ ին ։
Եւ քրովբէից տեսանող ին ·
զո՛րդ 'ի վերա՛յ քոբար գետ ին ։
Արք ընդ գերեմա՛լսն ընթանայ ին ·
որպէս հովիւ ըզ կնի հօտ ին ։
Օ ի մի՛ անգիւտ մոլորեաց ին ·
և գահավէ՛ժ հոգով լից ին ։
Եայ և յոդո՛ւնց համանմանն ին ·
որք յայնմէ՛ն ժամանակ ին ։
Բոյին հոգո՛վ տեսանէ ին ·
և զապագա՛յսըն պատմէ ին ։
Յովաէ բարո՛յ սերմանող ին ·
և յամովսա՛յ քարոզող ին ։
Միքիա՛ զծընո՛ւնդ քո՛ տեսող ին
'ի բեթղահէմ տուն եփրաթ ին ։

Նու յողելոյ ողբ երգակ ին ·
որ 'ի դեռս իմ վայ տայր անձ ին ։
Նու աբդիուս հոգե կրող ին ·
ընդ որս նաւուն եղկիսաց ին ։
Ր.մբակուածն զարմանալո յն ·
պահօք ելող բարձր 'ի վեր ին ։
Ր,յնմ որ զվարսիցն հրեշտակ ին ·
առեալ բերեր ձաշ 'ի դբ ին ։
Սոփոնիա հրատարակ ին ·
և անդեամս քարոզող ին ։
Նու յուսնանու ոբսոյկետ ին ·
նկնուեայցոց մեծ քարող ին ։
Զ.իս վերածեալ տր ընդ նմ ին ·
յորովայնէ ջար վիշապ ին ։
Հայցմամբ քոյոյ օրինակ ին ·
յերիջ օրեայ Թաղմամբ յերկր ին ։
Օ աքարիայ տեսանող ին ·
և եօթնամ լոյս աշտան ակ ին ։
Ր.յն որ նստեալ յաւանակ ին ·
գ.քեզ աւետէր նոր սիոն ին ։
Մ աղաքիա որ էր վերջ ին ·
'ի մարգարէն այն առաջ ին ։
Ր.նուանակիր մբ հրեշտակ ին ·
և համատիպ գեղոյ նոր ին ։
Նրից մանկանց բաբելոն ին ·
աշակերտաց դանիել ին ։

Որբա սընո՛ւնդ սընեալ նոց ին․
նոքայ կուռո՛ց ոչ զոհեց ին։
Անանեա՛ ազարէ ին․
մաքուր մանկա՛ն միսայէլ ին։
Այնք որ ՚ի հո՛ւրն անկան հնոց ին․
զի՛ պատկերին ո՛չ զոհեց ին։
Յորժամ ՚ի ջե՛ր տո՛ր առ նոս ին․
չորրորդ եղե՛ր ընդ երրորդ ին։
Փոխարկեցեր զբնութի՛ն հրայ ին․
՚ի մեղմագո՛յն ցօղ երկնայ ին։
Որ բարձրանա՛յր չորրեակ տաս ին․
ինըն կանգո՛ւն աճելեած ին։
՚Ի յօրինա՛կ եօթեանց եօթ ին․
յայսըմ կենա՛ց եօթեանց դար ին։
Յորժամ զօրէ՛ հուր ախտայ ին․
վառեալ փչմա՛մբ մեղսասէր ին։
Լինի պատիժ անցաւոր ին․
և հրդեհի՛ն որ ոչ շիջ ին։
Այն որ ածուր յութերրորդ ին․
բառնին իսպա՛ռ դալով քոյ ին։
Եւ մեղաւո՛րք մեղօք ջնջ ին․
և ամբարիշտք ո՛չ գտան ին։
Բայց ես մեղօքս այժմուս կիզ իմ․
իբր ըզ վառող այնըր հրատ ին։
Եւ բարձրանա՛մ յես բոց չար ին․
յոյժ առաւե՛լ քան ըզ հնոց ին։

Փրկեա՛ և զիս տ՟ր ընդ նոս ին·
յայրեցմանէ չա՛ր խորհրդ ին:
՚Ի կիզմանէ՛ անբնական ին·
և ՚ի հրատի՛ց բնութե՟ց ախտ ին:
Ցօղ քո՛ իջցէ՛ իբր ՚ի հնոց ին·
անձրև կենա՛ցդ առաւօտ ին:
Զ իմ շիջուսցէ՛ զբոց տապ ին·
փոխարկեսցէ ամպ ցօղ ադ ին:
Եւ զան ժաղձա՛ն հուր գեհեն ին·
զորժառանգեն հրեշտակք չար ին:
Ի զ դառնագո՛յնըն խաւար ին·
որ է ծընո՛ւնդ մեղաց ախտ ին:
Զ որ վառեցի՛ անձամբ անձ ին·
բորբոքեցի՛ փըչմամբ չա՛ր ին:
Ը ըղջս յինէ՛ն հայցմամբ նոց ին·
արժանացո՛յ լուսոյդ վեր ին:
Յե Պ աղատանօք մարգարէ ին·
՚ի մանկութե՛ տեսան ող ին:
Դանիէլի՛ հոգով ծեր ին·
մարմնով ծերո՛ց կշտամբ ող ին:
Զ ան յայտ տեսի՛լըն մեկն ող ին·
բաբելացո՛ց մեծարքայ ին:
Զ վէմըն հատեա՛լ առանց ձեռ ին·
զա՛ռ ՚ի կուսէ՛ քո ըզ մարմ ին:
Եւ զգալըստեան քո օր վերջ ին·
որպէս տեսեա՛լ ծանուց ող ին:

Օ հայր հին աւո՛ւրց անուանող ին·
և զքեզ ընդ ա՛մպըս տեսող ին։
Եղիազա՛ր մակաբայ ին·
ինքնա՛նուէր քահանայ ին։
Եւ ըստ հոգւոյ որդւոց նոր ին·
և եօթն եղբա՛րց և մարց նոց ին։
Որք 'ի վերա՛յ հարցն օրէն ին·
մարմնով մեռա՛ն և ո՛չ լուծ ին։
Եւ զանտի՛րքն երևել ին·
և զան մարմինն անարգեց ին։
Օ իս ազատեա՛յ հայցմամբ նոց ին·
'ի բռնութե՛ց բելիար ին։
Զո՛րչա՛րակցա՛ւք քո առաջ ին·
գուշակողաց զխորհուրդ խաչ ին։
Բայց այս քանե՛օք բժիշկ անձ ին·
ո՛չ բուժեցա՛ւ ախտ մարդկայ ին։
Քանզի կարե՛օք բնութեք է ին·
և բըժըշկե՛լ ո՛չ կարաց ին։
Օ ի ըստ հզօր ցա՛ւոց վր ին·
հզօր դեղո՛ց պիտանայ ին։
Օ որ ըզ գածեա՛լ տկար մարմ ին·
ապաքինել ո՛չ բա՛ւէ ին։
Մինչև կենաց դեղդ երկնայ ին·
եարբ բնութեի մեր ախտայ ին։
Ի հեզ ըզ մա՛ղձըն մեր ախտ ին·
փոխեալ 'ի կեանսըն առաջ ին։

Նախ 'ի հոգւոյդ ա՟ծայ ին·
մաքրեալ հոգի սրբոյ կուս ին։
Եւ զօրութեն հօրըդ վեր ին·
հովանացեալ գոլով նմ ին։
ՅՆ Ապա որդւոյ հօր միած ին·
կամաւ իջեալ յորովայն ին։
Ճշմարտապէս առեր մարմ ին·
ա՟ծ և մարդ մի երկուք ին։
Ծընար մարմնով ըստ մարդկայ ին·
որ 'ի հօրէ նախ անմարմին ին։
Լուծեր զերկունս նախաստեղծ ին·
տերևապատ 'ի խանծարր ին։
Բանդ 'ի մսուրըն ան բան ին·
գոլ կերակուր բանական ին։
Լոյսըդ յայտնեալ լուսով աստղ ին·
մոգքըն նովաւ երկրպագ ին։
Դասք հրեշտակաց իջեալ յայր ին·
ը՟դ ծնընդեան քո սպասէ ին։
Հովուացն յազդեալ աւետէ ին·
փառք 'ի բարձունս վեր երգէ ին։
Ըստ նախահարցըն ը՟դ ուխտ ին·
թլփատեցար յութ օրէ ին։
Զի զանթլփատ սիրտ մարդկային·
թլփատեսցես հոգով քոյ ին։
Օրինադիրդ ըստ օրին ին·
մտեր ընծայ 'ի տաճար ին։

Եւ զհինաւուրցըդ ծերուն ին․
գրկուէր տղայ ՚ի քո գրկ ին։
Ով իս որ մեղօք ծնեալ ախտ ին․
ծնար դարձեալ ա՟ապան ին։
Ով որ մերկացայ խաչմամբ ջար ին․
շաղախեցայ յախտըս կրկ ին։
Արբեամ ծնընդեամբ քո վերըստ ին․
ընծայելով հօր ՚ի յերկ ին։
Ր․ղուչանօք անծածն ին․
և ծերունոյն սիմէոն ին։
Որ յերկնուղէն տղայասպան ին․
մանկակոտոր հերովդէ ին։
Գ․նացեր յաշխարհ յեգիպտոս ին․
ըստ բարբառոյ մարգարէ ին։
Ով ես յերկնուղէն գիշերայ ին․
մարդա խոշոր բանաւոր ին։
Ր․մրացուցես աջով քոյ ին․
՚ի գաղտաձիգ նետից նոր ին։
Որ շըջեցար խոնարհ յերկր ին։
երկնաւորաց բարձրագահ ին։
Ով իս վերացո յերկրէ յերկ ին․
զանկեալս ՚ի մեղս անդընդայ ին։
Որ յետ ընելոյ երից տաս ին․
աձման մարմնոյ քո հասակ ին։
Ով քեզ մկըրտեաց նը ամլորդ ին․
վկայելով հայր և հոգ ին։

Ո՛չ թէ կարօտ մաքրագուն ին.
մեզ պարգեւիչ մաքրող բան ին:
Բայլ ղէ ըզ մեզ ադամայ ին.
լուացես ջըրով յորդանան ին:
Եւ զիմ լուեայ զանցանս անձ ին.
զտիղմըն մեղաց սեւագուն ին:
Որպէս երբեմն աւազան ին.
զոր հնացուցի՛ մեղօք կրկ ին:
Ընդ յաղթութե՟ն քո՛ երրակ ին.
’ի փորձութե՟ն յանապատ ին:
Տուր ինձ յաղթե՛լ չար իշխան ին.
աներեւո՛յթ բռնաւոր ին:
Գընալ բանիւ քում հրաման ին.
յիժին վերա՛յ և ’ի քարբ ին:
Կոխել ոտի՛ւք գարշապար ին.
զգլուխ կամակոր վիշապ օձ ին:
Ընդ ընտրելո՛ց մետասան ին.
զոր ընտրեցեր գեր աշխարհ ին:
Հրաւիրեցեր զիս ընդ նոս ին.
լինել կըցորդ լաւագուն ին:
Բայց ես հոգո՛վ հեղգըս վերջ ին.
խոտան գըտա՛յ ըստ յուդայ ին:
Թէպէտ և ո՛չ տիրական ին.
այլ մատն եղէ անձամբ անձ ին:
’Ի քէն հայցեմ մաղթմամբ նոց ին.
դարձեալ ուղղե՛լ լուսոյ շաւղ ին,

Բուն

Ունել գործօք զքարոզ բան ին.
զոր հրամանաւ քո ուսուց ին:
'Ի հարսանիսն մարդկայ ին. ✠
որ կոչեցար ընդ մօր քոյ ին:
Փոխարկեցեր զջուրն 'ի գին ին.
'ի քէն հրաշից նախ առաջ ին:
Եւ զիմ լուծեալ ախտից բնու թն.
փոխարկեսցես 'ի կարծրու թն: ՂՖ
Յամաքեցոյ զջուր հեղեղ ին.
արբոյ զբաժակ պատուիրան ին:
Դարձեալ զորդիս Թադէա զարմ ին.
բանիւ լուծեր զախտըս ջերմ ին:
Եւ ես մաղթեմ ընդ հօր նոր ին. ✠
զառողջութի հիւանդս անձ ին:
Ելեալ նստար բարձր 'ի լեր ին.
որպէս երբեմն իջեր 'ի ս ին:
Յամպոյն խօսեալ զօրէնըս հին. ✠
զնորս ուսուցեր բանդ 'ի մարմ ին:
Բացեր զբերանդ ծծայ ին.
երանեցեր զորս 'ի բար ին:
Ընդ տախտակաց տասընդբր ին.
նորոց ետուր զինն երան ին,
Սանտուխք եդեալ յերկրէ յերկ ին.
ինըն մատամբք աստիճան ին:
Հանէր նովաւ զազգ երկրած ին.
դասակցեցեր իննեակ դաս ին:

Բայց ես այն քա՛ն եղէ ստոր ին·
մեղաց ախտիւք ծանրա՛ բեռ ին։
Մինչ զի և ո՛չ ելի ընդ մին·
աստիճանա՛ց իններորդ ին։
Զաղքատացա՛ հոգով չա՛ր ին·
արքայութերդ պատճառ ին։
Դու մի՛շտ փարթա՛մ կամ 'ի սոս ին·
բարեաց աղքատս ամենե ին։
Ո՛չ սուք եաւ հոգիս ներք ին·
լաւ արտաքո՛ւստ զմահ իւր ինքն ին։
Օ ի սփոփեի՛ յայնմ աշխարհ ին·
ծիծաղական անուամբ բան ին։
Դու 'իմնոտիս այս ծիծաղ իմ·
և խրախճանա՛մ 'ի չնաստ անձ ին։
Որում և վա՜յ փոխանակ ին·
և ատամանց կափմամբ լաւ ին։
Ո՛չ հեղ բանիւ առ համազգ ին·
խօսակցեցա՛յ ըստ հրաման ին։
Օ ի ընդ պահո՛ղ մբ օրին ին·
Ժառանգեն զերկնիր վեր ին։
ՅԿ Ո՛չ քաղցեցայ արդար հաց ին·
և ոչ ծարաւէ յիս բան ին։
Օ ի յագեն՛ սիրով քո ին·
'ի յըմպելոյդ ամծայ ին։
Զողորմեցա՛յ ես աղքատ ին·
իմում յուսոյդ կերպարան ին։

Ո ի յօր մեծի՛ դատաստան ին·
ողորմելի՛ր թըշուառս անձ ին։
Մ՛չ սրբեցի յաղտոյ չար ին·
զիմանմաքուր սիրտս և զհոգ ին։
Ո ի տեսութե՟դ ա՟ծայ ին·
արժանացա՛յց մինչ 'ի մարմ ին։
Խաղաղարար հակառակ ին·
չեղէ առի՛ս ուջօտար ին։
Որով որդի՛ հօրըդ վեր ին·
լինիլ ընդ քե՛զ գործով քոյ ին։
Հալածեցա՛յ բայց տըժգոհ իմ·
'ի գործակցայց չարա խորհ ին։
Ո ի թէ կամա՟ ժառանգէ ի·
զարքայութի՛ քո երկնայ ին։
Բանիւք բազմօ՛ք նախատեց ին·
բանբասանօք կծեցուց ին։
Բայց ո՛չ ընդ քո՛ կամ սուտ նոք ին·
այլ արդարև ճշմարտէ ին։
Արդ պաղատիմ տ՟ր լալագ ին·
գիրկս արկանեմ ա՟նըդ ոտ ին։
Թեթևացո՛յ զիս 'ի մարմ ին·
'ի ծանրութեց մեղաց բեռ ին։
Ո ի հնար լիցի հոգւոյս ստոր ին·
ելից առ քեզ մտօք յերկ ին։
Ընդ սանտըխտաձև բանիւ քոյ ին·
գոնէ մասամբք աստիճան ին։

Անապական աղդ երկնայ ին.
զոր աղեցեր զազգ մարդկայ ին:
Ա՛ղ անուանեալ հայցմամբ գնդ ին.
զիս աղեսցես բանիւ քոյ ին:
Զանհամութիս իմոյ անձ ին.
համեմեսցես բանիւ քոյ ին:
Զի մի՛ անհամ գտանել աղ ին.
արտաքս անկեալ կոխան լին իմ:
ՃԿ Լոյս 'ի լուսոյ հօր միած ին.
լուսով լցեր զազգ երկրած ին:
Եւ զաշակերտս լուսոյ բանիդ .
լոյս ասացեր բանիւ քոյ ին:
Լուսաւորեա լուսով նոց ին.
զանգիտութե խաւարս անձ ին:
Թեպետ և ո՛չ յաշտանակ ին.
այլ իբր ըզ ճրագ ընդ գրուան ին:
'Ի նոր օրէնըս հրաման ին.
հրամայեցեր զորս ըստ կարգ ին:
Թէ ոք լուծցէ ինքեամբ ըզ մ ին.
փոքըր կոչի՛ առ արքուն ին:
Զ ինչ արասցէ առ այսպիս ին.
հոգիս լուծող զամենես ին:
Որ և մի՛ոյ թէ քննից ին.
չէ կատարո՛ղ պատուիրան ին:
Պահանջեցեր ըզ կնի նոր ին.
աւաճելուլ արդար մաս ին:

Վրան ըղ դպրաց հին օրին ին.
զաշակերտացըն մովսէս ին։
Եւ ոչ միայն չեմ աճել ին.
այլ 'ինուագ համեմատ ին։
Նայ և թափուր ամենև ին.
'ի հին ևնոր կտակարան ին։
Օ ի պարտաճոր հրոյ գեհեն ին.
զիս արարի ցասմամբ սրտ ին։
Եւ բարկացոյ ես ընկեր ին.
տարապարտուց շարժեալ ախտ ին։
Աչօք նայիմ ցանկական ին.
'ի գեղ դիմաց 'ի գական ին։
'Ի սիրտս առնում զխոցուածնետ ին.
ոչ գիտելով առխս ձգօղ ին.
Ոչ շատանամ միով խոց ին.
'ի միանգամ հայեցուած ին։
Ա յօժարիմ բազմագուն ին.
մինչ կարէ վէր խոցեալ լին իմ։
Եւ այն զի ձայն քո հրաման ին.
միշտ 'իյականջս հնչեալ ուժգ ին։
Թէ որ հայի տարփ մամբ 'ի կ ին.
շնացաւ անդէն յիւրում սրտ ին։
Սում դատաստան յայտնի լին ին.
առաքելոյ քո մը տառ ին։
Թէ շունք և գողք որք 'ի կարգ ին.
արքայութե քում արտաքս ին։

Բայց զինչ ասե՛մ ըզ սոսկալ ին․
ըզ սարսափո՛ւմն իմոյս անձ ին։
Օ ի թէ աստո՛ւստ այն քան տուժ ին․
զինչ ան բնակա՛նն որք ախտասց ին։
Որով հարե՛ալըս յերկոս ին․
'ի մահաբե՛ր նետից չար ին։
Աղաղակեմ ըստ ախտակր ին․
դիր դեղ հոգո՛յս խոցոյս ներք ին։
Օ աչաց մրտա՛յց զախտից փոշ ին․
մաքրեայ զներքին և զարտաք ին։
Որով յըստակ տեսեց յերկ ին․
ըզ կերպարանըդ նախատպ ին։
Եւ ընդ լրոյ տգեղ բան ին․
յունակութի՛ լսարան ին։
Տպաւորեա՛յ զբան մը տառ ին․
ծախսօս կտակարան ին։
Դիր պահապա՛ն շրթանց լեզու ին․
'չ բարբառել 'ի վնաս անձ ին։
Այլ միշտ խօսել կամաւ քոյ ին․
'ի շնորհ 'ի շա՛հս լսող ին։
Ձեռաց շնորհեա՛ գործարան ին․
ըզ մնացական գործել զբար ին։
Ոչ հեշտասհա՛ն փարել սով ին․
'ի վնասակա՛ր շօշափել ին։
Եթէ գթեալ գայթակղեսց ին․
տուր հետևիլ ըստ հրաման ին։

Սպանող անձի՛ն ըզ լսել ին .
՚ի ո՛չ տուժել բո՛լորով ին :
Զոտըն հոգւոյս ուղղեա՛ յերկ ին .
Եւ հաստատեա՛ անշարժ վիմ ին : Կըր
Զի մի՛ գլորմամբ բոլորս անձ ին . համ
անկման ՚ի հո՛ւրըն առիթ լ ին :
Բերան բացեա՛լ անդունդ ուն իմ .
որով բարիս ո՛չ բարբառ ին :
Այլ վայրապա՛ր դատարկ բան ին .
հետեւեցա՛յ չնաստակար ին :
Նաեւ երանի թէ դատանկ ին . յղ
Թէ եւ համար տալ պահանջ ին :
Նաեւ ո՛չ թիւնո՛ք մահաբեր ին .
սուտ եւ նենգող չարախօս ին :
Որ ըստ օրէ քում հրաման ին .
լսեմ յունկամբ մարմնական ին : ✠
Թէ մի՛ երդնու՛ր ամենեւ ին .
ո՛չ յերկնայինս եւ ո՛չ յերկ ին :
Նաեւ իմ խցեա՛լ զականջս անձ ին .
ո՛չ տամ տեղի եւ մուտ բան ին :
Այլ հակառա՛կ բերիմ նմ ին .
եւ ան հնազա՛նդ պատուիրան ին :
Զի ո՛չ միա՛յն յաթոռ մեծ ին .
Եւ իստոր եւ պատուանդան ին :
Այլ որ նստի՛ յերկնից յերկ ին .
եւ էակի՛ց հայր եւ հոգ ին :

Յոր ո՛չ յոգւոյս բղխէ հոգ ին․
այլ է աղդումըն բանսարկու ին։
Օ ի քեզ այոնէ ճշմարտ ին․
և ո՛չն 'ի բաց հրաժարել ին։
Իսկ աւելին քան զայս չար ին․
'ի սկզբաննէ մարդասպան ին։
Օ որս 'ի յիւրոց անտես խօս ին․
որպէս յառաջըն 'ի ձեռն օձ ին։
Բայց որ ետուր գործ 'ի բան ին․
զմիտս և զլեզո՛ւ շունչ օդայ ին։
Բաց ըզ բերանս հոգով քոյ ին․
լից օրհնութեամբ հոգևոր ին․
Խօսել յօրէնս ա՟ծայ ին․
յաւետարանս նորո՛յ կտակ ին։
Յիմաստութիւն տեսական ին․
և 'ի խորհո՛ւրդ գործնական ին։
Ջեռխարա՛ զբան հերձուած ին․
զհայհոյութին աններել ին։
Եւ ըզ տըրտմունջըն ընդ բանբասին․
ըզ քրթմնջի՛ւն ընդ շոգմոգ ին։
Օ խաբէութին առ ընկեր ին․
և զմատնութին նենգաւոր ին։
Օ երդմանըն բա՛նն երդմնահար ին․
ըզ սուտ խօսելն որ է չա՛ր ին։
Օ գրգռութին կռուասէր ին․
իբրև զշո՛ւնս առ կերակր ին։

Որք անհեգեգըս բարբառ ին ·
՚ի թշնամանս միմեանց բեր ին ,
Ըզ ծաղրածու խեղ կատակ ին ·
և զախտաշարժ բանըս նոց ին ։
Օ անլուռ բերան բազմախօս ին ·
և ըզ սնապարծ բան յիմար ին ,
Ըզ շատախօս դիւական ին ·
և զղօղանջիւն դիմագրաւ ին ,
Եւ զհամբերէն հոյլըս բան ին ·
զոր յետ խօսիցըն զղջայց ին ։
Եւ տուր ինձ բան բանդ ՚ի մարմին ·
՚ի միշտ խօսել բանիւ քոյ ին ։
՚Ի շնորհըս տալ իմ լսօղ ին ·
՚ի շինութեն քակտեալ անձ ին ։
Ոչ մատուցի հարկանող ին ·
յետ աջ ծնօտի զկողմն ահեկ ին ,
Եւ ոչ ետու փոխ աղքատ ին ·
որոց փոխեալն տալ ոչ ուն ին ։
Եւ ոչ գնացի ընդ վարող ին ·
տարապարհակ մղոն կրկ ին ։
Ոչ սիրեցի ըզ թշնամ ին ·
և ոչ ցուցի գութ ատող ին ։
Այլ ատեցի ըզ սիրել ին ·
չար հատուցի բարերար ին ։
Սիրեմ շըրթամբք շարժմամբ լեզու ին ·
նման գոլով նենգաւոր ին ։

Զգուշացայ ո՛չ քոյո՛յ բան ին․
ողորմութին տալ աղքատ ին։
Այլ ծախեցի՛ զնուազ չընչ ին․
ընդ մարդկայնոցըս գովեստ ին։
Զի ո՛չ միայն ահեկ ձեռ ին․
որ են կողմա՛նք հակառակ ին։
Այլ և փողո՛յ նման ձայն ին․
հռչակեցի զո՛չ ինչ բար ին։
Ըստ աղօթից պատուերան ին․
չմտի մտօք ՚ի տուն սրտ ին։
Եւ ո՛չ յանգեա՛ն հրապարակ ին․
գո՛նեայ ունե՛լ վարձ մարդկայ ին։
Այլ հեղգացա՛յ ես երկոս ին․
առ կերպարա՛նն և ճշմարտ ին։
Զի ծուլութի՛ս յաղթեաց յոյս ին․
յերկրաւորիս և յերկնայ ին։
Արդ ըզ հայր քո բնութ̄ յերկին․
զոր մեզ ետուր շնորհիւ քոյ ին։
Տուր ինձ կարդա՛լ բոլորով ին․
՚իմբ սրտէ զանուն նոր ին։
Արքայութի՛ տիրական ին․
գայցէ տիրե՛լ իմում անձ ին։
Եւ երկրաւորս առնես լոյս ին․
կամըք նորա՛յ որպէս երկ ին։
Զհացս առ օրէ՛ և միշտ է ին․
զմարմնոյս դարմա՛ն և ըզ բան ին։

Տացես առաւօտ կարօտս անձ ին.
զիմանալի՛ն և զըզգալ ին:
Թողցես զանցանս իմում պարտ ին.
որպէս ՝և ե՛ս պարտապան ին:
Կամ մանաւա՛նդ թէ զերկնիս ին.
Թողուլ տացես զի ինձ թողց ին:
Եւ մի՛ տացե՛ս թոյլ փորձող ին.
փորձել ըզ ծո՛յլս որպէս զար ին:
Այլ փրկեսցէ՛ ՚ի սրոյ նոր ին.
ինք մարտիցէ՛ ընդ դէմ չա՛ր ին:
Ո՛չ ճշնեցի պահօք զմարմ ին.
գո՛նեա՛ հանգո՛յն կեղծաւոր ին:
Եւ ո՛չ հոգո՛վն օծի զհոգի ա.
իւղով լուսո՛յ պատուերին ին:
Ո՛չ լուացի զմիտըս խղճ ին.
որ ՚ի յերեսս օրինակ ին:
Այլ պարպատմա՛մբ ոռոգայն ին.
լուծի զկանո՛ն ս̃բ պահող ին:
Աղօտ լուսո՛վ առօրէ ին.
Ճրագ մարմնո՛յ աչքըս մթ ին:
Իսկ աչք հոգո՛յս բանական ին.
միտքըս նսե՛մ խա՛ւարայ ին:
Արդ եթէ զլո՛յս պատկեր քոյ ին.
մեղօք փոխեմ խաւարայ ին:
Խաւարն որ քա՛ն յիս զօրաց ին.
անկեալըն յերկնի՛ց արուսեակ ին:

Այլ աղաչե՛մ զլոյսդ երկնայ ին.
զփառաց ծագու՛մըդ հայրեն ին:
ՆԻ Օ պատրոյգ մտա՛ց հոգոյս ճրագին.
դարձեալ վառեա՛ լուսով քոյ ին:
✠ Երկուց տերա՛նց որք ներհակ ին.
ծառայեցի՛ գործով կրկ ին:
Կերպարանօ՛ք իսկական իդ.
և ճշմարտիւ խաբեբայ ին:
'Ի սէր ժխտո՛ղ մամոնայ ին.
զիս կապեցի՛ կամա՛ւ յախտ ին:
Եւ զքոյդ լուծի՛ն առողջայ ին.
ըզ կապ սիրոյ պատուիրան ին:
✠ Պատուէրեցէ՛ր չհոգալ զվաղու ին.
ըզ կերակուր և զըմպել ին:
Օն պատրաստեալ 'ի քէն լին ին.
ըստ ագռաւու՛ցն որ կերակր ին:
Չհաւատացի խոստման բան ին.
և ո՛չ տեսլեամբըն շուշան ին:
Այլ ծիւրեցա՛յ հոգօք նոց ին.
և մաշեցի զկեանս ընդ նոս ին:
Ամաց յառաջ ժամանակ աւ.
ամբարեցի՛ զնիւթ երկրայ ին:
Որպէս անմա՛հ մահկանացու ին.
և ան վաղջա՛ն առօրէ ին:
Եւ չխնդրեցի՛ զարքայու թին.
ըստ հայր օրէն բարոյ խրատ ին:

Օի

Զի և տուեա՛լըք լինէ ին·
ինձ հարկաւորքն և աւել ին:
Մ՝եղօք խաւար տեսար ան ին·
ոչ նկատեմ յիս գերան ին:
Սրատես լինիմ յայլում շեղ ին·
նման գոլով կեղծաւոր ին:
Ըզ սրբութե՛ն աւազան ին·
և զմարգարիտ քոյին շնոր ին:
Շանց և խոզից նմանող ին·
կամաւ ետու պղծա՛ սիր ին:
Բայց արդ խնդրեմ զոր ոչ ուն իմ·
տուր ինձ իմոյս ըզ խնդրել ին:
Հայցեմ ’ի քէն զոր կորուս ի·
արա գտանել լուսով ճրագ ին:
Բախեմ ըզ դուռըդ երկնայ ին·
նախքան զփակելն ընդ դէմ հընգ ին:
Զողորմութե՟ դուռըդ բաց ինձ·
մինչ դեռ փակեա՛լ է ճշմարտ ին:
Ընդ պողոտայն չոքա՛ ստոր ին·
լայն և արձա՛կ ճանապարհ ին:
’Ի կորըստեան յօթեւան ին·
յորում բազո՛ւմք հետեւեց ին:
Ուղղեա՛ զոտս իմ յանձուկ շաւղ ին·
թեթեւ արա՛ մեղաց բեռ ին:
Զի կարացից ընդ սակաւ ին·
թեթեւ թռչիլ ամպով յերկ ին:

Մոյծ

Մո՛ւծ զիս ընդ քե՛զ դուռըդ վե՛ր ին.
ածցես առ հայր քո երկնայ ին:
Ճ՛անապարհաւ նեղ և նըրբ ին.
ուղիղ վարուք ա՛ծայ ին:
Բ,ժլ որ ջարեա՛ց ապա շնորհ ին.
և արդարոց որք 'ի բար ին:
Տաս հաւասար ցօղ անձրև ին.
և ըզ ծագմա՛ն լոյս արև ին:
Ինձ որ մեղօ՛ք մեռեալ հա՛ր ին.
և ապա՛ շնորհ առ քո բար ին:
Յօղեա՛ ըզ ցօ՛ղ շնորհաց քոյ ին.
և ըզ ծագումն 'ի մանեալ ին:
Օ եկեալքս առ քե՛զ ըստ հաւատին.
և ըզ լսօղ կենաց բան ին:
Ր ինել շնորհեայ ըստ արժան ին.
'ի վերայ քում ան շարժ վիմ ին:
Օ ի 'ի շնչե՛լ հողմոյ ուժգ ին.
և 'ի յառնել գետոց փորձ ին:
Տանըս հիմո՛ւնք մի՛ շարժեսց ին.
ըստ յիմարի՛ն որ յաւազ ին:
Ր,սա և ինձ ըստ բորոտ ին.
և հաւատո՛վ մաքրեցող ին:
Կամիմ օրհնեա՛ց բոլոր ով ին.
և մաքրեցեր յաղտոյ չար ին:
Օ ինուորեցա՛ կայսեր ստոր ին.
որպէս և պետըն հարիւր ին:

Րար

Բարբառեցայ ես ընդ նմին.
զաղերսական բանըս նորին։
Չեմ արժանի թէ ընդ արկաւ. նխ
մտցես ընդ յիմըս տաճարին։
Այլ հրամայեայ բանըդ բանիւ.
զախտիմ մաքրեա ընդ ծառային։
Տագնապեցայ ջերմամբ ախտին.
պոռընկական զազրագունին։
Եւ յանկողի՛ նըս գարշելին.
մեղկեալ անկա՛ զանկանգնելին։
Ընդ զոքանչի՛ սիմոն վիմին. ✠
զիս յարուցես աջ հզօրին։
Ո ի պաշտեցից ես ընդ նմին.
զկենդանատուր իմոյ անձին։
Աղբիւր կենա՛ց ջուր խնդրեցեր. ✠
սամարուհւո՛յն ՚ի ծարաւին։
Եւ խոստացար ջուր կենդանին.
փոխանակել յանցաւորին։
Շնորհեա և ինձ կենացդ աղբիւր.
ըզ՝ հոգևո՛ր ծը զըմպելին։
Գետա՛ն հետեալ յորովայնէդ.
զառատաբուխ շնորհաց հոգին։
Ընդ բազմամեա՛ անկեալ անձին. ✠
պրո՛պատիկէ՛ աւազանին,
Յորում և ես զոք ոչ ունիմ.
զի զիս արկցէ մինչ յուզիցին։

Աս

Ըսա՛ բառնալ իմոյ մահճ ին.
այսէ մարմնոյս թանձրացուն ին:
Ոչ մեղանչել դարձեալ կրկ ին.
յետ ողջութե՛ ըստ հրամանկ ին:
Որ 'ի խռովել ալեաց ծով ին.
և ընկղմեալ բարձեալ նաւ ին:
Դու սաստեցեր և լռեց ին.
ալիք ծովո՛ւն հանդարտեց ին:
Տուր և ինձ ձե՛ռն ըստ պետրոսին.
վերայ բերե՛լ յալեաց ջուր ին:
Օի մի՛ մեղաց չարժեալ ալ ին.
հեղձուցանէ զիս 'ի նըմ ին:
Ընդ դիւատանջըս մոլեգ ին.
'ի գերեզմա՛նսըն բնակ ող ին:
Տանջիմ և ես յոյժ ցաւագ ին.
'ի խորհըրդո՛ց որ չերև ին:
Սաստեայ և ի՛մ չարադև ին.
որպէս և յայն ժամ առ նոա ին:
Եւ անդընդո՛ց մատնեայ խոր ին.
որպէս ըզ խոզս երամակ ին:
Որ զանդամօք լուծեալ մարմ ին.
կարծրացուցեր հոգով բան ին:
Շնորհեա՛ և ինձ լսել ձայն ին.
Թէ՛ մեղըք քո թողեալ լից ին:
Իշխան մտօք ընդ այրոս ին.
բուռըն հարեց տնըրդ ոտ ին:

Սասըն դստեր մեռեալս անձ ին․
՚ի տուն մարմնոյս մահաբեր ին։
Խոնարհեցի՛ս յիս ըստ նմ ին․
դադարեցո՛ զձայն կական ին։
Կալ ըզ ձեռաց բանական ին․
դարձո՛ այսրէն յիս ըզ հոգ ին։
Եւ ընդ միւսո՛ ախտաւոր ին․
՚ի քղանցըս տ՜նըդ հըպող ին։
Ս՚աջրեա՛ զհոսո՛ւմըն վտակ ին․
յա՛րեան մտա՛ց զաղրագուն ին։
Յոյժ կաղացա՛ պատուհրան ին․
և կուրացա՛ լուսով բան ին։
Կանգնեա՛ և զիս տ՜ր ընդ կաղ ին․
և լոյս ծագեա՛ ինձ ըստ կուր ին։
Զի վազեցի՛ց իբր եղջեր ին․
ըստ կանխասաց մարգարէ ին։
Եւ զարուսեա՛կդ առաւօտ ին․
տեսից ՚ի փա՛ռըս հայրեն ին։
Եւ համրացայ բարեաց բան ին․
որպէս բերանն այսահար ին։
Նմանելով խուլ և համր ին․
և ՚ի դիւաց խցեալ խլ ին։
Ընդ արձակեա՛ զկապըս լեզու ին․
բարբառեցո՛յ ինձ ըզ բար ին։
Եւ խօսից զանկանջս ընդ դէմ օձ ին․
զի մի լուայց ըստ եւայ ին։

✝ Որ գոսացեա՛լ գործնական ին ․
և չորացեա՛լ յախտէ ձեռ ին ։
ՃԷ Ձայն տիրական քո՛ հրաման ին ․
՚ի կզգայութեն փոխարկեց ին ։
Ջընջեա՛լ իմում մեռեալ մաս ին ․
կենդանարա՛ր ձայնիւ քոյ ին ։
Օ ի կարկամեալս անհնար ին ․
՚ի գործ բարո՛յ արձակեսց ին ։
Այրի հոգիս լայ ընդ այր ին ․
իբր ՚ինայի լային զորդ ին ։
Գթա՛ և յիս տ՟ր ընդ նմ ին ․
արժանացո՛յ կենաց ձայն ին ։
✝ Եւ ընդ կնո՛ջ մեղաւոր ին ․
բուռըն հարեց կենացդ ոտ ին ։
Տուր համբուրե՛լ ինձ ընդ նմ ին ․
որպէս ենա՛ սիրով սրտ ին ։
Բղխել աղբերս արտասուել ին ․
լսել ըզ ձայնդ, ա՟ծայ ին ։
Հաւատըք քո՛ զքեզ կեցուց ին ․
գնայ յանքոյթ խաղաղու թն՟ ։
Կամա՛ւ մարմնոյս լպրծող ին ․
գթեաց ընկե՛ց զիս թշնամ ին ։
Անկմամբ իմով գայթակղեսց ին ․
որք փոքրոգեք իմաստոսէ ին ։
Որ ինձ պատժո՛ց գերագուն ին ․
քան զիմ յանցանս առաւիթ լին ին ,

Օպա

Օ պարանոցէս ծանր արձան ին.
անկմամբ ՚ի ծովըն գեհեն ին:
Բայց որ հընարք ես անհնար ից.
կանգնեա և զիս այժմ ՚ի ոտ ին:
Օ ի որք գթեալք վ̃ իմ կանգն ին.
և որք կանգնուն զքեն գոհանաց ին:
Յագարկի թշուառս անձ ին. †
որ ցանեցեր սերմն ըզ բար ին:
՚Ի քուն լինել հեգոյս հոգ ին.
ցանեաց զորոմըն թշնամ ին:
Որք նախ հընձող ժամանակ ին.
քաղեալ լինեն ՚ի բաց դից ին:
Օ ի մի զցորեանն առցես զշնորհ ին.
զորոմըն տաս հրոյ գեհեն ին:
Յուժ կարծրացայ ըստ ապառաժ ին. †
եղէ նման ճանապարհ ին:
Փուշք աշխարհի զիս հեղ ցուց ին. նգ
և անպտուղ զանձն արար ին:
Բայց սերմանող տ̃ր ըզ բաց ին.
յիս աճեցոյ ըզ բոյս բան ին:
Օ ի տաց պտուղ մի երես ին.
հարիւր վաթսուն կամ զերեսն ին:
Ո՛չ ծախեցի զդիւր վաստնել ին. †
ընդ գիւտ գանձի յագարակ ին:
Օ որ գողացաւ իմ թշնամ ին.
և ետ փոխան ըզ կապտել ին:

Իզքեզ որ գա՛նձդ ես երկնա՛ էն ·
մախթեմ սրտի՛ւ բոլորով էն ։
Տուր ինձ իմաստ գանձել յերկ էն ·
և անդր ունե՛լ զխորհուրդ սրտ էն ։
Որ 'ի գողո՛յն գիշերայ էն ·
գաղտնի ակա՛ն ո՛չ հատան էն ։
Իւղ զգուշութ̅ե ամրա՛մ պահ էն ·
ըստ քո լուսո՛յ պատուիրան էն ։
Որ 'ի խնդի՛ր քո՛ մարգարտ էն ·
չելի նման վաճառող էն ։
Նա ո՛չ փոխա՛ն անփոխան էն ·
ետու ըզ սէ՛ր անցաւոր էն ։
Զվաճառեցի՛ ըստ հրաման էն ·
ըզ ցանկութ̅ի նիւթական էն ։
Իւր ստացումըն մեծագն էն ·
և ցօղածի՛ն լուսաբեր էն ։
Մարգարտօրէ՛ն ծընունդ կուս էն ·
ա̅ծ և մարդ մի երկոք էն ։
Տուր ինձ սիրո՛յդ ա̅ծայ էն ·
լինել խնդրող խանդակաթ էն ։
Բաց զառագաստ փափաքող էն ·
մուտ 'ի սենեա՛կ տարփմամբ սրտ էն ։
Տաճարացո՛յ զիս վերըստ էն ·
և ընդ գրկեայ աջով քոյ էն ։
Օ հաճատ բոլոր մանան ելս էն ·
զարքայութ̅ե՛ յօրինակ էն ։

Ո՛չ ըստ այսմ իմուսմն անձ ին .
զի չա՛ր լ՛երինք փոփոխէ ին :
Եւ ո՛չ նման Թռչնոց երկն ին .
յոստըս հանգեա՛ն պատուիրան ին :
Յորում հոգի՛ք մարդկան հան ին .
ժառանգ երկնի՛ց ս՟բ խորան ին :
Եւ ո՛չ եղէ խիստ ըստ համ ին . նճ
կամ կարծրա՛գո՛յն ճրճեաց մտ ին :
Յորոց մանրեա՛յ մանր ըզ ժան ին .
և զիս կառոյ ոստըս ծառ ին :
Խմոր եղէ վատթարև հ ին .
և ոչ առակ աճման բան ին :
Յայն որ թաքո՛յց յալիւր ընկ ին .
յեկեղեցի զխորհուրդ քոյ ին :
Օն նայ 'ի քէ՛ն առեալ նախկ ին .
նորա ծանեա՛ն դաքըն մեր ին :
Եւ ընդ զանգուածս ադամայ ին .
խառնեալ բոլոր խըմորէ ին :
Օրկեալ միա՛յն ես երկոս ին .
անճառելի լոյս իմաստ ին :
Ում արասցես հաղորդ կրկ ին .
տաց ես դարձեա՛լ զոր կորուս ին :
Ընդ յորսացեա՛լսն 'ի յուռկան ին .
հաներ և զի՛ս յեզըր ծով ին :
Բայց ընտրութ՟ե քո՛ ըզ բար ին .
անկեայ 'ի բա՛ց ըստ խոտան ին :

Որով

Որով 'ի նոյն ջուրըս խոր ին·
դարձեալ իջի 'ի գէջ տըղմ ին։
Որում անդունդք անհնար ին·
զհոգւոյս մասունքն պաշարեց ին։
Այլ դու կարող ամենայն ին·
վերա բերեա զիս վեր ըստ ին։
Եւ 'ի քարէ ս̄բ աման ին·
ժողովեսցես ընդ ընտրել ին։
† Որ 'ի հնկէց նկանակ ին·
նշխարեցեր հինգ հազար ին։
Եւ 'ի ջորից դարձեալ զնոս ին·
կերակրեցեր յանապատ ին։
Ո ես որ քաղցեալ եմ քո հաց ին·
ա̄ծ̄այնոյդ երկնաւոր ին։
Արա լնուլ հոգւոյս նով ին·
յերկնից իջեալ և անմահ ին։
† Քանանուհոյն լուար ձայն ին·
և շնորհեցեր ըզ հայցել ին։
Աղաղակեմ ես ընդ նըմ ին·
շնորհեա և ինձ զիմ խնդրել ին։
Ո ի եթէ չուն կոչես վերջ ին·
ն̄գ արագապէս լսես ձայն ին։
Դեպել յընթացս 'ի կոչ հովւ իդ·
և հալածել զօտար ոտ ին։
Թէ և մանկանց անարատ ից·
չեմ արժանի կցորդ մաս ին։

Ես ալ փշրանաց մը սեղան ին.
արժանացո՛յ կենաց հաց ին:
Կարկամ եղէ ես առ դար ին.
նման կընոջըն կարկամ ին:
Ձեռըն տացե՛ս ինձ ընդ նմ ին.
զանկեալ հոգւոյս կանգնեա՛լ ոտ ին:
Որ յայտնեցեր զա̃ծութն դ.
աշակերտաց քոց 'ի վեր ին:
Եւ զանձառ փա՛ռսըդ հայրեն ին.
փայլեալ ցուցեր աչաց նոց ին:
Մ՝աքրեա՛ և զիմ միտըս մթ ին.
և զգայարա՛նըս խաւար ին:
Ընդ յայտնապէս 'ի յերկրորդ ին.
յագել փառօ՛քդ ա̃ծայ ին:
Ընդ լուսնակա՛ն այսահար ին.
մանկանըն հօր անհաւատ ին:
Որ ըստ օրէ՛ տանջ իմ նով ին.
'ի հուր ցասմա՛ն 'ի ջուր գիջ ին:
Յորոց հընա՛ր ըստ մարդկայ ին.
չէ ողջութե ինձ երկոս ին:
Ես ալ թէ 'ի քէ՛ն տ̃ր երկնայ ին.
ցաւոցն առի՛թք հալածեսց ին:
Զի ջերմութի՛ք տուընջենայ ին.
և լուսնակա՛նքըն գիշեր ին:
Մ՝ի՛ մեղիցե՛ն ինձ ըստ դաւթ ին.
և մի՛ մեղաց պատճառ լից ին:

† 'Ի հարցանե՛լ ըզքեզ վիմ ին·
քանիցս թողուլ եղբօրն անց ին։
Ո՛չ ասացեր զեօթըն եկ ին·
այլ չորս հարիւր ընդ իննս ին։
Օր կենցաղոյս ամպըն թու ին·
անցաւորիս եօթնեանց դար ին։
Թէ որ չափ եմք 'ի յայս մարմ ին·
պարտէ թողո՛ւլ զղջական ին։
Ձ Նաւ ես թէպէտ եղէ վերջ ին·
'իյո՛չ թողո՛ւլ պարտապան ին։
Սան ախտաւ որ բնութ՟ես անձ ին·
և անկատա՛ր գոլ 'ի բար ին։
Սակայն աւելիս 'ի քէն լըցց ին·
քո՛ ինձ եդեա՛լ բան հրաման ին։
Թողուլ ըզ մեղս առ քեզ պարտ ին·
որ քան զաւազ շատէ ծով ին։
Ո՛չ աղքատիս միայն չափ ին·
եօթանասունիցըն կանոն ին։
Բայց առաւե՛լ քոյդ զօրաց ին·
ըստ ողորմութ՟եդ որ ո՛չ թըւ ին։
† Կենդանական ջըրւայ ձայն ին·
որ ո՛չ թաղե՛լ զհայրըն թող ին։
Բայց և մեռայ ընդ մեռել ին·
մեռելոտի՛ գործօք չար ին։
Բուռըն հարի զմաճոյ բան ին·
բայց ո՛չ նման մաճակալ ին։

Օ՛ր ինայ չհայի՛ անդր 'ի յետ ին .
այլ 'ի յակօսն որ առաջ ին ։
Սու ես Թողի՛ զխորհուրդ մեր ին .
ըզ ճանապարհ մոլից յերկ ին ։
Դարձայ այսրէ՛ն երկեր ստոր ին .
ուստի հաներ իջմամբ քոյ ին ։
Արդ բարձրացոյ զիս վերըստ ին .
առ քեզ հանցես յերկնից երկ ին ։
Մի՛ տար դատանե՛լ առ Թշնամ ին .
զի մի հարցէ ընդ խաւար ին ։
'Ի ներքինեացն երից բաժ ին .
զոր որոշեա՛ց բանըն քոյ ին ։
Յորովայնէ՛ և մարդկայ ին .
և ընդ վարուց երկնաւոր ին ։
Նուիրեցայ՛ և ես մաս ին .
հրեշտակակե՛ն կուսական ին ։
Պատերազմե՛լ ընդ դէմ ախոտ ին .
և ընդ բնութեան շարժող ին ։
Բայց Թոյլ գտա յասպարիզ ին .
և զէն ընկեց 'ի ճակատ ին ։
Յորում և նետըք մուխ չա՛ր ին .
'ի սիրտ հարա՛ն տիրական ին ։ Հ
Զպահանջեցե՛ր զանկարել ին .
այլ զիս եդեր իշխան նըմ ին ։
Մէ որ կարողքն են տանից ին .
և որք տկարք ոչ պահանջ ին ։

Վն̃ այսորի՛կ ո՛չ ունից իմ·
պատճառ բանի խոցմանս անձ ին։
Եւ ո՛չ դիպո՛ղ զպատասխան ին·
'ի քո՛ արդար դատաստան ին։
Այլ որ քննիչդ ես խորհրդ ին·
և տեսանո՛ղ գաղտնեաց սրտ ին։
Մարտիր փոխան պատրեալս անձին·
ընդ թշնամոյն իմ յաղթ ող ին։
Մի՛ տար տեղի զիս փորձ ող ին·
մարմնոյ ախտիւք զիս պատր ող ին·
Այլ պարագրեա թեւօք քո ին·
որպէս ըզ տիպսըն բիբակ ին։
Յընթրիսըն մեծ կազմեալ մեծին·
տ̃նըդ ծառա՛յք զիս կոչեց ին։
Յորմէ 'ի բա՛ց հրաժարեց ին·
պատճառելով խորատու ջա՛ր ի։
Վն̃ աշխարհի ագարակ ին·
և վն̃ եզա՛նց զգայական ին։
Եւ ընդ կնոջ հեշտա սէր ին·
որով կապեալ կամ 'ի սոս ին։
Լուծիչ կապից դժոխայ ին·
լո՛յծ ըզ կապանս իմ զերես ին։
Ջան 'ի հովտէ՛ս այս տրտմագ ին·
տար 'ի տաճա՛ր ուխտեալ տեղ ին։
Արժանացո՛ կենաց հաց ին·
և յըմպելոյդ աստուածայ ին։

Ուրախանալ գինեաւ բան էին․
զոր խառնեցեր անըզգամ էին։
Յերուսաղէմ մերոյ դրախտն էին․
ընդ ադամայ յանցաւորք էին։
՚Ի յերիքովս իջին ստոր էին․
անկայ ՚ի ձեռս աւազակ էին։
Որք ՚ի լուսոյն մերկացուց էին․
զհոգիս մեղաց վիրօք լըց էին։
Ոչ կիսամահ թողեալ գնաց էին․
այլ յետ մահու պատրազմ էին։
Որ եւ մովսէսըն ղեւտաց էին․
Եւ ահարոնն քահանայն էին։
Տունըն մեծի նահապետ էին․
եւ մարգարէք հնոյ օրին էին։
Ո վերըս ցաւոցն ան հնար էին․
եւ ըզ խոցուածըս սաստկագ էին։
Դեղոց բանիւ անցեալ ատես էին․
եւ բժըշկել ոչ կարաց էին։
Սամարացոյդ զոր կոչէ էին․
տոհմըն ժըպիր հրէական էին։
Ցուցէց ըզ ցաւս իմոյ անձ էին․
տեսող աչացդ ա՟ծայ էին։
Գթայ եւ յիս ըստ ադամ էին․
գիր դեղ հոգոյս խոցոյս խոր էին։
Պատեալ զգեստիւքըն իմ աւաղ էին․
զոր աւազակքըն մերկացուց էին։

Արկ 'ի վերա՛յ, ձէթ և գին ին·
զդեղըն կենա՛ց հոգւոյս վէր ին։
Տալով օծմա՛ն դարձեալ զհոգ ին·
և ըզբաժա՛կ նորո՛յ ուխտ ին։
Բարձ 'ի վերա՛ գրաստու խաչ ին·
տար 'ի պանդո՛կ եկեղեց ին։
Յանձնեա՛ գլխո՛ քահանայ ին·
քեզ ըստ մա՛րմնո՛ պատարագ ին։
Տուր ըստ երկո՛ւս դահեկան ին·
զբան հին և նո՛ր կտակարան ին։
Տանել դարման հոգւոյս նով ին·
որպէս կեցցէ հացիւ մարմ ին։
✠ Նախ քան ըզ գալ բարեկամ ին·
հոգւոյս իմոյ պահանջող ին։
Ի յերկնայնո՛ցն երկնաւոր ին·
և զիս յերկինս ուղղևոր ին։
Բնութեամբ բարոյ բարեկամ ին·
զոր ատեցի՛ սիրով չա՛ր ին։
Առ դրունս լուսոյ առաւօտ իդ·
կանխեմ հոգո՛վ գիշերայ ին։
Տուր ընդ երիս նկանակ ին·
զդաւանութիւն երիցդ անձ ին։
Եւ ըզ մարմին քո՛ երկնայ ին·
որով ծանեաք զերիս դէմ ին։
Օ ի 'ի բարեաց գործոց մաս ին·
ՀԸ չո̀ւնիմ դընել բարէ սեր ին։

Միայն զհաճա՛տ շնորհաց քոյ ին.
ըզ թոշակ կենաց վերջ ին:
Ընդ դէմ յայնժա՛մ աղաչ ող իս.
մի՛ պատճառե՛ր ըզ դրանց փակ ին:
Եւ ըզ մանկա՛նցն ՚ի յանկող ին.
զանմեղ հոգո՛ցն ՚ի հանգըստ ին:
Եւ մի՛ ասեր զա՛ն կարել ին.
որ չկամելոյն փոխանակ ին:
Օ ի քո՛ կամելն ամենև ին.
Է՛ կատարեալ գործ ՚ի բար ին:
Թոյլ տուր ժտել ըստ առակ ին.
զի ընկալայց ըզ խնդրել ին.
Ո՛չ ըստ սիրո՛յն զոր կորուս ին.
այլ ընդ ժտութե՜ աղաղակ ին:
Ընդ մեծատա՛նըն յիմար ին.
յորում ետո՛ւն անդք տուհմա՛ ին:
Յիմս աճեցի՛ն սերմանք չա՛ր ին.
եբաղմացան ՚ի միտս անձ ին:
Մինչև քակեալ շտեմարան ին.
հոգոյս մասա՛նց բանական ին:
Եւ մեծագո՛յն գործել զտեղ ին.
յոգնազեղուն պտղոյ չա՛ր ին:
Օ որս մանկաղա՜ւ քո՛ երկնայ ին.
Հա՛տցես ըզ բոյս դառնաբեր ին:
Եւ յաճեցո յիս ըզ բար ին.
պտղաբերել.քեզ ՚ի յեր ին:

Ի մաքրութն՛ աւազան ին.
որում ստեղծեր զիս վերըստ ին:
Լ յսքըն չա՛րեաց յինէն եղ ին.
այնք որ յօժէ՛ անձըր մտ ին:
Որոց շըջեալ ընդ անձըդ ին.
յոգիս յախտից ցամաքայ ին:
Որ հանգըստեան վայր ո՛չ գտ ին.
զի ըստ կամա՛ց իւր ո՛չ է ին:
Եւ զի աղբիւր մեղաց ախտ ին.
միշտ անըսպառ յինէն վիժ ին:
Որ և պատուհա՛ս իսկ յարդար ին.
տուն և տեղի հոգիս նմ ին:
Ճի Լուեալ զընկե՛րըս եօթնեկ ին.
ըստ կենցաղոյս չա՛րքըն չար ին:
Խառնեալ ինքեան այսքն առաջ ին.
դարձաւ նոքօ՛ք 'ի տունս անձ ին:
Որ գերագա՛նց չա՛րըս վերջ ին.
եղև ինձէն քան ըզ նախն ին:
Օ ի աղբիւրէ՛ն այլ ո՛չ մաքր ին.
այլ դաժանմա՛մբ և դժւար ին:
Եփ զփուշագո՛յն գոլով նոր ին.
յետ ըմբըռնման ամրական ին:
Որում տիրեա՛ց դարձեալ կրկ ին.
ըստ առաջնո՛ւմն յարացուց ին:
Օ որ հերքեսցես դու վերըստ ին.
'ի յանապատն անդընդայ ին:

Ը·Է

Թէպէտ և ո՛չ ըստ օրինի ին՟.
այլ ըստ առատ քո՛ պարգ ին՟:
Եւ ըստ չարեա՛ցըն եօթնեկ ին՟.
զոր մաքրեսցես ըստ ներհակ ին՟:
Բնակեցուսցես յիս ըղ հոգ ին՟.
՚ի եօթն արփեան շնորհաց քոյ ին՟:
Ըստ մարիամ մագդաղէն ին՟.
յորմէ և եօ՛թըն դևն ել ին՟:
Եւ ըստ զաքեայ մաքսաւոր ին՟.
և ըստ բազմացն օրինակ ին՟:
Զեղէ նմանող քո՛ ծառայ ին՟.
որ ակնունէ՛ր տ՟նըդ դարձ ին՟:
Եւ ո՛չ երկրո՛րդ կամ երրորդ ին՟.
պահու սպասեմ գալոյ քոյ ին՟:
Ըստ այսմ և ո՛չ յուսամ վեհ ին՟.
և անապատո՛ւմ խոստման պատու ին՟:
Ածել ընդ մէ՛ջ քո՛ ըղ գօ ին՟.
անցեալ պաշտել ըստ ծառայ ին՟:
Այլ և նմա՛ն յուսահատ ին՟.
քում ծառայի՛ց հարկան ող ին՟:
Արբեցողին և կերող ին՟.
և զինչըս տ՟նըդ վատնող ին՟:
Եւ երանի՛ թէ՛ տգիտ ին՟.
և ո՛չ հանգոյն չա՛ր իմաստ ին՟:
Օ ի չըմպէի գան սաստկա՛գ ին՟.
այլ յոյժ սակաւ չափով մինաս ին՟:

Բայց

ըզ

Բայց արդ գիտունեմ վատթար ին .
տըգէտ կամաւ լաւագուն ին ։
Չեմ զգուշական պահող անձ ին .
արթուն մտօք ըստ հսկող ին ։
՚Ի քնոյ զարթոյ մահաբեր ին .
զի զգուշացայց աւազակ ին ։
Տուր ակնունել առաւօտ ին .
զի յագեցայց տեսլեամբ քո ին ։
Որում նման զիս ծառայ ին .
ծառայեցոյց կերակրող ին ։
Տալ ՚ի ժամու զիմաստ բան ին .
իւրաքանչիւր քաղցեալ անձ ին ։
Զարհական տուր ինձ գօտ ին .
պնդեալ ընդ մէջ ցանկական ին ։
Լոյց ըզ ճրագ պատուիրան ին .
յոգիս անլոյս խաւարայ ին ։
Կարկամութիւնք կռամոլ ախտ ին .
ողորմութիւնք խորտակեսց ին ։
Եւ քսակըն հին փոփոխեսց ին .
առանց հնութե՛ ունող զանձ ին ։
՚Ի դասս ընտրեալ փոքըր հօտ ին .
խառնեա զծուլիս անբեր հոգ ին ։
Զի հօր քո կամք հաճոյ ասց ին .
զարքայութի՛ տալ ընդ նոսա ին ։
Դեգեր երգիր զհուրդ երկնայ ին .
որով մարդկան հոգեք մաքր ին ։

Իողորդեցո՛յ անձիմ ցրտ ին․
զհոգիս ջեռո՛յ սիրով քոյ ին։
Դո՛ւ տէր միայն լեր ինձ բաժ ին․
ըստ պողոսի զքեզ սեող ին։
Զփոխանակել էից մաս ին․
ոչ տանջանաց զանազան ին։
Օ հաշիւն ես ոչ ըստ ոսոխ ին․
ետու յաստեա՛ց ճանապարհ ին։
Եւ ՚ի չմտանել դատաւո՛ր ին․
ըստ մատնութե՟ չարախօս ին։
Որոց բերա՛նքն կարկեսցին ին․
ոչ դատախա՛զ լինել վասն իմ։
Օ իս ՚ի ձեռաց կորզեա՛ դահճ ին․
և հան հրոյ բանտէ նոր ին։
՚Ի նոր ձորձս աճազան ին․
ափամա՛ծ զմեղա՛ց կապերտ հին։
Որ ընկալա՛ւ ՚ի լերի՛ նոր ին․
ըզ գոյն տըխուր և զաղտեղ ին։
Օ երծ ատ յինէն զքուրձ զգեստ ին․
և ըզ գեցո՛ զուրախութ ին։
Եւ զպատմուճան հոգոյս նորք ին․
լուա՛ աչա՛ց ջուրբ արտասու ին։
Զնորացուցի ըզ տեսիլն հ ին․
՚ի հնութենէ մեղաց զհոգ ին։
Օ ի նոր գինի՛ պատուիրան ին
առանց հեղմա՛ն յիս պահեսց ին։

Նորացուցե՛ս զիս վերըստ ին ․
աջըդ կարող հօր հզօր ին ։
Օ ի հայրատունկ որթոյդ գին ին ․
անապական յիս պատհեաց ին ։
՚Ի վեհագոյն նստայ բարձ ին ․
աստիճանաց քոյ առաջ ին ։
Ո՛չ առաջնել կոչմամբ քոյ ին ․
այլ ինքնաշարժ փառամոլ ին ։
Յորժամ կոչե՛ս զազգ երկրած ին ․
՚ի հանրական կոչարան ին ։
Մի՛ անդգնի՛ս բանդ կոչող ին ․
՚ի վայր մատի՛ր բարբառեսց ին ։
Դու և անկեալըս այժմ ՚ի գետ ին ․
լուայց բարեացն ՚ի քէն բան ին ։
՚Ի վեր մատի՛ր բարեկամ ին ․
՚ի բարձրութե՛ս ածայ ին ։
Նլեց յերկինս աշտանակ ին ․
և զամբրութե՛ս ընդ դէմ չար ին ։
Ըզ կուսութեն հրեշտակայ ին ․
և յորովա՛յն մաքուր պահ ին ։
Ո՛չ հաշուեցայ զծախըս վարձ ին ․
և ո՛չ զերկունըս շինուած ին ։
Դու հիմն ածի կրօնից կարգ ին ․
առանց գլխո՛յ կատարած ին ։
Բայց կատարի՛չդ ամենայն ին ․
կերտող բոլոր էական ին ։

Օ իմ կատարեա զշինուածս անձին·
օթել 'ի գլուխըդ վերըստ ին։
Օ ի մի՛ անցորդք ծիծաղեսց ին·
առանց լռման թողեալ լին ին։
Այլ քո բանիւ պսակեսց ին·
հիմն և յաճարտն 'ի միաս ին։
Իմ թագաւոր իշխան հոգ իս·
յորժամ մտի՛ յաշխարհ նով ին։
Ընդ աշխարհակալըս խաւար ին·
եմուտ 'ի մարտ պատերազմ ին։
Սախ ոչ խորհել եդ իմա ին·
եթէ տասամբըք հազար ին։
Իբրև մարմնոյն զգայարան ին·
իցէ կարօղ մղել մարտ ին։
Ընդ այնմ որ գայ բռնաւոր ին·
հանդերձ զօրօք քսան հազար ին։
Որք իմ տասամբք ենքեամբ կըրկ ին·
իմովս ընդեմ անդուլ մրց ին։
Օ որս և տեսօղք զիս գովէ ին·
իբր ըզ գիտօղ չափո անձ ին։
Իմարտ մտելն ընդ դէմ տկար ին·
և ոչ քան զիս դիմագրաւ ին։
Այլ առաքել իմ հրեշտակ ին·
Նախ քան ըզ գալ պատերազմ ին։
Ըզ կամս յիշող ընտրական ին·
զի օրէնօք խաղաղաց ին։

Սակայ

Սակայն չէդի ունկըն խրատ ին.
առակաւոր քո հրաման ին:
Որով անկայ 'ի մէջ մարտ ին.
խոցեալ վիրօք անհնար ին:
Զայլըս տեսի համամ մարմ ին.
յաղթող գտեալ յասպարէս ին:
Եւ կարծեցի զիս ընդ նոս ին.
աղթեալ կուոյ մենամ մարտ ին:
Բայց փորձութիւնքն իբրև հաս ին.
զան զլուծութիւնս իմ յայտնեց ին:
Յառաքինեացն որոշեց ին.
և ընդ վատացըն զիս լք ին:
Բրդ Թագաւոր տէր երկնայ ին.
ամենայ զօր հօր միած ին:
Լեր մարտակից տկարս անձ ին.
'ի հոգևոր պատերազմ ին:
Հար ըզ հազարս որ ահեկ ին.
որք յայտնապէս չարեօք կուռ ին:
Եւ ըզ բիւրաւորս յաջակողմ ին.
որք և բարեօք կերպարան ին:
Զիս ամրացոյ իսրոյ նոց ին.
Ճշմարտութեան զինու քոյ ին:
Եւ պահպանեա զվէհանդամ ին.
սաղաւարտօք քո նըշան ին:
Մոլորեցայ ըստ ոչ խաբ ին.
'ի բանաւոր հօտէ քոյ ին:

Նուաղեցի զթիւ հարեւր ին·
զոր յանապատ թողեր վեր ին։
Եկեր սիրով խնդրել ըզմ ին·
գտեալ հաներ յուսով յերկ ին։
Լցեր ըզթիւ անկեալ դաս ին·
ուրախութ̃ե հրեշտակայ ին։
Եւ զիս բարձեր տ̃ր ընդ բազմ ին·
լուացեր յաղտոյ մեղաց տղմ ին։
Յորում դարձեալ արդ թաւալ իմ·
ըստ ան մտի աղբասիր ին։
Լուա՛ դարձեալ զիս արտասու զք·
զոր շնորհեցես ան զեղջօ անձ ին։
Նուաստ վըտակ և սասատկայ ին·
ըստ որդեւութ̃ե աճապան ին։
Եւ զմոլորեալս կամաւ կրկ ին·
դարձո 'ի կամնդ ա̃ծայ ին։
Օ իշխանական կամս իշխող ին·
բարձ որ քոյումդ ո՛չ հնազանդ ին։
Թէ արտաքո է բնական ին·
զոր շնորհեցեր բանական ին։
Այլ զի պատճառ է ինձ չա՛ր ին·
'ի թուլութ̃ե թշուառս անձ ին։
Օ արքունական պատկեր քոյ ին·
դրոշմեալ 'ի դէմս մարդկայ ին։
Սոր թաղեցի յաղբեւս ախտ ին·
կորուստական խրատուք չար ին։

Օ որ

Օ՛ որ խնդրեսցե՛ս լուսով ճրագ ին․
ա̅ծութենդ որ 'ի մարմ ին։
Եւ տաւն աճել ած ըստ բան ին․
մաքրեայ յախտից ըստ աշխարհ ին։
ՃՂ Որով հրամանաւ գործեալ զայսկ ին․
եկեղեցո՛յ օրինակ ին։
Կոչել զդրացիս գեր աշխարհ ին․
ուրախութեն իմոյ դարձ ին։
Եւ զիս կցորդ արա՛ նոց ին․
'ի խրախութենս որ է վասն իմ․
Օ՛ ուարձանա՛լ ընդ ցնծալ ին․
որք ըզ մեղա՛ց սուգն ո՛չ առ ին։
✠ Հետեւեցայ ըստ անառակ ին․
'ի հեռւա՛ բնա՛կ տարր աշխարհ ին։
Օ՛ հայրենական վատնեալ բաժ ին․
զոր ընկալա՛յ աւազան ին։
Յորում սովի՛մ կենաց հաց իդ․
և ըմբելո՛յդ ա̅ծայ ին։
'Իյարածել խոզ երամ ին․
չյագեիմ մեղօք քաղցր եղջեր ին։
Օ՛ հայրըդ կոչե՛մ ըստ կրտսեր ին․
մեղայ ասե՛մ քեզ 'ի յերկ ին։
Թէ և որդւոյ կոչման ձայն ին․
չեմ արժանի՛ հօրըդ վեր ին։
Արա՛ զիս մի՛ն ընդ վարձկան ին․
որք ընդ վարձու գործեն զբար ին։

Ընդ ապրեցելո՛յն երրորդ կարգին·
քան զի լուծի զսէր հայրեն ին։
՚Ի գիրկս ընկա՛լ խնամոց վեհ իդ·
արժանացո՛յ իւ համբոյր ին։
Փոխարկելո՛վ զհոտ անմահ ին·
ընդ դի անկեալ հոգւոյս հոտ ին։
Տուր ինձ ըզ մի՛ս պարարակ ին·
ըմբել զգինին որ ՚ի խաչ ին։
Զուարճացո՛յ զդասս ան մարմ ին·
ընդ մեռելոյս կենս դարձ ին։
Երէց որդի՛ եբրայեց ին·
և կամ որեն արդար մաս ին։
Որք յօրինա՛ցն ագարակ ին·
յեկեղեցի՛ քո մերձ եկ ին։
Միայն լուա՛ն հեռուստ ձայն ին·
պարարակցելո՛յ մանկանց նոց ին։
Նա ՚ի տաճա՛ր անդր ո՛չ մտ ին·
իբր ախտացեա՛լք ըստ մարդկայ ին։
Նախանձաբեկ գոլով նոց ին·
առ փրկութե՟ հեթանոս ին։
Որով նախնի՛նքս պարծ ին·
զի զօրինօք քո՛ ո՛չ անց ին։
Որք ո՛չ միայն պարարակ ին·
զենմամբ որդո՛յդ չաղատ ին։
Այլ ո՛չ փոքու զենուլ ուլ ին·
հրեշտակակա՛ն կամ մարդկայ ին։

Եւ է անոցունց պարգևէ ին·
Նախնի բարիքն ամենեք ին։
Կրտակարանքըն պօղոս ին·
և աւետիքն և քոյդ մարմ ին։
Բայց առ ինև չհամեմատ ին·
միտք այսոցիկ զի ոչ յագ ին։
Րալ նախանձոտ իմ թշնամ ին·
ըստ արարչութե երեց որդ ին։
Որք չարախօս զինէն լին ին·
միշտ անդադար հօրըն վեր ին։
Որպէս յոբաւ ծանուցան ին·
և այլ բազմաց որ ըստ կարգ ին։
Յորոց կորճել հայցեմ լեզու ին·
և ոչ գտնել յունկըն բան ին։
Սու մէջ մատներ փորձած սիր ին·
թէ և խնդրէ զիս ընդ նմ ին։
Րբար չակման բնութե քոյ ին·
մի տուն չինեալ բանական ին։
Տընտես գոլով մարդն առաջ ին·
յատակըս տանս այս երկրայ ին։
Սու յառաջել ծնընդոց նոր ին·
տընտեսք 'ի քէն զանազան ին։
Ոյանք մարմնով գերամ փառ ին·
և այլք բաշխօղք հոգևոր ին·
Ի վեհ ակնեալ թագաւոր ին·
մինչ 'ի խոնարհ գործնական ին։

Եւ ՚ի պետէ հարցն առաջ ին․
մինչ լինն երրորդ դաս խորան ին։
Իւրաքանչիւրոց ըստ կարգ ին․
տնտեսք ՚ի քէն զանազան ին․
Ոմանք դոյից նիւթական ին․
և այլք աննիւթ պարզեալ քան ին։
Յորում եհաս վիճակ մաս ին․ ռճ
յեղեւնական թշուառս անձ ին։
Տնտես լինել տանըն քոյ ին․
բաշխող բանից մծայ ին։
Տալ ՚ի ժամու ծառայ ակց ին․
ըզ կերակուր կենաց հաց ին։
Օ որ ոչ ետու քաղցեալս անձ ին․
այլ սովամահ թողի զնոս ին։
Պարծեալ տնտես հաւատար իմ․ ✠
մարմնոյ հոգւոյ միտք անմարմ ին։
Օ իւրաքանչիւր ախտըս նոց ին․
տնօրինաբար տալ ըստ կարգ ին։
Կերակրելով բանիւ զհոգ ին․
և դարմանել չափով զմարմ ին։
Եւ երկոցունց կացեալ միջ ին․
պահեա անվրէպ ըզ կարգ նոյ ին։
՚Ի ծառայն գոլով մաս ին․
որպէս ստեղծեր կարգե զմարմ ին։
Եւ տիրական իշխան զհոգ ին․
ըստ նախատիպ քո պատկեր ին։

Բայց անիրաւս 'ի յերկուս ին ·
'ի յիմս անձին և յօտար ին ։
Նմանեցայ անիրաւ՟ ին ·
իմ վատութե՟ս օրինակ ին ։
Որ անբաստա՛ն զինէն լին ին ·
վասըն չարեա՛ցն որ միշտ գործ ին ։
Ոչ պահապանն իմ անմարմ ին ·
և մարմնաւորքն որք տագնապ ին ։
Եւ ես չունիմ իմաստու թին ·
զօգուտն ընտրել ժամանակ ին ։
Ո՛չ առ 'ի կեանս մինչ 'ի մարմ ին ·
և ո՛չ կենաց անվաղջան ին ։
Թէ ո՛չ 'ի լրո՛ւմըն կենցաղո ս ·
կարեմ գործե՛լ ես ըզ բար ին ։
Եւ ո՛չ մուրա՛լ որոց ուն ին ·
զի ամաչե՛մ յո՛չ տալ նոց ին ։
ծն Իսկ դո՛ւ առա՛տ յամենայ նի ·
տուր ըզ զղջո՛ւմն ան զեղջս անձին ։
Դառնալ առ քե՛զ բոլորով ին ·
նախ քան կոչման զիս ատեն ին ։
✠ Պարտապանա՛ց դատաստան ին ·
մասն ինչ թողո՛ւլ գոնէ պարտ ին ։
Հոգոյս զյխունըն մարձիթ ին ·
մարմնոյս ըզ քսան քուռացորեն ին ։
Դարձեալ ըզ կնի՛ օծման շնորհին ·
մեղուցելոյ զղջական ին ։

Բազում շնորհել զիմներեկ ին·
տկար բնութեն ըն պատճառ ին։
Իսկոր ՚ի հա՛ց քո՛ յերկնայ ին·
անմաքրապէս ըստ իմ մերձ ին։
Սակաւ՟ թողուս թուով քսան ին·
քան զի կարե՛օք չբռնադատ ին։
Նայ և ըզ մեղս որ ըստ հաց ին·
գործով ծանոյ թանձրացուն ին։
Նաև զխորհրդումն որ ըստ ձիթ ին·
մաքրեայ յինէն շնորհիւ քո՛յ ին։
Արժանացո՛յ ըստ անտես ին·
արժանաւոր քում գովեստ ին։
Թէ՟ և որդի եմ աշխարհ ին·
տուր ինձ զիմաստ մեղաց դարձ ին,
Ըստ մեծատա՛նն փափքասեր ին·
ես փափկացա՛յ առ օրէ ին։
Մարմնովս այսու՛ անասնայ ին·
՚ի փափկութեն անըզգամ ին։
Զգեցայ զբեհե՛զն և զծիրան ին·
ըզ յանգուածո՛ց բազմա՛ց գուն ին։
Թէպէտ և ո՛չ պերևել ին·
այլ բազմագո՛յն կեղծօք զբար ին։
Սեղան զեխեա՛լ ամենալ ին·
յոգնահանճա՛ր խրախարան ին։
Թակոյք լցեա՛լ զանուշ գին ին·
ըզիմարութեն՛ առաջնորդ ին։

Ուրախ եղէ՛ ես յայսպիս ին.
յուրախութե՛ն անցաւոր ին:
Յերգ և քնար ձայն ախտայ ին.
փոխան երգոցն ա͞ծայ ին:
Եւ այսպիսեա՛ց բարեաց բազմաց.
զոր շնորհեցե՛ր պարգև մաս ին:
Ո՛չ դարձուցի՛ զտասան երրորդ ին.
քեզ 'ի գոյո՛ցըն պարգև ին:
Գայլ սեփհական ինձ կարծե ի.
զո՛ր ընդ յարկա՛ւ ժողովէ ի:
Յերկրէ յոգւոց և ծովայ ին.
բիւրապատիկ բարիք քոյ ին:
Յորոց չետու ես աղքատ ին.
և ո՛չ բարձի՛ զպէտըս նոց ին:
Ո՛չ կերակո՛ւր քաղցեալ անձ ին.
և ո՛չ ծածկոյթ մարմնոյ մերկ ին:
Ո՛չ հանգըստեա՛ն տ͞ն տնանկ ին.
ո՛չ օթևան հիւր օտար ին:
Ո՛չ տեսութե՛ն առ հիւանդ ին.
և ո՛չ խնամե՛լ զորս 'ի բանդ ին:
Ո՛չ տրտմակից եղէ վըշտ ին.
տրտմեցելոյ յիրս առ անձ ին:
Եւ ո՛չ խնդալ ընդ խնդալ ին.
այլ նախանձո՛ւ վառեալ նով ին:
Ո՛րք ըզ ղազա՛ր օրինակ ին.
բազմապատիկք են և ո՛չ մին:

Քու դրունս անկեալ իմ արտաք ին·
աղաղակե՛մ ողորմագ ին։
Դու ես անլո՛ւր ձայնից Նոյ ին·
չտալով փշրա՛նս ըղ սեղան ին։
Որում` պտունի՛կ․ք ըլն յագե ին·
և հաց կատակք պարպատե ին։
Շունք յօրինաց քոյ արտաք ին·
գոնե լեզուաւ ողորկե ին։
Դու ես լսո՛ղ քո հրաման ին·
լեզուաւ հարի զքո նըման ին։
'Ի միտ չառնի զմխտըս բան ին·
զա̃ծախօս քո՛ առակ ին։
Որ միշտ լուեա՛լ անտես լեն իմ·
քան զի չունի՛մ ականջ ներք ին։
Ո՛չ յիշեցի՛ զմահ աղքատ ին·
'ի հրեշտակաց տանել զհոգ ին։
Յաբրահամու նահապետ ին·
ի հաւատո՛ց հանգչել գոգ ին։
Թէ օրինակէ մարդկայ ին·
աղքատութե̃ց համբերող ին։
Օ ի յետ ձրգանց վաղճանել ին·
յարքայութե̃ն տ̃ն հանգչ ին։
Դու ո՛չ ըղ մա՛հ յըղբա՛ սեր ին·
որ 'ի դժոխս էջ իստոր ին։
Յորում լեզուք պապակե ին·
ի բոց տապոյ դառնագուն ին։

Որ կարօտէր կաթիլ ջր ին·
՚ի ղազարէ՛ ծագիւ մատ ին։
Ընդ թանկոյքաց լիբաժակ ին·
Բարձեալ մատանց մատրուակ ին։
Թէ՞ մեծատա՛նց որ աշխարհ ին·
տայ առ ՚ի խրատ բոլորով ին։
Մի՛ պարարէ՛ր որդանց մարմ ին·
այլ փոքր ի՛նչ տալ և աղքատ ին։
Արդ մի լուայց զպատասխան ին·
առ մեծատա՛նն աբրահամ ին։
Թէ՞ ընկալա՛ր դո՛ւ ըզ բար ին·
զոր գործեցե՛ր զփոխարէն ին։
Եւ ղազարո՛ս փոքու չա՛ր ին·
հատոյց ըզ վրէ՛ժ ցաւօքն անձ ին։
Որով աստ մխիթար ի·
դո՛ւ պապակի՛ս ՚ի գեհեն ին։
Այլ տուր աստէ՛ն զղջումն անձին·
ապաշխարե՛լ զոր գործեց ին։
Ընդ յղփութեն յորովայն ին·
պահօք ճշնել զստուար մարմ ին։
Եւ ընդ երգո՛ց ըզ պոռընկ ին·
՚ի գինարբուսն անառակ ին։
Տուր ձայնս ողբո՛ց արտասուացին·
լալ ինձ ՚ի տուէ և գիշեր ին։
Օի բորբոքեա՛լ նոքօք հնոց ին·
վառումն այրմանց չիջանեց ին։

Եւ

Եւ խորափիտ մեծի վիհ ին․
լցեալ անցայց ես առ նոս ին։
Եւ ընդ բարուց անողորմ ին․
խառնեալ յիս գութ ողորմագ ին։
Զի ողորմելն ինձ աղքատ ին․
ողորմութե՟ն հասից քոյ ին։
՚Ի յիմ քաղաք մարմնոյս դն ին․
աթոռ մտաց դատաւոր ին։
՚Ի յա՟յ աներկեղ ին․
՚ի մարդկանէ անամօթ ին։
Զի անձն իշխանէ այնպիս ին․
յոչ երկնչելն և յերկեղ ին։
Եւ անպատկառ ըստ խորհրդ ին․
զի ումեքէ ոչ տեսան ին։
Ըստ և հոգիս ՚ի քեն այր ին․
՚ի փեսայէդ իւր երկնայ ին։
Քան զի սեղեխ օտար ոտ ին․
՚ի յառագաստ եմուծ քոյ ին։
Որ անդադար այրմամբ սրտ ին․
աղաղակէ մտաց խղճ ին։
Տուր դատառնել ըստ ոսոխ ին․
զրկող մարմնոյ քաղաքակց ին։
Զներքինն առնել դարձեալ վերին․
և ըզվերինն առնել ստոր ին։
Որպէս կարգեալ է արարչ ին․
հոգւոյ ծառայ լինել մարմ ին։

Ո՛չ կամելո՛վ անիրաւ ին .
լսել ձայնի աղաղակ ին :
Վասն երկեղի ա͞ծայ ին .
և ամօթոյ ինչ մարդկայ ին :
Սակայն աշխատ առնել այլ ին .
յիշատակաւ խոցեալ վիր ին :
Դատաստանի՛ լսել նոր ին .
'ի նշմարեա՛լ ժամանակ ին :
Դու դատաւո՛րդ իմ երկնայ ին .
որով երկի՛նք և երկիր դատ ին :
Դատաւորի՛ս իմում անձ ին .
դատել տացե՛ս զիս ըստ կարգ ին :
Օ ի մի՛ յաւուր դատաստան ին .
դատապարտի՛ն ընդ դատող ին :
Յորժամ կալես 'ի միաս ին .
հոգւով զարմի՛ն անլուծ կապ ին :
Օ այրիացեալքս 'ի քէն դարձեա լ :
կապակցեսցես սիրով քոյ ին :
Փեսայ լինե՛լ հոգւոյս հարս ին .
յօդմամբ 'ի գլուխ քո վերըզ ին :
Եւ զհակառակս ոսոխ մարմ ին .
Պահանջեսցե՛ս ներքո նոր ին :
Օ առաջապէս լսել բան ին .
և ան յապաղ գործել զբար ին :
Օրինաւո՛ր փարիսեց ին .
աղօթելո՛վ 'ի տաճար ին :

ոկ

Դնէր առաջի՛ զգործեալ բար ին.
ամենատես աչաց քոյ ին:
Հպարտանայր յիմար հոգ ին.
առ հեռաւոր ազգ մարդկայ ին.
Եւ ՚ի վերայ մերձաւոր ին.
աղօթակից մաքսաւոր ին:
Զոր ոչ միայն զաղօթել ին.
Եառ ընզրուաւ մեծարան ին:
Այլ եւ յարգամբ գործոց նախկ ին.
վրիպեաց սնապարծ իւրով բան ին:
Բայց զի՛նչ առնեմ իմումս անձ ին.
ախտասիրիս բոլորով ին:
Բարեաց գործոց հեղգացուց ին.
չորեաց մասանց ժողովող ին:
Զի բարութենց ոչ հետեւ իմ.
զոր պանծացաւ փարիսեց ին:
Եւ գերազանց լինիմ նմ ին.
՚ի փառաւոր հպարտ ախտ ին:
Այլ տուր ըզ ձայն մաքսաւոր ին.
բաժեալ հոգո՛յս մաքսապետ ին:
Աղաղակե՛լ բանիւ նոր ին.
ած քաւեա՛յ զմեղս իմ անձ ին:
Արդարացոյ զիս ընդ նմ ին.
որպէս ըզ նայ միով բան ին:
Խոնարհեցո՛յ զմիտս իմ ներք ին.
զի բարձրացայց շնորհիւ քոյ ին:

Ընդ

Ընդ ղազարու բարեկամ ին.
մեռեալ եդայ 'ի տապան ին:
Ո՛չ քառօրեայ, այլ բազմամ ին.
մեռեալ հոգիս է 'ի մարմ ին:
Ձայնորդ հնչեա յիս երկնայ ին.
և լսելի արայ բան ին:
Լոյծ 'ի կապից դժոխայ ին.
հան 'ի տանէ խաւարայ ին:
Ընդ զակքէի մաքսաւոր ին.
ո՛չ բարձրացա՛յ յերկրէ ստոր ին:
'Ի բարձրագոյն ծառ իմաստ ին.
'ի տեսութիւնդ ա͞ծայ ին:
ա͞հ Փոքու հասա՛կ հոգևոր ին.
բարեաց գործովք յիս չաճեց ին:
Այլ յարակա՛յ նուազեց ին.
մինչ կաթնարբու զիս արար ին:
Դարձեալ առակ հակառակ ին.
ելի 'ի ծառ մարմնոյ ժանդ ին:
'Ի քաղցրահամ սէր երկրայ ին.
որպէս ևնա՛յ 'ի թզեն ին:
Յորմէ հզօր բանիւ քոյ ին.
փութով իջոյ զիս ընդ նմ ին:
Ագանելով 'ի տունս անձ ին.
ընդ քեզ և հա՛յր և ս͞բ հոգ ին:
Լոգոյս զրկման տաղով զմարմ ին.
զծառայութի՛ւն չորեքկ ին:

Նաւ զկէս գոյից մարմնական ին·
աղքատացեալ տէրական ին։
Զի փրկական առնմ քան ին·
արժանացայց քոյոյ ձայն ին·
Որդիս գոլով աբրահամ ին·
ըստ հաւատոյ նահապետ ին։
Որ յօրինակ հրեական ին·
և անմաքուր հեթանոս ին։
Նստար 'ի յէշ յաւանակ ին·
զդօնացելոյն և տրմղ ին։
Մաքրեայ և զիս ըստ առակ ին·
և յիս հանգիր հոգւով քոյ ին։
Իրմ ախտու զիս երկնայ ին·
բազմեաց յոգլիս ըստ քրովբէ ին։
Նաւ ըստ մեւսուծմ օրինակ ին·
հրէից ազգաց առ թզեն ին։
Օ որ 'ի խնդիր գոլով պտղ ին·
ո՛չ ընծայեաց զերեխայր ին։
Մի՛ անիծեր զիս ընդ նոց ին·
զի թէ ևնման եմ ան բեր ին։
Զի մի՛ տերևըն հաւատ ին·
պտղոյ գործոցն իմ չորոսց ին։
Իյլ հաստատեա՛յ զիս 'ի բար ին·
որպէս ըղղ ուռըն մը որթ ին։
Զոր մըշակէ հայրդ երկնայ ին·
պտղաբերէ յաճումն հոգ ին։

ա͞ծ

Դու զանպատուղ ծառըս քաղցր ին.
և զպտղատուս դառնագու ին,
Մի՛ հատանէր յայգոյ քոյ ին.
այլ փոփոխեայ բրեքով աղբ ին,
Հրաւ̂իրեցայ առաւօտ ին.
իմ իսկըզբա՛ն աշխարհ մտ ի:
Գործել յայգի պատուիրան ին.
ընդ քո պատկէր դահեկան ին:
Դու ես ջրուա՛ հրաւ̂իրող ին.
մըտանելով միայն յայգ ին:
Բայց հեղգացայ 'ի գործ բան ին.
որով չունիմ ակըն վարձ ին:
Այլ տ͞ր առատ ամենայն ին.
տուր ինձ ձրի զպարգև շնորհ ին,
Ընդ մշակաց մետասան ին.
մտեալ յայգի՛ն յադին դրախտ ին:
'Ի հարսանե՛ան ա͞ծայ ին.
զոր հայր արա՛ր քեզ միած ին:
Կոչեաց և զիս ձայն քարոզ ին.
ուրախանա՛լ յանձառել ին:
Աստ ի խորհուրդ քո խորան ին.
և անդ աննիւթ քաղաք վեր ին:
Յաւ̂եժակա՛ն անպատմել ին.
անփոխակա՛ն ուրախալ ին:
Դու քան զի ըզգե՛ստ պայծառ չունիմ.
արժանաւ̂որ հարսնարան ին:

Զի սևագո՛յն մեղօքս անձ ին .
աղտեղեցի զա՟ազան ին ։
Զգեստ և զգեցո՛ղ տ՟ր անքնն ին .
զգեցոյ զիս քե՟ այժմիկ կրկ ին ։
Եւ զպատմուճանըն զառաջ ին .
պայծառացո՛յ այժմ զաղտեղ ին ։
Զի մի՛ լուայց տ՟նըդ ձայն ին .
զընկե՟րն ընդկէր այսըր մուծ ին ։
Եւ մատնեցայց նըման նըմ ին .
’ի բանդ անե՛լ դըժոխայ ին ։ ✠
Չիմաստնացայ ես երկուս ին .
ըստ իմաստնոց կուսից հընգ ին ։
Զի զդիւրագոյնքն դժուար ին .
ո՛չ ըստացայ ես ըզ բար ին ։
Ես յիմարա՛ցն եղէ յետ ին . ո՟ղ
ո՛չ պահելո՛վ իւղ լապտեր ին ։
Ընդ կուսութե՟ զողորմու թի՟ .
և կամ զօծո՛ւմն ա՟ազան ին ։
Որք ’ի գիշե՛րն անգործ վերջ ին .
ինձ արծաթով ո՛չ վաճառ ին ։
Որով և դրունք հարսնարան ին .
հեղգացելո՛յս ընդ դէմ փակ ին ։
Ես աստանօր մինչ ’ի մարմ ին .
փեսայդ իմ լո՛ւր հոգոյս հարս ին ։
Զոր փոխան ա՛նդր աղաղակ ին .
այժմիկ գոչե՛մ ողորմադ ին ։

Բաց ինձ ըզ դո՛ւռըն երկնայ ին·
մո՛յծ առագաստըդ քո՛ վեր ին։
Արժանացո՛յ մեզ համբուր ին·
անախտական մաքուր գրկ ին։
Ինձ մի՛ լիցի՛ լսել ձայն ին·
զո՛չգիտական պատասխան ին։
Այլ տուր վառե՛լ չիջեալ ջահ ին·
մըտաց կուրիս լուսով քո ին։
Նմանեցայ չո՛ր ծառայ ին·
՚ի տաղանդացն ո՛չ շահող ին։
Եւ գերազա՛նց գըտոյ նմ ին·
զի կորուսի զպարգեւ շնորհ ին։
Ո՛չ գործեցի ըզ քոյն կրկ ին·
քառեակ զերկուս տասն ըզ հնկին։
Զի տիրէի բոլորով ին·
տասըն քաղա՛ք զգայական ին։
Այլ Թագուցի յերկիր ըզ մին·
ծրարեալ ախտիւք վարշամակ ին։
Չարկի զարծա՛թն ՚ի սեղան ին·
զի խնդրէիր ըզ տոկոս ին։
Այս ինքն է՛ բա՛ն պատուիրան ին·
՚ի լսելիս տիրական ին։
Որք են սեղա՛ն իմանալ ին·
իմաստութե՛ կենաց հաց ին։
Վասն այսորիկ ես ակնուն իմ·
ընդ մէջ հատմա՛ն եւ խաւար ին։

Մինչ 'ի խնդի՛ր գաս տաղանդ ին․
զոր շնորհեցեր յաւազան ին։
Գալ փրկողիդ իմոյ անձ ին․
լալով յինէն այս աստաց ին։
Թէ մինչ 'ի ձեռուսէ ինձ բար ին․
տուր քեզ հաճո՛յ լինել նով ին։
Սրով լուսոյց զուրախալ ին․
ընդ ծառայի հաւատարմ ին։
Թէ մուտ 'ի տո՛ւնն իմ յերկնայ ին․
ուրախութե՟ն տ՟նըն քոյ ին։
Սնսյնութե՟՛ զանգեալ անձ ին․
սայ սակս յիշման կատարեաց ին։
Կենաց բաշխօ՛ղ միշտ անթեր ին․
'ի ձեզ և մեզ ձեր շնորհեաց ին։

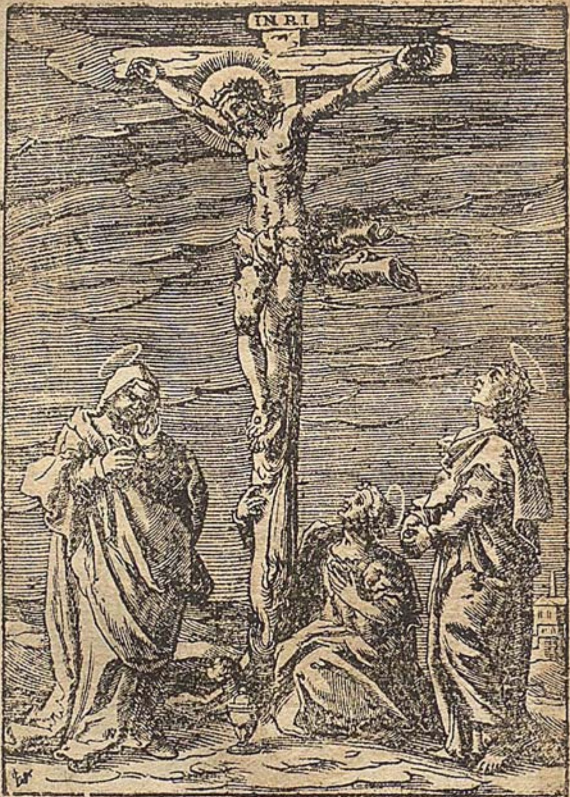
INRI

ՈՐ ԶՓՐԿԱԿԱՆ
ԽՈՐՀՈՒՐԴ ԽԱՉԻՆ·
ՅԱՅՏՆԵԱԼ ՑՈՒՑԵՐ ՅԵՐԵ
կոյ ին։
Եւ զկենարարողդ քո մարմ ին·
բաշխեալ ետուր ընդ բաժակ ին։
Արայ և զիս ընդ ս̃բ դաս ին·
հաղորդ լինել քում սեղան ին։
Կենաց հացիդ յորմէ առ իմ·
ըմպելոյդ քում ծարաւ իմ։
Որ մաքրեցեր աճաղան ին·
մաքուր ձեռօք զոտըս նոց ին։
Եւ ուսուցեր զխոնարհու թին·
զոր նախ բանիւ յայնժամ յիր ին։
Լուայ և զիմ տիղմըն չար ին·
աղաչանօք սրբոյ գընդ ին։

Եւ ըզ գնացս ուղղեա՛ զոտ ին .
խոնարհութբ՛ ելլուք յերկ ին :
Որ ըզ բնութն քո՛ մարդկայ ին .
ցուցանելո՛վ ՚ի գիշեր ին :
Տագնապեցար դո՛ւ յերկիւղ ին .
աղօթեցեր առ հայր յերկ ին :
Փրկեայ եւ զի՛ս գաղտնի նետ ին .
եւ յերկիւղէ գիշերայ ին :
Սաստունք հոգո՛յ մեր եւ մարմ ին .
յերկիւղ քո՛ ոք բեւեռեսց ին :
Որ կապեցա՛ր ընդ կապելո յն .
արձակեցեր զհանկոյց կապ ին :
Օ իս արձակեա՛յ յինքնա՛ կապ էս .
կապից մեղաց դժոխայ ին :
էժ
Որ ընդ մեղօք պարտաւոր ին .
կացեր անմեղդ ՚ի յատեն ին :
Յորժամ փառօ՛ք գաս հայրեն ին .
մի՛ դատեսցե՛ս զիս վերըստ ին :
Որ ձաղեցա՛ր ՚ի թուք պղծ ին .
վասն ամօթոյ նախաստեղծ ին :
Ջնջեայ զամօթ մեղաց լրբ ին .
որով զերեսս իմ ծածկեց ին :
Որ ներեցե՛ր չա՛ր ծառայ ին .
ածել ձեռօք քեզ ապտակ ին :
Հարուժդնակե՛ զդէմս չա՛ր ին .
որպէս եւ զի՛ս եհար յուժգ ին :

Որ ոչ թողեր հոսիլ վիմ ին.
՚ի խոր մեղաց անդընդոյ ին։
Լալ դառնապէս լալով սրտ ին.
քաւիչ եղեր ուրացող ին։
Կանգնեալ եղիս նման նմ ին.
՚ի գլորմանէ դարձեալ կանգն ին։
Յորդ արտասուս տալով աչա ցս.
և ջուր գլխոյս նման ծով ին։
Որ ընդ գեցար ընդ ծիրան ին.
արկար քղամիդ կարմիր յանձ ին։
Նախատանաց զոր կարծէ ին.
զինուորք պոնտաց պիղատոս ին։
Ըզքուրց մեղաց մերկեա յին էն.
զորդան կարմիր արեան գուն ին։
Եւ ընդ գեցայ զուրախալ ին.
որ զգեցուցեր զմարդն առաջ ին։
Ի ծունր իջեալ կատակէ ին.
խաղանելով ծիծաղէ ին։
Օ որ հայեցող զօրքն երկնայ ին.
ահիւ երկրպագանէ ին։
Օ ի ընդ բնութենս ադամայ ին.
բարձես զամօթ մեղսասէր ին։
Եւ զիմ հոգւոյս մեղաց խղճ ին.
լուծցես զամօթըն տրտմագ ին.
Որ ընդ գըլուխ քո երկնայ ին։
յորմէ ծաղկեալ սերովբէ ին։

Ծածկեալ ձորձովըն կուփէ ին.
և եղէգամբ հարկանէ ին:
ճէ Վասըն գլխոյ հողեղէն ին.
խոնարհելոյ կնոջն ոտ ին:
Օե վեհագոյն երկնից գաս ին.
ընդ նա՛ դիցես ’ի քոյդ մարմ ին:
Եւ զիմ անկեալ մինչ ’ի գետ ին.
և խոնարհեալ ոտից չա՛ր ին:
Վասըն գործոյ անօրէն ին.
որ զիս յերկիր կործանեց ին:
Մի՛ թողուցուս խաղալ նով ին.
որպէս մանկանց գնդակ խաղ ին:
Այլ փրկեսցես ’ի թշնամ ոյն.
յօդել ’ի գլուխ քո վերըստ ին:
Որ ’ի բոլոր քոյոյ մարմ ին.
և բովանդակ մասն անդամ ին:
Առեր սաստիկ զհարուած գան ին.
յետ վըճըռոյ դատաւոր ին:
Օիս որ ոտից մինչև ցգլու խս.
ցաւօք նեղիմ ան հնար ին:
Առողջացոյ դարձեալ կրկ ին.
որպէս շնորհօք յաւազան ին:
Որ փոխանակ մեղաց փըշ ին.
զոր մեզ անէծքըն բուսուց ին:
Պսակ ’ի փշոց բոլորէ ին.
ընդ փուշ մեղացըն բարձող ին:

Խլեա՛ ըզ փուշ մեղաց յին էն.
զոր յետ եհա՛ր իմ Թշնամ ին:
Եւ ողջացո՛յ զխայթուած վէր ին.
զի սպիք մեղացըն ջնջեսց ին:
Որ ընդ պտղո՛յ քաղցրա՛գուն ին.
դառըն խայրիւ մահացուց ին,
Ճաշակեցե՛ր զխառնեալ լեղ ին.
և ըզ քացախն 'ի ծարա՜ւ ին:
Ըզ դառնութե՛ թունա՜ւոր ին.
զոր 'ի մասունս հոգոյս արկ ին:
Մաքրեա՛ 'ի բա՛ց հանդերձ նոյ ին.
և քաղցրասցին սէր քո՛ իմ ին:
Որ փոխանա՛կ մահաբեր ին.
ծառոյն բուսեա՛լ 'ի մէջ դրախտ ին:
Բարձեր յուս քո՛ ըզ փայտ խաչ ին.
'ի գողգոթա՛յ հաներ տեղ ին:
Օ իմ առ 'ի մե՛ղս անկեալ հոգ ին. ՀԷ
և ծանրա՛գի՛ բարձող բեռ ին:
Թեթեւացո՛ քաղցըր լծ ով.
և փոք յոգի բեռամբ խաչ ին:
Որ ուրբաթու՛ ժամ երրորդ ին.
օր պատրանա՛ց նախաստեղծ ին:
Բեւեռեցա՛ր տ՜ր 'ի խաչ ին.
ընդ անօրէն ա՜ւազակ ին:
Ձեռք որ զերկինս հաստատեց ին.
տարածեցեր զայն 'ի խաչ ին,

Փո

Փոխան նոցա՛ ձգման ձեռ ին․
որ 'ի ծառո՛յն մահ կլթեց ին․
Օ խս որ անցա՛յ նման նոց ին․
և առաւե՛լ քան ըզ նոս ին։
Ձեռամբ տնկեալ տունկ գոմոր ին․
պտուղ կլթեալ սոդոմայ ին։
Մի՛ տուժեսցես չափով չա՛ր ին․
մի՛ պահանջե՛ր զհամար պարտ ին։
Այլ լեր քաւիչ իմոյ անձ ին․
որպէս նոցա՛յ ան յոյս վայր ին։
Որ բարձրացա՛ր 'ի խաչ ին․
բարձեր զանէծքըս մարդկայ ին։
Եւ ըզ բնութե՛ ըզ թշնամ ին․
բևեռեցե՛ր դո՛ւ 'ի նըմ ին․
Օ խա ամբարձա՛յ ընդ հովանե աւ
յամենայ յաղթ քո՛ նշան ին։
Եւ 'ի ծագելն յարեւել ին․
լուսաւորեա՛ լուսով նոր ին։
Որ յաջակողմ աւազակ ին․
բացեր ըզ դրունս ադենին դրախտին․
Յիշեա՛ և զի՛ս յորժամ գայց ես․
արքայութբ՛ քո՛ հայրեն ին։
Տուայց ևե՛մ ըզ ցնծալ ին․
զքո՛ ասացեա՛լ պատասխան ին․
Այսօր ընդ յի՛ս իցես յադ ին․
'ի հայրենիս քո՛ առաջ ին։

Որ ողբալո՛վ բախմամբ սրտ ին .
տ՟նըրդ իմոյ մայր առ խաչ ին .
Յորժամ լւե՛ր ըզ ծարաւ ին .
հեղոյր արտօսըր ցաւած ին :
Տացես և ի՛նձ հեղո՛ւլ վասն իմ .
յորդ արտասո՛ւս նման ծով ին :
Օ ի լուացի՛ց զանցանս անձ ին .
և զաղտ հոգւոյս պատմուճան ին :
Որ յահագին գո՛չմամբ ձայն ին .
բարբառելով զելի՛ ել ին :
Հիմունք երկրի տատան ին .
լերինք բարձունք սասան ին :
Եւ վարագո՛յր հին օրին ին .
վերուստ 'ի վա՛յր պատառ ին :
Եւ գերեզմա՛նըք բանայ ին .
մարմինք սրբո՛ցըն յառն ին :
Արեգական լոյս քօղարկե ալ .
խաւարանա՛յր մէջ օրէ ին :
Սայ և լուսի՛նն օրինակ ին .
փոփոխելո՛վ յարեան գուն ին :
Քան զի ըզ տ՟րդ իւրեանց տես ին .
մերկ 'ի խաչի՛ն չհանդուրժե ին :
Որ փոխանա՛կ բանական ին .
անբան տարե՛րքըն սարս ին :
Արդ ընդ վիմացն որշարժե ին .
շարժեայ զանշարժ սիրտս 'ի բարին .

չխ

Ընդ

Ընդ մեռել՛ցն որ կանգնէ ին․
կանգնեա՛ զմեղօ՛ք մեռեալ յոգ ին։
Ընդ պատառել վարագուր ին․
վանըն պարտեացն ադամայ ին։
Ո իմ պատառեա՛ զհնութն ջա՛ր ին․
Ջնջեայ ըզ գի՛ր մեղացս անձ ին։
Ընդ խաւարե՛լ լուսաւոր ին․
մաքրեայ յինէ՛ն զգունդ խաւար ին։
Ընդ լուսանա՛լ յինն երրորդ ին․
լուսաւորեա՛յ զիս վերըստ ին։
Ընդ մերկանալ քո՛ 'ի փայտ ին․
ընդ մերկութե՛ նախաստեղծ ին։
Ո ես ծածկեսցես փառօք քոյ ին․
յաւուր մեծի՛ հրապարակ ին։
Որ փոխանակ խաչահանու աց․
տանըն լքեա՛լ հրէից ազգ ին։
Աղօթէի՛ր առ հայր յերկ ին․
Թողուլ ըզ մե՛ղսն որ գործեց ին։
Ինձ որ հոգով հաւատացե ալ․
երկրպագե՛մ քեզ միած ին։
Թող զիմ զանցա՛նս որ գործե ցի․
մի՛ յիշեսցին մեղքն առաջ ին։
Որ յետ լնելո՛յ գրելոց բան ին․
աւանդեցեր առ հայր զհոգ եդ։
Տիգաւ հարեա՛լ զինաւոր ին․
աղբեւր բղխեաց 'ի ս̃բ կող ին։

Ո ու

Ջուրն 'ի լուացումն աւազան ին·
արիւնն արբումըն խորհըրդ ին:
Աասըն վիրացըն կողածն ին·
որով մեղաւ մարդն առաջ ին:
Զիս որ յախտէ ծնեալ մարմ ին·
եւ 'ի հողոյ զանգեալ արի ւն:
Զոր մաքրեցեր ցօղով կող ին·
եւ դարձուցեր 'ի նոյն կրկ ին:
Մի՛ թողուցուս կալ 'ի նըմ ին·
այլ լուասցես դարձեալ նով ին:
Թէ ոչ պարգեւքըն շնորհեսց ին·
այլ արտասուօք առոգեսց ին:
Բաց ընդ բերան իմ վտակ ին·
քո սբ. յարեան կողահոս ին:
Որպէս տղայստընդեաց ին·
որ զմօրն յինքեան ձգէ զստ ին:
Զի ես արբից զուրախալ ին·
եւ զմայլեցայց 'ի սբ. հոգ ին:
Լու քաղցրասցի համ բաժակ ին·
սէր անարատ անապակ ին·
Որ 'ի մահու քո անմահ ին·
զոր ընկալար մահ 'ի մարմին դ՝
Յանմահութին զիս փոխեց եր·
զմահու հատեր պշիկըս վերջ ին:
Զիս որ մեղօք մեռայ կրկ ին·
եւ կորուսի զանմահ բար ին:

Կենդանացո՛յ կամօք քոյ ին .
արդարութ͞ե պատուիրան ին :
Օ անանց պարգևե՛դ անցաւո՛ր ին .
’ի պարգե՛ խնդրել մաս ին :
Ըզ պարգևէ՛ջդ արարած ոց .
մահկանացուաց և անմահ ին :
Ընդ յովսեփա՛յ արեմաթ ին .
արդար և մը աշակերտ ին :
Ինձ պարգևեա՛յ զքեզ ձեր շնորհ ին .
կենաց բաշխօ՛ղ յամենայն ին :
Որ պատեցա՛ր մը կտաւ օք .
եդար ’ի նո՛ր գերեզման ին :
Օ իս մի՛ թողո՛ւր նման լի՛ն ել .
որք իջանե՛ն ’ի գուբ ներք ին :
Դալ մեռուցե՛ս զանձն իմ ախտ ին .
կենդանացո՛յ երկնաւո՛ր ին :
Դու իխորհո՛ւրդ մը զոմլուս ին .
անուշահոտ մաքուր խնկ ին :
Որ ’ի դասո՛ւց հոգեղին աց .
ահիւ պատուի՛ս յիմանալ ին :
Նոյն պահեցա՛ր ’ի զինուոր աց .
պահպան անքուն իսրայել ին :
Օ իս պահպանեա՛ աջով քոյ ին .
և անձն արա՛յ մը հրեշտակ ին :
Պահել ողջա՛մբ ’ի գիշեր ին .
աներևոյթ պատերազմ ին :

Որ կնքեցար դու մատանե աւ․
դասուք լուծեալ քահանայ ին։
Գանձըդ կենաց անմահու Թն․
ծածկեալ եդար 'ի սիրտ երկր ին։
Զդըրունս մտից ըզ գայու Թնց․
յորսէ բարոյ մուտ եջար ին։
Կնքեալ խաչիւ քո նշան աւ․
և հաստատեալ յիս ըզ բար ին։
Որ 'ի կանանց իւղաբեր ից․
արտասուեցար փուաւօտ ին։
Շնորհեայ և ինձ կաթիլ սրտ իս․
ջերմ արտասուա տարփմամբ քոյ ին։
Աւ աւետեօք սերովբէ ին․
որ 'ի վերայ գոչէր վիմ ին։
Ինձ լսելի արա զհնչիւ ն․
զձայն յարութեն փողոյ վերջ ին։
Ինոր և կոյս գերեզման ին․ ✠
յարեար մարմնով քո կուսած ին։
Աղեալ պտուղ և անդրան իկ․
ննջեցելոց մեզ առաջ ին։
Զիս որ կապեանց իմ թշնամ ին․ Հ̃ն
խոտիւ մեղաց որ 'ի մարմ ին։
Արձակեսցես զիս վերըստ ին․
որպէս զհոգին որ 'ի բանդ ին։
Որ յայտնեցար իպարտիզ ին․ ✠
մարիամու մագդաղեն ին։

Եւ մերձենա՛լ ո՛չ ներեց եր·
որ յեւայէ՛ ազգէն կրկ ին։
Յայտնեաց եւ ի՛նձ ուխտ երրորդ ին·
մեծ 'ի վերջի՛ն առաւօտ ին։
Եւ ներեցե՛ս յայնժամ մերձ իլ·
անարժանիս իմոյ անձ ին։
Որ յարութեա՛ն երեկոյ ին·
միաշաբա՛թ կիրակէ ին։
Երեւեցա՛ր մետասան ին·
փակեալ դրա՛մբ 'ի գիշեր ին։
Եւ ըզ փըչո՛ւմըն զառաջ ին·
զոր կորուսա՛ք մեք 'ի դրախտ ին։
Պարգեւեցեր դարձեալ կրկ ին·
նոքօք բնութենըս մարդկայ ին։
Ո իս որ զհոգւո՛յս փակեալ ուն իմ·
զդրունըս մտաց քոյոյ բան ին։
Եւ անճաճա՛նչ խաւարայ ին·
իբրեւ զտո՛ւն գոլով մթ ին։
Մ՝ի՛ թողուցուս յանյոյս յարկ ին·
մի՛ յօթակից լինել չա՛ր ին։
Այլ զառագա՛ստ բաց ըզ սրտ իս·
վայլեալ 'ի սա՛ զլոյս արփեն ին։
Ի նմին աւո՛ւր կիրակէ ին·
յեմաւուսա՛յ ճանապարհ ին։
Կղէոպա՛նց մինչ երթայ ին·
խօսակցելով քո՛ ընդ նոս ին։

Ծանօթ եսո՛ւր յօթեւան ին ·
՚ի բեկանե՛լ սրբոյ հաց ին ։
Անտես եղեալ աչաց նոցա ին ·
ճմլեալ սրտիւք վարանէ ին ։
Ծանո՛յ և ինձ զանձաւնդ ին ·
զծածուկ տեսիլ քո բաղձալ ին ։
Եւ ճմլեսցի՛ սիրտ իմ անձ ին ·
յիշմամբ սիրո՛յ քո յերկնայ ին ։
Յայսմը հովտէս տրտմական ին ·
ելս ՚ի սրտի՛ դընել յերկ ին ։
Յոր ուխտեցեր մեզ միած ին ·
զարքայութինըդ քո վեր ին ։
Որ ՚ի աւո՛ւր ութ երրորդ ին ·
մտեր դարձեալ տ͞ր առ նոսա ին ։
Լցեր զըղձո՛ւմն աշակերտ ին ·
թերա՛հաւատըն թովմայ ին ։
Շօշափելո՛վ զխոցեալ կող ին ·
և զբեւեռացըն ն͞ը տեղ ին ։
Որով առաք մեք զերան ին ·
որք ո՛չ տեսա՛ք որպէս նոսա ին ։
Զիս որ հոգով հաստատացե ալ ·
տ͞ր և ա͞ծ խոստովան իմ ։
Ձայնիւ գոչե՛մ զայս ընդ նմ ին ·
որպէս ուսայ բանիւ նոր ին ։
Արժանացո յորըն վերջ ին ·
յորժամ գայցես փառօք քոյ ին ։

Օ քեզ տեսանե՛լ մարմնով նով ին․
ողջայգուրե՛լ սիրով սրտ ին։
Որ առ ծովո՛ւն տիբերայ ին․
Ներգործեցե՛ր հրաշըս կրկ ին։
Լըմամբ ձկացըն յուռկան ին․
ևնորաստե՛ղծ ձուկն 'ի կրակ ին։
Օ ես որ ալի՛քս այս երկրայ ին․
'ի ծով մեղաց ընկղմեց ին։
Վերամբերեայ անախտ բար, ին․
Մբ ուռկանաւ պատուիրան ին։
Որ երրակի՛ սիրով բան ին․
հարցանելով քո՛յ յետ ճաշ ին։
Օ ուրացութիըն զերես ին․
բժըշկեցե՛ր ըզ պետրոս ին։
Օ իս որ Թեբեւր հարցափորձ իմ․
բարեաց մասունք ո՛չ երև ին։
Դու ողջացո՛յ զվէրըս խոց ին․
ևդեր 'ի խոր գըզապեղան ին։
Օ ի խոցեցայց սիրով քոյ ին․
քե՛զ ընդ գրկեալ սիրտ իմ լի՛ց ին։
Որպէս երգեալ առակող ին․
ըզ սէր հարսին առ փեսայ ին։
Եւ ուղղեսցե՛ս զիս ընդ նմ ին․
ՃԷ հետևանալ քեզ 'ի յերկ ին։
Թէպէտ նման ինձ անհնար ին․
բայց քեզ հնար ամենև ին։

Որպէս միւսո՛նեամ աշակերտ ին·
սիրեցելոյն քո ընդ անձ ին։
Խոստանայիր բանիւ քոյ ին·
ո՛չ ընդ մահո՛ւ լինել ձեռ ին։
Որ վեր լուծեալ այլաբան ին·
անմահ մնա՛լ բանից նոր ին։
Կամ թէ՞ կամա՛ց իմ չներհակ ին·
թէ՞ կամեցի՛մ ըզ կեալ դոր ին։
Օ իմ ըզ մեռեալ հոգիս կրկ ին·
կենդանացո՛յ տ̅ր վերըստ ին։
Եւ գալըստեա՛մբըն քո վերջ ին·
անմահացոյ զիս ընդ նմ ին։
Եւ ընդ յօդոյս իշխանու թ̅ի·
զոր բռնութ̅ե այժմիկ ուն ին։
Ին խռովարա՛ր խաղաղու թ̅ե·
զիս անցուսցես հայցմամբ նոր ին։
Որ 'ի լրմա՛ն քառասնեկ ին·
մ̅բ յարութ̅ե յետ պասեք ին։
Ի ձիթենեա՛ց հաներ լեր ին·
զընտրեալ ըզ դա՛ս մետասան ին։
Եւ զա՜ձեռնիս հօր ըզ հոգ ին·
խոստանայի՛ր շնորհել նոց ին։
Եւ օրհնելով տ̅ր ըզ նոս ին·
վեր համբարձար փառօք յերկ ին։
Եւ ըզ բնութ̅ի ըս մարդկայ ին·
զոր չա՛րն արա՛ր անդընդայ ին։

Բար

Բարձրացուցէ՛ք զեր 'ի վե՛ր ոյ·
քան ըզ բնութ֟իս հրեղին ին·
Նստար յաջմէ՛ քում ծընող ին·
ըստ կանխ ասաց մարգարէ ին։
Երկըրպագեա՛լ անմարմնակ ան·
զօրացն ընդ հօր և ընդ հոգ ին։
Եւ զիս զանշա՛րժս առ 'ի բա՛ր ին·
վերաբերեա՛յ ընդ քեզ յերկ ին։
Զնեխեալ անդամս այս երկրայ ին·
յօդեա՛ 'ի գլուխըդ վերըստ ին։
վ Թէ և վերջին ամենայն ին·
իբրև ոտից գարշապար ին։
Սակայն 'ի թիւ ս֟բ անդամ ին·
համարեցոյ զիս ընդ բազմ ին։
Որ յիսն երրեա՛կ յոբէլեն ին·
✠ 'ի կատարման պենտէկոստ ին։
Առաքեցե՛ր զքո ս֟բ զհոգ ին·
'ի վերնատունըն խորհըրդ ին։
Ըստ կանխագոյն խոստման բան ին·
և աւետեա՛ց քոց հրաման ին։
Մխիթարէ՛լ ըզ տրտմու թին·
աշակերտա՛ց մետասան ին։
Յորում անտէ՛ս և անքնն ին·
հնչեաց նմա՛ն հողմոյ յուժգ ին։
Լից ըզ տո՛ւնն որ նստէ ին·
մաքրեց բոցո՛վ ծախող չա՛ր ին։

Զորմէ պարգեւք ած՟այ ին․
հրեղէն լեզուօք բաժանէ ին։
Ի հաւաքումն ընտրեալ բան ին․
որ ցրուեցա՛ն յաշտարակ ին։
Օ ես որ թաղծեա՛լս եմ տրտմագ ին․
'ի հեռանա՛լ շնորհաց քոյ ին։
Վասն իմ մեղացն որ միշտ գործ ին․
անձն իմ սիրող կամաւ չա՛ր ին։
Առաքեսցես զանսուտ հոգ ին․
որ է անծա՛խ 'ի պարգեւ ին։
Լինել սփոփի՛չ տրտուման անձ ին․
'ի մաքրութ՟ն չա՛ր խորհրդ ին։
Եւ նորոգեա՛ զուղիղ զհոգ ին․
որ ոչ հնանա՛յ ամենեւ ին։
Զիս 'ի հնացեա՛լ մեղաց բազ ին․
եւ յօթարա՛ն կամա՛ կոր ին։
Հոգով հաստեա՛ տիրական ին․
եւ մի՛ հանէր յինէն զհոգ ին։
Ալ առաջնորդ ինձ 'ի յերկն ին․
հոգիդ լիցի՛ ս՟բ եւ բար ին։
Պաղատանօ՛ք ած՟ածն ին․
անապակա՛ն եւ միշտ կուս ին։
Եւ յովհաննու կարապետ ին․
յանապատէ՛ բարբառ ձայն ին։
Առաքելո՛ց մաքուր դաս ին․
մարգարէից նախ առաջ ին։

Որք ըզ հոսմ՛նս հոգւոյդ արբ ին.
և ընթանուր մեզ արբուց ին:
Աշակերտաց գերագուն ին.
Որ հաստատոյ անշարժ վիմ ին:
Եւ անօթո՛յ ընդրեալ բան ին.
անճառելեա՛ցըն տեսող ին:
Մաքուր որդւոցըն զեբեթ ին.
որք ՚ի վերուստ որոտաց ին:
Եւ անդրէի՛ քում խաչակց ին.
և մատթէի՛ քարո՛զ բան ին:
Փիլիպպոսի զհայր հարց ող ին.
բարդուղիմէա զմեզ կո՛չ ող ին:
Յակոբոսի՛ մակ ալփեն ին.
և թումայի՛ երկուորեակ ին:
Նախանձայոյզ շմաւոն ին.
և յակոբեա՛նըն յուդայ ին:
Եւ ըստ անուան եղբօր քո ին.
արդար անո՛ւն աշակերտ ին:
Եօթեանց սրբո՛ց զոր ընտրեց եր.
սարկաւագա՛ց փոքու հօտ ին:
Որ և նախկի պարուց դաս ին.
պսակ անունն է ընդ նոս ին:
Եւ քում ընտրեալ եօթանասան ին.
աշակերտաց քարոզ բան ին:
Եւ որք նոցայն հետևեց ին.
իւրաքանչիւր ժամանակ ին:

✠
Հայրապետա՛ց հանուրց աշխ ին․
վարդապետաց ուղի՛ղ դաւան ին։
Որք զքեզ որդի՛ հօր միած ին․
խոստովանել մեզ ուսուց ին։
Սպասաւորա՛ց սբ՟ խորհրդ ին․
յիննեակ դասո՛ւց յեկեղեց ին։
Համանմանեաց վե՛րնայ զուն ին․
փառաւորողա՛ցն ածայ ին։
Եայ և նոցո՛ւնց որք են յերկ ին․
Հայցմամբ վեհի՛ցն ողորմեայ ինձ։
Որք և վասն իմ քեզ պաղատ ին․
անտես չառնել զգործըս ձեռ ին։
Մարտիրոսքն անթիւս անձ ին․
որք վասըն քո՛ զարիւնս հեղ ին։
Տուր ինձ արտօսը՛ր ցաւագ ին․
հեղուլ փոխա՛ն յարեան նոց ին։
'Ի վկայէն սբ՟ առաջ ին․
ստեփանոսէ՛ զքեզ տեսող ին։
Մինչ 'ի վկայսն բնաւից վերջ ին․
որ 'ի նեռանէ՛ն կատարեց ին։
Զարչարանօ՛ք ամենայն ին․
'ի տանջանա՛ց փրկեայ չար ին։
Եւ կամաւո՛ր մահուամբ նոց ին․
'ի մահուանէ՛ անվողջան ին։
Խաւար բանդեօք արգելան ին․
լուսաւորեա՛ զխաւարս անձ ին։

պհ
✠

Եւ կուրութե՟ աչաց նոց ին․
յաչըս հոգոյս փայլեա՛ զարփ ին։
Հատմամբ ունկա՛նց լսարան ին․
զի՛մըս բացցե՛ս քոյոյ ձայն ին։
Եւ ծայրակտուր փողոց յօդ ին․
յօդիս բուրեա՛ զհոտ անմահ ին։
Կտրեալ լեզո՛ւք սրբաբան ին․
զբեմս արագեա բանիւ քոյ ին։
Եւ ատամա՛նց կաբմամբն յուժգ. ին․
բաց ըզ բերանս առնուլ զհոգ ին։
Հատմամբ ուսո՛ցն երկուց ձեռ ին․
զիմս արձակեա՛ միշտ 'ի բար ին։
Եւ կոտորմա՛մբ մատանցս նոց ին․
զիմ գրեսցե՛ս անուն յերկ ին։
Հերձմամբ մաքրո՛ցն յորովայն ին․
հերձ առ յինէն զխորհուրդ չա՛րին։
Եւ կտրելո՛վ ոտից նոց ին․
ոտք իմ գթոտք հաստատեսց ին։
Քերմամբ մորթո՛ցն սրբոցն անձ ին․
բորբք մեղա՛ցն իմ քերեսց ին։
Եւ մորմոքմա՛ն հարմամբ աղ ին․
հեշտ աղթութի՛քըն մաքրեսց ին․
Ընդ բազմա՛հնար տանջման նոց ին․
տանջմունք հոգո՛յս բժշկեսց ին։
Եւ ընդ հատեա՛լ մասանց նոց ին․
ցաւք յօդուածո՛յս իմ ողջասց ին։

Բեկ

Ընկմամբ բարձի՛ցն եյօղուած ին.
զիմըս պնտեա՛լ յօղդ յօղդ մարմ ին:
Եւ խիստ գանիւ գաւազան ին.
ըզ խստութի՛ն կակղեալ սրտ ին:
Ընդ տատասկա՛ց սուր երկաթ ին.
ըզ սուր քո՛ հան ընդ դէմ չա՛ր ին:
Եւ բևեռօ՛ք դարշա՛պար ին.
զիս բևեռեա՛լ յերկիւղ քոյ ին:
Ընդ նետաձիգն որ առ Նոյ ին.
զիս խոցեսցես սիրով քոյ ին:
Եւ ընդ գելո՛ց գելարան ին.
զիմ ձմլեսցե՛ս սիրտս առ բար ին:
Ընդ եռացո՛ւմըն կապար ին.
զոր ՚ի բերանսն արկանէ ին:
Շիջոյ զեռա՛նդ բոցոյ ախտ ին.
և նուազոյ յիս ըզ հոգ ին:
Ընդ սպառնալեա՛ց խստա՛մգուն ին.
զորս առ ո՛չ ինչ համարէ ին:
՚Ի սպառնալեաց փրկեա՛լ չա՛ր ին.
և դարձուսցե՛ս ՚ի գլուխ նոր ին:
Եւ ընդ խոստման անցաւոր ին.
յորոց ՚ի բա՛ց հրաժարէ ին.
Մի՛ մատնեցո՛յց ես պատրող ին.
խաբիլ սիրով հիւթանիւթ ին:
Կախախանօք սրբոցն ոտ ին.
զընթացս ուղղեա՛ առ քեզ յերկ ին:

Եւ

Եւ կապանօք ծանր երկաթ ին.
Թեթեւացո՛յ զհոգս երկրայ ին,
Ընդ շխթայից պարանոց ին.
զիս կապեսցես սիրով քոյ ին:
Եւ ընդ կոճ՛եղս որ յոլոք ին.
զիս 'ի կապի՛ց խլեայ չա՛ր ին:
պկի
Որք վասն քո՛ ընդ հուր անց ին.
և ընդ եռանդըն կաթսայ ին:
Շիջոյ ըզ հուր մեղաց ախտ ին.
և ըզ վառումըն գեհեն ին:
Եւ ծովա՛հեղձ սառամամբ ցրտ ին.
որով նոքայ համբերեց ին:
Զիմ ըզ պաղեալ սիրտս առ բար ին.
ջեռոյ սիրովդ ա՟ծայ ին:
Որք վասն քո՛ ողոքե ին.
ըզ չա՛ր գազա՛նս ուտել զմարմ ին:
Զիս 'ի ժանեա՛ց փրկեա՛ չա՛ր ին.
և յեղջերէ՛ մի՛ եղջերու ին:
Ընդ բազմօրեա՛յ քաղցի նոց ին.
տուր ինձ ըզ հաց քո յերկնայ ին:
Եւ ընդ պսակումըն ծառա՟ ին.
զա՛նապական աղբիւր կող ին:
Ընդ օձա՛ բնակ խա՟ար գբ ին.
որ լուսատու՛նէր իմ անձ ին:
Հա՛ն զիս 'ի գբո՛յ տառապան աց.
աղմուտ կա՟ոյ հայցմամբ նոր ին:

Եւ զինչ ասեմ զի ոչ թուին·
լեզու մարդկա՛ն տանաւջանք նոցին։
Որք այժմ առ քե՛զ ծածկեալ պահին·
և անդ յայտնի հատուցանին։
Որոց տուժիւք զանազանին·
բուժեայ ըզ ցա՛ւս իմոյ անձին։
Օ մարմնոյ հոգւո՛յ և ըզ մտաց·
և զխորհրդո՛ց գործոց բանին։
Եւ ընդ հատմա՛ն գլխոց նոցին·
որով գլխո՛յդ անդամք շինին։
Օ իս աքմարեա՛մ ս՟ր ընդ նոսին·
առնուլ զաճո՛ւմն ընդ բոլորին։
Ճ՚գնաւորօքն անապատին·
հետևողա՛ց կենա՛ց ձայնին։
Տուր ինձ թողո՛ւլ զսէր աշխարհի·
վարել 'ի սէր քո յերկնային։
Եւ բարձողա՛ց յուսով խաչին·
մեռոյ և զիս ըստ աշխարհին։
Եւ քո ըզ կնի ընթացողին·
ըզ գընացս իմ ուղղեա՛յ զոտին։
Պաղատանօ՛ք մեծն Անտոնին·
հեղինակի՛ ս՟բ երամին։
Եւ յոյժ նովա՜ծ յայսկարգ եկին·
մինչ և այժմոյս և որք լինին։
Օ անազանեալ վարուք նոցին·
և ծաղկերա՛նդ քեզ ընծային։

Նո

Շնորհեա՛ փոխիլ անբերս անձ ին.
ըստ պտղաբեր քոյոյ տնկ ին:
Որք զաղօթիցն ըզ շնորհսն առ ին.
և զարտասուաց յորդ վտակ ին:
Զգեա՛ և զի՛ս հայցմամբ նոց ին.
Թէ և հեղգամ՛ ՚ի նոյն բար ին:
Եւ ոյք պահօքըն մեռուց ին.
զախտըս մարմնոյ սկզբնա՛ չար ին:
Տուր ինձ նոքօք առ ցանկալ ին.
սանձել ըզ կիրս յորովայն ին:
Որք խորհրդօքըն յաղթեց ին.
պտուընկփկան պատերազմ ին:
Տուր յաղթութի՛ ծուլիս անձ ին.
գոնէ ըրմա՛ն գործոյ չար ին,
Եւ որք ՚ի խո՛ւն փքու նիւթ ին.
ագահութեըն տիրեց ին:
Տուր ինձ յաղթել անիրաւ ին.
և չատանա՛լ բղձական ին:
Ա՟ աշխղեալովքն յարիւ թին.
ընդ ձանձրութի՛ միջօրէ ին:
Արիացոյ զհեղգս առ բար ին.
և զարագօղ առ վատթար ին:
Որք բարկութե՛ըն յաղթեց ին.
և զտրտմութիըն սանձեց ին:
Նոքօք սանձեա՛յ Տր զերկուս ին.
մինչ տարապայմանս առ յիս յարձ ին:

Եւ յոյք հպա՛րտ փառաւորըլ ին.
յաղթող գտա՛ն յասպարիս ին:
Զիս փրկեսցե՛ս հայցմամբ նոց ին.
յաջակողմեան մենամարտ ին:
Որք գերազա՛նց պատուիրան ին.
քան ըզ բնութիս ժուժկալեց ին:
Տուր ինձ փոնեա՛լ բառնալ քոյ ին.
քաղցրըր լըծո՛վ թեթեւ բեռ ին:
Եւ թեպէտ ոչ ընդ առաջ ին.
Ճանապարհո՛րդս որ 'ի յերկ ին:
Սակայն վերջնո՛ցն եղեց վերջ ին.
հետեւելով հետոց նոց ին:
Եւ թէ վէհի՛ցն օթեւան ին.
չեմ արժանի հօր քո յարկ ին:
Արժանացո՛յ յոյժ խոնարհ ին.
քան ըզ բնաւի՛ց թերեւս յետ ին:
Միայն 'ի թի՛ւ յօդեաց դաս ին. պէ
կացոյ եւ զի՛ս յաջակողմ ին:
Եւ լսեցոյ ըզ ցնծալ ին.
զերանաւէտ ձայնըն քոյ ին:
Յորժամ գրեա՛լքըն կատար ին.
որ զայնմ աւո՛ւր մեզ պատմեց ին: ✠
Մարգարէի՛ց բանքըն յարգ ին.
առաքելոցըն վճար ին:
Յորժամ տարե՛րքըն դըղըրդ ին.
հաստատութիքըն սասան ին:

Իբր 'ի ծովու՛ կոհակք կուտ ին ·
'ի յեռանդեա՛նըն կատսայ ին :
Լայնա տարա՛ծ դողա՛ գետ ին ·
'ի թանձրութե՛ց հիմանց շարժ ին :
Մի՛ ըդ մի՛ոյ հետ խափան ին ·
կասեալք յերկրու՛ցն տատան ին :
Լերինք հիմամքըն զարհուր ին ·
և ուժգնակի՛ բախմամբ թընտ ին :
Կարծըր բնութինք վիմաց հող ին ·
և ամենայն նիւթք հրդեհ ին ,
Մինչ գետք հրեղէնք յորդահոս ին ·
իբր ըդ հեղե՛ղ ջուրց ծաւալ ին
Հողմով հանդերձ սաստիւ հընչ ին ·
և միգա՛ խա՛ւըն մաւըռ ին :
Խորդեա՛մ հայեա՛ցք դիմօք վառ ին ·
և սթափա՛նցիկ վերաբեր ին ,
Իբրև զտերև մի՛ բորբոք ին ·
բնութինք ամէ՛ն հողեղէն ին ,
Բլուրք լերա՛մքըն հալեաց ին ·
և դաշտաձևէ՛ աշխարհ լի՛ն ին :
Ծովու ալի՛քըն ցամաք ին ·
և կենդանիք նորա նուաղ ին :
Յորժամ բարբա՛ռքըն նուագ ին ·
փողըն գոչէ՛ գաբրիէլ ին :
Յանկարծակի՛ մէջ գիշեր ին ·
'ի յեղա՛կա՛րծ ժամանակ ին ,

Յորժամ հոգի՛քըն սլաց ին.
որպէս զարծիւ իսկոյն հասց ին:
Գան միանա՛ն ընդ նոյն մարմ ին.
որք յադամայ և անդ լին ին:
Մ՝ինչ գերեզմա՛նք մարդկան բան ին. պհ
փոխեալ մարմի՛նքըն նորոգ ին:
Եւ զոր կերեա՛լ ձկանց ծով ին.
և զոր գազա՛նքն 'ի ցամաք ին:
Քան զի տարե՛րք ամենեք ին.
առնուն յաւա՜նդ ըզ մեր մարմ ին:
Եւ անկորուստ պահեն զնոք ին.
զի հնազանդե՛ն քում հրաման ին:
Եւ 'ի լսել ահե՛ղ ձայն ին.
ա̄ծ որդոյն կենա՛րարչ ին:
Օ իւրա՛քանչի՛ւր պահեստ մարմ ին.
բերեն յառաջ ըստ ղազար ին:
Ի՛նոյն բնութե̄ն դարձեալ խառն ին.
ըստ արուեստաւո՜ր քոյոյ բան ին:
Մ՛չ 'ի յայժմոյս լուծանել ին.
այլ 'ի յանե՛ղծն որ 'ի դրախտ ին:
Մ՛չ ծերն 'ի ծե՛ր առնէ մարմ ին.
և ո՛չ տրհաս տղայն 'ի նմ ին:
Այլ հաւա՜սար յերեսն ամ ին.
'ի չափ յառնեն նախա՛ստեղծ ին:
Եւ ո՛չ բնութե̄ն այլէ արու ին.
ո՛չ ճանաչի՛ թէ՞ է այկ ին:

Այլ հրեշտակաց նմանքեր   ին.
ըստ կանխասաց բանից քոյ   ին:
Յորժամ նշա՛ն քո՛ սբ̃ խաչ   ին.
որպէս փայլակն երևեսց   ին:
Յարևելից Ճառագայթ   ին.
՚ի չորս անկի՛ւնս տարածան   ին:
Արեգական լոյս նուազ   ին.
և լուսս լուսնի խաւարեսց   ին:
Աստեղք յերկնից Թօթափեսց   ին.
և զօրութիւնքըն շարժեսց   ին:
Եւ հրէական ազգըն կոծ   ին.
զի տեսանեն զոր խոցեց   ին:
Մահմէտականքըն կորընչ   ին.
որք անարգեն, զնշան խաչ   ին:
Երկըրպագուքըն քեզ պարծ   ին.
և խաչակցեալքըն բերկրեսց   ին:
Իսկ մեղաւորքըն Թախանձ   ին.
որք ծուլութ̃ե զկեանս անցուց   ին:
մտ̃ ԻԵ Լապտերք կուսից պայծառ վառ   ին.
որք զիւղըն յառաջ պատրաստեց   ին:
Իսկ յիմարացըն շիջան   ին.
որք անագան գնել գնաց   ին:
Յորժամ հայր և սբ̃ հոգ   ին.
ընդ քեզ յերկիր խոնարհեսց   ին:
Որպէս տեսեալ դանիէլ   ին.
ըզ հինաւուրցն և միշտե   ին:

Զի արարա՛ծք արժանաց ին․
յայնժամ տեսլեանդ երրեակդ անձին։
Ի վկայե՛լ քեզ միած ին․
ըստ յորդանան և 'ի լեր ին․
Ընդ քեզ և զօ՛րք վերին հօս ին․
մինչ զի թափօր ծնալ երկ ին։
Հրեշտակք առաջ ընթանայց են․
հրեշտակապե՛տք պարունակ ին։
Սէ զօրութե՛ցըն դաս կարգ ին․
և պետութե՛ցըն գումար ին։
Իշխանութիքըն զարհուր ին․
և տէրութիքըն սարսափ ին։
Սերովբէքըն թևասքող ին․
և 'ի խոնարհ ըզ դէմս ուն ին։
Եւ քերովբէք ւաթոռք կարգ ին․
զի զթագաւորդ ընդունից ին։
Իսկ թագաւորդ 'ի մեծ բեմբ ին․
նստի յաթո՛ռ դատարան ին։
Զի հայր չդատէ՛ զոք երկրած ին․
այլ քեզ միայն ետ միած ին։
Հովւիդ հանդէ՛պ գան ժողով ին․
հօտից նմա՛ն ազգ երկրայ ին։
Յօդիքն յաջ՟այսըդ կարգեսց ին․
ուլքն 'ի ձախմէ քումէ դաս ին։
Ընդ թագաւորք ո՛չ երև ին․
և ո՛չ իշխանքըն պատուեց ին։

Ոչ մեծամիտք հպարտաց ին.
և ոչ հզօրքըն բարձրաց ին:
Զի միայնակ միայն լին ին.
առանց զօրու զօր այժմ ուն ին:
Եւ տեսանեն զօր ոչ տես ին.
և ճանաչեն թէ ստուերէ ին:
Աղքատք հոգով թագաւոր են.
պն և բարեգործքըն մեծաց ին:
Քաղցեալք կենաց հացիւ լցց ին.
և մեծատունք յունայնաց ին:
Լեզուք ճարտարք անդ համրացին.
և հայհոյիչքըն կարկեց ին:
Զի ոչ ունէին զպատասխան ին.
տալ քում արդար դատաստան ին:
Անդ կարկամիցըն ձեռք կապ ին.
որ ՚ի աղքատս ոչ արձակ ին:
՚Ի քեն լսեն ըզ սոսկալ ին.
՚ի հուրըն երթայք յաւիտեն ին:
Անդ զրկողաց կշռեալք դն ին.
որ չափ զրկեացըն պահանջ ին:
Եւ ՚ի գողոց գողանք խնդր ին.
դառնալ ՚ի տեարս ուստի առ ին:
Եւ զի թափօր և մերկ լին ին.
հատուցանել ոչ ունէց ին:
Զգործըս բարեաց փոխան առնուն.
թէ ոչ ըզ շնորհս աճապան ին:

Ը՛նդ և սպաննո՛ղքըն պատժեսց ին·
անպարտ արեա՛նցըն զոր հեղ ին:
Նա՛ւ բորբոքեա՛լքն 'ի բոց ախտ ին·
պոռնիկքն անշէ՛ջ հրով տանջ ին:
Ը՛նդ նմ՟ գաղտնիք յայտն ին·
զոր 'ի ծածո՛ւկ աստ գործեց ին:
Քո՛ առաջի՛ և հօր քոյ ին·
և հրեշտակացն ամենայն ին:
Մ՝իայն որք աստ խոստովան ին·
լինին ծածկեա՛լք և ո՛չ յիշ ին:
Նա՛ւ որ զամօ՛թ կրեն առ մին·
ո՛չ պատկառեն յայնժամ ատեն ին:
Որք 'ի մարմի՛ն սերմանեց ին·
հնձեն զորումն հրոյ լուցկ ին:
Նա՛ւ յոյք յոգնիս պտղա՛բեր ին·
առնոյն զորայն յատոք հասկ ին:
Որք երգարա՛ն գինեա՜ւ լկտ ին·
և պագշոտեա՛լ ծաղու լցց ին:
Լա՛ն և ողբա՛ն 'ի գեհեն ին·
և՝ ատամամբքըն կափկափ ին:
Որք զյորովայնըն պաշտեց ին·
և զամօթոյսըն պատուեց ին:
Յանմահական հացէդ սով ին·
զգենուն զամօթն յաւ՜իտեն ին:
Որոց պղծեա՛լ են անկող ին·
և պագշոտեալ առ ցանկալ ին:

՚Ի կայծակա́նց վերա́յ նիրհ ին.
անքուն յորդանցըն կեր լին ին:
Որք ՚ի կշեռ տուր և առ ին.
վաճառակա́նքըն խաբեց ին:
Արդարամէ́տ քո́ կշիռ ին.
բազմա́պատիկ պահանջեսց ին:
Որք աշխարհի́ գործ արուեստ ին.
ևյերկաթո́յ կամ արծաթ ին:
Եւ կամ այլ ի́նչ նիւթ եղին ին.
զտեարսըն նիւթոցըն նենգեց ին:
Հատուցանէ́ն անդրէն նոց ին.
՚ի քո́ արդար դատաստան ին:
Ո՛չ թէ́ ըզ նի́ւթըն զոր առ ին.
այլ թէ՞ զբարիս աստ գործեց ին:
Որք դատաւո́րք են երկրայ ին.
և ո́չ զաղքա́տս ուղիղ դատ ին:
՚Ի անաչա́ռ քո́ յատեն ին.
յանդիմանեալըք կշտամբ ին:
Որք տրութի աշխարհ ուն ին.
իշխա́ն բազմա́ց կամ նուազ ին:
Եւ դառնա́գո́յն սրտիւք լին ին.
առ հնազանդեա́լըս հրաման ին:
Քո́ քաղցրութիդ ամենև ին.
՚ի դառնութի փոխի նոց ին:
՚Ի յերեսաց քոց որոշ ին.
ևյանել բանտոն արկանից ին:

Որք ընդ փոքր ինչ պատճառ ին .
հատեն զանդամ քո ստեղծուած ին :
Եւ կամ սպաննեն բոլորով ին .
զոր ո՛չ օրէնք քո՛ դատեց ին :
Պահանջեսցե՛ս զարիւնս նոց ին .
եւ ըզ հատեալ մասն անդամ ին :
Եւ 'ի բերն ո՛չ տալ ունից ին .
մատնես 'ի մահն յաւիտեն ին :
Որք նենգաւորք միմեանց լին ին . ջժ
դաւաճանեն զանմեղ յոգ ին :
Գաղտնիք նոցա յանդիման ին .
եւ ըստ չարեացըն տուժեսց ին :
Որք ոխակալք են 'ի սրտ ին .
եւ ո՛չ թողուն անցաւոր ին :
Յայնժամ 'ի քէն ո՛չ ընկալց ին .
ըզ թողութիւն իւրեանց պարտ ին :
Որոց յիժից թունովք լեզու ին .
հայհոյութիւն առ քեզ խօս ին :
Եւ որք յերդումըս անդգն ին .
եւ 'ի յիշոցըս զազրալ ին :
Լեզուք նոցա հրով տոչոր ին .
եւ 'ի գեհեանըն պապակ ին :
Վասն զի համար տալ խնդրեսց ին .
դատարկ բանից ըստ հրաման ին .
Որք բամբասանս ընդ նախանձ ու .
յօդեն ստութիւն ըստ ընկեր ին :

Իզ չափ մեղա՛ցն որով ստեց ին ·
յանձինս իւրեանց ընդունից ին ։
Որք որպէս ե՛ս այժմ երան ին ·
և չա՛րք եղեա՛լ բարի կոչ ին ։
Տիեզերաց ծանեակ լին ին ·
մինչ մե՛րկանայ մարդըն ներք ին ։
Դարձեալ որք ի՛նձ համեմատ ին ·
և կոյր աչօք լոյս անուան ին ։
Մինչ նշաւարին գործքըն յայտն ին ·
'ի կուշողմա՛ցըն նախատ ին ։
Որք յերկնուղէ՛ ի՛նչ մարդկայ ին ·
կամ ընդ փառա՛ց անցաւոր ին ։
Օառ քեզ հաւա՛տ որ մկըրտ ին ·
փոխանակեն ընդ խաւար ին ։
Հօր առաջի՛ և հրեշտակ աց ·
յուրաստ լինի՛ս վասըն նոց ին ։
Յանհաւատից դասըն կարգ ին ·
որոց անշէ՛ջ հուրնէ բաժ ին ։
Որք 'ի խորհուրդ քո՛ երկնայ ին ·
մեռեալ մեղօ՛ք հոգւով մերձ ին ։
Ընդ ա̃ծասպանսըն կարգեց ին ·
կայիափա՛յ և աննայ ին ։
ջ̃ե Իւ ամենա՛յն որք յայնմաւու ր ·
անապաշխար մեղօք լին ին ։
Իւրաքանչիւրոք զարժան ին ·
առցեն 'ի քէն չափով յանց ին ։

Նոյ և բարո՛յ կողման մաս էն․
պարգևք բարեա՛ց ՚ի քէն տաց էն։
Ըստ հաւատոցն և ըստ գործո ցն․
և ըստ շնորհացն աւաղան էն։
Նախ առաքեալքըն քո՛ դաս էն․
յերկոտասան աթոռ նստ էն։
Զերկոտասա՛ն ազգըն դատ էն․
մեղուցելո՛յ իսրայէլ էն։
Անդ մարգարէքըն յարդար էն․
երամ երա՛մ դասաւոր էն։
Որք զայնմ աւո՛ւր մեծ պատմեց էն․
յառաջագո՛յն զոր ինչ լին էն։
Անդ նախաստեղծքըն հիասց էն․
և նահապե՛տքըն ըսքանչասց էն։
Յայնքան տեսեալ ազգ մարդկային էն․
որք ՚ի յինքեա՛նց յառաջ եկ էն։
Անդ և հովիւքըն քաջ պարծ էն․
և զբրաբիոնն ընդունեց էն։
Իսկ հեղգացեալքըն տուժեց էն․
որք ՚ի գայլոցն ո՛չ պահեց էն։
Անդ մարտիրո՛սքըն պսակ էն․
որք և մարտեա՛ն ըստ օրէն էն։
Կոյսքըն մաքո՛ւր թագիւ պճն էն․
որք փեսայիդ ըսպասեց էն։
Արեգական նման ծագ էն․
փայլեն հանգո՛յն արիւսեկ էն։

Պէսպէս փառօք զանազան ին·
ըստ աստեղացն որ 'ի յերկ ին։
Իւրաքանչիւր արդար մաս ին·
առցեն 'ի քէն զոր գործեց ին։
Ամուսնացեալքն ըստ օրին ին·
և ճգնաւորքն որք առանձ ին։
Եւ ամենայն որք ըստ կարգ ին·
զիւրոյ անձին գործեալ բար ին։
Քեզ ընծայեն 'ի բերև ծաղ իկ·
'ի հոտ անուշ և երկնայ ին։
ՉԸ. Ոմըն զաղօթըս մ՟ր սրտ ին·
և զարտասուս որ միշտ հեղ ին։
Այլ ոմն ընդ սէրն ծ՟այ ին·
և որ եղբայրսնէ ըստ անձ ին։
Ոմն ընդ հսկումբն գիշեր ին·
և ընդ կանխումն առաւօտ ին։
Ոմն ընդ պահոց ընդ պնդու թի·
ընդ կերակրին և ընդ լեզու ին։
Ոմըն զառատ տուրս աղքատ ին·
զոր ընդունիս ձեռամբ նոր ին։
Ոմն ընդ բաժակն ցուրտ ջր ին·
զոր ասացեր թէ չկորընչ ին։
Ոմն ընդ խնդալն ընդ խնդալ ին·
և զարտասուելն ընդ արտասու ին։
Այլ ոմն ընդ տեսըն հիւանդ ին·
և զհետևումն որ 'ի բանդ ին։

Ո՝ինն

Ո՝ինն ըզ ծածկոյթ լինելն մերկ ին․
և զհովանի՛ յարկ տնանկ ին։
Այլ ումն ըզ հայր լինելն որբ ին․
և խնամ ածել գթով զայր ին։
Ոմանք զյաղթելըն խորհրդ ին․
այնմ որ շարժեն ըզ բոց ախտ ին։
Այլք ըզ փակելն ըզ գայարան ին․
ըզ պատուհանն ընդ դէմ չա՛ր ին։
Ոմն ըզ պարկեշտ ամուսնու թին․
ումըն զամբիծ ըզ կոյս հոգ ին։
Ոմըն զարի՛ւնըն պանծալ ին․
և զչա՛րչա՛րանս որ 'ի մարմ ին։
Ո՝ինն ըզ ներող լինել սրտ ին․
'ի բարկութեան ժամանակ ին․
Եւ զթշնամո՛յն առնել բար ին․
վասըն քո՛յոյ մեծ հրաման ին։
Բայց ես թափօ՛րս յամ ին․
մեծամեծա՛ց և նուաղ ին։
Զինչ տացյայն ժա՛մ քեզ ընդ բազմ ին․
բարեաց աղքա՛տս ամենև ին։
Զի յայսցա՛նէ զոր ասաց ին․
զոր ընտրելո՛ց քեզ ընծայ ին։
Չունիմ մի մա՛սն 'ի բոլոր ին․
Այլ եմ ունա՛կ հակառակ ին։
Վասն այսորիկ նոցա տաց ին․ Ջն
վարձս ըստ. գործոց զանազան ին։

Դու ես զրկեալ ամենև ին ․
յառատաձի՛ր քո՛ պարգև ին ։
Արդ ՚ի աղերս բանի խօս իմ ․
կամեցողիդ բարեաց վասն իմ ։
Զիս փոփոխեա՛յ այժմ ՚ի բար ին ․
զի մի՛ անփոխ մատնիմ չա՛ր ին ։
Աղաչանօ՛ք ընտրեալ հօտ ին ․
որք յաջակողմըն քո՛ դաս ին ։
՚Ի յաբելէ՛ սրբոյ նախկ ին ․
մինչի արդա՛ր մարդըն վերջ ին ։
՚Նահապետա՛ց մարգարէ ից ․
նախ քան զյօրէ՛նս և յօրէն ին ։
Առաքելոց նորոյ կտակ ին ․
և ոյք նովաւ հաւատաց ին ։
՚Ի յարձակէ՛լ մահու զհոգ ին ․
և ՚ի կապել քո՛ վերըստ ին ։
Ողորմեսցիս ինձ երկոտ ին ․
զի քաղցրագո՛յնք երևեսց ին ։
Դու լսեցո՛յ տ՟ր ընդ նոս ին ․
զերանաւէ՛տ բարբառ քոյ ին ։
Վկայք օրհնեա՛լք հօր իմ վեր ին ․
ժառանգեցէ՛ք զանձառ բար ին ։
Դու ո՛չ միայն իմում անձ ին ․
այլ և իմոցն այս եղից ին ։
՚Նախնի ծնողաց հարցն առաջ ին ․
այժմու եղբարցս և ոյք լին ին ։

Եւ ոյք բարիս մասն ինձ ցուց ին.
և անարգիս պատիւ եդ ին:
Հատոյ նոցա՛ զպարտըս վարձ ին.
իբր արժանո՛յ թէ արար ին:
Նա ո՛չ միայն որք սիրեց ին.
այլ ողորմեա՛ և ատող ին:
Եւ թշնամեացն իմոյ անձ ին.
թողցես զանցանս առիս պարտ ին:
Հանուրց ծնելոցն աւազան ին.
որք այժմ ՚իքեզ հաւատաց ին:
Ո՛չ ծանօթից և ծանօթ ին.
ողորմեսցիս յայնմ ատեն ին:
Եւ ինձ շնորհեա՛ տ͞ր ընդ նոս ին.
յօթևանաց հօր քո՛ վեր ին:
Թէպէտ և ո՛չ առ յառաջին ան.
այլ հիւսկ յետո՛յ վերջնոցն յետ ին:
Եւ որք ՚իբա՛նս ա͞ծայ ին.
զոր շնորհեցե՛ր իմում անձ ին:
՚Ի յընթեռնուլն աշխատեաց ին.
և յաղօթե՛լըն տաժան ին:
Շնորհեայ նոցայ զաղօթել ին.
հատոյ ըզ վա՛րձս աշխատող ին:
Լոյս տուր աչա՛ցն որք նայեց ին.
Մաքրեայ զլեզուան որք վերծան ին:
Նա և ձեռամբըն գրող ին.
և ուղղապէ՛ս փոխարկող ին:

Այլ և դուք ըստացող ին·
մաստունք բարեաց ’ի քէն տաց ին։
Նաև ան նախանձ փափաքող ին·
և ջերմեռանդ ընթերձող ին։
Նաևս ’ի բերան բան առօղ ին·
լցցես սովլած զըղձըս սրտ ին։
Այլ թէ և ախտ որք չարժեսց ին·
պարապած դէտ բանիս լին ին։
Որք ոչ յինէն առաջ եկ ին·
այլ ան նախա՛նձ քո՛ պարգև ին։
Մի՛ համարիր զմեղըս նոց ին·
այլ մաքրեսցես զախտընս սրտ ին։
Տուաջ իմանալ զիմաստ բան ին·
որ ամբարեա՛լ կան ’ի սոս ին։
Նաև որք ինև և կամ յետ իմ·
այսու բանիւ քեզ պաղատ ին։
Համարեսցես միշտ ընդ նոս ին·
զիս ըզ ներսէս մաղթել սով ին։
Նաև առ հոգիս իմ յաւանդ ին·
և ’ի մարմինս իմ տապան ին։
Բարեաց ազդումն ’ի քէն լից ին·
և ցնծացեալք կայտռեսց ին։
Նաև մանաւանդ զիս յիշող ին·
և թողութիւն ինձ խնդրող ին։
Բարեբարոյ ընթերցող ին·
զմիտըս բանիցըն քննող ին։

Ողորմութե՛ց պարգևեք տաց ին.
յառատաբուխ բարեաց քոյ ին:
Եւ հաւասար զամենես ին.
որ իմ յիշեա՛յ յօրըն վերջ ին:
Եւ քեզ ընդ հօր քում ան ծըն ին.
անեղ աներբ իսկական ին:
Եւ ընդ հոգւոյդ քում է ակց ին.
անճառ բխմանըն հայրեն ին:
Միոյ բնութե՛դ ա՟ծայ ին.
մի երրութե՛դ և միշտ է ին:
Գ. երակատա՛ր երիցդ անձ ին.
կատարողի՛ արարած ին:
Փառք և պատիւ և գոհու թին.
և բարձրագո՛յն իշխանու թին:
Յանցեալըն այժմոյս ապագա՛յ ին.
և ան ըսպառ յաւիտեն ին:

Յիշատակարան բանին երգողին Շնորհալւոյ
Տեառն Ներսէսի Կլայեցւոյ.

Ի վեց Ճ. հայոց թվակ ան.
և առաջին սկսեալ նոր ամ:
Բանըս գրեցաւ աղօթակ ան.
երկ հազըրեան տամբ յանկ.կ.նոն:
Ակզբն 'ի հօրէ՛ն մեր նախկ ան.
մինչ 'ի վերջին դարուս վաղճ ան:

Օբան

Օ բան և ըզ գո՛րծն համայնգամայն ·
առևս փոխեա՛լ դիմառուակ ան :
Արթուն հոգւոց խրախճանակ ան ·
'ի բանս և յե՛րգս զանազ ան ,
Ընդ յոյ դէմ անդէմ ան ·
խոստակցելով անձն անարժ ան :
Բան զի սիրո՛յն արարչակ ան ·
որսերմանեալ 'ի մեզ բնակ ան ·
Սայ զարթուցի՛չ ներբուսակ ան ·
հանող յաճո՛ւմն արդիւնակ ան :
Օ հոգէն մըթի՛ն նսեմակ ան ·
զանկեալ 'ի հո՛ղ այս նիւթակ ան :
Սայ փոփոխէ՛ լոյս պարզակ ան ·
խառնէ 'ի գո՛ւնդ անմարմնակ ան :
Օ միտս ան մաքո՛ւր աշխարհակ ան ·
որ ըստ ծովո՛ւ ալեաց ծըփ ան :
Սայ վերբերէ՛ հըրոյ նմ ան ·
որպէս բնութե՛նէ վերնակ ան :
ջդ Օ անձն ըզ գածեալ և զհոգեկ ան ·
'ի պատճառ է ինչ տրտմակ ան :
Սայ ներգործէ՛ ուրախակ ան ·
'ի թաղծութե՟ ցըն հիւթակ ան :
Ու որք արբեալք են թմրակ ան ·
ըմպողք գինո՛յն յիմարու թե՟ :
Սովաւ զարթնո՛ւն և զգաստան ան ·
թէ ընթեռնո՛ւն մտառուակ ան :

Որք այ՟ սիրուն բաղձ ան .
գերագունին լուսոյն ցանկ ան :
Սորին թևօք վերայ սլան ան .
մերձին 'ի տիպն անտեսակ ան :
Եւ զփոքրագոյն անձըն մարդկ ան .
որ է պատկեր ծառայակ ան :
Ի նմանելոյն և տիրակ ան .
բնութե՟ն առնէ սա օթար ան :
Իզ ծայրագոյնըն բարձրու թե .
որ 'ի յերկնից երկին բնակ ան :
Սայ վայր բերէ խոնարհակ ան .
որք յիւր անուն ժողովեց ան :
Եւ զարարիչըն հանրակ ան .
որով բոլոր էակս ստեղծ ան :
Սովաւ կոչէլ որդիք մարդկ ան .
հայր ըստ շնորհի արժանաց ան :
Վասն այսորիկ արժանեց այ .
գրել չափով զբանս 'ի սմ այ :
Ներսէս եղբայր գրիգորիս ի .
հայրապետիս ազգէն հայկ այ :
Ի յնմ որ յոքունց գոլ գերակ այ .
նախ նստելոց յաթոռ նոր այ :
Իւրեան առու լոյս ծագող են .
և հետևող հետոց նոր են :
Բայց ես հոգով գոլ բացակ այ .
մարմնով չօգտիմ թէ մերձակ այ :

Զի ոչ յիմո՛ ցրս խորատեց այ·
և ո՛չ այլոց զոր ընթերձ այ։
Արթուն թվեի և թմրե ցա՛,
և իմաստուն յիմարեց այ։
Լոյս կործնեի խաւարեց այ·
ի մէջ օրնա՛յ նսեմաց այ։
Զի լուսաւորն անուանեց այ·
բայց մառախուղ մթին յետ կա՛։
Բժիշկ այլոց հրաւիրեց այ·
բայց ես ախտիւք մեղք լց այ։
Փոխան մեծի՛ն ես կոչեց ա՛·
անզուգակա՛ն աթոռ նոր այ։
Եւ 'ինմանէ յոյժ հեռաց այ·
որ քան երկին առ ստորակ այ։
Քանզի ճրա՛գի նմանեց այ·
որ տեսողա՛ցն ըզ լոյսըն տ այ։
Այլ ինքըն մրով տգեղան այ·
և իւր լուսոյն չպայծառան այ։
Եւ կամ աչա՛ց որ 'իմեղ կ այ·
տեսող այլոց գոլ 'իբացե այ։
Բայց ինքն ինքեան անտեսան այ·
և ըզ սղալա՛նան անգիտան այ։
Եւ կամ քարի՛ն այն յեսանե այ·
որ սուսերաց ըզ սուրըն տ այ։
Եւ ինքըն գոլ ո՛չ սրան այ·
Թէ և բազում անգամ ջան այ·

Սոյնպէս և ես այս յարակ այ·
զայս մաղթանաց բանս խօսեց այ։
Թէպէտ և յիս ոչ ազդէս այ·
սակայն արթնոց մաքրիչ մն այ։
Եւ մի՛ 'ի սմա որք ախտան այ·
Թէ չափաւոր բանիւ է ս այ։
Եւ արտաքին կարծի ամ այ·
որպէս և զերգն ափրոդիտե այ։
Զի թէ սուտն որ ձեւան այ·
սովաւ յայն քան գեղեցկան այ։
Բանի արդեօք վայելչան այ·
Ճշմարտութեան բանս որ 'ի սմ այ։
Երգոյն հանգոյն սողոմոն ի·
սայ որ երգոց երգանուան ի։
Որ զփեսային երկնաւոր ի·
ըզ սէրն առ թէ հարսին կուս ի,
Եւ կամ դաւթեանըն սաղմոս ի·
այսմ հալած մարգարէ ի։
Որ յօծմանէ սամուէլ ի·
հոգւովն երգէր 'ի տասնաղ ի։
Եւ այլ բազմաց որք են յայտն ի·
որք վարեցան չափով բար ի։
Ոչ 'ի յինքեանց այլ 'ի հոգւոյ ն·
այնոր շարժէ յորըս կամ ի,
Զի մի՛ աղքատ մեծըն կարծ ի·
և կամ առատն ըռւիշտ դատ ի,

ՂԷ

Ըստ

Ըստ այսմ և շնորհն ոչ միակ ի.
այլ 'ի բազումըս բաժան ի:
Ոմանց տայ շնորհ մեկել բան ի.
զի հանրական լուր օգտեսց ի:
Այլոց իմաստ ծածկեալ ճառ ի.
զի զարթուսցէ զնիրհեալ հոգ ի:
Ոմանց տայ բան որ ոչ չափ ի.
բայց զօրաւոր և ըստ կարգ ի:
Այլոց շնորհէ բանըս տաղ ի.
զի և յայնու միտքըն բան ի:
Քան զի բնութիւն մեր է յայտն ի.
արագա՛ յագ և ձանձր ալ ի:
Վասն այսորիկ նայ տայ լեզու ի.
ըզ յոգնասեռ ազգըս բան ի:
Ըստ այսմ և ես նկարեց ի.
զներտաղօկա՛ն բանս 'ի քարտ ի:
Ի զուարճութիւն բանասիր ի.
և բարեմի՛տ ընթերցող ի:
Յորում յիշման զիս արժան ի.
համարեսջիք սիրով սրտ ի:
Ո ի թողութիւն ինձ պարգև ի.
առատաձիր տ͞նէն ձր ի:
Նա՛ և ծնողա՛ց մերոց բար ի.
որք 'ի ժողովն են այժմ յերկն ի:
Ուխթեմ յիշմամբ աղօթել ի.
արտասուելոյն ժամանակ ի:

Այլ եւ եղբարցն իմ ըստ կարգ ի·
Նախ վեհագոյն տ̃նըս մեծ ի:
Ապայ վասն վեհիշխան
զօրավարին բարձրագուն ի:
Եւ ծնեալ նոցունցըն զաւակ ի·
եւ բոլոնդակ ազգատոհմ ի:
Յինէն նորոգ բանս այս լից ի·
պատճառ ընծայից յիշատակ ի: ռ̃
Եւ մարեմայ ճգնաւոր ի·
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկալ ի:
Եւ վահրամայ իւր զաւակ ի·
հանգուցելոյն առ ք̃ս ի:
Միշտ յիշատակ սայ եղից ի·
այժմ եւ յաւուրքն ապագայ ի:
Թողուլ զանցանս որ իմարմն ի·
կարգիլ ՚ի դասըն հրեշտակ ի:
Նայ եւ հանուրց ամենայն ի·
մերձակայիցս եւ որք հեռ ի:
Որք հաւատան իմ յ̃ս ի·
տ̃ր համօրէն ողորմեսց ի:
Եւ նմա փառք եղից ի·
ընդ հօր հոգւովըն ճշմարտ ի: ռ̃գ̃
Յաւէտ յայժմս եւ միշտ է ի· տուն
եւ յաւիտեանս յաւիտեն ի: է՛
Ով երջանիկ տ̃րըդ ներս էս·
զքեզ տ̃ր ընտրեաց ՚ի յաշխարհ էս: ✠

Տընօ

Տընօրինելոյ հայոց հանդ էս.
զեկեղեցիս շնորհօք պէս պէս:
Երկնաւորաց նմանեալ պէս.
յինքըն դասուց խորհրդեան պէս:
Փառս առաքել երկնից հանդ էս.
տն մյ 'ի յիւր հօտ էս:
Օրհնել զփրկիչըն անհատա պէս.
ընդ հօր հոգւոյն յոյժ միա պէս:
Նըմին վեհին մաղթեալ պէս պէս.
զքեզ աղաչեմ մըրդ ներս էս:
Նուաստ յոգնիս ես ստեփանն ոս.
մաղթեամ վասն իմ մեղչատ առ ջս:
Որով սրբեն բորբոք մարմնոյ ս.
Ջնջի անցանք խաւար հոգւոյ ս:
Սովաւ զարթնուլ 'ի խոր քնոյ ս.
վերայ բերել ընդ քեզ 'ի լոյ ս:
'Ի յաղջամուղջ տղմէ գբոյ ս.
Ինձ ձեռընտու լինել եյոյ ս:
Երգել ընդ քեզ զերգըս հաճոյ ս.
երրորդութեն ստեղծօղ ըզ գոյ ս:
Րաբունամ բամբ ծոյլ և 'ի հոգւոյ ս.
յեր նաւակէից ընկղմելոյ ս:
Գոհաբանող լինել գերոյ ս.
տն արարչին որ է մեր յոյ ս:
Ստեղծեալքըս մեք հողանիւթոյ ս.
փառս առաքեմք առ տր յս:

՚Ի, տօնին ՚Ի, Ծնընդեան․ սաղմոսեալ առ ով երգող
գովութեանն․

ԽՈՍՏՈՎԱՆԻՄ Ը
զՀա   յր
անծին անէ՛ղ և անըսկիզբ   ն:
Խոստովանի՛մ մեծ զորդ   ին․
անժամանա՛կ հօր միած   ին:
Խոստովանի՛մ մեծ զհոգ   ին․
՚ի բնութենէ՛ հօր անքնն   ին:
Երրեակ յանձա՛մբ երրորդու   թե՟․
միասնակա՛ն մեծու   թե՟:
Մի էութի՛ և մի բնու   թե՟․
մի տիրակա՛ն իշխանու   թե՟:
Հայր է՛ ծնօ՛ղ որդի ծնու   նդ․
հոգի՛ն ՚ի նոյ՛ն ՚ի բնութեն   է:
Ո՛չ մարմնակա՛ն ծնընդեան նմ   ան․
զի է՛ աննիւթ և պարզակ   ան:
Եւ ո՛չ աղբե՛ր հոսման հանգո   յն․
գոլ անմարմի՛ն բխումն հոգո   յն:

Ոչ բաժանեա՛լ յէու թ՟է·
բանիւ հոգւո՛յն առ 'ի հօր է,
Ոչ մինն ստեղծէ՛ր մինն արար ած·
և միւսն օտա՛ր պաշտօնատ ար։
Որպէս կարծի՛քն արիոս ի·
հեթանոսաց համա՛ խոհ ի։
Որ եւ ևէ՛ջս աստիճան ի·
բնութ՟ե եմո՛յծ հաւասար ի։
Եւ ո՛չ անձա՛մբ խառնակել ով·
երեքն 'ի մի՛ ժողովել ով։
Որում թվեցաւ այս սաբել ի·
հրեականին հետևող ի։
Այլ 'ի երեքս լոյս զատուցեա լ·
երեքն 'ի մի լոյս միացեա լ։
Որպէս 'ի մի ջահ ժողովեա լ·
երից լուսոցըն մի եղեա լ։
Ըստ արեգականըն հաւաքմ ան·
զհուր և ըզ լոյս և զօթարա ն։
Կամ թէ զաղբե՛ր զգետ և ըզ ծ ով·
այսմ օրինակ առ բերել ով։
Երեքըն ջո՛ւր բնութ՟բ գոլ ով·
անուամբ անձա՛մբ բաժանել ով։
Եւ այս է մի՛ ա՟ծու թ՟ի·
երից անձա՛նց անուանդրու թ՟ի։
Կամ լոյս 'ի ջո՛ւրըս ծագել ով·
և ճառագայթ ներգործել ով։

Որպէս և հայր յորմէ որդ ի.
հոգին ծառայ ճառագայթ ի:
Հայր է պատճառ անպատճառ աց.
որդւոյ ծնընդեամբ հոգւոյն բխմաբն:
Օ ի մի̃յ չէին պատճ առ.
ինք պատճառաւան գոյից պատճ առ:
Ո՛չ է առաջ հայր քան զորդ ի.
և կամ որդի քան ըզ հոգ ի:
Այլ որպէս հայր միշտ յաւիտեան.
և համագոյքն իւր յէու թե̃:
Օ ի եթէ լոյս որդին փառ աց.
և կենարար հոգին կեն աց:
Օ ի արդ երբեմն առանց լուս ոյ.
և անկենդան ոչ գոլ հոգւ ոյ:
Ո՛չ ըստ բնութեըն մեծ է հա յր.
քան որոց սկիզբն է և պատճ առ:
Եւ ոչ նուաստք որք 'ի նման է.
զի այս ևս զհայր տկար առն է:
Ըստ պատճառին մեծ ասի հա յր.
և ոչ բնութեբ քան զի է հա յր:
Որպէս և մերըս հաւատ ար.
և ոչ նուազ որդի քան զհա յր:
Բայց զի որդի ասի որդ ին.
՛չ մարմնական և ախտայ ին:
Իբրու կարծեն կոյրքն մտ օք.
հաւանականքըն մահմէտ ին:

Որք

Սրբք բան ասե՛ն ըստ յոհան ու ·
և յանուանէ՛ փաղչի՛ն յորդւ ոյ :
Ո՛չ գիտելո՛վ յիմարքն հոգ ով ·
Թէ չէ յօտար բանն 'ի որդւ ոյ :
Զի որպէս ծնո՛ւնդ է բան սրտ ի ·
նոյնպէս և հօ՛ր ծնունդ որդ ի :
Լոյս 'ի լուսո՛յ յառաջ բերու մ ·
և ոչ նման ծնընդեան մերու մ :
Բան ասացա՛ծ անուն նոր ին ·
զի ան մարմի՛ն է ծնունդ բան ին :
Եւ զի նմի՛ն հօրէ բնու թէ ·
անուանեցա՛ծ որդիու թի :
Անհաս մարդկան և հրեշտակ աց ·
բանիւ անճառ անտես մտ աց :
Միայն հաւատ ուղղափառ աց ·
երրորդութե՛ն է մերձակ աց :
Զի է անկէ՛տ և անսահմ ան ·
աներբանուր և ան վաղջ ան :
Որ էրըն մի՛շտ և է այժմու ս ·
և էասցի անքա՛ծ դարու ս :
Ո՛չ ըսկըսեա՛լ ո՛չ դադարե ալ ·
և սկըսելո՛ց պատճառ եղե ալ :
Իմանալեա՛ց և ըզգալե աց ·
և զորս նոքօք պարունակե աց :
Ո՛չ այլ այլեա՛լ 'ի բնու թէ ·
և ո՛չ փոխեալ 'ի տեղո՛ջ է :

Օ ի պալատի՛ն որք եղան ին·
և փոփոխին ոյք փոխադր ին:
Այլ է նուաճ լցեալ երկ ին·
երկիր և խորք անդընդայ ին:
Նայ և ներքոյ ամենայն ին·
և արտաքոյ արարած ին:
Խնամօղ տածօ՛ղ եղական աց·
և 'ի չէից անպարագայ ց:
Հուպ ամենի՛ց և մերձաւ որ·
և յումեքէ՛ ո՛չ հեռաւ որ:
Տեսող մարդկա՛ն ծածուկ սրտ ից·
զխորհուրդս ըզ բա՛ն զգործըս կրից:
Սա ինքն աչաց հողեղին ի·
անտեսութե՟ ամպով ծածկ ի:
Միայն մտօ՛ք նկարագր ի·
աղօտ նուազ ըստ փայլածու ի:
Իբրև ըզ հուր սրբեցել ո՛յ·
Ջինջ և մաքո՛ւր ըստ հայել ոյ:
Ոայ ըզ նորին գեղոյն նմ ան·
յուրըն ցուցցէ՛ տեսպ տիրակ ան:
Այլ 'ի բնութի՛ն անտանել ի·
և ո՛չ աղօ՛տ միտուք ձգ ի:
Ո՛չ մարդկային մաքրա՛գուն ից·
և ո՛չ երկնայնո՛ց սեռին վեհ ից:
Օ ի եթէ՛ է՛ գոլ հաւատամ ք·
բայց թէ՛ զինչ է՛ անգիտանամ ք:

'Ի յառաջի՛ն յիմաստ փութամ ք ·
և յերկրորդէ՛ն յոյժ վերջանամ ք:
Որք առաւե՛լըն նկըրտ ին ·
և առ սակա՛ւըն տկարան ան:
Եւ որք չափով վերայ բեր են ·
գերքան ըզ չափըն վերան ան:
Յարարածոյըս ծանուց աւ ·
ստեղծող սոցա՛ թէ՞ է անբ աւ:
Եւ 'ի տեսլեանցըն զանազ ան ·
թէ՞ չէ բնութի այն որ ցուց աւ ·
Զոմանս առի՛նք կամաւ ձգ է ·
զորս 'ի բարեն գոլ ճանաչ է:
Որպէս ճարտար արհեստաւ որ ·
ընտրէ ըզ նի՛ւթ պատշաճաւ որ:
Զի թէ՛ անհա՛մս ամենայն ի ·
նայ ամենի՛ց յուսանալ ի ·
Ըն յոյսնէ, ո՛չ ձեռն արկել ի ·
և ո՛չ մասա՛մբ հաղորդել ի:
Վասն այսորի՛կ խոնարհե նայ ·
յանհաս փառա՛ցըն գերակ այ:
Զի մեք եւցուք փոքր ինչ առ նայ·
'ի յաշխարհէս ըստորակ այ:
Եւ այն սիրով բաղձմամբ սրտ ի ·
որով հոգին սրբեալ մաքր ի:
Ը ծառես այնու լին ի ·
որպէս խոստումըն տրուն ի:

Արդ այսպիսիքս ածաց ան ·
ընդ անեղին և միակ ան ։
Ընտանեբար խօսեկցեց ան ·
Եղեալք բազո՛ւմըք միաց ան ։
Սակայն յորժամ խորոց վեր ին ·
միտք այսպիսեա՛ցս գան 'ի քնն ին ։
Ո՛չ տեղ ունի՛ն ուր դադար ին ·
և ո՛չ կայեա՛ն ուր հանգըստ ին ։
Օ որ անըսկիզբն անդ անուան էն ·
և անցանել զնայ ո՛չ կար էն ։
Այլ 'ի ստորինս այսր իջեան ան ·
անմահական անուն դն էն ։
Եւ ժողովեա՛լ միանգամ ար ·
զո՛չ ըսկըսեալն և զանդադ ար ։
Յաւիտենից և միշտ ար ար ·
բանիւ զանուն էին ար ար ։
Արդ մի անձա՛նցըն միշտ է ից ·
միոյն 'ի յերրի՛ց այս անբաւ ից ։
Յանձառ ծնունդ գերագուն ից ·
ծածկեալն 'ի ծոց հօր իսկակ ից ։
Հօր իւր սահման անշարժակ ան ·
կնիք շարժո՛ւն և կերպար ան ։
Աներևո՛յթ անտեսակ ան ·
յոյս 'ի լուսո՛յ անմարմնակ ան ։
Պատկեր հօր ո՛չ փոփոխակ ան ·
այլ անփոփոխ համա՛ն նմ ան ։

Սկիզ

Սկիզբն սկզբեան արարչակ ան․
աղբեր կենաց անմահու թե։
ʼԻ կերպարանն իւր ըստեղծե ալ․
զայս համաւ հօր անդ խոնարհե ալ։
Օ որ ʼի լաւէն յայնժամ տուե ալ․
ʼի վատթարէն այժմիկ առե ալ։
Իջ աւետեօքըն հրեշտակ ին․
բնակել յարգանդ սրբոյ կուս ին։
Նախ ʼի հոգւոյն մաքրեալ յոգ ին
հօր զօրութե օթարան ին։
Բանն անմարմին ըստ յէու թե․
եղև մարմին ճշմարտու թե։
Օ իւրըն պահեալ անեղա պէս․
և զիմս առեալ ըստուգա պէս։
Օ որ այս խառնումն ըսքանչե լի․
Ած ընդ մարդ բնութե խառ նէ։
Ոչ էութիըն փոփո խի․
և ոչ ձևով կերպարան ի։
Որպէս ասաց ժանտն ևտիք էս․
Թէ ոչ մարմին առիսկապ էս։
Րայլ առ աչօք անց ընդ կուս ին․
խողովակի նմանապ էս։
Կամ կաղապար հրահալել աց․
որ ըզ բնութի ոչ տա յինքեա նց։
Միայն ըզ ձեռս քանդակե ալ․
և ըզ քանակս ենթակացե ալ։

Եւ ո՛չ երկո՛ւցըն միու թի՟
բաժանելով զերկու բնու թի՟ն։
Եւ կամ յերկուս որդիս ըղ մին․
ըստ Նեստորի չարաբաստ ին։
Եւ ո՛չ մարմին անմտա բար․
որպէս ասացն ապօղին ար։
Թէ՟ անհոգի իբր ՚ի բագ ին․
բնակեաց ա՟ծ բանն ՚ի մարմ ին։
Արդ այսպիսեա՛ց փաղչիմք ՚ի բա ց․
իբր ՚ի քարբե՛ց թիւնաւո՛ր աց։
Հետեւելով լուսոյ շաւ՛ղ աց․
ըստ ուղղափա՛ռ վարդապետ աց։
Եւ դաւա՛նիմք միու թի՟․
ո՛չ այլայլե՛լ այնու զբնու թի՟։
Այլ նոյն որդի՛ն որ ՚ի հօր է․
եղև որդի՛ առ ՚ի մօր է։
Թէ մի ասե՛մք բնութի՟ այս ու․
ըստ խառնըման անճառել ոյ։
Որպէս հոգի՛ և մեր մարմ ին․
՚ի մի բնութի՟՛ ըս ժողով ին։
Զի թէ՟ սոքայ են արար ած․
և՟ միանա՛ն անայլայլ ած։
՚Ի յանմարմնո՛ց և ի մարմն ոյ․
անդիտաբա՛ր գոլ միաց ած։
Զի՟ն չեն զարմանըլք հիացմ ան․
Թէ՟ արարիչ բնութի՟ և բա ն։

Այն որ յաւէտ անժամանակ ան·
և եղծելոցս արարչակ ան:
Խառնի ընդ մեզ անշփոթաբ ար·
և միանայ անճառաբ ար:
Ի՛յօրինմա՛նկ և գաղափ ար·
մերում բնութեանս և ո՛չ յօտ ար:
Ոչ որք երկուս բնութիւնս աս են·
և'ի երրա՛կըս բաժան են:
Հարկէ երկու գոլ բաժան ել·
և կամ'ի մի միաւոր ել:
Այս է յոգի և'ի մարմ ին·
և'ի բնութին ածայ ին:
Եւ կամ զխառնումըն մարդկայնոյ ն·
ասել հզօր քան զՏր ն:
Երկու ասել դարձեալ բնու թի·
վասն ըներկուց գոլ միու թի:
Ոչէ այս օտար ճշմարտու թի·
թէ չբաժանեն յերկուս ըզ մին:
Եւս մեք այսպէս խոստովանի մք·
ածայնոցըն հետևի մք:
Եւ թէ հոգի՛ մարմին և միտ ք·
որով եղեն ազգ մարդկայ ինք:
Եւ առ'ի մէնջ ածըն բ ան·
և միացո՛յց բնութե̄ յինքե ան:
Անմեղարա՛ր զմեղանչակ ան·
զապականեա՛լն անյապակ ան:

Որ բովանդակ յորովայն ին·
և էր լցեալ նուաճ երկ ին:
Ծածկեալ յարգանդ սրբոյ կուսին·
և՚ի ծոցոյ հօր անբաժ ին:
Զոր ինն ամսեան ժամանակ աւ·
տկար բնութ̄բ յինքեան տար աւ:
Եւ որպէս մարդ զա̃ծ ծըն աւ·
և կուսութի̃ն ոչ խախտեց աւ:
Ստեղծօղ մանկանց մանուկ ցուց աւ·
և հին աւուրցըն տղայաց աւ:
Ի անբանից մսուր եդ աւ·
՚ի հրեշտակաց փառաւորեց աւ:
Աստեղքըն լոյս ծագեց աւ·
և՚ի մոգուցըն պատուեց աւ:
Խորհըրդապէս ընծայեց աւ·
ոսկեաւ կնդրուկ և զըմրուս աւ:
Նաց յօթնից հովուաց յայտնե ալ·
ա̃ծ փրկիչ և տ̃ր յօծե ալ:
Նոյն որ հովէրըն զիսրայ էլ·
որպէս խաշին առաջնորդ էր:
Կերակրեցաւ կաթն ՚ի մօր է·
՚ի կուսական ս̃բ ըստեն է:
Որ զարարածս իւր կերակր է·
բանայ ըզ ձեռն և լցուց է:
Նաև նախահարցըն թլփատ ի·
յս̃ փրկիչ վերայ կոչ ի:

Քառասնօրեա՛յ եկաւո՛ր ի ·
ըստ յօրէնա՛ցն 'ի տաճար ի ։
'Ի գիրկս առեալ սիմէոն ի ·
առ արձակօ՛ղ տ̅ր պաղատ ի ։
'Ի յաննայէ՛ գոհաբան ի ·
եկեալ փրկօղ իսրայէլ ի ։
Նստի թեթե՛ւ ամպոյ նմ ան ·
գնայ յեգիպտո՛ս փախըստակ ան ։
Որպէս ըզ մա՛րդ երկիւղակ ան ·
բայց մանրէ՛ զկուռս եգիպտակ ան ։
Յեգիպտոսէ կոչմամբ դառ նա՛ ·
'ի նազարէ՛թ պանդըխտան այ ։
Սնանի 'ի տունըն յովսէփ այ ·
զոր անուանեաց հայր եւ վկ այ ։
Օ երկոտասան լրումն ազգ աց ·
յերուսաղէ՛մ տօնի զատկ աց ։
Օ ինքեան խօսեա՛լ բան օրէն աց ·
դնէր առաջի՛ն հրէից ազգ աց ։
Մարմնով աճէր եւ զարգանայ ր ·
որով մանկ՛ունք հասանէին յա ր ։
Իմաստութ͞ն իմաստան այր ·
որ իմաստնոց զիմաստըն տ այր ։
Որում հնազանդեն հրաման աց ·
դասք անմարմնոց հոգեղէն աց ։
Լինէր հնազանդ մարմնով ծնողաց ·
ըստ օրէնա՛ցն իւր հրաման աց ։

Ամս երեսուն այսպէս լր էր·
և ո՛չ նշանը՛ս ցուցան էր։
Եւ ո՛չ բանի՛ւ վարդապետ էր·
այլ թագնա՛բար յերկրի շրջ էր։
Մինչ 'ի լնո՛ւլ թիւ երեսն ին·
յայր կատարեալ չափ հասակ ին։
Զի մի՛ առ յաչս երևեց ին·
անօրէնութի՛քըն մարդկայ ին։
Յայնժամ իսկ գա՛յ 'ի յորդան ան·
առ յովաննէ՛ս 'ի բանին ձայ ն։
Անկարօ՛տըն մաքրու թե՟·
առ 'ի մաքրե՛լ զաղտըղս մարդկ ան։
Ում կարապետըն վկայ է·
գառն ա՟յ վերայ ձայն է։
'Ի մկըրտել զնայ հրաժար է·
Թէ՞ ինձ 'ի քէն մաքրիլ պարտ է։
Քանզի ծանեաւ 'ի հրեշտակ էն·
այնոր կոչեա՛ց յանապատ էն։
Թէ՛ սայ է բանն իսկըզբանն էն·
զոր ծանուցե՛ր յորովայն է։
Թոյլ տուր անդրէն տ՟րն ասել ով·
ւի յորդանա՛ն իջանել ով։
Եւ մկըրտիչըն մերձ կալ ով·
ստեղծօղն ինքեա՛ն մկըրտել ով։
Հայր 'ի վերուստ աղաղակե ալ·
դայ է որդի իմ սիրեցե ալ։

Աղաւնակերպ հոգին իջե աւ·
զանձն էակցին մատամբ ցուցե աւ:
'Ի յանապատ հոգով վար էր·
քառասունօ՛ր ծոմով պահ էր:
Որպէս մովսէս 'ի սինեայ էր·
և եղիա՛ս նոյնին ձեւ էր:
Եւ զի սա՛ տ̅ր գոլով նոց ին·
և անկարօ՛տ ամենայ ին:
Ո ինքն ո՛չ տայր թոյլ մերձիլ քաղցին·
մինչև 'ի լնուլ քառասնեկ ին:
Այլ զի մարմինքն մարդկայ ին·
ծածկեալ նովաւ զլոյսն երկնայ ին:
Արկեալ կամաւ փափաք հաց ին·
'ի բերն կարթի՛ն կեր փորձող ին:
Որ մերձենայր յերկրորդն ադ ամ·
ըստ յառաջին խորին խաբմա մբ:
Դնէր առաջի որպէս յայն ժամ·
բանըս պատրող երիւք փորձմա մբ:
Եթէ որդի ես աստուծ ոյ·
որպէս լուայ ձայն 'ի վեր ոյ:
Գործովք ըզ նոյն ճշմարտեց ոյ·
առ 'ի քարանց հաց լինել ոյ:
Որ ո՛չ սասանեաց ըմբերանե աց·
իբր ըզ կարօ՛ղ պատուհասե աց:
Այլ հեզաբար պատասխանե աց·
մեզ յօրինակ վարդապետե աց:

Թէ՛ ո՛չ հացիւ միայն կեցց է.
մարդ երկրածին զի կրկին է:
Հաց ըստ մարմինըն բուծան է.
բանն ըստ հոգին կեցուցան է:
՚Ի տաճարին այնաշտար ակ.
դարձեալ կանգնի չարըն դիմ ակ:
՚Ի յայդմանէ զքեզ ՚ի վայր ար կ.
՚ի հրեշտակա՛ց լեր ընդուն ակ:
Որում տուեալ պատասխան ի.
ըստ գրեալն յօրէնսըն մովսէս ի:
Մի՛ տար ըստ քեզ ՚ի փորձ չա՛ր ի.
զի տ՟ր ա՟ծ քո՛ ո՛չ փորձ ի:
Հանէ դարձեալ բարձր լեր ին.
և ցուցանէ զփառս աշխարհ ին:
Զոր խոստանա՛ տա՛լ ստեղծօղ ին.
ե՛թէ՛ երկիր պագցէ նըմ ին:
Որում սաստեաց ՚նա՛ տիրա պէս.
ը՟րբըն փախեաւ ծառայապ էս:
Հրեշտակք մատեա՛ն ՚ի յայն հանդէս.
և պաշտեցին ա՟ծայ պէս:
Ի կերակրոց ինչ հիւթակ ան.
որ չափ մարմնոյ պատշաճակ ան:
Ո՛չ ՚ի յերկրէ՛ յօթեալ մարդկ ան.
այլ նորաստեղծ արարչակ ան:
Դարձեալ յետ փորձըն կատարման.
յայտնէ զբնութ՟ին ա՟ծակ ան:

Նըշանօք զարմանազ ան.
զոր ոչ տեսին ազգըք մարդկ ան։
Նախ յաղթելով չար իշխան ին.
ապա առեալ զաւար նոր ին։
Զի յիրաւունք դատաստան ին.
բռնաւորողք մի՛ կործեաց ին։
Վասն այսորիկ բնութ՟ մեր ով։
մեր յաղթողին յաղթեաց մարմն ով։
Առ ՚ի չպարծել չարին այս ով.
թէ յաղթեցայ մերկ ով։
Եւ մեք ուսցուք յօրինակ էն.
Նախ խորտակել ըզ չարին զ էն։
Ապա՛ սաստել դիւացն անդր էն.
զազգըս մարդկան բուժել յախտէն։
Եթէ ախտից մեղաց տխտ եմք.
զախտըս ցաւոց մարմնոյ բուժ եմք։
Եթէ զօրէնսըն կատար եմք.
ապայ քարոզ լինել կար եմք։
Արդ մինչ վանեաց զընդիմակա յն.
առ յովհաննէս գայ յորդան ան։
Զոր անուանէր ՚ի լուր մարդկ ան.
գառն այ՟ և քաւար ան։
Դառնայ աշխարհըն գալիլե այ.
և անուանեալ գիւղըն կան այ։
Յերրորդ աւուր գալըստ նոր ա.
՚ի հարսանիսըն կոչի նայ։

Զորս ինքն և մայրն անդր ընթանան·
յայտնեալ ըզ փառս արարչակ ան ։
Սկիզբըն գործոյն սքանչելակ ան·
առ 'ի տ̃է եղեալ յայնժ ամ ։
Զի որ 'ի ջուրսըն հիւթակ ան·
փոխէ 'ի տունկսըն սեռակ ան ։
Դարձոյց և այժմնոյն հրամ ան·
զջուրըն 'ի գինի անապակ ան ։
Այն որ զբնութիւնս լուծակ ան·
արար կայուն անմահակ ան ։
Յայժմուս լուացմանըն աւազ ան·
և անդ լուսոյն ա̃ծակ ան ։
'Ի ճանապարհ վաստակեց աւ·
որով երկիր հաստատեց աւ ։
Այլ է հանգիստ աշխատել ոց·
և ճանապարհ մոլորել ոց ։
Առ ջրհորին ծարաւել ով·
զբնութիւն մարմնոյն ցուցանել ով ։
Սամարուհոյն ջուր խնդրել ով·
զջուրըն կենաց խոստանալ ով ։
Այլ ուր առ ինք ձայնիւ գոչ է·
ըզ ծարաւեալս արբուցան է ։
Եւ որ ըստ գրոց հաւատաց է·
գետոց բղխեալ յորովայն է ։
Դարձեալ կանա գալիլէ ին·
յայտնեաց ըզ փառս ա̃ծայ ին ։

Տալով որդւո՛յ թագաւորմ ին·
զառողջութի՛ն ըստ հրաման ին։
Պրոպատիկէ աւազան ին·
ութերեսուն ամ հիւանդ ին։
Ասաց բառնա՛լ իւրն և մահճ ին·
շրջել նուաճ յոր շաբաթ ին։
Յետ յովաննու մատնիլ բանդ ին·
ճրագին դընի՛լ ՚ի գրուան ին։
Ձայնըն քարոզ յանապատ ին·
լռեալ սրով հերովդէ ին։
Արեգականըն լուսածագ էր·
բանըն փոխան ձայնին խօս էր։
Օազգըս մարդկան լուսաւոր էր·
զախտըս մարմնոյն ՚ի բաց մերժ էր։
Նախ զաշակերտսըն ժողովե աց·
զոր իսկըզբանց յառաջ ընտրե աց։
Երկո՛տասան իւր անուանե աց·
զեօթանասո՛ւն զորս առաքե աց։
Նոքօք ՚ի լե՛առըն հետև ի·
և ժողովոց որք ըզ կն ի։
Խոնարհութե՟ բազմեալ նստ ի·
բանայ զբերանըն կենդան ի։
Յորմէ բարի՛ բանըս բըխե ալ·
կենդանարար ջուր արբուցե ալ։
Երանութի՟ս իննեակ տուե ալ·
որոց գործո՛վքըն հետևե ալ։

Նոյն որ երբեմն առ մովսէս իւ.
սինեայ խօսէր ահեղ ձայն իւ։
Սայ աստ խոնա՛րհ և հեզ բան իւ.
լնու զօրէ՛նս որ խիստ գան իւ։
Աւորս ընդ դէմ զնա՛ կարծէ ին.
օրինական տուեալ բան ին։
Ասէ չեկի՛ զի լուծան ին.
այլ 'ի լնուլ. զնուագթեր ին։
Անդ ասացա՛ծ թէ մի՛ չն ար.
բայց ես դատիմ զի հայեց ար։
'Ի սպանմանէ՛ անդարգել ար.
բայց աստ գեհեա՛ն թէ բարկացար։
'Ի յերդմանէ՛ ուղիղ յա՛ծ.
չէ յօրինա՛ց նայ արգել ած։
Բայց արդ յինէ՛ն է հրամայ ած.
Թէ մի՛ երդնուր ո՛չ արար ած։
Եւ այսպիսի՛ բանիւք բազմ օք.
խրատեաց զաշխարհս ամէն նոք օք։
Ուսոյց մա՛քուր լինել պահ օք.
և ողորմա՛ծ որ ո՛չ կեղծ օք։
Եւ մինչ յոգւո՛վ կերակրեց ան.
բազումք մարմնով բժշկեց ան։
Կոյրք լուսո՛վ պայծառաց ան.
զլոյսն որ յերկնից աչօք տես ան։
Օձայնըն կենաց խուլք լու ան.
և 'ի մարմնի՛ անմահաց ան։

Համերց լեզո՛ւք բարբառեց ան·
և ա՛յ խօսակցեց ան։
Ձեռըք կարկամըք պարզեց ան·
և գօսացեա՛լք առողջաց ան·
Իբր եղջերուք կաղք ընթաց ան·
անդամալուծըք կանգնեց ան։
Յա̅ծակոխ լեռնէն 'իջե ալ·
և ըզ բորոտըն զայն սրբե ալ։
Կափառնա՛ում քաղաք եկե ալ·
զհարիւրապե՛տըն ծանուցե ալ։
Օ հաւատըն մեծ յայտնի ար·
քան զիսրայէ՛լ հզօրա ար։
Օ ծառայն հիւանդ ախտ մահարար·
կեցոյց բանիւ կենդան ար։
Օ ոքանչըն անկեա՛լ կայր սիմով նի·
յախտըս ջերմա՛ն յոյժ տագնա պի։
Ձգեաց ըզ ձեռըն կենդան ի·
յարոյց առողջ վաղվաղակ ի։
Բազմաց եղև նա՛ կենսատ ու·
յորժամ եհա՛ս մուտ արև ու։
Որ զյեսայեա՛յ գիրըն լն ու·
Թէ՛ զցաւըս մեր 'ի մէնջ առ ու։
Օ անձըն նենգող խորամանկ ըն·
կըցորդ չէա՛ռ ճանապարհ ըն։
Յորջք աղուեսուց ըզ չա՛ր հոգ ըն·
որպէս ասի՛ ըզ սիմոն ըն։

Մ՝երուսումն որ էր աշակերտ աց·
այն որ ըզ հետ գնալ աս աց։
Թ՝աղել զմեռուեալն ոչ հրամայե աց·
այլ քարոզել զբանըն կեն աց։
Ը՝նդ աշակերտոսն եմուտ 'ի ն աւ·
այն որ կապէ զծով աւազ աւ։
Յ՝որս 'ի շարժելըն մըրրըկ աւ·
հանդարտեցոյց մի հրաման աւ։
Ե՝կեալ յաշխարհ գերգեսաց ոց·
պատահեցան տանջեալք այս ոց։
Օ մարդիկըն արա՛գ առողջաց ոյց·
զդեւսըն խոզի՛ւքըն խորաց ոյց։
Լ՝ուծեալ մարդոյն ըզ մեղսեթ ող·
որպէս հզօր տէր և յաղթ ող։
Օ մարմինըն այնքան արար կար ող·
մինչ զի մահճացն եղև բարձ ող։
'Ի յանցանելըն առ մաքսայն ոց·
ետես նստեալ ըզ մատթէ ոս։
Ծ՝անեաւ զհոգոյն որ 'ի նմայ լոյս·
կոչեաց որպէս զեղջեան ոս։
Ա՝շխարհական սիրոյն կապ ան·
խզեալ սիրովն աննիւթակ ան։
Չ՝եղև արգել ինչ և խափ ան·
լսել ձայնին տէրունակ ան։
Օ՝այրոս անուն դուստր իշխան ին·
ախտըն մահու հանել զհոգ ին։

Կանգնեալ բանիւ նորին լին ին·
որպէս 'ի քնոյ զարթուցան ին:
'Ի ճանապարհըն այն բար ի·
տեռատես կենըն հուպ լին ի:
Թաղանցն՛ւք զգեստուն փրկեալ լինի·
հաճատքըն մեծ հրապարակ ի:
Կուրաց երկուց առ ոտս անկե ալ·
ձեռին հըպմամբ լուսաւորե ալ:
Համըր դիւի զոմըն կապե ալ·
շնորհեալ խօսել զգօնացե ալ:
Ըզչորացեալըն 'ի մէջ կոչե աց·
ձգել ըզ ձեռըն հրամայե աց:
Օ մեռեալ անդամն 'ի կորթ ձգեաց·
յայլ անդամոցըն կենդանե աց:
Դիւահարին խուլ և համ ր·
շնորհեաց ըզ խօսս և ըզ լսե լ:
Որով լեզուքըն մահա՛ բե ր·
բեղզեբուղաւ ասեն հան ել:
Նստեալ 'ի նաւ եզր 'ի ծով ին·
վարդապետէր 'ի ցամաք ին:
Ըզ սերմանեացն առակ խոր ին·
զոր ել ցանել յերկիր բան ին:
Ոմն 'ի թռչնոց յօդական ին·
առ ճանապարհ քաղեալ հատ ին:
Ոմն յապառաժ տապով կեզ ին·
և այլն 'ի փուշըն հեղձան ին:

Իսկ որ յերկիր բարի անկ աւ·
եբեր պտուղ տոհմական աւ։
Բարեբաստից պատահեց աւ·
ըստ հաւատոց պարգեւեց աւ։
Օրհնաւորն երեսնաւ որ·
և կուսութեն վաթսունաւ որ։
Իսկ պատարագքըն բանաւ որ·
վկայք յարեամբ հարիւրաւ որ։
Դարձեալ հարիւր բերեալ պտղոց·
գաւառն յերկնից վիճակել ոց։
Եւ փափկութե դրախտըն միջ ոց·
երկիրս նորոգ տեղի վերջ ոց։
Եւ զորոմանցն յագարակ ին·
զոր 'ի վերայ ցանեալ չար ին։
'Ի հընձողաց խըրցունք կապ ին·
և ընդ ցանողն 'ի հուր մասն ին։
Յայնժամ արդարքըն արեգակ ան·
փայլեն ծագման լուսոյ նմ ան։
Որք 'ի յորոմն ոչ փոխեց ան·
այլ այդ մնացին ցորե ան։
Նայ և ըզ հատըն մանանխ ոյ·
որ փոքրէ նա սերմըն խոտ ոյ։
Մեծէ լինի ծառամեծագ ոյ·
մինչ զի ըզթռչունս բառնալ ոստ ոյ։
Դարձեալ խօսի 'վասնըն խմոր ոյ·
յագարակին գանձ ծածկել ոյ։

Օ վաճառակա՛նըն մարգարտ ոյ
եւ ուռկանի՛ն ծով արկել ոյ ։
Որք եւ բանի՛ւ զանազան ին ·
խրօք 'ի նո՛յն միտըս բան ին ։
Յարքայութե՛ որդիս լին ին ·
որ 'ի նուազի՛ց բազումք եղ են ։
Եկն 'ի քաղաքն իւր նազար եթ ·
որ շաբաթու 'ի ժողովն երթ ։
Օ գիրս յեսայեա՛ն զոր ո՛չ ուս աւ ·
'ի փորձողա՛ց լուր ընթերց աւ ։
Որք նախանձու բորբոքեց ան ·
հանին լերի՛նըն յարտեւ ան ։
Գահա՛վիժել զնայ կամեց ան ·
որ գնայր ընդ յօդըն յանդիմ ան ։
Զճրագ օրինա՛ցըն յոհվանն էս ·
որ հրաժարեա՛լ էր յաշխարհ էս ։
Շիջոյց արեամբըն հերովդ էս ·
յաւուր ծննընդեան իւրոյ հանդ էս ։
Որ մինչ 'ի բա՛նդըն էր առաք էր ·
եւ ըզգալոցըն հարց ան էր ։
Դո՛ւ 'ի ներքին բանդըն գայց ես ·
եթէ զայլոք առաքեսց ես ։
Օ ի ամենայնս տամ խնդալ ով ·
եւ կարապե՛տս լինիմ յուս ով ։
Որպէս յերկրի ձայն բարբառ ով ·
եւ 'ի դժոխս որոտալ ով ։

Օ ի

Ո՛վ դու փեսա՛յ ես երկնայ ին·
Ես հարսնածո՛ւ մաքուր հարս ին։
Դո՛ւ արեգա՛կն առաւօտ ին·
և ես ճըրագ գիշերայ ին։
Յում վկայէ բանիւ յայտն ի·
սոյն յովհաննէս յայլում վայր ի։
Եւ դաւանէ՛ ըզ սայ որդ ի·
հօր մի՛յ անմեկնել ի։
Որ հաւատա՛յ որդւոյ սա է·
զյաւիտենի՛ց զկեանըս տեսց է։
Եւ որ որդւոյ չհաւատասց է·
ըզ բարկութի̃ տ̃նըն կրեսց է։
Մ՛ինչ ՚ի քաղաք անուն նայ ին·
երբեմն երթայր առաւօտ ին։
Ըզ միամօր զայրւոյն որդ ին·
ետես բարձեալ ըզ մեռեալդ ին։
՚Ի յարտասո՛ւս մօրըն նայ էր·
արագ ըզ սո՛ւգ սրտին սփոփ էր։
Մ՛անուկ դո՛ւ քեզ ձայնեմ ասա էր·
և ընդ բանի՛ն յարուցան էր։
՚Ի նոյն քաղաք մինչ դեռ բազմ էր·
փարիսեցոյն տունըն ճաշ էր։
Կինըն պոռնի՛կ համարձակ էր·
ըզ շիշ իւղո՛յ նարդեան բեր էր։
Ըզ գլուխ բոլոր էիցս օծ էր·
առ ոտս անկեալ տ̃ն արտասու էր։

Օ որ հաւատով տէրըն կադն էր.
Թողեալ լիցին քեզ մեղք աս էր:
Որ կերակր է զաշխարհ ամ էն.
ետ քաղցելոց հաց դարեղ էն.
Եւ 'ի հընգից նկանակ էն.
յաւել նշխար հինգ հազար էն:
Եւ որ դընէ ամպ ըզ գնա ցս.
մինչ անմարմին բանն աս աց:
Նոյն եւ մարմնովն թեթեւ գն աց.
'ի վերայ ջուրցըն կոհակ աց:
Ըզ պետրոսի ձեռըն կալ աւ.
մինչ 'ի ծովուն ընկըղմեց աւ.
Ալեօք մըրրիկ զեղումն 'ին աւ.
հողմոյն սաստեալ հանդարտեց աւ:
Քանանու հոյն լուսաձայն ի.
վասըն դստերըն այսահար ի:
Առեալ զմանկանցն անարժան ի.
ըզ հացն ետ շա՛ն տիրասէր ի:
Օ կինըն կապեալ դիւէն կարկ ամ.
անկեալ յերկիր ութուտասն ամ:
Կանգնեաց յաղթէն առողջանդամ.
կենդանարար բանիւ յայն ժամ:
Ժողովելոց դարձեալ շնորհ է.
լի կերակուր յանապատ է:
Քան զի եօթեանց նկանակ է.
ըզ չորս հազարսըն կերակր է:

Խօսի բանիւ նայ հարցակ ան ·
ընդ աշակերտս երկոտաս ան ։
Մասըն կարծեացըն հրէակ ան ·
Թէ՞ ուսմասե՛ն զինէն նմ ան ։
Ոմն ասելով թէ եղի այ ·
և միւսն ասէ զերեմի այ ։
Ըզյովհաննէս ասեն նոք այ ·
և կամ ըզ մի՛նման սոց այ ։
Որ ոչ լուա՛ն ձայնին ամպ ոյ ·
՚ի յորդանա՛ն վկայել ոյ ։
Լուարուք որդոյ իմ՝ սիրել ոյ ·
որ է կամա՛ց իմոց հաճ ոյ ։
Իսկ որ լուա՜ զձայնըն հոգ ով ·
ներկեաց ըզ մի՛տս անել գուն ով ։
Աղաղակեաց դաւանել ով ·
դու ես որդի հօր ասել ով ։
Որով լսէր զերանել ին ·
՚ի բարբառոյ տ͞ր. զերան ին ։
Նա զիւրականն անուն վիմ ին ·
շնորհեր նըմա՛յ զանշարժել ին ։
Յետ վեց օրեա՛ ըստ մաթէ ին ·
և ութօրեա՛ ըստ ղուկայ ին ։
Որ մի՛նն զաւուրս եցոյց միջ ին ·
միւսն ըզ նախնին և ըզ վերջ ին ։
Հանէ ՚ի լեառըն առանձ ին ·
զնա՛ և զորդիսըն զեբեթ ին ։

Յայտնէր ըզ փա՛ռսըն Հայրեն ին ·
և ճշմարտէր զբա՛նըս նոր ին ։
Օ մովսէս բերեա՛լ 'ի մեռել ոց ·
և զեղիաս 'ի յան մարմն ոց ։
Ցուցեալ թէ՞ չէ՛ ոմն 'ի յայլ ոց ·
այլ տէր բոլոր արարած ոց ։
Օ ի տաճէին վասըն նոր ուն ·
լուծիչ գրոյն և շաբաթ ուն ։
Օ օրինադի՛րըն եբեր նոց ուն ·
և որ վառեալնէր նախանձ ուն ։
Եւ զի յերկուց բան հաստատ ի ·
մինչև յերիսն օրինադր ի ։
Երկուս 'ի հնո՛ցն ածեալ լին ե ·
երիւք նորովքըս վկայ ի ։
'Ի յայս խորհուրդ զերիս մի այն ·
արար գիտող այս խորհրդե ան ։
Եւ զի յուդաս անդ միաբ ան ·
չէր արժանի՛ այնմիկ տեսլե ան ։
Ամպ հովանի նոցայ լին էր ·
և հայր ամպոյն աղաղակ էր ։
Դա է որդի իմ վկայ էր ·
զպետրոսեան բանըն հաստատ էր ։
Ո՛չ եթէ՞ բանն 'ի դմա՛ բնակե ալ ·
այլ որ յերկո՛ւսէ միացե ալ ։
Ո՛չ որոշեալ ո՛չ բաժանե ալ ·
ոչ նեստոր յերկուս հատե ալ ։

’Ի գոչմանէ՛ ահեղ ձայն ին.
’ի ծագմանէ՛ լուսոյ արփ ին:
Սարսեալ յերկիր անկանէ ին.
և’ի ծածկելըն կանգնէ ին:
Պետրոս յահէ՛ն գող զարհուր ած.
խօսէր զերիս տաղաւա՛ր աց:
Ընդ իմանայր թէ՛ զինչ աս աց.
հոգին յայտնէր զերրեակ անձա նց:
Եւ պատուիրէր զայն ո՛չ աս ել.
մինչև ’ի մե՛ռելոց յառն ել:
Զեղիայէ՛ սկսա՛ պատմ ել.
զերկրորդ գալըստն իւր արդարել:
Եւ ’ի լերինն օթա՛ գայն ալ.
առաւօտուն վաղիւն իջե ալ:
Ըզ լուսնակա՛ն այսըն մերժե ալ.
և ըզ մանուկըն բժըշկե ալ:
Բայց անդրանիկն արարած ոց.
նոյն անդրանիկ և մեռել ոց:
Պահանջի հարկս ’ի ստեղծուած ոց.
ըստ անդրանկաց եբրայեց ոց:
Զոր պետրոսի՛ տալ հրամայ է.
ո՛չ արծաթո՛յ որ ’ի յերկր է:
Ըժլ արկանէ՛լ կարթ ’ի ծով է.
զստատերըն առեալ ’ի ձկան է:
’Ի յօրինա՛կ ընտութե՛ս մարդկ ան.
տասըն բորո՛տքըն սրբեց ան:

Իննունքըն տալ փառս ո՛չ գտան·
բայց 'ի միո՛յն յօտարական։
Թքովք լուսո՛յ կենարարին·
լոյս շնորհեցաւ 'ի ծնէ կուրին։
Ձեռք որ ըստեղծ զմարդն առաջին·
'ի նոյն նիւթո՛յ լոյս ետ նմին։
Դու ղազարու բարեկամին·
զինքն 'ի յերկո՛ւց յայտնէ զբանին։
Մի՛ակ անձի՛ն գործըք կրկին·
յա՟ծային և մարդկային։
Յարտասուելովն ըզ սիրելին·
և ուր եդի՛ք ասել զմարմին։
Յայսու զբնութիւնս մարդկային·
ցուցանելով ըզ հաւաստին։
Իսկ 'ի կոչել զանուն նորին·
'ի դժոխոց դրանց ըստորին։
Լսել հոտեալն 'ի տապանին·
և գալ արտաքս զոյգ ընդ ձայնին։
Դյս ըզ բնութիւն ա՟ծային·
եցոյց խառնեալ հողեղին։
Վ՟ան զի ձա՛յնն ո՛չ էր անմարմին·
այլ 'ի մարմնոյ խառըն բանին։
Ո՛չ 'ի յերկուս բաժանելով·
իերկակի կիրըն կրելով։
Ոմն ըստ մերումս արտասուելով·
ոմն ըզ մեռեա՛լըն կոչելով։

Ը.յլ 'ի յերկուց միացելու   մ․
անճառաբար մի եղելու   մ։
Կըրկին կրեց ներգործել   ով․
ախորժա՛բար կամաց իմու   մ։
Ըստ յարութիւն ղազար   ու․
հրէայք լցան չա՛ր նախանձ   ու։
'Ի յեբրայիմ քաղաքն այն   ու․
գնաց յանկոյս յորդանան   ու։
Եւ յերիքո՛վ քաղաք դարձե   ալ․
զանէծս յեսուա՛ անդուստ բարձալ։
'Ի տուն զակքեա՛ սիրով մտե   ալ․
և զըրկողաց յորէնս եդե   ալ։
Ը.ու ճանապարհն երիքով   ի․
լուեալ զկուրացն աղաղակ   ի։
Խոնարհաբար առեալ զտեղ   ի․
զլոյսըն շնորհա՛ց պարգև աս   ի։
Մերձեալ զատիկն հրէական   ի․
բեթանիայ եկաւոր   ի։
Ընդ ղազարու ընթրիս բազմ   ի․
'ի մարեմայ նարդեամբ օծ   ի։
Որոյ քրովբէք յաթոռ փառ   աց․
նստաւ 'ի նուաստ իւր արար   ած։
Եւ զոր օրհնեն դասք հրեշտակաց․
գովեն մանկո՛ւնք ըստընդե   աց։
Ի.շն օրինակ հրէից ազգ   աց․
և աւանակն հեթանոս   աց։

Սմն օրինօք ըզ գօնաց ած.
ումըն տրմող ըզ հետ կամ աց:
Յորըս բազմի բանըն ա̃ծ.
մաքուր յոգիս երկուս ազա նց:
Որպէս ըզ վէմն անկեան քարըս նց.
միացուցէջ կըրկին կողմ անց:
Ոստս ՚ի ծառոց առեալ ծեր ոց.
՚ի ձիթենեաց պարարել ոց:
Իմաստութեն նմանել ոց.
ողորմութեն տիպ ցուցել ոց:
Արմաւենիս բերեալ տղայ ոց.
ի բարձրութեն ձև արդար ոց:
Ընդ առաջ խաղան ձայնիւ երգ ոց.
մբ արարչին արարած ոց:
Օանպտղութեն դէմըս հրէ ից.
կամ ՚ի ճղաց պտղոյն բեր ից:
Եւ թզենին ձգեալ անիծ ից.
եղև ցամաք փոյթ ՚ի հիւթ եց:
՚Ի ձիթենեաց լեառըն նստ էր.
և զաշակերտսն ուսուցան էր:
Յապագայից իրըս պատմ էր.
և ըզ գալուստն երկրորդ յայտն էր:
Տասըն կուսիցն այն առակ ա̃ւ.
հինկն իմաստուն լի լապտեր ա̃ւ:
Հինկն յիմար որոց չառ ա̃ւ.
ողորմութեն իւղ աման ա̃ւ:

Եւ ծառայի՛ց այն տաղանդ օք·
միւսմըն հի՛նկ մեծաց շնորհ օք:
Միւսումն երկո՛ւ միջակ բարե օք·
այլումըն մի՛ փոքումբք գործ օք·
Յորժամ փառաւքըն հայրակ ան·
և հրեշտակա՛ւք անմարմնակ ան:
Պայ 'ի դատե՛լ զորս ըստեղծ ան·
զբանականա՛ց ազգ ճամ:
Օ բարիսն անճա՛ռ կեանըս կոչ է·
որ աստ բարո՛յն հետևող է:
Օ չա՛րսըն բանի՛ւ անիծան է·
և ընդ չարի՛ն 'ի հուր մատն է:
Յայնժամ միւսմն յաշակերտ աց·
անուն յուդա՛յ սկարիովտ աց:
Պաղտ 'ի հրեից ժողով գն աց·
մատնել 'ի մահ զտ̃րըն տ̃ր ա նց:
Ընդ երեսնի՛ց թի՛ւ արծաթ են·
ծախէր զարիւնըն մե՛ր գնող են:
Աճառակոյր գող եղկել են·
կո՛րոյս ըզ շահն ընդ վաճառ են:
Յերեկոյե հի՛նկ շաբաթ ի·
անհաս վերնոցըն խոնարհ ի:
Լոյսն ըսփածածաւ զենձակ կտաւ ի·
զոտըս լուանա՛յր հողեղի՛ն ի:
Եւ կեր ըզ գառըն հի՛ն զատկ ի·
և ըզ բաղարջն ընդ եղէգ ի:

Լըլից զօրէնսըն մովսէս ի·
Ճշմարտութե՟ օրինակ ի:
Ըզ հինն ՚ի նորըս փոխել ով·
զստուերըն ՚ի լոյս ճշմարտել ով:
Փոխան գառին ինքըն գոլ ով·
գառն ա՟յ նուիրել ով:
Ընդ բաղարջին հաց անխմ որ·
ետ ըզ մարմին իւր զերկնաւ որ·
Ըզ կուսականն անսերմնաւ որ·
և ոչ յախտից գոլ երկրաւ որ:
Եւ ընդ գառինն արեան ուխտ ին·
զարիւնն իւր ետ մեզ ուխտ կրկ ին:
Եւ եղեգան դառնագուն ին·
փոխան ըզ վարս ա՟ծայ ին:
† Ըուեալ զպատմուճանըն յուդայ ի·
և ել արտաքս ՚ի գիշեր ի:
Պետրոս խօսեր խորա՛խօսն լի·
և կշտամբիւր հաճախօս ի:
Ըզ մետասանսըն յորդոր էր·
ոչ երկընչէ՛լ քաջա՛ լեր էր:
Ո իւր աշխարհէ զփոխիլն աս էր·
և ըզ գալուստ հոգոյն պատմ էր:
՚Ի վերնատունըն խորհըրդ ոյ·
ել կեդրոնեայն յայնկոյս ձոր ոյ:
Եմուտ պարտէզ ընդ պարտիզ ոյ·
եմոյծ զադա՛մ դրախտին ներք ոյ:

Նրիւքն եղեալ առ. անձնա՛մ բար․
հոգայր ըզ կրիցըն տրտմա բար։
Փրկել զաշխարհ հոգիս յօ ժար․
բայց է՛ բնութեն մարմնոյս տկ ար։
Ո՛չ ոմն ուժեղ և զօրաւ որ․
և ոմն անզօր վտանգաւ որ։
Այլ մի և նոյն գոլ միաւ որ․
կրէր ըզ կիրսըն կամաւ որ։
Ծունր դներ խոնարհակ ան․
որում կրկնի ծունր ամ՟ն այն։
Բանըս խաւսէ՛ր աղօթակ ան․
վասն իմ առ. հա՛յր իւր էակ ան։
Եթէ փրկե՛լ մարդկան հնար է․
առանց մահուս իմ որ գրեալ է։
Բաժակ մահո՛ւս յինէն անցց է․
ո՛չ իմ կամաւ այլ քոյդ լիցե է։
Այս հօր կամաց չէ հակառ ակ․
որպէս կարծե՛ն որքեն նե՛րհ ակ։
Այլ հաւասա՛ր յոյժ և միա կ․
ցուցցէ զերկուսն անընդ դիմա կ։
Աւ երկիւղէ՛ն քրտանց հոսե ալ․
երակա՛ձե կայլակ վիժե ալ։
Ի զաւրանալ հրեշտակ մերձե ալ․
զօրինակ՛ն գիրըն լըցե ալ։
Ո ի կատարեալ էառ. բնու թի․
ա՟ծըն բա՛նն ըզ մարդկու թի։

Պարտէր զերկիւղ և զտրտմու թի·
յիւրումըն կրել զտնօրէնու թի։
Սա հաս յուդաս որ մատնել ոց·
հանդերձ դասուք փարիսեց ոց։
Անկան նման ստորանդել ոց·
որք յաւիտեան չեն կանգնել ոց·
Յուդաս մերձեալ համբուրել ով·
առիթ մահու նշան տալ ով·
Փոխան սիրոյ զնա մատնել ով·
չար ընդ բարոյ վըճարել ով։
Պետրոս առ գոյթ ջերմըն սիր ոյ·
ըզ ծառային չարա բար ոյ։
Սա հատ սուսերբ զականջըն աջ ոյ·
որ ոչ լուաւ տ՟նըն խրատ ոյ։
Իսկ տ՟րըն մեր ա՟ծապ էս·
յունկըն մերձեալ բժշկապ էս։
Առողջացոյց առագապ էս·
և ոչ տեսին կուրացն համ՟դ էս։
Կալան կամաւ զան կապել ին·
կապեալ ըզ ձեռս արձակող ին։
Ի յապարանսըն տանէ ին·
կայիափայ և աննայ ին։
Այլ աշակերտքըն ցրուէ ին·
պետրոս ըզ հետ երթայր նմ՟ ին·
Ի յաղջկանէ շարժեալ վիմ ին·
Թողոյր երիցս ըզ բաղձալ ին։

Զի տկար բնութ՟ինս մարդկայ ին·
առ ո՟յ մի՛ պարծեաց ին։
Ընդ դիմանալ հնարից չար ին·
առանց նորին հզօր ձեռ ին։
Նշանակեալ հաւըն խօս էր·
առ ՚ի պետրոս տ՟ր ակնարկ էր։
Զբանըն յիշէր դառնարտասու էր·
՚ի գլըր մանչէն դարձեալ կանչն էր։
Ծառայն զերես տ՟ն ապտակ էր·
յորմէ սրովբէն թեւաքող էր։
Վանտըն վկայս չարեաց բեր էր·
օրինազանց դատապարտ էր։
Պիղծ բերանով թքանէ ին·
այնոր թքով լոյս ետ կուր ին։
Զդէմսըն լուսոյ ապտակէ ին·
զայնոր փայլեաց լոյս ՚ի լեր ին։
՚Ի յուրբաթուն առաւօտ ին·
ետուն յատեան պիղատոս ին։
Ծառայն ատեան դատարան ին·
տ՟ըն ՚ի դատել կայր առաջ ին։
Ի հարցանել պիղատոս ին·
տ՟ըն ո՛չ առնէր զպատասխան ին։
Զի կանխասաց գիրըն լցց ի·
եղէ ես մարդ որ ո՛չ խօս ի։
Զոր ետ տանել առ հերովդ էս·
առ ՚ի նորին դատել հանդ էս։

Իւ

Եւ հերովդի անգոսնել ով·
արհամարհեաց նմանապ էս:
Բայց որ գլուխ եղև մարդկ ան·
միջնորդ գոլով հօր և մարդկ ան:
Սովաւ նոքայ նախ հաշտեց ան·
ապայ բնութեն բոլոր մարդկ ան:
Որոյ ըզ գեստնէ լոյս փառ աց·
արկին հանդերձ նախատան աց:
Նախ խայտառակ հասարակ աց·
ապա՛ քղամիդ կարմիր ներկ ած:
Փի որ զգեցեալն էր կրկ ին·
ա̅ծ և մարդ մի երկոք ին:
Սպիտակն 'ի լոյս ա̅ծայ ին·
կարմիրն 'ի գոյն արեամբ մարմն ին:
'Իյընտրութեն կամաց նոց այ·
խնդրեր զյ̅ս թէ զբարրաբ այ:
Աղաղակեն խաչել ըզ ն այ·
զգողն արձակել փոխան նոր ա:
Պիղատոսի զձեռըն լուացե ալ·
'իյարենէ՛ն անպարտ եղ եալ:
Գլուխս 'իյինքեանց ասեն բարձեալ·
և 'ի նորո՛ց որդոց ծըն եալ:
Ապա՛ 'ի մա՛հ դատապարտ եալ·
զմահապարտաց դանըն հար եալ:
'Ի զինուորա՛ց ձեռըս տուե ալ·
որք յապարանս ըզ նայ տարե ալ:

՚Ի հանդերձէն մերկանալ ով.
և զգեցուցին կարմիր գուն ով:
Պըսակ ՚ի փըշո՛ց նախատել ով.
և եղեգնեան գաւազան ով:
՚Ի ծունր իջեալ կատակէ ին.
զդըլուխն եղեգամբ հարկանէ ին:
Զփուշ անիծիցըն բարձող ին.
և առ ՚ի կեանս ըզ մեզ գնող ին:
Յետ այնր ՚ի խաչըն տանէ ին.
բառնայր յուսո՛վ ըզ փայտ խաչ ին:
Մինչ ՚ի տեղին գողգոթայ ին.
ուրէր եդեալ մարդն առաջ ին:
Ետուն ըմպե՛լ գինի զմուռս եալ.
և կերակուր լեղաւ խառն եալ,
Զոր ըստ մահուն չափ ճաշակ եալ.
և զբովանդակն այն ո՛չ արբ եալ:
Զի ՚ի ձեռին իւր ստեղծուած ոյն.
զառ ՚ի մեղա՛ց ճաշակ պտղ ոյն:
Փոխարկեսցէ՛ ըզ դառնադ ոյն.
՚ի մահ կենացըն քաղցրու թն,
Մերկացուցին զերկըրորդն ադ ամ.
զի զգեցուսցէ ըզ հինն ադ ամ:
Զհանդերձս յինքեանց բաժանեցին.
պատմուճանին վիճակ արկ ին.
Ըզ ձեռս և զոտսըն կապեց ին.
ըստ յայտնապէս դաւթեան ձայնին:

Ընդ փայտ խաչին բևեռեց   ին.
զմատունսն ողգրեաց 'ի տախտակ ին:
Ձեռք ընդ ձեռին տարածել   ոյ.
ոտք ընդ ոտին ընթանալ   ոյ:
Փայտ ընդ փայտի դառըն պտղ ոյ.
կեանք ընդ մահու փոխարկել   ոյ:
'Ի մէջ երկուց անօրին   աց.
կայր մերկացեալ տուօղն օրին   աց:
Օ որ ոչ տեսին աչքըն կուր   աց.
բաց 'ի միոյն աւազակ   աց:
Ետես խաչեալ և հաւատ   աց.
Թէ է մահու տէր և կեն   աց:
Յիշեայ զիս տէր աղաղակե   աց.
ընդ իս իցես պատասխանե   աց:
Վասն այսորիկ արեգակ   ան.
ըզ տիւն արար գիշերանմ   ան:
Ծածկեալ ըզ լոյսն արեգակ   ան.
վասըն լուսոյն արփիակ   ան:
Օ ստուերըն քօղ արկ մեկու   Թե̃.
զի մի՛ տեսցէ ակն անարժ   ան:
Եւ զի լուսոյն մեծի ծագմ   ան.
Ճաճանց փոքունց խաւարեց   ան:
'Ի մէջ օրեա նահմանց   աւ.
յորժամ ադամ մեղօք մեռ   աւ:
Եւ յետ երրորդ 'ի լոյս դարձ աւ.
յորժամ մահուամբ մահըն լուծ աւ:

Քացախ ետուն 'ի ծարաւ ի·
այնմ որ բղխեաց գետ յադեն ի:
Եւ 'ի վիմէն անապատ ի·
երկոտասան վտակ բար ի:
'Ի երրորդ ժամ պարտեալ օձ ին·
զմիտըս նախնոյ մօրն եւայ ին:
'Ի վեցն անկեալ մարդն առաջ ին·
հաւանական՝ բանիւ նոր ին:
'Ի սոյն ժամու տէրն 'ի խաչ ին·
զի քաւեսցէ զմեղըս նոց ին:
Եւ յորժամ եղ ադամըն հին·
եմոյծ ըզ գողն 'ի մէջ դրախտ ին:
Եղի եղի աղաղակ էր·
իմովս ընդ իմ զհայր աղաչ էր:
Նոյց չյիշել զմեղս աղօթ էր·
եւ ըզ մեզ ոչ թողուլ հայց էր:
Բարձեալ ձայնիւ աղաղակե աց·
զհոգին կամաւ հօր աւանդե աց:
Եւ ընդ ինքեան վերա թեւե աց·
զհոգիս մարդկան հօր ընծաե աց:
Ո՛չ ըստ մերումս արտա՛ չնչ է·
այլ արտաքոյ մերոյս գործ է:
Օ ի մերձ 'ի մահ ձայն մեր լը է·
իսկ նա հնչմամբ ձայնիւ գոչ է:
Թէ՞ ո՛չ այլուստ ատոխման ի·
եթէ՞ կամաւ նայ մեռան ի:

Որպէս ասա՛ց լինքըն նախկ ի·
գնող և առող մարմնոյն յայտն ի:
Նոյն բանն որէր ծընունդնա՛ հօր·
եղև մարմի՛ն յորովայն մօ ր:
Ճշմարտապէս մեռաւ մարմն ով·
զի փրկեսցուք մեք ծ՟ ով:
Անմահ բնութ՟ին ա՟ծայ ին·
մեռաւ մարմնով մահկանացու ին:
Եւ մահացո՛ւն խառնեալ 'ի նմ ին·
եղև անմահ ընդ անմահ ին:
Ո՛չ ոմն անմահ ոմըն մեռե ալ·
զի այս երկո՛ւք են բաժանե ալ:
Այլ որ ան մա՛հ նոյն և մեռե ալ·
և որ մեռեա՛լ ան մահ մնացե ալ:
Որպէս ծընո՛ւնդն ըսքանչել ի·
նոյնպէս և մա՛հըն հրաշալ ի:
Եւ երկոքեա՛նն ըսքանչել ի·
զի մ՟յ է արարչ ի:
Օէ անդ որ էր դարձեալ լին ի·
և էութ՟ին ո՛չ կորընչ ի:
Եւ աստ անմահըն մեռան ի·
և 'ի մահունէ՛ր կենդան ի:
Որպէս և հուր ընդ երկաթ ոյ·
տանջի ուռամբ հարկանել ոյ:
Թէ և նըմա՛ն չէ այս աղդ ոյ·
զի երկոքին են 'ի նիւթ ոյ:

Այլ դուզ նաքեան նըմանել ով·
հոգի կրակեց մարմնոյ գուն ով։
Բայց չէ և այս ճշմարտել ով·
զի բաժանին չարչարել ով։
Իսկ էութին ածակ ան·
առեալ բնութնըս նեւթակ ան։
Անքակտելի է միակ ան·
յորովայնէ մինչ յաւիտե ան։
Ուստի հոգի իւր մարդկայ ին·
զոր աւանդեաց առ հայր երկ ին,
Հանդերձ բնութեն ածայ ին·
էջ ՚ի հոգիսն որ ՚ի բանդ ին։
Որ բովանդակ և ՚ի մարմ ին·
մինչ բաժանեալ եղև հոգ ին։
Եւ ոչ թափուր ծոց հայրեն ին·
և ընթհանուր էից բնու թի։
Եւ զի ածէր որ մեռ աւ·
յայտնեն զարմանք զորգործեց աւ։
Երկիր հիմամբ սասանեց աւ·
և վարագոյր ընդ մէջ հերձ աւ։
Վէմք ՚ի յինքեանց պատառեց ան·
և գերեզմանք մահու բաց ան,
Մարմինք սրբոց բազմաց յարե ան·
՚ի հաւատալ մեզ յարու թէ։
Եւ զի մեռեալն էր կենդան ի·
թէպէտ և մահըն հաւաստ ի։

Յայտնեալ կողին զխոցուածտիգ ի·
կայլակ աղբերցըն կրկնակ ի:
Ջուրըն 'ի լուանալ մեղուցել ոց·
'ի մահ նորա՛ մըկըրտել ոց
Արիւնն 'ի մնունդ մաքուր հոգ ոց·
առ 'ի Ք̃ս տղայացել ոց:
Կողին խոցմամբըն որ պատառե աց·
ըզ կողածնին մեղըս ջընջե աց:
Օ եկեղեցի այնու շինե աց·
Եւ ընդ դրախտին մեզ պարգևե աց:
† Որ եղելոցըս շնորհ բաշխ է·
ըզ նա՛ յովսէփ պարգև խնդր է:
Եւ զոր փառա՛յ լոյսըն ծածկ է·
մաքուր կտաւօք ըզ նայ պատ է:
Բանն որ ըզ բանն ըստեղծան է·
'ի բարբառոյ բանից լռ է:
Որ շունչ բոլոր զգայնոց շնորհ է·
հոտոտելաւքն ոչ տար բեր է:
Օ աչնոր զանդունդըս նկատ է·
յովսէփ ձեռաւք կափուցան է:
Օ ունկն որ լըւեալ շըրթանց լռ է·
դիպուած մահուան խփուցան է:
Օ ձեռն որ զերկինըս հաստատ է·
ծրիզապինդ պարանանդ է:
Օ ոտս որ ընդ յաւդս վերա՛յ Թև է·
տեղար ընդութին կտաւոյ կապ է:

Խունկ և զմուռ նշան թաղմ ան·
մարմնոյն բերին անապակ ան։
Որոյ եթերնէ յօթար ան·
մարմնով եղաւ ’ի նոր տապ ան։
Սիմէովն ընդ դէմ եդեալ դր ան·
զվէմն արգելին ըզ գլուխ անկեան։
Եւ զարեգակն անստուերակ ան·
’ի գուբ ծածկեն նըսեմակ ան։
Անքուն էիցըն պահապ ան·
ննջէ մահուամբ ’ի գերեզմ ան։
Եւ որ երկինք չէն բաւակ ան·
կընքեն յայրին պարագրակ ան։
Որով մեռեալք համաս գամ այն·
յառնեն ձայնիւ կենդանակ ան։
Ինքըն մեռեալ անօրինակ ան·
կայր ’ի բանդին դժոխակ ան։
Յորմէ սարսեն զօրքըն վեր ին·
զինուք պահէն ազգ երկրած ին։
Եւ տրտմութեն մեր բարձող ին·
կանայք ողբով խուղըս բեր ին։
Ննջէր առիւծն ’ի խոր գբ ին·
մռընչելով չար գազան ին։
Այն որ ըզ ծնունդս ադամայ ին·
կրեալ պահէր յորովայն ին։
Մինչև ժայթքեաց զամենես ին·
զինըն կորոյս դիւօք նոր ին։

Օա

Օ աւարն էա՛ռ ըզ գերող ին·
դարձոյց անդրէն առ հայրէն ին։
Ո՛չ արգելեաց վէմն երկրաւ որ·
յուլից ըզ վէմըն հոգև որ։
Առ առաւատն երրորդ աւո ւր·
ծագեաց յերկրէ զլոյսն երկնաւ որ։
՚Ի կոյս մօրէ ծնեալ մարմն ով·
ըզ կուսութին ոչ խախտել ով։
՚Ի կոյս յերկրէ նոյն առնել ով·
և զկնիքն ամբողջ իսկ պահել ով։
Մ՝ի զօրականն զնորա տեսե ալ·
դասք զինուորացն եղեն մեռե ալ։
Ըզ կափարիչ վէմըն բարձե ալ·
ահեղ լուսով վերա նստե ալ։
Զայն աւետեաց կանանցն երգ էր·
Նման փողոյ հընչմամբ դոչ էր։
Յարեաւ խաչեալըն զոր խնդր էք·
մի զարհուրիքն այլ խնդաց էք։
Աշակերտացըն պատմեց էք·
և զևայն պարտասըն լըց էք։
՚Ի գալիլեաց երթայք տես էք·
և աշխարհի քարոզեց էք։
Յայլոցն երթեալ վաղվաղակ ի·
բայց մարեամ կայր արտասու ի։
Նոցա ՚ի գալըն պատահ ի·
ողջոյն ոտիցն երկըր պագ ի։

Մարիամու մագդաղեն ի.
ցուցա̂ւ նմա՛ն պարտիզ պան ի։
Կարծէր ըզ նա՛ ան յուսալ ի.
բարձօղ մարմնո՛յն տիրական ի։
Ծանօթըս տա՛յր ընդ էլ ձայն ով.
՚ի յանուանէ՛ զնա՛ կոչել ով։
Զոր մարիամ բաղձմամբ սիր ով.
հըպեալ ՚ի նա՛ փափաքել ով։
Նայ արգելու՛ զնա՛ ասել ով.
մի՛ մերձենար զգալի գըթ ով։
Զի չեմ ելեա՛լ առ հայր ամպ ով.
ադամայի՛ն զգեցեալ մարմն ով։
Եւ յերկնային ծառըս կեն աց.
նախ ադամեա՛նքըն են մերձակ աց։
Եւ ո՛չ եւ՛ս ձգմամբ ձեռ աց.
որ հան զադամ անճառ փառ աց։
Ը. ռլ զյարութե̄՛ պտուղ առաջ ին.
պարտէ նուիրե՛լ հօրըն վեր ին։
Որ իմ բնութե̄՛ է հայր յերկ ին.
եւ ձեր շնորհա՛ւք ա̂ծազան ին։
Յս̄ կոչի իմ ըստ մարմն ոյ.
զիսա՛է մասն արարած ոյ։
Եւ ձեր ա̄՛ծ բնութե̄ բար ոյ.
տ̄ր եւ ստեղծի՛չ գոլ ա՛նգ ոյ։
Ընդ հակառակս ընթանալ ով.
պետրոս եւ յո՛հաննէս սիր ով։

Զպատանսըն լո՛կ տեսանել ով·
և վարշամա՛կն ուրոյն դնել ով։
՚Ի հրեշտակա՛ց ծալեա՛լ գոլ ով·
առ ՚ի պատիւ մեծ խորհըրդ ով։
Զինքըն գըլո՛ւխ մեր պատուելով·
և զմեզ անդամըք յօդել ով։
Բայց զինուորացն անդրէն դարձել·
հրէից պատմեն զհրաշքըն տեսե ալ։
Զորս արծաթով կուրացուցե ալ·
յիւրոցն ասեն զնա՛ գողացե ալ։
՚Ի նմին ա՛ւուր յայլում դիմ աց·
յայտնեալ երկուց կղէ օպէ անց։
Ըզ վիճմանէ նոցա՛ էհար ց·
իբր ըզ տըգէ՛տըս կշտամբե աց։
Ըզ մովսիսէ կարգաւ պատմե աց·
զոր վ͞ս ինքեան նախ գուշակե աց։
՚Ի բեկանե՛լ հացին յայտնե աց·
և նոյնժամայն զինքըն ծածկե աց։
Եւ մինչ դարձան և պատմեց ին·
առաքելոց մետասան ին։
Միաշաբա՛թ երեկոյ ին·
եմուտ փակեալ դրամբք առ նոսին։
Շնորհեաց նոցա՛ փըչմամբ զհոգին·
զայնոր կորոյս մարդն առաջ ին։
Իշխան արար յերկրէ յերկ ին·
Թողուլ ըզ մե՛ղըս մարդկայ ին։

Յորում Թովմաս անդր ո՛չ գոլ ով·
յաւել նոցա՛ չհաւատալ ով։
Յետ ութ աւուր դարձեալ գալով·
որ հաւատայց շօշափել ով։
Օ խոցուածտեղին ձեռամբ տեսեալ·
ինոյն մարմի՛ն որ յարուցե ալ։
Տ՟ր և Ա՟ծ խոստովանե ալ·
զնայ որ ՚ի խա՛չըն բևեռե ալ։
Ո՛չ յարութե՟ն այլափոխե ալ·
կամ ՚ի նուաստից փառաւոր եր։
Որպէս և չա՛ր ոմըն կարծ եր·
անապական նախ ո՛չ աս եր։
Սակայն բա՛նն ընդ դէմ չարե աց·
զոր յարուցեա՛լ վ՟ն իւր աս աց։
Թէ նոյն մարմին եմ ոսկեր աց·
և ՚ի յառնելս ո՛չ փոփոխե աց։
Ի՛ այց աշակերտոքըն նորա՛ գնաց ին·
՚ի ժամադրեալ նոցա՛ տեղ ին։
Ի՛ ԱԼ ակերպեա՛լ զտ՟րըն տես ին·
որպէս երբեմն ՚ի մէջ լեր ինն։
Ի՛ ° Թն ՚ի նոսա՛ երկուանայ ին·
բայց ՚ի երի՛ցն որ նախ տես ին։
Տ՟րըն խօսէր մետասան ին·
և առաքէ՛ր յերկիր զնոս ին։
Ի զ հեթանոսս աշակերտ ել·
երրորդութե՟՛ըն մկրտ ել։

Ըզ պատուիրանն ուսուցան ել·
ինքըն յաւէտ ընդ մեզ լին ալ:
Դարձեալ յայտնի՛ այլ նմ ան·
առ ծովակին տիբերակ ան:
Ցուցեալ գործովքըն հրաշակ ան·
զինքն 'ի բնութեն արարչակ ան:
Ձկանց ծովուն հրամայել ով·
յուռկանս նոցա՛ ըմբռնել ով:
Եւ զնոր աստեղծ հացն առնելով·
Ձուկն 'ի կրակին խորովել ով:
Եւ ընդ նոսի՛ն ճաշակել ով·
զիւր յարութի՛ն ըստուգել ով:
Օ պետրոս երիս հարցանել ով·
զուրացութիւնըն քաւել ով:
Եւ ըզ կնի իւր հետևել ով·
չարչարանաւք խաչակցել ով:
Եւ զյոհաննես յաւէտ սիր ով·
ասաց պահե՛լ բանիւն իւր ով:
Եւ 'ի աւուրըս քառասու ն·
զինքըն յայտնէր ամենեց ուն:
Խօսէր ըզ բանն ոգւոց արթ ուն·
արքայութեն առնէր գիտ ուն:
Եւ 'ի լնուլ քառասնեկ ին·
ըզ կերակուր խնդրէր վերջ ին:
Օ մասն ինչ ձկա՛նց խորոված ին·
և ըզ խորիսխ քաղցըր մեղու ին:

Հանէ զնոսա՛յ 'ի բեթանի այ·
իբր ըզ մովսէս լեառըն սինէ այ։
Եդ 'ի վերայ գըլխոց նոց այ·
զձեռս իւր օրհնել բանիւ զնոս այ։
Եւ զամենատիրօքն հայրակ ան·
որ է հոգի ս՟բ մաքրակ ան։
Ասէր ինքեամբ առաքակ ան·
որպէս մի տ՟ր և համա կամ։
Եւ 'ի յերկինըս վերացե ալ·
վերայ թևոց հողմոց ելե ալ։
Նովին մարմնովըն համբարձե ալ·
որով մեռեա՛լն և յարուցե ալ։
Նստոյց յաջմէ հօրըն փառ աց·
զընութիւնս անկեալ կոխան դիւ աց։
Երկիր պագեալ 'ի հրեշտակ աց·
և ամենայն երկնաւոր աց։
Մինչև ներքոյ գարշապար աց·
նորա՛ դիցեն հոյլք թշնամե աց։
Աներևոյթ հակառակ աց·
երևելի մարդկան չա՛րե աց։
Յորժամ փառաւք հօր եկես է·
նովին մարմնո՛վն որ 'ի կուս է։
Օ ընութին մարդկան յարուցան է·
և ընդ գործո՛ց հատուցան է։
Զա՛րեաց ըզ չա՛ր վճռիւ հատոց է·
յաւիտենից հըրով տանջ է։

Իսկ որ բարիքն են պսակ է․
անճառ փառաւք փառաւոր է։
Ո եկեղեցի՛ հարսնացուաց է․
և ընդ ինքեան միաւոր է։
Որպէս անդա՛մ 'ի գլուխ յօդ է․
և ժառանգո՛րդ հօր իւր առն է։
'Ի հրեշտակաց դասըն կարգ է․
զերզանկելոց թիւըն լըցց է։
Ո անճառ իմաստըն ծանուսց է․
բանըն բանի՛ւ վարդապետ է։
Մինչև նըման ինքեան գործ է․
որպէս խոստո՛ւմն իսկ անսուտ է։
Ո ի տեսանի՛ 'ի նոցան է․
իբրև ըզ հայր և 'ի հօր է։
Բայց վայելումն եթէ զինչ է․
և ո՛չ մտաւք ոք հասան է։
Անմահութն բանըս գիտ է․
ւանախտութն միայն թէ է։
Ազ հարսանեաց անուն բեր է․
զոր միածնի՛ հայր իւր առն է։
Եւ ինք փեսա՛յ անվաղճան է․
և յաւիտեա՛ն թագաւոր է։
Արդ որ այսպէ՛ս հաւատաց է․
որպէս և գրեալք 'ի սկզբան է։
Ո որ ծանուցաք փոքր 'ի շատ է․
ուղղափառաց հարցն աւանդ է։

Զարքայութե՟ըն ժառանգ է.
յանբաւ բարիսըն վայել է:
Եթէ՛ գործովք հաւասար է.
և ո՛չ նովին մեռուցան է:
Բայց որ արդէ՛ն չհաւատաց է.
այլ ընդ դիմակ և ներհակ է.
Յորժամ յերկնի՛ց եկեալ տեսց է.
յակամա կամս երկըրպագ է:
Թէպէտ և ո՛չ օգուտ բեր է.
այլ անձամբ զանձըն կոծեաց է:
Զորս գեհենին դատապարտ է.
զչհաւատացեալըն 'ի նոցան է:
Իսկ մեք հանցո՛ւք փառըս նմ այ.
Հօր և հոգւո՛յն միշտ յարակ այ.
Յանցեալն յայժմուս և ապա՛գ այ.
Երրորդութե՟ըն մըշտակ այ:

Յիշատակարան տ՟ն Պ, եղբարն.

Լաան աստուծո՛յ խօսել ըղ
այս բ ան.
ինձ ո՛չ երա՛նդ և ո՛չ նմ ան:
Զի սիրտ յիմա՛ր անձն անարժ ան.
ո՛չ է՛ տեղի իմաստու թեան:
Պարտէ սրբո՛յն տ՟ր բնակար ան
և մաքրելո՛յն մաքուր կայե ան

Ապա լինել ա՟ծաբ ան·
և անճառելիցըն վիպաս ան։
Բայց փափաքումն ոգւոյս բնակ ան·
ստիպեաց քան զյուժըս գերակ ան։
Եւ զթուլթիւնըն հայր ակ ան·
համարձակել եմ ինձ այսք ան։
'Ի գրել բանիւ ա՟ծ ակ ան·
ոտիւք չափեալ ներտաղակ ան։
Մ՟ի էութե՟ն'ն անհասակ ան·
և բանին հաւր մարդ եղու թ՟ն։
Ո՛չ նորա ձեւ և ան նշ ան·
յինէն շինած առանց հիմ ան։
Այլ 'ի վերայ ան շարժակ ան·
վիմին եղեալ սայ կեփայե ան։
Եւ զի ոտիւք է պարղակ ան·
և ոչ բանիւ անչափակ ան։
Զի այս լեզու պարսաւակ ան·
բարբառեսցի անփակ բեր ան։
Քան զի բազումք նախ վարժեցան·
այսպէս յիմաստս ա՟ծակ ան։
Զի արարչին բանիւ բնու թ՟ն·
տացեն այսու բան գովու թ՟ն։
Ո՟ր դաւթեան սաղմոս ար ան·
և սողոմոն առակար ան։
Մեծըն գրիգոր ա՟ծ աբ ան·
և մ՟ըն եբրեմ ասորակ ան։

Նոցին և մերս հետևեան ան.
բայց դոյզնաքեան համանմ ան:
Ոչ մի՛ տառիւ վերջ անկան ան.
զի մի՛ ծուլից լուր ծանրան ան:
Այլ խստաբար փոփոխակ ան.
զի ընթերցողք ոչ ձանձրան ան:
Թէ արժանի առնէք յիշմ ան.
զիս ըզ Ներսէս անձն անարժ ան:
՚Ի Թիւեօթեանց տանց հարիւր ոց.
կատարեցաւ բանս հաւատ ոց:
՚Ի վեց հարիւր Թվականհայ ոց.
յինըն հարիւր չորք հռոմ ոց:
՚Ի տկարանալ հռովմաեց ոց.
և զօրանալ հագարաց ոց:
Ընդ բորբոքել մեղաց մեր ոց.
յոյժ բարձրագոյն քան զքաղդէացոց.
Մասուտ սուլտանն յիկոնաց ոց.
եկեալ յաշխարհ գերմանաց ոց:
Առեալ զուռհանս քաղաք այն ոց.
մինչ ՚ի կողմանս եփրատացւ ոց:
Իսկ հայրապետն հանուրց հայ ոց.
անուն զուարթուն գրիգորի ոս:
Քաւանդ նախնոյն մեր աթոռ ոց.
անուանակիր սեւազգայն ոց:
՚Ի ծով անուն գրեկէն եկե ալ.
զոր սեփհական խոյքեան շինե ալ:

'Ի յանառիկ ամրոցս հասե ալ.
հուռմական կլայ յորջորջե ալ:
Յորմէ նախնի տէրանցն ելե ալ.
յահէ նեղչա՛ցըն փախուցե ալ:
Որ զսա՛ կամաւ որմին տուե ալ.
լինել յաւէտ սեփհականե ալ:
Արդ այս պիսո՛ւմ ժամանակ ին.
դառն և դըժնեա՛յ և ան բար ին:
Յորում բնակե՛մք յայսմ ամրոց ին.
'ի գետա՛պատ քարանձաւ ին:
'Ի յեփրատա՛յ պարագրել ին.
որ յադենա՛յ քառ որդ հոս ին:
Յելից կուսէ՛ հեզիկ շարժ ին.
'ի միւս փոքուէ՛ մտիւք պատ ին:
Ինքս ամբարձեա՛լ 'ի բըրըլկոզ ին.
ալեաց ծովու ո՛չ երկընչ ին:
'Ի մարդկնէ՛ ո՛չ զարհուր ին.
զի է՛ հնարի՛ց անյաղթել ին:
Որ տնօրի՛նիչն ամենայն ին.
տեղ պատրաստեա՛ց ապաւէն ին:
Տ՟ր աթոռո՛յս ըսքանչել ին.
'ի բարկութե՛ ժամանակ ին:
Յորում նեղե՛մք յանօրէն աց.
'ի յարտաքի՛ն չա՛ր գազան աց:
Իւ ո՛չ նուա՛զ 'ի գժրան աց.
'ի սուտ անո՛ւն քրիստոնե աց:

Յո

Յորոց փրկիչըն մեր կեն այ·
մինչև ցայսօր ամպողջ պահե այ։
Ուք և ապա՛յն ժամանակ այ·
յանձն եղիցո՛ւք նորին կամ այ։
'Իսմոյ գրեցի զբան հաւատ ոյ·
ոտանաւոր տաղիւ չափ ոյ։
Ես անարժա՛ն գոլով բարւ ոյ·
ներսէս եղբա՛յր տ̃նըն մեր ոյ։
Մ'է 'ի յինէն բան ըստ մարմն ոյ·
զի յիմաստ ո՛չ է յիս մարդ ոյ։
Այլ 'ի տառեից սրբոց նիւթ ոյ·
որք խօսեցան բխմամբ հոգ ոյ։
Փոքըր բանի՛ւ կարճ 'ի կարճ ոյ·
միա՛յն ըզ մի՛տսըն ցուցել ոյ։
Ընթերցողա՛ց վերծանել ոյ·
արագ մտաց հասանել ոյ։
Հակառակա՛ց պապանձել ոյ·
որք ընդ դիմա՛կք են հաւատ ոյ։
Եւ ճշմարտի՛ց հաստատել ոյ·
մանկանց սրբոյ եկեղեց ոյ։
'Ի յիշատակ բարեաց հոգ ոյ·
բարեպաշտից ծնողացն իմ ոյ։
Յազգեն գոլո՛վ պալհաւուն ոյ·
համատոհմից սրբակուն ոյ՝
Եւ հարազատ եղբարցս իմ ոյ·
Նախ վեհագո՛յն տ̃նըս իմ ոյ։

Որ է աթո՛ռ մը գրիգոր ոյ·
գոլ հոմանո՛ւն համա նման ոյ:
Եւ երկոցո՛ւնց աշխարհայն ոյ·
գեր փառաւունակ պատուեցել ոյ:
Վասիլ անո՛ւն վեհարքուն ոյ·
և զօրավա՛ր կոչեցել ոյ:
Եւ մարեմա՛յ քեռ ընտրել ոյ·
և այրութե բարի անիլ ոյ՝
Որ յետ մանկա՛նց որ ըստ մարմն ոյ·
ստանայր մանկունս ըստ ո՛յ:
Եւ համօրէն նոցին ծնընդ ոյ·
յոգնաշահե՛ղ բարէ զարմ ոյ:
Որք կենդանի՛ք աստիս լուս ոյ·
և որք ննջե՛ն առ աստուծ ոյ:
Ոմանց հայցե՛լ միշտ պահել ոյ·
խաղաղական կենոք բար ոյ:
Ոմանց խնդրե՛լ ժամանել ոյ·
անճառ կենաց հանդերձել ոյ:
Եւ խնդրողի՛ն զբանըս գր ոյ·
երիցագոյն եղբօր որդ ոյ:
Որ ապիրա՛տ յորջ յորջել ոյ·
ըստ նախնեաց հարցն անուանել ոյ:
Այ եղիցի՛ պատճառ բար ոյ·
յիմաստութեն կրթել հոգ ոյ:
Ի ստորնայնոցս ամբառնալ ոյ·
և յերկնայինսդն հըպել ոյ:

Եւ

Եւ բոլորից հնազանդել ոյ·
այսմ աւանդեց ամ̃այն ոյ։
Տացէ յմ̃ պարգեւ բար ոյ·
այժմ եւ աւուրն իմում վերջին ոյ։
Ով փառըս հաւր պատիւ որդ ոյ·
'ի գոհութի̃ տուողին հոգ ոյ։
Որ միշտ երգէ արարած ոյ·
յիմանալեացն եւ 'ի զգալ ոյ։

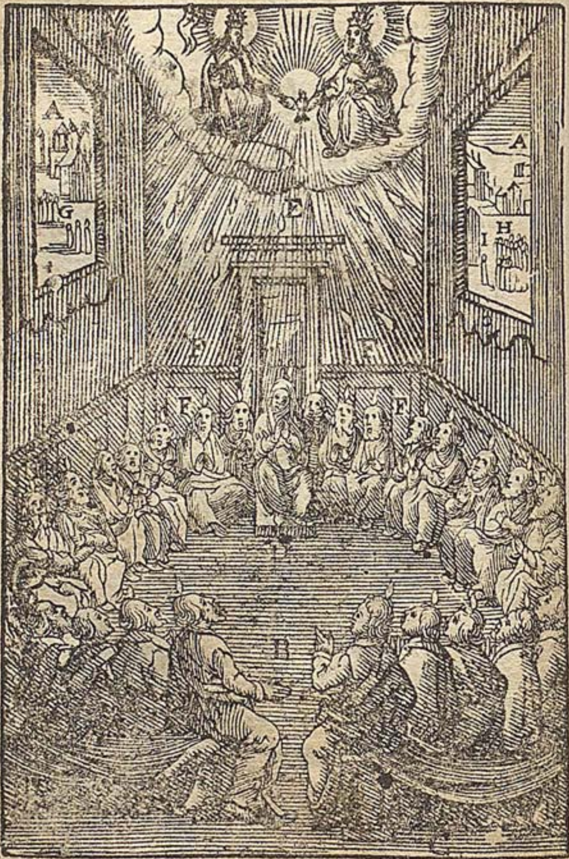
A
A
E
G
H
I
F
F
F
F
F
B

Տեառն Ներսէսի ասէլոց Լամբրոնացւոյ
Բան խրատուսուցանելոց մանկանց.
Ի գլխոց այբ-բենից տառից ոտանաւոր չափով.

ԱՅՐՆ ՈՒՂ ԶԳՍՕ մերձակ	այ·
լինել խրատեալ թէ հա	
ճառ	այ:
Տեսող գործոց ըզ նա իմ	այ·
լսող բանից ծանիր ըզ ն	այ:
Գաղտնիք սրտից աչաց նոր	ա·
չեն ՚ի ծածուկ այլ յայտնի	կայ:
Թէ այս մտաւք հայիս ՚ի ն	այ·
անմեղ մնաս միշտ յարակ	այ:
Բերնըն բանից ասէ չար	եաց·
սանձեա զլեզուդ մի ընկեր	աց:
՚Ի բերանոյ քո հան ՚ի բ	աց·
զխօսս աղտեղի նախատան	աց:

Նայ և 'ի բա՛ն բամբասան աց·
դէր պահպա՛ն քոց շըթ անց:
Ու ապրեցի՛ս դու՛ 'ի մեղ աց·
Եյ անաչառ դատաստան աց:
✠ Յիմըն գըրո՛վք ածայ ին·
ուսուցանէ խրատել լեզու ին:
Բան քո՛ նոքա՛ւք յարդարեց ին·
գործըք դոցի՛ն հետևեց ին:
Եւ մի՛ ընդ դէ՛մ կալ հրաման ին·
այլ հնազանդեա՛յ պատուիրան ին:
Եւ ոտըք քո ո՛չ մոլոր ին·
'ի ճշմարիտ ճանապարհ ին:
✠ Յայն դատողի՛ն երկնաւոր ի·
խրատէ ըզ քեզ սպասել յերկր ի:
Եւ 'ի մարմնոյ քո՛ փողձան ի:
հոգւոյդ կո՛չմանըն տէր ուն ի:
Անալով լինե՛լ յանկարծակ ի·
նըման գողոյ 'ի գիշեր ի:
Ու որ սոցի՛ն ակըն կալց ի·
նայ 'ի մեղուց ո՛չ յաղթեսց ի:
✠ Եչն երգէ միշտ յականջըր քո՛·
տալըզ համա՛ր պարտուցըն քո՛:
Որպէս մանկո՛ւնք ուսման գըր ոյ·
ըզ տախտակի՛ն համար տալ ոյ:
Կամ որ վեհեց տնտես գործ ոյ·
առ 'ի զհամար պահանջել ոյ:

Բա

Քան զի տնտես ես քո հոգ ոյ·
և պարգևացն ա̃ծայն ոյ։
Զան զուգակից սմինծան եր·
որ միշտ ասէ՛ թէ զօրաց եր։
'Ի խորքընո՛ր մահու զարթ եր·
և'ի յանձի՛ն քում զգաստաց եր։
Յանցաւորացըս մի՛ խաբ եր·
յանանց կենացըն մի՛ զրկ եր։
Զարդարութեն այժմ ըզ գեց եր·
և անդ փառաւ՛ք պայծառաց եր։
Ան էից լուսո՛յն հանուրց ծագ ող·
խ՛րատէ լինե՛լ միշտ հայեց ող։
Ըզ մեղս ասէ ատեա՛ և թ ող·
և սըրբութեցըն լեր սեր ող։
Զի որպէս չէ՛ խաւար կըր ող·
պայծառ լուսոյն և նըման ող։
Այպէս հոգի չարեաց գործ ող·
մաքուր հոգոյն չէ ընդուն ող։
Ընթն ընկերի՛ քո՛ պատահ ել·
բարեաց երաց ե̃նչ յաջող ել։
Խրատ է՛ ըզ քեզ մի՛ յաջախ ել·
մի՛ մախանաւ՛ք ըզ քեզ այր ել։
Ապա թէ՛ կամիս ասէ հանգչ ել·
և ա̃յ հաճոյ լին ել։
Գու գոհութե՛ն տուողին յաւ ել·
այնմ որ գիտէ՛ հաւասար ել։

Կոյն թագ ասէ՛ արքունակ ան.
կամ պետութ՟ն իշխանակ ան:
Թէ ընկալցես դու ըզ մարդկ ան.
մի՛ համարիր քեզ սեփակ ան:
Այլ ըստ հարանց քոց որ անց ան.
ծանիր ըզ քեզ ծաղկէ նըմ ան:
Նաւ մի՛ լինիր անբարտաւ ան.
այլ քաղցր և հեզ խոնարհակ ան.
Քէն ժամանակեայ զկենցքս անցաւոր.
կարծել չտայ քեզ փառաւ որ:
Ոչ թէ ՚ի կառս ես թագաւ որ.
և կամ իշխան յոյժ զօրաւ որ:
Յողոյ ծընունդ ես հիւթաւ որ.
յոր դառնալոց յո՛չ կամաւ որ:
Այլ որ գործոյ կաս սպասաւ որ.
յորմէ կոչիս ո՛չ յօժաւ որ:
Ինն իցասմանէ դու ՚ի բաց լ եր.
և մի՛ ըզ քեզ ասէ այր ել:
Նաւ մի՛ ըզ բանսըն թիւնաբ եր.
առ ՚ի սրտէտ յառաջ բեր եր:
Մի՛ անողորմը զոք տանջ եր.
մի՛ անիրաւ իրըս գործ եր:
Ոչ մի՛ կրեսցես զորասաց տեր.
զտանջելն ՚ի հօրըն մահաբ եր:
Ի յոյըն լուել վարդապետ էն.
՚ի ցաւագին բարկութեն էն:

Հանգչել ամէ՛ 'ի չար ախտ էն·
և յանհանգիստ տրտմութեն էն:
Ընկալ ըզ սոյն և 'ի տ̃ն էն·
յերանութ̃ե հեզոց բան էն:
Օ՝ անէր թէ՞ մերձէ որ դատ էն·
հատուցանել քեզ փոխար էն:
Խէն խորհրդակից բարի եղե ալ·
մերժե զխորհուրդ խորամանկե ալ:
Իցե 'ի քէն նա հեռացե ալ·
որ յայ է ատեցե ալ:
Ճշմարտութ̃ե լեր հետեւե ալ·
ուղիղ խօսից սիրող գտե ալ:
Մինչ զի և բա՛ն լոկ ասացե ալ·
լինել երդման գերազանցե ալ:
Օ՝ ան ծանուցանէ յոյժ ծանրագոյն·
ըզ բան երդման ուրանալ ոյն:
Օի թէ փակեսց տ̃րն 'ի յայ ոյն·
և 'ի չարեն ասաց զստ ոյն:
Օ ինչ առնիցեն 'ի յերդնլ ոյն·
մինչ 'ի յանուն տ̃ն տ̃ոյն:
Սու այն ստութ̃ե՛ յոլովագ ոյն·
որոյ մեղա՛ց չիք վեհա՛գ ոյն,
Կեն կենաց զանց առուր է·
կրկին դրամբ քաղուք աս է:
Ընդ մին մտեր մերկ յարգանդ է·
ընդ միւսն ելցես մերկ յաշխարհ է:

Արդ զինչ օգտիս դու 'ի շահ է·
'ի քաղքիս այս վաճառ է։
Յորժամ 'ի դըրունս կողոպտ է·
մահն որ կենաց թշնամին է։
Նոյն հայեաց յոյժ այս բան իս·
և մի՛ զքաղիր միշտ 'ի մնոտ իս։
Մի՛ յապաղեր դու 'ի չար իս·
այլ փոփոխեա՛ փոյթ 'ի բար իս։
Զի յորժամ ո՛չ գիտես կոչ իս·
և ըստ գործո՛ց քոց պահանջ իս։
Եւ թէ չունիս պատասխան իս·
յան լոյս խաւա՛ր բանդ արկան իս։
Զայն ձիրս ըզ քեզ օրինակ ով·
զմարմինդ 'ի կառըս լծել ով։
Եւ կամաւո՛ր ուղղիչ սանձ ով·
զհոգիդ ասէ անդ նստել ով։
Թէ անմոլա՛ր ճանապարհ ով·
գնաս յօրէնս տ͞ն սիր ով։
Յայնժամ յառնե՛լըն քո՛ մարմն ով·
ընդ առաջ նորա՛ թռչիս ամպ ով։
Պատն ընկանուլ քեզ են ճարտար·
նաւել յայս ծո՛վ տայ հմտաբ ար։
Ասէ յուզե՛ալ ալեացն երկ ար·
ընդ դէմ կացեալ հզօր աբ ար։
Վարել զհոգոյդ նաւն անդադ ար·
հոգոյն թեւաք արիաբ ար։

Զի հաստուցե՛ս անդորրաբ ար·
յանքոյթ տեղի՛ն խաղաղար ար։
Ո՚էն ճառագայթ առ ՚ի սրտ էդ·
ասէ ծագեաց լուսոյ հանդ էդ։
Զբանըս բարի հեղ ՚ի լեզու էդ·
զողորմութին ՚ի ձեռան էդ։
Տայց յարարչէն քեզ պարգև էդ·
մի՛ վատթարաց վատներ յանկ էտ։
Թէ ո՛չ վճա՛ր տաս ՚ի յանձն էդ·
յորժամ խնդրէ՛ ՚ի յպառող էդ։
Սենն մերժել ՚ի բա՛ց ասէ ՚ի ք էն·
զախտըս մեղաց որ ՚ի չա՛ր էն։
Զպտու ընկակա՛նն և զայլ ամ էն·
որով գաղտնի նետիւք խոց էն։
Յայլ կապերճի՛ց առնու իւր զ էն·
՚ի գեղեցիկ տեսլեան դիմ էն։
Եւ հարկանէ զաչըս քեզ էն·
՚ի չա՛րաչա՛ր հայեց ման էն։
Յին յինեն ասէ՛ մանուկ ընտրե ալ·
զայս բանս խրա՛տ յաշխարհի սգ ալ։
Յունայնութե՛ց ըզ քեզ մի՛ տ ալ·
մնոտի խաղա՛ւք անմտան ալ։
Այլ յիմաստնո՛ց դրունըս գն ալ·
և յուսմանէ՛ ո՛չ ձանձրան ալ։
Զի մի՛ անձին տաս զղջման ալ·
յորժամ հնա՛ր չէ յետ գառն ալ։

Լ,ոյն նորոգ ասէ երիտասար դ·
պիմաստութի̅ զգեցիր քեզ զար դ:
Սի՛ զպատմուճանըս բազմազար դ·
որ ընդ տղայս առնէ զուար թ:
Ր,յլ ընդ հանճար ծերոց և զխրատ·
որով յայտնի ճանաչիս մար դ:
Բան զի յիմարնէ հոսեալ յար դ·
իսկ իմաստունն ոչ ընդ վար դ:
Շան շատ ասէ ով ծերունի դ·
հնացեալ մեղաւք կեալ յաշխարհիդ:
Ժամէ դառնալ յայժմ 'ի հոգի դ·
մինչ դեռ 'ի ձեռս է քեզ բարի դ:
Ոտուայեցեր մարմնոյ գերի դ·
մինչև 'ի յափըն տապանի դ:
Հուր 'ի մնացեալ ժամանակի դ·
մասն ինչ հոգոյ բանականի դ:
Այն ուսուցանէ քեզ դիւրու թե̅·
և աստ և անդ լի բարու թե̅:
Սիրել զա̅ծ ճշմարտու թե̅·
և զքո ընկէրն ըստուգու թե̅:
Սերժել ընդ չարն ատելու թե̅·
գրկել զբարին սիրելու թե̅:
Պահել զհոգիդ քո սրբու թե̅·
և ան հպարտ խոնարհու թե̅:
Ջան չար ասէ զագահու թի·
զի շատ մեղացէ ծնելու թի:

Ջի

Զի 'ի նմանէ է սպանու թն·
նայ է աւա՜ր և գերու թն։
Ընտի սկսանի գողու թն·
և անիրաւ դատողու թն։
'Ի յայնմանէ վաշխառու թն·
և որք մինեանս ատելու թն։
Պէն պատուէրէ կալ անբամբ աս·
'ի յայս չասեաց յորում թէ կ աս։
Զի մի հոգւոյ առնես ՙի աս·
'ի ձախակողմըն կալովդ աս։
Նու մի նախատ 'ի կեանըս յայ ս·
որում զարժանն ումէք ոչ տ աս։
Տուր զանցաւորըն զոր ստան աս·
և առ զանանցըն յոր գն աս։
Թէն ընջել զհոգիդ ասէ ջրովք·
յախտից մեղաց ջերմ արտասու ոք։
Զի լաւ է լալ աստէն կամ ոք·
և անդ ցնծալ մեծաւ փառ ոք։
Բանաստ խնդալ պէսպէս մեղ ոք·
և անդ կրծել խիստ ատամ ոք։
Նու այս սակաւ ժամանակ ոք·
և այն յաւէտ անթիւ ամ ոք։
Ոայն ռամիկ արանց հանուր ց·
ոչ նախանձել խաչատէ վարու ց։
'Ի գինարբուաց երգոց պարու ց·
մի հաղորդել լկտի բարու ց։

†
†
†

Զի

Օի փոխանակ աստէն ծաղու ց·
կոծումն և լաց է անդ նոցուն ց։
Ընդ մեծատանն այնմիկ դասու ց·
որ փափաքէր կաթիլմի ջուր ց։
Սին սէր աշխարհիս այս ախտաշարժ·
ատել խրատէ զաղտեղի գար շ։
Եւ թէ մեղաց մի լինիր բա ժ·
ախտից տռուամբ ձգելով ՚ի գար շ։
Օի թէ մարմինդ ասասցէ վա շ·
հոգիդ հիւանդ լինի և հա շ։
Թէ աստուրախ առնէ և հրա շ·
այլ յետոյ տամ քեզ մահուձա . շ։
Սեւն վարքանէ պեղծուանաւ ակ·
տն կամացնէ յոյժ ներհ ակ։
Եւ որ ՚ի յայս սէրէ համ ակ·
է տ՛յ սիրոյն դիմ ակ։
Ըրդ մի ըմբեր լեխստ ախոր ժակ·
զանցաւորիս սիրոյ բաժ ակ։
Ըայլ փոփոխեա զմրրատես ակ·
յանապականն սէրըն յըստ ակ։
Տիոյնըն տէրանց և իշխան աց·
խրատ ընծայէ իմաստու թեց։
Թէ մի սիրէք ժողովել զա նձ·
այլ ըզ ժողով բարի արա նց·
Ըզ մտերիմըն տրու թեց·
և զհետև ողըն քաջու թեց։

Որք վս՟ ձե՛ր 'ի մահ անձան ց·
կամաւ՟ դիմեն որպէս 'ի գան ձ։
Բէն տառ չէ՛ բանի սկսու ած· ✠
այլ ակամայ բռնաբար ած,
Բայց դու զանկանջդ առ ընթերած·
Թէ զի՛նչ խօսի ըզ մտաւ՟ ած։
Սիրեա բոլոր սրտիւ զ ա՟ծ·
և օրինաց նորին խնամ ած։
Օ հոգիդ պահեա՛յախտից մաքր ած·
և 'ի մեղաց միշտ լուաց ած։
Ցօ՛ն ցուցանէ միւս բան խրա տ·
որ 'ի չարեացն առնէ ազ ատ։ †
Մի՛ նախանձիր բնաւ՟ ընդ մարդ·
և մի՛ նենգեր զընկեր քո գաղ տ։
Օ ի ա՟յ ծածկեալնէ յայ տ·
և հատուցէ փոխան քեզ դա տ։
Կամ 'ի աստի կեանքս ան ընդ հատ·
կամ 'ի վերջի՛ օրըն հաստ ատ,
Ւիւնն յօդակա՛ն միայնէ տ առ· †
բայց զոր յօթէ՛ քեզ խրատ առ։
Յորժամ մեղա՛ց դառըն պատ առ·
քեզ երևի՛ քաղցր և դիւր առ·
Նախ քան զուտելն նորա՛ խապ առ·
յիշեայ զամաւթ և ըզ պատկ առ։
Նու շրջանի՛ բոցն որ 'ի վ առ·
և զգօնանայ միտքըդ յամ առ։

† Փիւրըն փառացէ քեզ քար ող·
այս խորատական ծանից տալ ոյս։
Ում թէ՞ սրտի՛ լինիս ʼի յոյ ղ·
Եւ տաս աճել որպէս ըղ բ ոյս։
Օ հոգիդ մաքուր պահեա՛ եւ լ ոյս·
ʼի յաշխարհի խաւարել ոյս։
Նա հանդերձեալ կենաց տա՛ յ ոյս·
պսակ առնուլ քեզ ընդ հաճ ոյս։
† Ր·էն կատարումնէ այս տառ ից·
տայ ակն ունել աճուրնել ից։
Ո՛չ ընդ սիրոյ սատորակայ ից·
միշտ բեւեռել անլոյծ կապ ից։
Ր·ձլ ազատիլ յայժմուս ախտ ից·
ընդ ջեր գոլ խաչակ ից։
Լինել սրբոց քաղաքակ ից·
Եւ անմարմնոցըն ձայնակ ից։
† Նորոգ ծանիս այսմիկ հանդ էս·
գումարելոց աստ տիրապ էս։
Երգել տաղի՛ւ հոմերապ էս·
խառնեալ ʼի հիւթըս հոգեպ էս։
Րամեալ ʼի քեզ ըստ տարրապ էս·
զանազանել տառիւ յարգ էս։
Այ ո՛չ գիտնոց այլ տղայապ էս·
մանկանց տուաւ նուսխա՛ ապ էս։
Լ·թագուցեալ ըստ մարմնապ էս·
երեց իմնից խորհրդապ էս։

Մե՛ հոգևո՛ր բանըս պէսպ էս.
որոց նպա՛տ եղև ներս էս:

Նորին տն Ներսիսի. Բան հաւատոյ.
Ըստ եղելոց հայկական տառից համեմատմամբ.
Ոճով իններեակաւ.

Այբն անըսկիզբն ասէ զա՟ծ.
անեղ բնութի՛ ոչ արարած:
Յերկս անձի՛նըս բաժան ած.
՚ի մի բնութի՛ միաւո՛ր ած:
Բնա՛կից ասէ՛ անձառաբ ար.
համաման մտա՛ց գոլ անհն ար:
Որդոյ ծնունդն անեղաբ ար.
զհոգոյ բղխո՛ւմն անհատաբ ար:
Գործ լինելութեա՛մբ ՚ինիւթ է ի.
զան նիւթական իմաստ բան ի:
Թէ՛ ա՟ծ է՛ր միշտ կենդան ի.
և է՛ յայժմի՛յս և եղէց ի:
Դաւանէ՛ զերրորդու թի.
երեք սրբեա՛ն մի տէրու թի:
Ո՛չ միութե՛ն ՚ի խառնու թի.
ո՛չ բաժանմա՛մբըն յօտարու թի:
Երրեակ անձա՛մբ թիւ կատարե ալ.
զերրորդութի՛ւնըն ծանուց ալ:

Ո՛չ

Մ՚չ քան զերիս առաւելն աւ.
Եւ ո՛չ երկուս կամ մին եղե աւ:
Օայս թիւ առեալ ըստ եսայե այ.
՚ի սրովբէից որպէս ևն այ:
Երիցըս սբ՟ ասել նմ այ.
և միանգամ տր՟ գերակ այ:
Լապէս մեզ քարոզ է.
զո՛ր էնն ուսեալ ՚ի մովսէս է:
Թէ՞ ած՟ էր իսկ ըզ բանն է.
և ո՛չ եղեալ ՚ի յումեք է:
Ընդ էին հօր զուգակ ան.
զորդի ասէ համա բնակ ան:
՚Ի յոհաննէ ուսեալ զայս բ ան.
որ որոտա՛յ յաւետար ան:
Թարքմանէ մեզ տիրաբ ար.
զհօգոյն բըղխումն անքննաբ ար:
Թէ ՚ի հօրէ է յատկաբ ար.
առնու յորդւոյ ճշմարտաբ ար:
Ժամանակի պարունակ ող.
ասէ զած՟ գոյ ըստ եղծ ող:
Մ՚չ ժամանակ առ նա՛ հաս ող.
և ո՛չ աւուրց ըզ նայ չափ ող:
Իսկապէս ասէ բան ին.
՚ի յոչըն չէ ստեղծեալ զերկ ին:
Հաղորդ ընդ հա՛ւր է և հոգ ին.
որով եղեալքս ամէն լին ին:

Լոյս

Լոյսըն այն որ գերեզման ց·
լուսոյ սկսաւ ասէ ստեղծու ած:
Նախ առաջի՛ն ըզ հրեշտակ աց·
երկրորդ զգալի համատար ած:
Խաւար մածեալ 'ի յանդընդ ոց·
ասէ փոխեա՛լ լուսովն 'ի բ ոց:
Որով եղե՛ւ տիւըն գործ ոց·
գիշեր հանգիստ քընոյ արթն ոց,
Օ՝ իրն երկնայի՛ն յերկրորդաւուր·
մեկնեաց ասէ՛ զջուրն երկնաւ որ:
Եւ յերրորդի՛ն տունկ բիւրաւ որ·
յորում և դրա՛խտըն լուսաւ որ:
Կապեաց զանկապն ասէ ըզլ ոյս·
'ի չորրորդին յանօթ նիւթ ոյս:
Օ արեգակնէ՛ և ըզ լուսն ոյս·
և զաստեղաց պարուն յօդ ոյս:
Հրամանն ասէ՛ արարչակ ան·
հան 'ի ծովէ՛ կրկին կենդ ան:
Օ այն որ 'ի յաւդսըն թեւակ ան·
և որ 'ի ջուրսըն լողակ ան:
Զայն տիրական ասէ եհ աս·
առ 'ի ստորին հողանիւթ այս:
Բըղխել յերկրէ չորքոտան այս·
զանազանից կենդանեաց դ աս:
Գոչեալ խորհո՛ւրդ ասէ թագաւորն
երրորդութենըն միաբու ն:

Մա՛ 'ի հողոյ ստեղծեալ մարդոյ ն·
առնել պատկեր նման նորու ն:
Ճ՛առագայթ ասէ փառ աց·
զգեցոյց մարդոյն զանմահ կեն աց:
Օ կինն 'ի կողէն արար հատու ած·
օրէնս եդեր պատուիրան աց:
Մ՛ախեալ ասէ առ 'ի չար էն·
ընդ մեր պատիւն որ յարար էն:
Ն հան խաբմամբ առ 'ի դրախտ էն·
եած յերկիր յայս փշեղ էն:
Յայն քան մեղաց առ 'ի չար իս·
արկ ըզ բնութի հողեղին իս:
Մ՛ինչ սահանաց բանալ երկն ից·
ծածկել ջըրով զորս 'ի յերկր իս:
Նոյ ազգի անդ ասէ ընտրե ալ·
'ի տապանին զորէր գործե ալ:
Նոյ իւր որդովքն եղև զերծե ալ·
յորմէ կրկին զերկիր լցե ալ:
Շ ինուած ասէ զաշտարակ ին·
յետ այնորիկ յանդըգնէ ին:
Յոր խառնակեալ լեզուք նոց ին·
ձեռամբն իւրեանց զայն քակե ին:
Ուսուցանէ աբրահամ աւ,
Թէ հաւատոյ տան հիմն եդ աւ:
Որով զմեծ հիւր ընկալ աւ·
և աւետեաց որդի ծըն աւ:

Զարեօք ասէ մարդկան որդ ոց․
լցաւ աշխա՛րհպաշտ մամբ կռ ոց։
Նայց յակոբեա՛ն յայն ծընընդ ոց․
որ յերկաթէն մոլին հն ոց։
Գրտուեա՛ տապա՛ն ասէ զմովս էս․
ետ յակոբա՛ զարմին հանդ էս։
Փրկել զնոսայ ա՟ծապ էս․
յեգիպտոսէ սքանչելապ էս։
Ջանաց ասէ առ ինք ձգ ել․
ո՟րդն զորդի՛ս մարդկան փրկ ել։
Մատամբ իւրո՛վ օրէնք գր ել․
և մարգարէս մ՟ը առաք ել։
Ռամիկ ասէ զազգըս մարդկ ան․
զի ո՛չ այսո՛ւ առնայ դարձ ան։
Մեծագունի՛ կարօտեց ան․
հնարից դեղո՛ց բժըշկակ ան։
Սիրով ասէ հայր առաքե աց․
զբանն ընդ մարմի՛ն միաւորե աց։
Օ որ և մաքո՛ւր կոյսըն կրե աց․
ծնաւ մարմնո՛վ որով փրկե աց։
Վ երնոյըն լո՛յսն ասէ մաքր ից․
ծագեաց յաշխա՛րհ այս ըստուերից։
Եւ հալածեա՛ց զխաւարն յե ից․
ոգոց փայլեա՛ց լոյսն ամեն ից։
Տայ ասել բանըն ծայրագ ոյն․
վասն բանին իմանալ ոյն։

Տեառն փառաց խոնարհել ոյն.
մինչ զի խաչի՛ համբերել ոյն:
Բամ աճեցեա՛ց ձայնի լին ի.
Թէ՞ և ընութեն ձայնի ջուն ի:
Աւէ՞ որ ննջեցի՛ն 'ի տապան ի.
նոյն ազատեա՛ց զորս 'ի բանդ ի:
Ցոն ցնծութի՛ մեզ քարոզ է.
զմիշտ կենդանո՛յն յարութեն է:
Եւ զյարութի մեր հաստատ է.
նմին նմա՛ն յորժամ գայց է:
Լուսէ ըզ մե՛զ ընդ նոյն սեր ով.
յօդեալ 'ի գլուխն ամբառնալ ով:
Բայն որ նստի՛ ընութեբ մեր ով.
հօր ընդ աջմէ բազմեալ մարմն ով:
Փառաց անճառ լինե գուշ ակ.
որոց զա՛ծ սիրեն յատ ակ:
Յորժամ մարմնովըն մերուն ակ.
ծագի յերկնից որպէս փայլ ակ:
Բէն քի ձեռին իւր ով.
զմեզ յորդորէ՛ խաչակցել ով:
Օ ի և փառաց նորա՛ յուս ով.
հաղորդ լիցուք մաքրեալ հոգ ով:
Նորոգ մանկունք իմաստու թն.
տուաք զայս բա՛ն ձեզ խրախու թն:
Երկնաճօրացըն գիտու թն.
և համայնից եղելու թն:

Բակե

Բակերտէի՛ն արարչու թե՟.
և փրկական տնօրէնու թե՟:
Սիրողք բանի՛ն խոհեմու թե՟.
զմիտըս սորին տուք քննու թե՟:
Եւ ճաշակեցէք համբերու թբ՟.
քան ըզ մեղու յոյժ քաղցրու թբ՟:
Սակաւ է՛ սայ քանակու թբ՟.
և յոգնախո՛ւմբ յունակու թբ՟:
Նյիմաստնո՛ց ծանօթու թբ՟.
որք միտ դընե՛ն վերծանու թբ՟:
Լին բանի բան գոհու թբ՟.
մատուցանեմք փառատրու թբ՟:
ԶՆերսէս յիշե՛լ մի՛ դանդաղ իք.
որ զուարճանայքըդ յայդոս իկ:
Տուք զփոխարէն զոր և պարտ իք.
զաղօթըս ն՟ըս որ պաղատ իք:

Նորին բան. Ներբողական: Տեառն Ներսէսի արքեպ. Բան խրատ ուսմնասիրաց մանկանց. Դգեծոց ոյք ուբէնից տոռուէց.
[illegible] չափով.

Այբն առաջին ըզ քեզ տղայ.
հանէ յիմաստըս գերակայ
Եւ ըբորդուե՛ըն մերձակայ
լինիս երեւք աստեղամբք նոր այ:

Ր՝ենորն բանիւ 'ի քեզ բղխ է․
կաթն իմաստից արբուցան է։
Զ՝եռմն խուրով վարդապետ է․
ըզ խոնարհելն որդոյն պատմ է։
Գ՝եմըն գանձէ քեզ բիւր բար ի․
դրելով զիմաստն 'ի տախտակ ի։
Օ՝նայ արկ 'ի քո պարանոց ի․
որ պատուականէ քան զոսկ ի։
Գ՝այն դուռն բանա՛ քեզ գիտութե․
ըզ տաճարի՛ն իմաստու թե։
Ր՝ախեայ և մուտ արիու թե․
մի՛ արտաքո՛յ մնար հեղգու թե։
Ն՝չին երկնայնոցըն տայ ցանկ ալ․
'ի յերկրայնոցս 'ի բաց դառն ալ։
Ո՝ւսմամբ գրո՛ց զուարճան ալ․
իմաստութե՛ ուրախան ալ։
Օ այն զարթուցանէ ըզ քեզ մանուկ․
Ձայնիւ հընչմամբ ոտ թըմբու կ։
Մ՝ի՛ յուսմանէ լինիր տաղտու կ․
զի մի՛ տաս վա՛յ անձինդ յատու կ։
Ի՝ն երանութե՛ց նախնի գող ով․
զքեզ հրաւիրէ դաւթեան երգ ով։
Ր՝ու 'ի չարեաց հեռանալ ով․
խորհել յօրէնս տն սիր ով։
Ն՝թն ընդ քեզ խօսի զայս բան խրատ․
'ի յանխրատիցըն հալ 'ի զա տ։

Օի մի՛ անկե՛ն զինքեանցն արա ա·
՚ի սրտի քում որպէս արմա ա:
Թօն թէ՟ միտ դնե՛ս ասէ բան են·
իմաստութե՟ սողոմոն են:
Ո՛չ կարօտի՛ս ՝իմում խրատ են·
քան զի նորա՜ խօսի հոգ են:
Քէն ժուժկալ լինե՛լ ասէ յուսումն
թէ՟ և ապտա՛կ առնուս յարբու մն:
Հայեաց յուսկեն որ ՚ի քրայու մն·
զի ծեծելո՛վ առնու զմաքրու մն:
Իմն ընանրութե՟՛ց ասէ դարձ իր·
և սուտ խաղա՛ւք մի՛ ըզ բաղ իր:
Ընդ անմիտ մանկանց մի՛ նախանձ իր·
այլ իմաստնո՛ց նմանեց իր:
Լեոյնն լուր ասէ՛ հօր քո՛ խրատ ու·
լե՛ր օրինաց մօր քո՛ հլ ու:
Վարդապետին հնազանդ կաց դո՛ւ·
յորմէ շահիս բա՛ն լուսատ ու:
Խէն խրատէ խաղա՛լ ընդ ա՟բգրոց·
մի՛ ընդ ան մի՛տըն տղայ ոց:
Եւ ընդ բանից մեծ իմաստն ոց·
փոխան վիճմանցն ըզ չա՛ր յիշ ոց:
Օան ծովու նման ասէ զիմ աստ·
որ ՚ի յերկնից ՚ի ջեալէ աստ:
Բաց ըզ հոգւոյ քո առագ աստ·
ծըծել մտաւքըդ՟ լե՛ր պատր աստ:

Կենն կաթել միա՛յն թէ առնուցուս·
'ի ջրոյն կենաց որպէս մեղ ուս:
Ո՛չ ծարա՟իս ասէ յայժմ ուս·
այլ և գետո՛ց բղխես առ ուս:
Ջոյն հա՛նեաց ասէ մանուկ և տ եռ·
զի՛նչ 'ի տախտա՛կըդ գծագր ես:
Օի Մովսէսի՛ դո՛ւ նման ես·
զգիրս ա̃յ կրկին գր ես·
Ձա՛ն ձայնէ առ քեզ մանուկուշ իմ
Թէ ականջա՛ւք լուր ըզ բանս իմ:
Ուսման գրոց լե՛ր մտեր իմ·
և բարձրանաս դո՛ւ 'ի յերկ ին:
Պ ատն ղամբարվառէ՛ քեզ լուսո որ·
եթէ իցե՛ս մարդ մտա՟ որ:
Կրթեաց յիմաստըս հոգև որ·
որով լինիս դո՛ւ երկնա՟ որ:
Ղ՛էն ճանաչել տա՛ ըզ հանճ ար·
ըստ առ ակաց բանին յարմ ար:
Որով խըրատիս լինիս արդ ար·
և ա̃յ հաճոյ ար ար:
Մ՝ենն մատուցանէ՛ քեզ օրէն ակ·
զորս 'ի մանկանց բարեաց ուն ակ:
Ըզ դանիէլ մտօք յստ ակ·
յոր և ցանկա՛յր նմա՛ հրեշտ ակ:
Յիշեա՛ ասէ զմանկունան եր իս·
զաշակերտեա՛լսն դանիէլ իս:

Օի

Ո ի թէ՞ սոցա՛յ նման մաքր   խա.
՚ի հրոյ մեղաց ո՛չ այրեաց   խա:
Նայեաց և տե՛ս ասէ զյովսէ   փ.
ըզ հրեշտակա՛ց նմանն ՚ի դէ   պ:
Պահեա՛ւ և դո՛ւռ զքեզ ա՛ն վրէ   պ.
յեգիպտակա՛ն ախտին հանդէ   պ:
Շնորհաց ասէ՛ թէ՞ ես սեր   ող.
դու՝ իմաստնոց լեր հետև   ող:
Որք առ իմաստըն փափաք   ող.
մինչև ՚ի մա՛հ եղեն ձգն   ող:
Ո՛վ դո՛ւ ասէ՛ մանուկդ ՚ի բ   ոյս.
նման առ քե՛զ զիղխաէ   ոա:
Որ ՚ի մաշկեակըն հպել   ոյս.
եթող ըզ սէ՛ր ըստորայն   ոյս:
Չա՛րչարանաց ասէ համբ   եր.
պանտըխտութե՛ ժուժկալ դու լեր:
Թէ՞ հարկանիս մի՛ երկմտ   եր.
վասն իմաստիցըն շահաբ   եր:
Պէն պատուիրէ պարկեշտ լի՛ն   ել.
մի՛ զորովա՛յնըդ խձող   եր:
Մ՝ի՛ ըզ գինի բնա՛ւ սիր   ել.
մի՛ տարաժամ բերանդ ած   ել:
Քանի հասցես ասէ շնորհ   աց.
մի՛ ՝ծոյլ կենաց և դեգեր   ած:
Մ՝ի՛ սիրեր քուն դանդաղան   աց.
մի՛ արթնութե՛ն զբաղան   աց:

Որա

Ոահիւ հանէ՛ զքեզ 'ի բարձու նս·
գնալ հոգւո՛վ ընդ իմաստու նս:
Թէ՛ զանձն քո՛ տա՛ս 'ի ճըգու նս·
Եղցես յիմաստըս գերարբու նս:
Մերեա ասէ՛ ըզ նիւթուամ ան·
զխոհեմութ̅ի ասեմ և զջ ան:
Այլ և զխորհո՛ւրդըս մաքրակ ան·
որով հոգիքըն զօրան ան:
Մարդք աշխարհիս այս ծանուցե ալ·
Թէ՛ է՛ ներհա՛կ ուսման եղե ալ:
Օի որ ախտիւ հոգին զանգե ալ·
Նայ 'ի շնորհաց հոգոյն վատնե ալ:
Տա՛ քեզ խրա՛տ բան հոգև որ·
պահել զհոգի՛դ ըզ գուշաւ՛ որ:
Մի՛ յոք հպել արատաւ՛ որ·
և մի՛ ունե՛լ չա՛ր մերձաւ՛ որ:
Ռաբունաբար վարդապետ է·
քեզ ըզ բարիս ուսուցա է:
Հնազանդ լինե՛լ ծերոց աս է·
որպէս օրէնքըն պահանջ է:
Ցածուն ասէ՛ խոնարհամի տ·
լե՛ր առ ընկե՛րսըն բարեմի տ:
Եւ ո՛չ հպարտ բարուք և բեր տ·
Թէ՛ և շնորհք ունիս յոգ եղ:
Լիւսէ ընդ ա՛յս բանիս յարմ ար·
մի՛ շատ խօսե՛լ և վայրապ ար:

Մի՛ ծիծաղե՛լ ան կարգա՛ւ ար·
մի՛ վրիժաբան լինել եւ չ ար:
Փութա՛ ասէ՛ վարժել անդու լ·
ոչ 'ի շնորհա՛ց լինիս ամու լ:
Եւ թէ՛ մտաւքդ ես բութեցու լ·
Ջանիւ զիմա՛ստըն կեր եւ կու լ:
Քեզ համարեալ տա՛ բարե կամ·
որ վասն ուսման հարուն քեզ գան:
Քան զի ապտա՛կ եւ գաւա՟ազ ան·
յետոյ բազո՛ւմ փառըս քեզ տան:
Նախանձելի՛ մարդկան լին իս·
Թէ՛ զվերոյ գրեալդ 'ի միտ ունիս:
Եկ բեր մանուկ զունկըն քո՛ յիս·
լուր եւ անսա՛ իմում խրատ իս:
Րաբուն լինի՛մ բղխմամբ սրտ իս·
ուսուցանել քեզ ըզ բար իս:
Սիրե՛ա զուսումն որով պատւ իս·
'ի յերկնայնո՛ց եւ 'ի յերկր իս:
Երանելի՛ եւ մեծ լին իս·
եթէ՞ զերկի՛ւղ տ՟ն ուսան իս:
Սիրոյ 'ի բաց լեր աշխարհ իս·
եւ յ՟այ սէրըն վատ իս:
Ինձ լուր որդեա՛կ հօր քո՛ խրատ իս·
եւ յուսմանէ մի՛ ծուլաց իս:
Եթէ 'ի յա՛յս սէր բորբոք իս·
անանց կենա՛ց ժառանգ լին իս:

Նորին Սերաւեաւ տաղերու.

Աանեղ անհասակ այ·
հայր գթութե՛ց ինձ ողոր
մեա այ:
Բանդ ՚ի հօրէ անճառ
ծնուն դ·
որ մարմնացար ՚ի յիս գթ այ:
Գոլեալ հոգիտ մբ այ·
որ նորոգաւղ դես ողորմեա այ:
Դաւանողիս երրորդու թե·
երրորդութի՛ մբ ՚ի յիս գթ այ:
Երկնաւորաց և ան մահ ից·
բանիւ ստեղծա՛ւղ ինձ ողորմեա այ:
Զազգըս մարդկան յօրինեց եր·
ձեռամբ պատկեր քո՛ ՚ի յիս գթ այ:
Էրանուհո՛յ ամծածն ին·
մբ ծնընդեա՛մբն ինձ ողորմեա այ:
Ընտրեա՛լ մեծի՛ կարապետ են·
մկրտութե՛ն ՚ի յիս գթ այ:
Թագաւորա՛ցն ընդ քեզ յերկնի նս·
առաքելո՛ցն ինձ ողորմեա այ:
Ժառանգողա՛ցն ըզ կեանս անճ առ·
աղաչանաւք ՚ի յիս գթ այ:
Իւրաքանչիւր քո՛ սիրող աց·
մաքուր հայցմամբն ինձ ողորմեա այ:

Լուսապսակ քոց վկայի ցն·
հեղմամբ յարեամբն 'ի յիս գթ այ:
Խաչակցելոյն ընդ քեզ հոգ ով·
պաղատանաւքն ինձ ողորմ այ:
Ծարաւելոց յաղբեր ջրոյ դ·
արբոյ ևզիս և'ի յիս գթ այ:
Կենարարիդ չարչարան օք·
որ յաղագս իմ ինձ ողորմ այ:
Հարմամբ ծնօտի քո պատկեր ին·
'ի ծառայէն և'ի յիս գթ այ:
Ձաղանաւք 'ի զինուորա ցն·
և եղեգամբ ինձ ողորմ այ:
Ղօղանջանաւք հահոյու թե·
և վասն թքոյն 'ի յիս գթ այ:
Ճշմարտապէս խաչելու թեն·
անապարտական ինձ ողորմ այ:
Մածմամբ մարմնոյդ 'ի փայտ խաչին·
որ բևեռաւքն 'ի յիս գթ այ:
Յանպարտական կողէն հոսմ ան·
արեամբ և ջրովըն զիս լու այ:
Նորոգելով 'ի հնու թե·
կողիւ պարտեալ հինն ադամ այ:
Շարժմամբ ահիւ երկրի հիմանց·
անշարժութե քո ողորմ այ:
Որ զմարդկային հոգին ածան դ·
ետուր առ հայր քո 'ի յիս գթ այ:

Չար

Չարչարանաւք անարգաւ ար.
համբերելով ինձ ողորմե այ:
Պսակաւ փշոցն ըզ փուշ մեղ աց.
բարձեր 'ի մէնջ և 'ի յիս գթ այ:
Ջամբեալ վն̃ իմ 'ի ծարաւ ին.
զդառն և զլեղին ինձ ողորմե այ:
Ռետին քաղցրու մեզ աղբեւց եր.
մարմնով արեամբդ 'ի յիս գթ այ:
Սիրով եդար և արտասու օք.
'ի տապանին ինձ ողորմե այ:
Վերաբերեր քո յարութե̃ դ.
զմարդիկ 'ի կեանս և 'ի յիս գթ այ:
Տր̃ ըզ բնութ̃իս արձակեց եր.
և արձակեա ինձ ողորմե այ:
Րոտեա զմարմինս իմ ընդ հող ոյս.
'ի գալըստեան քո 'ի յիս գթ այ:
Ցնծացոյ բերկրեալ լուս ով.
քոյին ծնընդեամբն ինձ ողորմե այ:
Ւիւսմամբ փառաց պսակել ոց.
աղաչանաւքն 'ի յիս գթ այ:
Փրկիչ յորժամ գայցես փառ օք.
զիս նորոգեա և ողորմե այ:
Քեզ գոհութ̃ին երգեմք ընդ հօր.
և ը̃դ հոգւոյդ այժմ յարակ այ.

Տն Ներսիսի Շնորհալւոյն յառակացն
Սողոմոնի զոր նորոգէ ձեռաօքն գրեաց·

Աեղէ՛ն հոգւոյս իմ ա.
խաղաղութեն անուն արքայ:
Բ՝արբառեցաւ իմաստութբ·
զորդիս խրատեա՛ց ըզգօնութբ:
Գ՝եղեցկագի՛ր բանիւն 'ի կար գ·
դրէ՛ց եղեւ հոգւոյն արա գ:
Դ՝աւիթ որդի վե՛հքան ըզ մարդ·
մարգարէին ա͞ծ ա՛շար դ:
Ե՝րրակ տաուխս վերա՛ բեր ե·
զմարդիկ յ՟երկինս մակացր ե:
Զ գետս արկանէ տղայոց բեհ զ·
զհնազանդ լինելն հօրըն եւ հ զ:
Է՝ին շնորհա՛ւք պսակ կապ է·
ոսկի մանեա՛կ զպարանոց է:
Ը՝ստ մանկական տիոց նոցա ը·
նոյն եւ խոստումն յակովբա՛ ը:
Թ՝մբեալ հոգին առնէ զուար թ·
'ի չանկանել դառն յորդայ թ:
Ժ՝ամանակեա՛ կենցաղոյս յոյ ժ·
ասէ զանկեա՛լս թամա՛ անբաւ ժ:
Ի՝բրեւ երա՛շ խոր գիշեր ի·
կամ պղպջակ ինչ կաթուած ի:

Լայն

Լայն ճանապա՛րհըն հետևեա լ:
տանի 'ի գո՛ւբ խորին վանեա լ:
Խորասուզե՛ալ մանկանցն 'ի յու խ.
խրատընծայէ սայ հոգէ բու խ:
Ծածուկ բարեա՛ւ խորհուրդ ազգած
միշտ 'ի յոգւոջ ունել զ ա̅ծ.
Կենարարի՛ն սպասել համա կ.
ո՛չ մոռանա՛յ, մ̃ք զյիշատա կ:
Հայել վերջին յօրն և'ի մա հ.
իսպառնալեացն երկիւղ և ահ:
Ձայն հաճուն յոյժ գերապատն ձ.
որով գայցե՛ն մեռեալքն 'ի դար ձ:
Ղօղեալ սարսե՛ն դստերքն 'ի խաղ:
ողբան տկա՛ր ձայնիւ նուա ղ:
Ճ՛առագայթի՛ց լուսոյ ճաճան ճ.
լուսին ւաստեղք ճեմե՛ն զուար ճ:
Մ՛եծի՛ն փայլմամբ չփայլե՛ն այլում.
մինչ փայլակէ լոյսն անպատու մ:
Յորժամ Թռչին 'ի կառս ամպ ոյ.
արդարք նման խիստ մարախ ոյ:
Նշին ծաղկէ՛նշան գարն ան.
գունով պճնի՛ն վկայքն արև ան:
Շրջին կոծով գնացողքըն գար շ.
կամար մեղա՛ցն անկ ցին 'ի քար շ:
Որք 'ի բարձ՛ունս հայի՛ն լուս ո՛յ.
յափշի՛ն դողա՛ն յահեղ բոց ո՛յ:

Չէ պիտանի՛ արծաթնեին չ·
և ո՛չ ոսկո՛յ գեղ զարդարի չ։
Պարօղն այնու հասցէ վրէ պ·
պատկեր եօթեանց դարուցս 'ի դէ պ։
Ջրոյն կենա՛ց սափորն 'ի մէջն ջ·
այն խորտակի՛ աղբերըն մէջն ջ։
Ռահեալ որբոցըն լուսավա ռ·
գնացեն յերկինս 'ի տունն անձա ռ։
Սա միջակէ խրատ մարդոյ ս·
յորժամ շարժին ախտիցըն բոյ ս։
Վերա՛ դառնան ներհուն բան ով·
երգել զիմա՛ստս երրորդ տաւ ով։
Տիրականի՛ն մասին ա՛զա տ·
որ յերկրայնո՛ց կրեցս 'ի զա տ։
Րաբունաբար սիրայն տիպա ր·
կացուցանէ՛ անմիջաբա ր։
Ցնծալ բերկրել ընդ հրեշտակա ց·
'ի յառաջագաստ օրի յորդա ց։
Ւիւսեակ հարօսին սիրով հիւս ու·
մարգարտա՛յհե՛ռ և լուսաստ ու։
Փեսայն իջմա՛մբ ցօղատարա փ·
համբուրէ զտիպըն լուսա՛ծյար փ։
Քաղցր կոչելով ա̅ծակաւ ք·
յաննիւթական տրեալ քաղա ք։

Ընդրոտորջութիւն տաղից ծիշոտոնի·

Քաղցրագուն այս մաղթանա՛ւք
լցեալ հոգի՛ս խաւար մեղօք:
Փափաքեցի՛ յոյժ սրտատոփ·
Ես որ ընաւից բարեաց անփո   փ:
Իւրաքանչիւր բան կենսատ   ու·
պէսպէս ցաւոց իմ լուսատ   ու:
Յնծամ հոգով մինչ կարգեց   եց·
Թէ՞ պէտ ո՟ք ոչ եմ՚ի յախտ   եց:
Ոտէ զմարմինըս հոգև   որ·
զմիտըս գործէ բանից աղբեւ   ր:
Տանել զանտեսն ամենագէ   տ·
հայել ան նիւ՛թ լուսն ո՟պ դէ   տ:
Վասն այսորիկ տաժանել   ով·
ձեռամբ ըզ սայ գծագրել   ով:
Ստացուած բարեաց երևելոյ   ս·
և յետ մահու՛ յիշումն և յոյ   ս:
Ոետեն քաղցու կենաց բարբա   ռ·
պտղաբերէ անմահ այս ծա   ռ:
Ջերմ արտասուօք ջուր կաթուածո   ջ·
՚ի լոռղա՛ց հոսէ յոգւո   ջ:
Պատան մեղաց լինի և կա   պ·
Թէ ոք սմին լինի պարա   պ:
Չէ նախանձոտ ա՛մ ուսուցն   չ·
քան զի ձրի՛ է պարգևն   չ:

Որդք մտա՛ծ այս բերան ո՛յ.
դուռըն բանի՛ այս հանճար ո՛յ:
Շնորհէ առա՛տ գանձուցն իւր յուշ.
իւղով մարգէ՛. 'ի հոտ անոյ շ:
Նարդոս քըքում զմուռ հալը ին.
կազմէ քաւիչք զառաքին ին:
Յանդաստանէ՛ բերեալ խնկ ոյ.
մեռելութե՛նց ախտից մարմն ոյ:
Մերժէ 'ի բաց զախտըն տարտամ.
գործովք բարեաց առնէ փարթամ:
Ճառից սորա՛ լսել պատշա ճ.
կենդանի ձայն հընչէ յական ճ:
Ղամպար լուսոյ մտաց նուա ղ.
նեխեալ հոգւո՛ց լինելով աղ:
Ձիո՛յ նման մեծատանց սան ձ.
և աղքատա՛ց իմաստից գան ձ:
Հաց հանճարո՛յ սորա՛ անմա հ.
եկայք կերայք սովեալք 'ի մա հ:
Կացցէ 'ի սիրտըս ձեր յստ ակ.
խաւնարանին անմահ բաժ ակ:
Ծարաւեցեա՛յ բանիցս անբ իծ.
և տարփացա՛ դրոշմել 'ի գի ծ:
Խանդակաթեալ աստ միջամու խ.
հասի յաւարտ վաղճան կանու խ:
Լցի զըղձուամբ իմ անձկացե ալ.
'ի սոյն ժամու՛ վարժմամբ կրթեալ:

'Ի

՚Ի ժամանակ յոյժ անբար ի.
մինչ գերմանիկ առեալ լին ի:
Ժամանեցին աշխարհն գոյ ժ.
քրիստոնէից գոլով անոյ ժ:
Թվական հայոց հինգ հարիւրուու թ.
նայ և ութսուն երկուք և ու թ:
Ընտրեալ գլուխ գոյր հա՛յկազն ը.
գրիգորիոս պալհաւուն ը:
Էր 'ի աթո՛ռ լոյս 'ի լուս է.
շնորհօք լցեալ 'ի Ք՟ս է:
Զարմ և զաւակ հօրն աննե աղ.
Համա՛ նման և ո՛չ նու աղ:
Եղբայր երէ՛ց գոլ յաքգանդ է.
իմ Ներսէսի որ զայս երգ է:
Դարձեալ եղբա՛րց երկուց ծնունդ.
ընդ աշխարհն գոլ բարէ սնուն դ:
Գովեալ վասն իշխանն առ ոյգ.
և զօրավարն ընտրեալ 'ի կար գ:
Բայց և ծնողաց հանդերձ մեր քերբ.
լիցի յիշո՛ւմն աւուրն անյեր բ:
Աւարտ բանիս տ՟ր ողորմ ա՛.
առ հասարակ մեզ և նոց ա՛:

Նորին ժողովող տեառն տատյետղէ·

Սայ մարգարէ՛ ա͞ծաբ ան·
և 'իմաստուն յոյժ խոհակ ան:
Սա՛ օրինակէ՛ ան նմ ան·
սողոմոնի՛ ճշմարտու թէ:
Սա՛ 'ի հօրէ՛ն իւր սեփհակ ան·
առնու ըզ թագն եզգա͞ծաղ ան:
Սա՛ պէս և տ͞րն իւր հայր ակ ան·
նստեալ աթոռ ա͞ծ ակ ան:
Ունի լինե՛լ այն թագաւ որ·
երկուց կանանց նախ դատաւ որ:
Որով վճռաւ՛ վաղակաւ՛ որ·
եցոյց զարեա՛նըն մերձաւ՛ որ:
Որպէս և տ͞րն իմ դատաւ՛ որ·
խաչիւ զիշխանըն բռնաւ՛ որ:
Որով կրկին գա՛յ ահաւ՛ որ·
դատել ըզ սեռըս բանաւ՛ որ:
Ղ ամբարձա՛փայլ շինեալ տաճ ար·
այս՝ սողոմոն խորան ա՛յ ար:
Ո ուր երկաթոյ չհնչեալ 'ի բ ար·
լոյս օրինացն 'ի նմա՛ ա͞բ ար:
Ո ա͞ճա՛ճգոյն յո՛յժ քան զայս տաճ ար·
զոր 'ի կուսէն մարմին առ ար:
Ո երանց նմա՛ն ան շարժա՛բ ար·
զը՞կեղեցո՛յ կանգնեալ կամ ար:

Ունէ

Ունէլ ունէր սա՛ սխրալ ի.
խաղաղութ̃ե անուն բար ի:
Որով աթո՛ռ բազմեալ նստ ի.
յերուսաղէ՛մս որ յաշխարհ ի:
Ուստի եւ տ̃րըն մեր լ՛ին ի.
խաղաղութ̃ն որոց յերկր ի:
Ո՛չ մարմնական որպէս աս ի.
այլ անմարմնոց ուրք ՚ի մարմն ի:
Մեծափափագ տենչմամբ լց աւ.
սովաւ դշխոյն որ ՚ի հար աւ.
Մինչ զի ծագաց յերկրէ չոգ աւ.
իմաստութ̃ն սորա համբ աւ:
Մեծ քան ըզ սա՛ տ̃րն ասաց աւ.
որով զհրէայսըն դատեց աւ:
Միոյն փոխան ժողովս անբ աւ.
առ տ̃րըն մեր հաւաքեց աւ:
Ո՛չ համեմատ երկրածն աց.
բանն տ̃՛յ ըզ նայ աս աց:
Ո՛չ ՚ի նախնեա՛ց թագաւոր աց.
ոչ յապագա՛յց բռնաւոր աց:
Ո՛չ մարմնական նման փառ աց.
զոր գերագոյն ծանեաք բազմ աց:
Ունի զիմաստըս գեղապան ճ.
կամ հեշտութ̃ե՛ց անցաւոր աց.
Նոյն ինձ ըզ բա՛նն ա̃ծ յիմ այ.
ան զուգական գոլով նմ այ:

Նա՛ 'ի յերկրէ ստորակ   այ·
Տ՟րն 'ի յերկնից իջեալ արք   այ:
Նմա՛ զիմաստըն չափով տ   այ·
զոր և ունի՛ ինքն ան ին   այ:
Նա՛ կորուսեալ զորետ նմ   այ·
սա՛ շնորհըս տա՛ որք ադամ   այ:
Նըմանաբա՛ր խորհուրդ 'ի նմ   ին·
յայտնէ և մի՛ւս անուն նոր   ին:
Նա կայք տեսցու՛ք զիմաստ բան   ին·
ըզ միտս անուն ժողովող   ին:
Բամէ զհանճա՛րըս սա՛ 'ի սմ   ին·
զիմաստութ՟ե՛ց ըզ պիտան   ին:
Սիրով զորդիսն իւրայնել   ին·
ժողովելով զամենես   ին:
Նա տեսանել զայս առ փրկչ   ին·
Ճշմարտապէս ժողովող   ին:
Սարտուցելո՛ցս ազդամբ չար   ին·
բերող զորդիսն 'ի միաս   ին:
'Ի խորանն ասա ըստոր   ին·
յերուսաղէմ հանէ վեր   ին:
Բայց և ըզ շնո՛րհս ա՟ծայ   ին·
զոր բաժանէ մասունս հոգ   ին:
Աշակերտա՛ց շնորհէ բան   ին·
նոքօք ծնընդոց ա՜ւազան   ին:
Ներսէս ծառա՛ Տ՟նդ վեր   ին·
հայցեմ առա՛տ շնորհեդ կրկ   ին:

Սրբեա՛ զհոգիս ախտից չար ին·
տաճար առնել քեզ վերըստ ին:
Երրորդութենդ երրեակ անձ ին·
երգել ըզ փա՛ռս ընդ սրովբէ ին:

Թուղթն մխիթարական տն Ներսիսեան Հայոց կաթուղիկոսի· Առ ամն իշխան արխաւեղջեան· Վասն որդւոյ իւրոյ պատանեկան մեռանելոյ·

Անտեսանէ՛ լոյս ծագայ ին·
ըստ առաքելո՛յ անսուտ բան ին:
Բ՝այց որք բանիա՛ն զաչըս սրտ ին·
այնք հաւատո՛վ՝ ՚ի նա հայ ին:
Գ՝անձեն զան նիւթ զանձն ՚ի հոգ ին·
և ո՛չ ցանկան նիւթական ին:
Դ՝իտեն զաշխարհըն այն վե՛ր ին·
ուր ո՛չ է սուգ ու ոչ տրտմու թ̃ի:
Ե՝ւ թէ դո՛ւ զմեզ մեղաց մթ ին·
մաքրես յոգո՛յդ աչաց բըր ին:
Զ մանուկ տղա՛յդ քո՛ զբաղձալ ին·
այլ ո՛չ ողբա՛ս կսկծադ ին:
Է՝րանելեա՛ցըն քաղաք ին·
զնա՛ բնակակից նայիս նոց ին:
Ը՝նդ հրեշտակաց իննեակ դաս ին·
և անդրանկա՛ց գրելոց յերկ ին:

Թ՝ա

Թագաւորմէց լոյս երամ են․
համապայծառ է պանծալ են։
Ժառանգ վերինըն սեռն են․
ժառանգակից որդոց նո են։
՚Ի գիրկըս հօրնէ գըգուել են․
յոյժ գերագոյն ան առակ են։
Լոյս աշխարհի հօր միածն են․
յեղբայրութին հրաւիրել են։
Խնդամ մեծաւ այսու յուսա ով․
Թափիր ՚ի սգոյդ ըսփոփել ով։
Ծանիր զբնութիւնս մեր մարմն ով
մահկանացու անդարձ վճռ ով։
Կաց ՚ի կանգուն օրինակ ով․
զորմեզ ետուն հարքըն գր ով։
Հայեաց զաբէլ արեամբ մահ ով․
հօրն առաջի մեռանել ով։
Ձեզ աբրահամ տիպ առնել ով․
զորդին տուողին նուիրել ով։
Ղամպար մանկանց ողջակէզ ով․
զմինն ընդ երիս ընծայել ով։
Ճոխացելոց խորին թու ով։
մանկանց եօթեանց նմանել ով։
Մակէանց մօրըն շմաւոն ով․
զորս մ̃յ տայր ցնծալ ով։
Յիշեա և զկեանքըն տապան ով․
ըզ մարդկան մահ մեռանել ով։

Նոյն

Նոյն 'ի յերկիր որ առնել ով·
և մեզ յետ յոյս նմանել ով
Շինէ զքակեալս նորոգել ով·
յանմահութ̅ի փոփոխել ով:
Որք հինգ տաղանդ պատուիրանով·
շահին ըզ գործսըն հաճատ ով:
Չարք որ չարեացնեն գործար ան·
յառնելն իմահն յանապակ ան:
Պատին բոցոյն անշիջակ ան·
ուտին յորդանցն որ ան վաղճ ան,
Ջերմարտասուաց կարօտան ան·
որ անօգուտէ յետ մահու ան:
Ռամ վարուց հետևեց ան·
վասն այնորիկ անդադար լան:
Սէ տղայն ոչ լալոյ ձայ ն·
այլ երգ խնդման վայելչակ ան:
Վասն որոյ զգոյն ըզ տխրակ ան·
սեաւ ըզ գեստդ 'ի յանձնեդհ ան:
Տրտմական կերքն առցէ վաղճ ան·
դառն արտասուք ձեր և կակ ան:
Րոտեա զերկուորս թախծակ ան·
զոր մահ մանկանըն ձեզ ծն ան:
Ցոյց զակամայդ կամա ակ ան·
տալ ստեղծօղին նուէր ակ ան:
Ւիւծեալ մարմնոյն որ 'ի տապ ան·
ծանիր զհոգին յերկնից խոր ան:

Փառօք փայլէ՛ արքայու թե·
Ծագէ նման արեգակ ան։
Քեզ մխիթար սակաւ այս բ ան·
չափով տառիցըս հանկակ ան։
Նայեաց զորետ քեզ թագնաւ ար·
հայրըն գթած և բարեր ար։
Եհան զորդին քո յերկրէ հ ար·
'ի հրեշտակաց բիւրուցըն պ ար։
Տենակա՛ն լուսոյն անճ առ·
հուպ և տեսո՛ղ ըզ նայ ար ար։
Սիրէ տ̃ր զայն խրատաւ ար·
տանջէ զորդիսն ընդունամ բ ար։
Եցոյց զորդին ձեր գերա փ ար·
օրհնէք նովաւ զտ̃րն անդադ ար։
Սրբոցն որ անդ համա գում ար·
և ընտրելոցըն հաւաս ար։
'Ի բերանոյ ձեր գոհա բ ար·
փառաւորութ̃ի հասցէ անճ առ։
Երրորդութենըն տուք ըզ փ առ·
այժմ և յաւէտ և ան ըսպ առ։

◆ ◆ ◆

Նորին Ներսեսի կլայեցւոյ· Յաղագս երկնից և զարդուց նր̃ Ճառ առնա բարի գիտնաց նր̃ 'ի չափ երկոտասանիցն պարբեալ ոտից· 'Ի խնդրոյ առն բժշկապետի և աստղագիտի մխիթար անուն։

◆ ◆ ◆

ԵՄ ՆԳ ԱԿՌՆԳՈԼ ԱՍ
բնութ̃ն և սկզբնական. յանեղէն
ձգեալ կամարան զուգական:

Անջրպետեմ զջուրսըն վերին և զներքնական. որպէս պատմէ զյինէն մովսէս
ա̃ծա՛բան:

Կաեմ միջո՛ց ընդ ան մարմի՛նս և
մարմնական. ունիմ առ յիս երկուս
բնութ̃ե՛ցըն յատկական:

Ըստ անմարմնո՛ց ո՛չ 'ի ձեւո՛ց շօշափական. և ըստ մարմնո՛ց գոլով աչա՛ց
տեսողական:

Մի՛ատարրեմ մի՛ ագո՛ւնդ համա՛նման. հի՛նկ երրո՛րդ ծածկոյթ քաւի՛ց որոց ծընան:

Անքանա՛կեմ և չափի՛ց ան չափական.
այլ և թզած միոջ չափիմ թէ ո՛չ
մարդկան:

Պարունակո՛ղեմ անզգայնոց և զգայական. պարունակիմ յայլմէ վեհէ՛ ան
տեսական:

Բոլորակեմ կիսագունդ ոսկի խորան․
բնութեամբ կայուն անձամբ շարժուն․
ան շարժական։

Հիմն և ամբարանեմ գոյութեանց այս
նիւթական․ անդունդք ՚ի խոր բար
ձունք ՚ի վեր մինչ վերանամ․

Ո՛չ ոմն անդունդք ոմըն բարձունք
անփոխական․ զի չեմ կայուն ես միշտ
՚ի նոյն այլ շրջական։

Այլ որ անդունդք նոյն և բարձունք
են վերնական․ և ոչ բարձունք նոյն
և անդունդք ըստորական։

Շարժիմ յաճախ թռչիմ արագ ան
հասական․ ՚ի շարժմանէ թարթել
ական մի չկայանամ։

Տանեմ մեծի ձեղուն յարկի պա
րանձգական․ ոչ յեցեալ ինչ ու ոչ սիւնք
նեցուք պարաբառնան․

Բան զի ձգեաց զիս և պարզեաց
որպէս վրան․ ոչ պնդելով լարիւք
հնարիւք այլ միայն բան․

Ժամանակաց երկարութեամբ ես ոչ
հնանամ․ և ՚ի գունոյս պայծառու
թեան չտգեղանամ․

Նոյն իմաչաց տեսողութեան բաղդա
տեցան․ միշտ հայելով ոչ վտանգին կամ
ձանձրանան։

Հողմով հնչմամբ ո՛չ սասանի՛մ այլ
կանգուն կամ. որոտմանէ՛ ո՛չ սասա
նի՛մ այլ զօրանամ։

Քան զի 'ի ծոց իմ տոքա՛յ 'ի բըղու
ծնան. և ըստ կամա՛ց իմոց շրջի՛ն չեն
ապըստամբ։

Ես եմ պատճառ երի՛ց սեռի՛ց կեն
դանութե. օդականաց երկրա՛ւորա՛ց
ւործովական։

Նոցի՛ն մահու դարձեալ լինի՛մ ես
գերեզմա՛ն. և յարութի՛ միոյ բնու
թե որ բանական։

Փարթամութե՛ ծնի եմ պահարան.
որ պատուակա՛նք և պանծալի՛ք են
առ մարդկան։

Ժամանակա՛ց ամենեցու՛ն բաշխողա
կան. ոմանց նուա՛զ ոմանց բազո՛ւմ
ա՛ւուրս տամ։

Մ՛ջ 'ի յինէ՛ն այլ 'ի վերուստ բաժա
նեցան. այնոր գիտէ զօդուածն տա՛լ
որդւոց մարդկան։

Ունիմ առ ի՛ս պայծառատի՛պ մի կար
կեհան. եդեա՛լ 'ի լանջս ըստ վակա
սին ահարոնեան։

Փեսայօրէ՛ն ջերմամբ սիրո՛յ յոյժ ըղ
ձական. գիրկս արկանէ՛ հարսին իւրոյ
խոնա՛ւութե՛։

Իսկ առ գիշերքս սպիտափայլ բիւ-
րեղանման. որ միշտ ածէ ևնուագէ
հնգետասան։

Թափէ ըզ թիւ ժամանակաց որդւոց
մարդկան. զոր և քընարըն տասնաղի
երգէ դաւթեան։

Բնաւորելով իջին խոնաւ և հիւթա-
կան. միաւորեալ ամուսնութեն կերղո-
ղական։

Յորոց խառնեաց գոլ համայնից ծը-
նընդական. բուսոց տնկոց և ըզ գայ-
նոց որ շնչական։

Տան զի 'ի յիս կանթեղըս եօթն
են 'ի վառման. որ մոլորեալ տան ան-
մոլար իմաստ մարդկան։

Ունին յինքեան ըզ թիւ աւուրց ա-
բարշութեն. և ըզ խորհուրդ եօթնեց
դարուցըն կատարման։

Տ և քաղաք յիս պանծալի պարս-
գրական. յոր աշտարակք կենդանա-
կերպք երկոտասան։

Որք են եօթնից մոլորակացըն կայա-
րան. 'ի մտանելըն ազդեն կանուխ ըզ
վաղվորդեան։

Ոմանց բարի առեն գիտողք և խոստա-
նան. այլոց ըզ չար թէ լինիցի խօսին
ըզ բան։

Ի զի

Լ.զի լինի՛ և կատարի՛ զոր խօսեցան. Է
զի սղալօղ և ընդունայն բարբառեցին
Եւ այսիրի պատճառ է յոյժ խոր
հըրդական. զոր ասասցուք փոքր 'ի
շատէ լսող յունկան։

Ոի թէ պէտէն անկենդանեաց սո
քա ւանբան սակայն շարժմամբ. ան
ձանց ունի՛ն ինչ ազդական։

Ո՛չ 'ի յինքեանց ըզ գայութե՛նց զօ
գուտըն տա՛ն. այլ 'ի բանէ՛ն որով
երկի՛նք հաստատեցան։

Եւ չեն զարմա՛նք ըքանչելեա՛ցն. որ
այս փուլթան. թէ 'ի շարժմա՛նց սոցա՛
լինի՛ն նախ գիտական։

Ոի թէ անբա՛նք այս իսկայպէս
բնաճորեցան. եյարմատո՛ց լինեն ազ
դումըն գիտութե՛ն։

Ըզ կերպարա՛ն ազգի ազգի՛ տալով
նըշան. ծանուցանէ՛ բանաճորաց ըզ
յառաջա՛կայն։

Եւ այ և ջրո՛յ բնութե՛ն կրկի՛ն որա
կական. արբուցանէ՛լ և ողողէ՛լ բնա
ճորեցան.

Ըզ նոյն և հո՛ւր ներհակաբա՛ր բերէ
յինքեան. լուսաճորէ՛լ և հրդեհէ՛լ
իւր զօրութե՛ն։

Մնով բարի օգտակար ներգործե-
ցան. միւսովըն չար ապականիչ ու-
նակացան:

Ոչ թէ ինչեամբ յոր և կամին փոփո-
խին յայն. զի անըզգայք չունին բը-
նութին փոփոխական:

Այլ որ եստեղծ եդ 'ի նոսայ զայս
բանական. և չէ հնար լուծանելոյ
բայց չէ հրաման:

Արդ թէ փոքունց 'ի յեղելոց հաւա-
տացան. զինախնագէտ լինել յինքեան
պատրաստեցան:

Չէ անտեղի զայս իմանալ թէ կար-
գեցան. զարդ իմ պայծառ ունել
զխորհուրդ իմացական:

Բայց որ միայն կրթին ուսմամբ սո-
վորական. և ըզ բնութին մտացն ու-
նին անմաքրական:

Պղտորագոյն նորքեց շարժմանց ուշ
հմտանան. վասն այսորիկ խօսին յո-
գունըս սխալական:

Եւ թէ ըզ մեզ ծածկոյթ լուսոյ մը-
տաց տեսլեան. որ մեղաց հոյլք և
ըզ բաղմունըք նանրութե:

Հողմով հոգոյն զայն առնէին հալա-
ծական. և ըզ հոգեան հոգոյն մաքուր
ուբ բնակարան:

Կորովագո՛յն այս ունելո՛վ տեսողա
կան. տեսանելով զխմոց շարժմունս
անվրիպական:

Որպէս նախնիքն այնքն որ հասին
յայս գիտութե՟. ՚ի հեշտութե՛նց մար
մնոյ ՚ի բա՛ց որոշեցան:

Կէսք ՚ի կարա՛ս մտանելով առանձ
նական. այլք յանապա՛տըս բնակե՛ին
ճգնողական:

Եւ ՚ի տուողէն ամենեցո՛ւնց ողորմու
թե՟. պաղատէ՛ին բանալ զմտաց ըզ
դայարան:

Յորոց շնորհեր զիմաստութի՛ըն իւ
րական. խառնեալ ծածո՛ւկ ընդ կըր
թութին նոցին և ջան:

Դարձեալ է՛ ա՛յլ պատճառ լինել
սխալական. ՚ի թո՛յլ տալո՛յն բարի կա
մացն արարչական:

Օ ի մի՛ զտոսմ կարծեն տուո՛ղ այս
գիտութե՟. և արարչէ՛ն իւրեանց լի
նի՛ն մոլորական:

Կայ իմաստնո՛ց մտացն և ա՛յս է քըն
նական. թէ էր տուա՛ծ սոքօք իմ
ա՛ստ այս խոհական:

Քանզի յորժամ ա՟ծ ստեղծ ըզ մար
դըն ադամ. կորոյս մեղա՛ւք զշնորհսըն
ձրի և տէրական:

Ողորմելի՛ որդւոց նորա՛յ թըշուառական․ ՚ի յարարչէ՛ն նուազ իմաստ այս շնորհեցան․

Նախագուշակ լինել մարդկան․ չա՛ր պատահման․ զի աղօթիւք առնայ փրկին ՚ի փորձութե՛ն։

Որպէս նոքայ որ արուեստիս այս հըմտացան․ ըստ այս բանի յայտնի լինին զայս խոստովան։

Թէ չիք հնար ՚ի փորձութե՛նց որ մարդոյ գան․ փրկել ումեք քան աղօթի՛ւքըն մաքրական։

Որպէս երա՛գք որ ՚ի անուրջ զարհուրական․ պաղատանօք առ ՚ի բարիս փոփոխեցան։

Ծանիր և զա՛յս ո՛վ իմաստո՛ւն և խոհական․ զի այս արուե՛ստ հուպէր ՚ի տո՛ւնն աբրահամեան։

Նոյ և մովսէ՛ս և այլ ընտրեալք յայս վարեցան․ զխորըս քննել ամէ՛ն իմաստ արարչութե՛ն։

Բայց ո՛չ մոլա՛ր առասպելա՛ւք խաբողական․ այլ ճշմարիտ յստակ մտօք և մաքրական։

Ոպ՟ գրէ՛ պօղոս ՚ի թո՛ւխթն հռոմայական․ թէ զարարի՛չն արարածո՛վք մարդի՛ք ծանեան։

Այլ հեթանոսք 'ի յայս մոլորեցան. եւ յարարչէն զգործըս մերժեալ ժըպըրհեցան:

Վասն այսորիկ լուսոյ մտաց խաւարեցան. եւ յաղձատանըս պառաւանց գոլով անկան:

Թողից ասել զյիմարս հոգով որք խաբեցան. եւ զոր սկսայ դարձայց իմոցըս գովասան:

Են եւ ակունք յիս պատուական. եւ բազմազան. ոմանք նուազք եւ այլք պայծառ բոցա նման:

Յաչըս մարդկան են յոգնակի եւ անթուական. բայց արարչէն 'ի թիւ անկեալ անուանեցան:

Որք օրինակք են արդարոց 'ի յարութեն. զի կէսք նուազք այլք առաւելք պայծառանան:

Կայ այլ իմաստ ծածկեալ սոքաւք խորհրդական. որ իմաստնոցէ լսելեաց հաւանական:

Զի թէ եօթից թիւ աստեղաց մոլորական. է օրինակ յայսմ աշխարհի որ անցական:

Եօթն անգամ շրջապատեալ այս հազար ամ. անիւ 'ի գուբն ընկըղմելով յետ կատարման:

Իսկ բազմութի՟ն անմոլարիցն որ անշարժական. ութերորդին անթիւ դարուն որ յաւիտեան:

Որում ո՛չ ա՛մք և ո՛չ ամի՛սք են թուական. ո՛չ ժամանա՛կք և ո՛չ մասունք ժամանակեան:

Ո՛չ հազարա՛ց շրջապատու՛մըն բիւր անգամ. և ո՛չ բիւրոց բիւրապատիկ բիւր հազարեան:

Զի մի օրն ա՛յն է՛ աներե՛կ և անվաղճան. համայպայծա՛ռ և անստուե՛ր արփիական:

Ո՛չ կարօտի աշխարհ առ տիւ արեգական. և կամ լուսնիւ աստեղք ՚ի լո՛յս գիշերական:

Զի լուսաւո՛րք իւրեանց լուսո՛յն խաւարանան. յորժամ ծագէ լո՛յսն անմատո՛յց ա՟ծութ՟ե:

Եւ փոփոխի՛ այս աշխարհի՛ կարգ ա՟մ. ՚ի հնութէ նորոգելով որով գրեցան:

Եւ գալարիմ որպէս կոնդակ կտակայգրեան. կամ մագաղա՛թ յո՛րժամ ՚ի հրոյ հոտ մերձենան:

Զի վարագո՛յրն իմ աթոռո՛յն արքայական. որ քան ծածկեա՛լ է յաշխարհէ այս նիւթական:

Եւ մինչ կամի յայտնիլ ծածկեալ լոյսն էական. բառնան 'ի բաց զիս սպասաւորք աննիւթական:

Գայ իջանէ մեծ թագաւորն ահեղական. յայտնի անեղն եւ հանուրց որ եղական:

Յարուցանէ որք են մեռեալք 'ի գերեզման. նստի աթոռ ա՟ծային դատողական:

Տալով բարեացն անճառ բարիսն արքայութե՟. չարեաց ըղ չա՛ր հուր գեհենին միշտ յաւիտեան:

Յայնժամ եւ զի՛ս նոր նորոգէ զարմանազան. եւ զլուսաւորս իմ պանծալի՛ յոյժ հրաշական:

Ո՛չ 'ի պիտոյս շրջագայից որպէս եւ այժմ. զի անդ մի՛ տիւ ո՛չ գոյ գիշեր հաստողական:

Նորոյ երկնից նորոյ երկրի որք նորանան. տարերց քառից որք ընդ նոքօք պարփակեցան:

Օի ակն ունին որք ընդ գլխոյն ծառայեցան. ազատանալ գլխոյն ինքեան ազատութե՟:

Արդ այս բանի՛ մը սաղմոսա՛ց երգոց դաւթեան. զգործս արարչին իմ խօսեցայ եսորանբան: 17 ՃԷ 272 Եր

Երկինք պատմե՛ն զգործս արարչին
յոյժ լուսեղեան․ և զարարածս հաստա-
տութե՛ն անձայնական։
Ընդ որս և ե՛ս ըսպասաւորս եմ բա-
նական․ որ ՚ի դիմա՛ց երկնից գրեցի՛
սակաւ զայս բա՛ն։
Նայիմ յերկի՛նն և նկատե՛մ զայս ա՛մ․
և փառըս տա՛մ անեղ բնութե՛ն ա-
րարչական։

Ն[illegible] տաղս․ ՚ի խնդրոյ տեառն [illegible]
տանց․

Միշտ էի՛րդ անեղ բնութի՛ւն
բնաւորեցան․ անեղիդ ան-
մահութե՛ն հետևեցան․
Խորին խորհուրդ անծի՛ն
անուն պարփակեցա՛ն․ և որդո՛յ ծընե-
լութե՛ն ոչ ձայնեցան․
՚Ի հօրէ բխումն հոգո՛յդ ոչ քննեցան․
և հօսման որդոյ առումն ոչ պատմեցան
Թէ զի՛ արդ երրեակ և մի՛ գոլ ծա-
նուցան․ բայց թէ զի՛նչ է քո՛ բնու-
թի՛ւնդ ոչ յայտնեցան․
Արարա՛ծք պատմեն ըզգո՛րծս որ եղա-
ցան անմարմի՛նք և մարմնականք որ
գոյացան։

Իոպէից քառեից տարե՛րք որ տարրացան· սերովբէ՛ք և հակառակք որ միացան

Բարձրագո՛յն հոյլք անմահից որբոց հրացան· հրեշտակա՛ց դասք իններեակ հոգևացան։

Փամուցմէ՛ր ունող ինքեա՛նս լոյսք այլ ցուցան· եօթնակի՛ մոլորակա՛ն որ կարգեցան։

Շարունա՛կք անշարժ շարժո՛ւնք շարադրեցան· յոր մոլարք ո՛չ մոլորեալք մոլորեցան։

Կառուցեա՛լք անշարժ բնութեա՛մբ բայց շարժեցան· շարժելո՛ց ազդեն շարժո՛ւմն որ փոխեցան։

Իսկ վերի՛նքն որք անմոլար զարդկառուցան· կենդանի՛ք երկոտասանք անուանեցան։

Ընդ նոսի՛ն ստորակա՛յքս հա՛ստատեցան· սեռք և ա՛զգ եռա՛մտորոհեք որոշեցան։

Սո՛յնք ՚ի յօ՛դս յօդապարե՛ք որ պարեցան· երկրաւորք և ծովայի՛նք բաժանեցան։

Կենդանի՛ք ամենեքեա՛ն որք սերեցան· քում ահե՛ղըդ հրամանաւդ ներգործեցան։

Ադամեան սեռք մարդկային որ ըստեղծան. 'ի պատկեր աննմանոյդ յօրինեցան:

Լուսատիպ զարմանազան նկարեցան երկնաւորն և երկրայինքս զուգեցան. 'Ի դրախտին անմահութեան տնկեցան. 'ի պտղոյն մահու կերան և մերկացան:

Նորն ադամ հնոյն ադամայ որդիացաւ. 'ի կուսէն ա՟ծ և մարդ նոր խառնեցաւ:

Երրակի անճառապէս յոյժ միացաւ և բնութիւն երկաքանչիւր ոչ շփոթեցաւ:

Համեալքն 'ի մի լրութիւք բնութեանց չբաժանեցաւ. և յերկուցըն միութիւն ոչ քակտեցաւ:

Սա ա՟ծ նոյն է և մարդ որ մեզ ցուցաւ. 'ի յերկրի 'ի մէջ մարդկան մարդ շրջեցաւ:

Էջ յաշխարհ և 'ի հօրէ ոչ մեկնեցաւ. ել առ հայր և յաշխարհէ ոչ հեռացաւ:

Սա 'ի խաչ վ՟ս ադամայ բևեռեցաւ. Ճաշակեաց ըզ մահ մարմնով զոր ըզգեցաւ:

Էր

Իր ա՟ծ նոյն էր և մա՛րդ որ խաչեցաւ. գՆորին ՚ի կենա՛նս եդեալ ՚ի մահ կամաւ տուաւ։

Օ ի ան մա՛հ բնութեն ի՛ւրով ո՛չ մահացաւ. այլ իմով մարմնով մեռաւ մահկանացուաւ։

Ր.խեալ դ՛ուռն գժո՛խոց խորտակեցաւ. յորժամ եջ ՚ի նոր տապա՛ն և թաղեցաւ։

Յարուցեա՛լ երրորդ աւուր որպէս գրեցաւ. մետասա՛ն առաքելոցն երևեցաւ։

Սոյն յերկի՛նս ո՟պ և է՛ջ նա վերացաւ. ընդ աջմէ՛ ծնողին իւրոյ նա բազմեցաւ։

Բայց գայցէ՛ անձառ փառօ՛ք ո՟պ ցուցաւ. ՚ի յերկնուցն հրեշտակա՛ց մի՛նչ համբարձաւ։

Ր.զդէ փո՛ղ մեզ յարութե՟ն զոր խոստացաւ. դատաստան յաւիտենից որ ծանուցաւ։

Նմա փա՛ռք այժմ յաւիտեան որ ընթացաւ. և անկէ՛ա յաւիտենին որ կայացաւ։

Շարադրութիւն հոմերական վիպասանութեամբ. Սակս հայկազանցն սեռի. և արշակունեացըն զարմի. Ի սկզբանցըն մինչև ՚ի վաղճան. Որ ասացեալ ներսէսի եղբօր կաթուղիկոսի հայոց. տ̃ր գրիգորիսի. յիւրականսըն նախնիս. ՚Ի համբականութեան եղուլաքս:

ՊԱՐՏԱԿԱՆ Է ՀՕՐՆ ՈՐԴԻ·
հատուցանել զվարձ ծնող ի·
Եւ անդրադարձ փոխարէն ի·
բազում երկա՛նցըն պատշաճ ի:
Բայց սակայն ո՛չ է վարկպարազ ի·
այլ գործութ̃ը՛ եւ ըստ կարգ ի:
Եւ այս է ըստ օրէն ի·
սոյն ասացեալ սողոմոն ի:
Ո՛նընդեա՛ն անըզգամ ի·
վճիռ հատեա՛լ թէ կորընչ ի:
Իսկ հնազանդեա՛լըն զաւակ ի·
սահման եդի՛ր նա ըզ բար ի:
Քան զի երկրո՛րդ յետ արարչ ի·
ծնեչըս ծընօղ պատճառ ա ի:
Սա̃ այսորէկ ո՛չ յիշեց ի·
զանկարութ̃ի ամենայն ի:
Սա̃ անկատա՛րըս հասակ ի·
եւ վ̃ ուսմո՛ննն ան հրպել ի:
Յ Ո ի հրահանգից վարժարան ի·
չեմ տանկաւէին ներկուս բան ի:
Յաթենակա՛նըն քաղաք ի·
զանձս իմաստէւք ո՛չ կրթեց ի:

Ուր լարմա՛ն պղատոն ի·
Եւ չափ ոտի՛ւք հոմերոսին ի։
Որ ստորոգո՛ղն արիստոտ էլ·
տասըն բանիւ գըրողնէ ի։
Ուր հոյլք ամէ՛ն հռետոր ի·
ժողովարան ճարտասան ի։
Ներհըմտութի՛ քերական ի·
բայց քերթումըն քերթող ի։
Օ որս գիտէ՛լ նախ պատշաճ ի·
Եւ սաստ ապա՛ ձեռն արկել ի։
Եւ զի յինէ՛ն այս է հեռ ի·
տարաբերիմ յամենայն ի։
Եւ թէ զի ո՞րդ սկսանից ի·
Եւ կամ որպէ՞ս վճարեաց ի։
Սակայն եդեալ եմ 'ի մըտ ի·
զառատաձիրըն սբ հոգ ի։
Ըզ տուօ՛ղըն պարգեւ ի·
Եւ ըզ փըրչեալըն յիսուս ի։
Օ ի տացէ արմատ բան ի·
ինձ ներսեսի՛ անարժան ի։
Սկսանելո՛վ 'ի յայս տառ ի·
'ի նախա հարան իմ ըստ ազգ ի·
Եթէ ո՞չք է 'ի նուաստ ի·
Եւ կամ որում ժամանակ ի։
Եւ մակագրէ՛լ 'ի քարտեզ ի·
զառ 'ի նոցայն գործեալ իր ի։

Օր

Ոմանց պատմե՛լ յոյժ գովել ի·
զարիութիւնսըն պանծալ ի:
Ոմանց ճառել ըզ գործ քան ի·
և զվատ անո՛ւնս 'ի յաշխարհ ի:
Ո՛ ի որ քարո՛յն է ըղձալ ի·
առ 'ի բարեաց նախանձ շարժ ի:
Եւ որ չարին խընամ տան ի·
յօրինակաց աստ կշտամբ ի:
Ո որ կարճառօտ և ըստ կարգ ի·
շարադրեցի՛ց 'ի յայս տառ ի:
Ըզ վեր ծանօղըդ մաղթել ի·
գեր քան ըզ կարըն չխնդրել ի:

Ա [illegible] նոյնպէս · ըստ հանգիտ անուան
ի վերուստ ·

Աստանօ՛ր սկզբնաւո՛ր որ եալ·
բանիս զբա՛նն սկիզբըն եղեալ:
Ըյնոր ընդ հօրէ էացեալ·
անեղապէս գոլով ծնեալ:
Ո՛չ ժամանակ անդր մըտ եալ·
ո՛չ 'ի ծոցո՛ւն իւր բաժան եալ:
Ո՛չ նախնական գոյիւ ստեղծ եալ·
ո՛չ պատուակցօ՛ք գերազանց եալ:
Ըայլ միածին որդի ծըն եալ·
լոյս 'ի լուսո՛յ հօրէ ծագ եալ:

Յորժէ և կեա՛նքն աղբերեց եալ.
՚ի նոյն հօրէ հոգի բղխ եալ:
Երրորդութե՟ն անձաւոր եալ.
յա՟ծութե՟ն մի հաւաք եալ:
Ըստ. երեսա՛ց տար որոշ եալ.
բնութե՟բ անքա՛կ յոյժ միաց եալ:
Ո՛չ արարա՛ծ գոյ անդ թու եալ.
և ո՛չ կրտսե՛ր ոք ծառայ եալ:
Ո՛չ բարձրութե՟բ ոք մեծաց եալ. Է
ո՛չ ել և էջս աստիճան եալ:
Ո՛չ յերկրա՛ց ոք արար եալ.
ո՛չ ՚ի փոքունց յառաջաց եալ:
Ո՛չ ՚ի միմեանց ան նըկատ եալ.
այլ հաւասար հասումն եղ եալ:
Առ ՚ի յորգւոյ հայր ծանուց եալ.
զորդի միայն հայր գիտաց եալ:
Եւ ՚ի հոգւոյ նորին քնն եալ.
և նոյնք ըզ նա՛ հետազօտ եալ:
Բայց արտաքնոցս ամպով ծածկ եալ.
և գիտութե՟ն դըրունք փակ եալ:
՚Ի սրովբէից չէ՛ իմաց եալ.
՚ի քրովբէից անհուն եղ եալ:
՚Ի հրեշտակա՛ց ան հըմտաց եալ.
՚ի ստորնայնոց անհաս եղ եալ:
Ա՟ծախօսըն վկայ եալ.
որ ՚ի վերուստ որոտաց եալ:

Թէ զա͞ծ չի՛ք ոք նայեց եալ·
և ըստ բնութե՛ն ըզ նա տես եալ:
ծ Բայց միածի՛նըն մեզ պատմ եալ·
այն որ 'ի ծոց հօր բնակ եալ:
Որով երկի՛նքըն գոյաց եալ·
և աշխարհի սիւն հաստատ եալ:
Յորմէ երկրո՛րդ լոյս արար եալ·
'ի յառաջնոյն աղբերաց եալ:
Որք են հոգեի՛ք հարկաւոր եալ·
և 'ի սպասու՛ միշտ առաք եալ:
Որով երրո՛րդ լոյսն ըստեղծ եալ·
քառից տարրերըն բաղկաց եալ:
Օ որ խորհրդեամբըն պատկերեալ·
և ի՛ւր ինքեան կերպարան եալ:
Անմահական դրախտին եդ եալ·
և յաւենի զորէր տնկ եալ:
Իշխանական կամօք պատու եալ·
և պատուիրա՛ն զտունկն տուե եալ:
Իսկ արուսեակն առաւօտ եալ·
որ յամբառնա՛լըն խաւար եալ:
✠ Ընդ պարգևին մեր մախաց եալ·
զո՛ր յարարչէ՛ն էր ընկալ եալ:
Հաւանական բան ընծայ եալ·
կ 'ի ձեռն օձին զկի՛նըն խաբ եալ:
Ա͞ծական փառօք պատր եալ·
զբանալ աչացըն խոստաց եալ:

Օ որ

Զոր դառնութե՟ըն ճաշակ եալ·
յանմա՛հական կենացն անկ եալ:
Սախ թզենեա՟ն այնու սփածա՟·
ապա զմաշկեա՛կն եղեն զգեց եալ:
Ցա՛րփխափանք վայրենել եալ·
և 'իյերկիր մահու ած եալ:
Յոր աճեցեա՛լ և ուռճաց եալ·
որդի ըզ հա՛յր փոխանորդ եալ:
Երկիր ծնընդեամբ մարդկան լցեալ·
և յընթանուրըս ծա՛ւալ եալ:
Որոց 'ի դէպեր զղջա՛ն ալ·
զանցանըս հօրն ապաշխար եալ:
Եւ թողութե՟ մեղաց հաս եալ·
և 'իյադեն դառնալ դարձ եալ:
Բայց ցանկակա՛ն ախտիւ զեխ եալ·
և 'ի մարմի՛ն զյոգիս փոխ եալ:
Մինչև եղեն ջուրըք հեղեղ եալ·
և սահանաց երկնից բան ալ:
Զաշխարհ ամէն խորասուզ եալ·
և զամբարի՛շտըս սատակ եալ:
Ընդ տապանին ապրեցուց եալ·
զորս 'իյինքեա՛ն էր անփոփ եալ:
Ըզ նո՛յ որդւո՛վք իւրովք փրկ եալ·
որք ո՛չ զոգիսըն մեռուց եալ:
Որոց ելեալ և տարած եալ·
և վերըստին աշխարհ շին եալ:

Ազգ ըստ ազգի՛ գոլ բաժան եալ·
յորդւոցն իւրոց որ էր ծըն եալ:
'Ի սեմայ եբեր սեր եալ·
եբրայեցի՛ք են անուան եալ:
Ուստի փրկի՛չըն մեր ծըն եալ·
յաբրահամեան տոհմէն յայտն եալ:
Եւ 'ի քամա՛յ քանանել եալ·
և զանիծի՛ց մասն ընկալ եալ:
Յորմէ ծըն՛ունդըք խաժառ եալ·
առ 'ի լուսոյն երկնից ծագ եալ:
Իսկ աբեթի՛ զմեզ վիճակ եալ·
նախ ըզ գոմե՛ր եղև ծըն եալ:
Եւ 'ի սմանէ՛ գոլով յայտն եալ·
այնոր թիրա՛կըն կոչէց եալ:
Օւնընդեամբ անդուստ իսկ յուջեալ·
և թորգոմա՛յ սա հայր եղ եալ:
Յորում մովսէ՛ս ազգաբան եալ·
և աստանօ՛ր զմերսըն թող եալ:
Այլ թորգոմայ ըզ հայկ ծըն եալ·
յորմէ և հա՛յկ մեք անուան եալ:
Յաշտարակին մին սաեղ եալ·
յեօթանասնիցն որ զնա շին եալ:
'Ի տորոհական լեզուակընլ եալ·
հայք 'ի սորա՛յ մասին հաս եալ:
Որոյ յաշխա՛րհըս մեր եկ եալ·
և ծընընդօ՛ք ըզ սա լց եալ:

Արամանեա՛կ անդրանկաց եալ.
որով արմէ՛նք մեզ կոչեց եալ:
Քան զի յաղթօղ ազգաց եղ եալ. ղ̄
և քաջութե՟ անուն առ եալ:
Եւ 'ի սմանէ կադմոս ծըն եալ.
այն որ զբելա՛յն գալ զենկուց եալ:
Օ որ և հայկինըն ծանուց եալ.
արիաբար զդիմն հար եալ:
Բ ղ լայնա՛լիճըն լի քարշ եալ.
և ջեշտ կրծիցն ըղ թափանց եալ:
Այս գովեստի արժանաց եալ.
նահապետի՛ նախնի գործ եալ:
Արմանակա՛յ որդի եղ եալ.
որ արմայիս էր անուան եալ:
Յարմայիսա՛յ գոլով յայտն եալ.
այնոր գեղամըն կոչեց եալ:
'Ի գեղամայ հարմաեղ եալ.
և 'ի հարմայ արամ ծըն եալ:
Եւ այլ բազո՛ւմ գոն համար եալ.
որ 'ի սոսա՛են յարմար եալ:
Օ որ աճելո՛րդ թուեն վարկ եալ.
ծուլադունից լուր ծանրաց եալ:
Բայց այս նոյա՛ անգէտ չեղ եալ. ձ̄
որ զքերթողի՛ն տառ վերծան եալ:
Քան զի պատմէ՛ թագաւո՛ր եալ.
զանուն պարո՛յր նախա դաս եալ:

Եւ

Նաև ըզ տիգրա՛ն 'ի վերջ յանգ եալ.
զօրքունս 'ի մէ՛ջ սոցա կարգ եալ:
Զարայն բնութք՛ գեղեցկաց եալ.
և ըզ հրաշա՛յն դիմօք վառ եալ:
Նաև զայլ բազո՛ւմս շարագր եալ.
յարշակունիսըն հաստուց եալ:
Յաբրահամէ ազգաբան եալ.
յորմէ քետո՛ւրըն եղև ծըն եալ:
Որ զաւետիսըն հաստատ եալ.
յորմէ ազգաց թագաւոր եալ:
Իրդ 'ի սորին զորմէ սկս եալ.
պարթևակա՛ն տոհմ անուան եալ:
Ուստի արշա՛կ թագաւոր եալ.
արշակունի ազգըն ցեղ եալ:
Ճժ Նաև ըզ քաղա՛քըն պահլաւ եալ.
պալհաւունիք անդ կոչեց եալ:
Մի ազգ մի ապետ եալ.
որ և ելեանց կողմանց տիր եալ:
Զաղեկսանդրեանսըն փախուց եալ.
'ի դարեհէ՛ն գահու նստ եալ:
Նաև սորա՛ այսպէս քաջաց եալ.
և գերագո՛յն յոգունց եղ եալ:
Զարքունական թագն ըստաց եալ.
արտաշիսի՛ որդւոյ թող եալ:
Որոց փոխան գոլով նստ եալ.
այնոր արշա՛կ մեծ անուան եալ:

Րզ պատերազմ ազանց վան եալ·
զ՚ընդդիմամարտ յաղթահար եալ:
Նա ևեղբօր ձիր պարգև եալ·
որ վաղարշակն էր անուան եալ:
Օ հայաստանեայս աշխարհ տուեալ·
և աստանօր թագաւոր եալ:
Որոց զօրօք բազմօք եկ եալ·
մակեդոնեանց յաղթող գտ եալ:
Օ արքայական գահ յօրին եալ·
և նախարարըս հաստատ եալ:
Քաղաքական օրէնս եդ եալ· ձե
և բարւոք կարգաւոր եալ:
Սա յետ ամաց ինչ վաղճան եալ·
մեր արշակայ թագաւոր եալ:
Ք.յնոր զպոնտոս գոլով գեր եալ·
և յաղթութե՛ նշան թող եալ:
Օ ի անարի՛ արձան առ եալ·
յեզր ծովուն մեծի կանգն եալ:
Սա զեռանակն արեամբ մխ եալ·
տիգաւն ըզ թամփ իմն անցուց եալ:
Օ որ և յունացըն զայն տես եալ·
իբր ա՛յ երկրպագ եալ:
Որք այժմ ըզ մեզ գոն տղարտեալ·
զանթագաւորքըս պարսաւ եալ:
Բայց մեր 'իյոյս ո՛չ պանծաց եալ·
զի ըստ մարմնոյ գո՛ ներգործ եալ:

Ը.յլ այս քաջին վաղճան հաս եաւ.
արտաշեսի մերոյ նստ եաւ:
Եւ յերկրորդին գահ չհաճան եաւ.
ըզ նախնականնն յափըշտակ եաւ:
ձլ Սա զօրս անթիւըս ժողով եաւ.
ըստ քարադեղըն կարկատ եաւ:
Եւ յար և մուտըս խաղաց եաւ.
և զլխւդացոյց արքայն կալ եաւ:
Օ ընթանուըր ծով հնազանդ եաւ.
և ըզ ցամաքըս նուաճ եաւ:
Քան զաղէկսանդր վեհեղ եաւ.
պօլիկրատեաց գովաբան եաւ:
Որ նետաձիգ զօրացն եղ եաւ.
և զմիջօրեայ մըլթացուց եաւ:
Եւ այլ յոքունս արխաց եաւ.
և զկրիւսոսըն տապակ եաւ:
Յուրոց զօրաց գոլով խոց եաւ.
յորմէ վաղճան մահու առ եաւ:
✠ Ը.պայ տիգրան թագաւոր եաւ.
այնոր միջինըն կոչեց եաւ:
Ըզ յունական զօրսըն հար եաւ.
'ի պաղեստինն արշաւ եաւ:
Ըզ գաբխանըն փախուց եաւ.
և զմիհրդատ յինքըն կալ եաւ:
ձխ Հռոմայեցոց զօրացն յաղթ եաւ.
և ըզ կրասոս մահացու եաւ:

Ի պաղեստին զօր առաջ եալ·
և զՀիւրկանոս գերի ած եալ:
Օ հռոմայեցիս պարտէ դարձ եալ·
և իւրովի նա վաղճան եալ:
Յորմէ որդին ըզ թագն առ եալ·
որ արտաւազդեր անուան եալ:
Որ քաջութե անուն չառ եալ
այլ զյորովայնըն մեծար եալ:
Մինչ 'ի վաղճան խենեշաց եալ·
և նախատինք նախնեացն եղ եալ:
Ըզ սա արջամ փոխանակ եալ·
որ և արշամըն կոչեց եալ:
Արտաշեսի որդի եղ եալ·
և աբգարու հայր անուան եալ:
Որոյ ամաց քանեաց կաց եալ·
խաղաղական կեանս ըստաց եալ:
Նա ւ բարեօք վաղճան առ եալ·
ըզ կնի աբգար թագաւոր եալ:
Յայսմ վայրի իմ նորոգ եալ· ՃԾ
և փրկութի ինձ երև եալ:
Օ ի ա̄յ որդին ծըն եալ·
և յանիծ իցըն զիս գըն եալ:
Վասն իմ ա̄ծըն մարդ եղ եալ·
զի զմեզ յերկրէ յերկինս հան եալ:
Բայց աբգարու զեդես շին եալ·
և անդ զաթոռ իւր հաստատ եալ:

Ընդ հերովդեա՛ն խաղմ արար եալ·
զեղբօր որդւոյն իւր սատակ եալ:
Սա զփրկչական լուրըն լու եալ·
և ըղձական նամակ գըր եալ:
Ի փոքրագո՛յն քաղաք իւր գալ·
և բժըշկել զինքն ախտաց եալ:
Այլ և ած խոստովան եալ·
և անդրանիկ հօր դաւան եալ:
Որում զերթա՛լն ոչ յանձն առ եալ·
բայց անդրա՛ դարձ թխթին յղ եալ:
Սրանի այնմիկ ասաց եալ·
որ հաւատա՛յն յիս ոչ տես եալ:
ՃԿ Բան զի զյինէն գոլ ասաց եալ·
մարգարէիցըն վկայ եալ:
Ի տեսողաց զիս անարգ եալ·
և յանտեսից երկրպագ եալ:
Աստ հրճուիմ ես ցնծաց եալ·
Թագաւորաւս իմ պանծաց եալ:
Օ ի քան զթովմաս յառաջ եալ·
զերանութե մարդկան բեր եալ:
Բայց նախարարքն անդրէն դարձեալ
և ըզ նամակն առ նա տար եալ:
Առ հաւատչեա՛յ յոյս խոստաց եալ·
զաշակերտին գալն ասաց եալ:
Իսկ տրըն մեր զիւրսըն լըց եալ·
և զհայրական կամս արար եալ:

Եբրայեցւոցըն չարչար եալ.
և՚ի խաչին վասն իմ մեռ եալ:
՚Ի գերեզման մահու իջ եալ.
և ընդ դժոխս աւար առ եալ:
Երեք օրեանայ յարուց եալ. լգ
և ուստի էջ անդրէն ել եալ:
Եւ զահէտխս հօրն առաք եալ.
առաքելոցն հոգին աց եալ:
Որք ընդ Թադէ առ նա յղ եալ.
ըստ որում ինքն էր խոստաց եալ:
Որոյ յուռհայ քաղաքն էկ եալ.
զաբգար յախտից ցաւոց բուժ եալ:
Եւ ՚ի հաւատըս հաստատ եալ.
յառաջադոյնըն դաւան եալ:
Ի զ Թագաւորըն մկըրտ եալ.
զամենեսին լուսաւոր եալ:
Յարևելեան անդուստ ել եալ.
և անդանօր գոյ կատար եալ:
Իյլ աբգարու նամակ գըր եալ.
և առ տիբեր կայսր առաք եալ:
Օ խաչահանուացն ամբաստան եալ.
և զհաւատամըն իւր ծանուց եալ:
Որ ընդ նա իսկ և հրաւէր եալ.
խաչեցելոյն հաւատաց եալ:
՚Ի բաբելոն Թուխթ առաք եալ. լզ
և առ ներսէհ ընդ նոյն գըր եալ.

'Ի յարտաշէն ըզ նոյն յղ եալ·
որ էր պարսից Թագաւոր եալ·
Պատասխանիս ոչ ընկալ եալ·
օր հասակա՛նըն փութաց եալ։
Օ որ աշխարհէմ ո՛չ երկար եալ·
զի կանխագոյն էաք դարձ եալ։
Ըղ 'իյաթո՛ռ նորին նստ եալ·
իւր անանո՛ւն որդին եղ եալ։
Որ բարի հօ՛րըն ո՛չ հետե եալ·
և բարի ո՛ք ժառանգչեղ եալ։
Ըղ ըզ տաճա՛ր գէցըն բաց եալ·
զհաճատացեա՛լըն չարչար եալ։
Ում բարկութի տն հաս եալ·
և չարաչար զնա սատակ եալ·
Եւ սանատրուկ Թագաւոր եալ·
քեռ աբգարո՛ւ որդի ծըն եալ։
Որ զառաքեա՛լըն խողխող եալ·
և զօրիո՛րդն զիւր սպան եալ։
ծղ Ըստ արժանի նա վաղճան եալ·
լինի երուա՛նդ արքայ նստ եալ։
Որ 'ի կնոջէ՛ հերատուս եալ·
յարշակունո՛յ զարմէ սեր եալ։
Սակայն չարի ունակաց եալ·
որ և զանձանսըն պատառ եալ։
Գործըս յոքունըս կատար եալ·
և ձեռակերտըս յօրին եալ։

Օար

Ոարտաշխոյժ գոլով սպան եալ·
ուստի նորայ թագաւոր եալ։
Սա նախնական էր յօրին եալ·
զարտաշատին չէն հաստատ եալ։
Եւ զալանացըն զօր հար եալ·
զորքամ որդին ձերբակալ եալ։
Ո չքնաղագեղըն կոյս առ եալ·
ըզ սաթենիկըն դիւցազն եալ։
Ըզ հարազատն իւր արձակ եալ·
և անկապուտ ուխտ հաստատ եալ։
Եւ այլ բազում ճակատ մղ եալ·
և արհեստից գիտի հաս եալ։
Եւ ըստ բախտին վաղճան առեալ·
արտաւազդայ փոխանակ եալ։
Ըստ որում և նա սակաւ կեց եալ·
՚Ի խորափիտ ինչ անդ վզ եալ։
Որ յառասպել ոմանց առ եալ·
և այլանդակըս բարբառ եալ։
Քաջաց ասեն ըզ նա կալ եալ·
յազատ մասանց լերին տար եալ։
Եւ շղթայիւք պարուաւանդ եալ·
միշտ հանապազ գոլով կրծ եալ։
Որ դարբնաց աւանդ առ եալ·
նաւասարդոջ ըզ սալ հար եալ։
Ոի մի զկապանս ասէ խզ եալ·
և աշխարհն վաղճան ած եալ։

Ըզ սա տէրա՛ն փոխանորդ եալ.
որ՝ իւր եղբա՛յր հարազատ եալ:
Եւ յաղթական գործ կատար եալ.
հանդարտութե̄ թագաւոր եալ:
Զկենդանակա՛ն կեանսըն հատ եալ.
'ի ձեան հիւսո՛յ վաղճան առ եալ:
ՃԺ Յորոյ եղբայրն ըզ թագն առ եալ.
այնոր տիգրան ըզ վերջն առ եալ:
Ըըխութե̄ց ո՛չ հեռե եալ.
յիշատակն չարժանաց եալ:
Սակայն ամաց յոքունց կաց եալ.
խաղաղակա՛ն մահ ընկալ եալ:
Եւ ընդ սորա՛ վաղարշ նստ եալ.
որ էր որդի իւր սիրեց եալ:
Ըզ բասլայինըն զօր հար եալ.
և՝ քաջապէս անդ վաղճան եալ:
Ուստի խոսրով թագաւոր եալ.
և ըզ վըրէ՛ժ հօրն պահանջ եալ:
Զօրս բազո՛ւմս գումար եալ.
զհիւսիսականսըն նուաճ եալ:
Նա՛ և պարսից յաղթող գտ եալ.
յամբստմէ ասպատակ եալ:
Եւ ըզ արտաշի՛րըն անձկացուց եալ.
մինչ 'ի հընդ-իկըս փախուց եալ:
Զարտև անայ իրիւն խնդր եալ.
զոր սա՛սանեանն էր ըսպան եալ:

Որոյ տոկա՛լ ոչ կարաց եալ· մի
և ներողութեցըն չհանդուրժ եալ:
Ըզ նախարարսն իւր ժողով եալ·
զպ՝արթև ազո՛ւնարըն հաւաք եալ:
Յոլովակի՛ ձի՛ր խոստա եալ·
և վեհագոյն գահաստաց եալ:
Օերկրորդակա՛նըն բարձ տու եալ·
նայն լոկ անուա՛մբ արքայաց եալ:
Իթե դաւե՛լ ըզ մարթաց եալ·
և ելս իրա՛ց այնմ արար եալ:
Իսկ անտանօ՛ր յառաջ կաց եալ·
պարթև ազինն անակ կոչ եալ:
Ըզ նենգական դաւն ընկալ եալ·
և ըզ հրամանըն յանձն առ եալ:
'Ի հատուածի պատճառսել եալ·
և առ խոսրո՛վ արքայ եկ եալ:
Որ ընդ յառաջ սիրովել եալ·
իբր ազգայի՛ն ողջագուր եալ:
Փառօք մեծաւ պատուասիր եալ·
յերկրորդակա՛ն գահ նստուց եալ:
Բայց սխրալի՛ 'ի մնիր գործ եալ· մլ
'ի ճանապարհն ասի դիպ եալ:
Յառաքելոյն շիրիմ հաս եալ·
հուպ առ հանգիստ սրբոյն յոթեալ:
Ուստի գրիգորըն անդընծա եալ·
լուսաւորիչ հայոց փայլ եալ:

Որ և շնորհօք նորին լց եալ·
որպէս անդուստ գոլով ծըն եալ։
Օ ի զհակառակսըն ներ գործ եալ·
'ի յազդմանէ չարին եղ եալ։
Որ ի բնաւորին զայն փոխարկ եալ·
'ի խաւարէ մեզ լոյս ծագ եալ։
Օ որ նախասացեալըն կատար եալ·
շուն 'ի շեղջի գառըն ծըն եալ։
Արդ մինչ արքային զուարճաց եալ·
ընդ անակայ խորհուրդ առ եալ։
Իւ զօրս անթիւըս գումար եալ·
ըզ վրէժ արեանըն պահանջ եալ։
Օ պայմանըն գող ուխտին յիշ եալ·
և զթագաւորըն խողխող եալ։
ժե Իւ ինքն և իւրքն ամէն մեռ եալ·
պատանեկաց երկուց զերծ եալ։
Գրիգորիոս միումըն լ եալ·
որ 'ի կեսարըն եղև տար եալ։
Ածապաշտ առըն դիպ եալ·
դ՟ր քրիստոնէայ կրօնիւք վարժ եալ։
Որոյ ամաց ինչ անդ կաց եալ·
ըստ աշխարհի ամուսնաց եալ։
Իւ յետ յերկուց որդւոց ծըն եալ·
և յերկոցունց կամաւ մեկն եալ·
Մարիամու զկրտսերըն առ եալ
և յանապատըս հետև եալ։

Իսկ

Իսկ անդրանկա՛նն անդէն մնացեալ·
կենցաղակա՛ն վարս ըստաց եալ:
Բայց գրիգորի յուղղի անկ եալ·
և առ տրդատըն հետև եալ:
Զոր արտաւազդ ումն էր առ եալ·
և՚ի կայսեր դուռըն հաս եալ:
Սա խոսրովու որդի էղ եալ·
առ՚ի քաջաց քաջ երև եալ:
Եւ յաղթանդամ հսկայաց եալ·
ուժեղ կարող ա՛ն յաղթ գըտ եալ: ԺԾ
Արդ նորա անդըր ժաման եալ·
և զհայրակա՛ն պարտ վըճար եալ:
Ի միասին պանտըխտաց եալ·
յօտարութեն նշդեհաց եալ:
Մինչ դեռ տրդատըն փոքրաց եալ·
և նոր երա՛կը անդանուան եալ:
Քան զի զցլուց երկուց կող եալ·
միով ձեռաքն զեղջիւրս թափ եալ:
Քան զհռովմացին մեծ երև եալ·
որ ըզ վզէ՛ ևեթկալ եալ:
Եւ քան զկըրասոսն արխաց եալ·
որ ըզ կճըղակ եզին կորղ եալ:
Ի ղ կըրկիսին մեծի դարձ եալ·
ձիըն թացի՛կ կառաւ վար եալ:
Իսկ ներ հակին անդ հմտաց եալ·
և տրդատայ յերկիր անկ եալ:

Աըխաբար անդուստ վաղ եալ·
ըզ քաջընթա́ց կառքընկալ եալ։
ՃԿ Եւ ըզ քառիցն երիվար աց·
զընթացս արգել յետ նահանջ եալ։
Այլ 'ի պղտորա́յն պատերազմ եալ·
որ յետնակա́ն զօրաց մեռ եալ։
Անդ 'ի մեծի́ մարտին դարձ եալ·
որ եփրատայ յայն́ կոյս եղ եալ։
Ընդ փախըստեա́յս չանձապար եալ·
Երին վարին վիրաւոր եալ։
Այլ զօրականըն զէն առ եալ·
և ըզ ձիոյն կազմած ստանձ եալ։
Եւ զանարեն զայն գետ հատ եալ·
և ողջանդամ յայն կոյս անց եալ։
Մինչ բարբարոս խուժանն եկեալ·
յաշխարհ յունա́ցըն բնակ եալ։
Օ երկերըն ամէն ըզ բուամբ ածեալ·
և ըզ բնակի́չ ըն նուաճ եալ։
Գիոկզիտեայ հրաման տու եալ·
հռոմայեցւոց զօրացն հաս եալ։
Ընդ յոքնակա́ն խմբից դաս ուց·
ա̀ռ որ տրդա́տն եղև եկ եալ։
ՃՀ Բացեալ դրա́նն ո́չ ժաման եալ·
առ պարըսպօ́քըն օթագայ եալ։
Եւ զի չգո́յր դարման գտ եալ·
երիվարացն որ կերակր եալ։

Գիտ

Դէտ ակն 'ի վե՛ր նոցին կալ եալ·
տեսին անդ խոտ յարաբարդ եալ։
Յորում տրդա՛տըն յեռաց եալ·
'ի բարձրաբե՛րձըն բարձրաց եալ։
Եւ դխադէզ ըզ խոտն հոս եալ·
զյիշեանն ըզ կնի 'ի զօրսն արկ եալ։ ✠
Իսկ բարբարոսըն պանծաց եալ·
մենամարտե՛լ յարքայն յղ եալ։
Օր նայ լուեալ և զարհուր եալ·
բուաջատակ արքայն բեկ եալ։
Եւ զայս նորա՛ հրապարակ եալ·
յամենեցո՛ւն յունկըն հընչ եալ։
Կայսերակե՛րպ ասէ պճն եալ·
որ ներհակին դէմ մարտուց եալ։
Լիկիանէսն այն մատուց եալ·
առ որ տրդա՛տ պանտըխտաց եալ։
Ընհոգամա՛լ արքային լ եալ· ԺԶ
'ի յայնմ իրէ նմա ասաց եալ։
Դիւցազնակա՛ն մանկան դիպ եալ·
յարշակունոյ զարմէ սեր եալ։
Օ գործդ այդ դիւրեա՛ւնա՛ վճիրեալ·
որպէս հողմոյ զխուխս հոս եալ։
Օ երեկոյեանըն գործպատմ եալ·
զոր առ նոսի՛ն հրաշագործ եալ։
Եւ ըզ նախկինսն արիաց եալ·
զոր իւր յինքեան յատուկ տես եալ։

Ըպա

Ապա հրաման նմին հաս եալ·
յարքայական զարդ պաճուճ եալ:
Ասպասազինու զինս արկ եալ·
յարքունական ձիոյ հեծ եալ:
Հանդէպ մրմեանց առաճակատ եալ·
մտրակ ՚ի կռուշտ աշտանակ եալ:
Կայսերակերպըն զօրաց եալ·
բարբարոսաց պետին յաղթ եալ:
Որ քաջապէս ձերբակալ եալ·
և վերամբարձ ըզ նա առ եալ:
ՃՂ Եւ առաջի կայսերըն ած եալ·
խոստացելումըն ժաման եալ:
Արքայական թագիւ պճն եալ·
հռոմայեցւոց զօրըս տու եալ:
Եռքօք ՚ի մեծըն հայքել եալ·
և ըզ պարսի կսըն հալած եալ:
Այն ինչ նորա ահա եկ եալ·
ընձայաբեր բագնեացն եղ եալ:
Անահտական դից մատուց եալ·
ըզ դաբնայինըն սաղարթ եալ:
Յայսմ վայրի սկզբնաւոր եալ·
որ փրկութե̄ մեզ առիթ լ եալ:
Քան զի զԳրիգոր յայս ստեպ եալ·
դից ոսկէ մօրն ոստ նուիր եալ:
Որ և յանձին զայս ո՛չ առ եալ·
և հրամանաց ո՛չ հնազանդ եալ:

Ուստե 'ի հա́րց փորձ մատուց եալ.
և տանջանաց սկիզբըն արար եալ:
Դայլ 'ի բերանըն յայն եդ եալ. ա
որով յա̅ խոստովան եալ:
Ըղեայ արձա́ն յողըն բարձ եալ. բ
այնու հանդե́րձ վերամ բարձ եալ:
Նախատանաց ջըրով տանջ եալ. գ
ընդ վայր արկուն փողով հոս. եալ:
Ընդ գարշապա́րսըն հեղուս եալ. դ
և ըն̀դ երկիր ածեցուց եալ:
Նորին կարթիցըն գել արկ եալ. ե
նայ և ըղ ծունկսըն յօշոտ եալ:
Եւ եղեգա́մբ զկողքըն քեր եալ. զ
և արտասուա́ցն անա̂թ բախ եալ: է
Ընդ քաղցր օդո́յ աձխուն ծծ եալ. ը
փոխան ջըրո́յ քացախ արբ եալ: թ
Տատասկաց վերա́յ պարզ եալ. ժ
որակութե̅ արեան ներկ եալ:
Դարձեալ զկապար եռացուց եալ. ժա
և ընդ հագագմն ստոր արկ եալ:
Եւ այսօր իւք ո́չ շատաց եալ. ժբ
այլ և զոտին մի́ոյ կախ եալ:
Երկոտասա́ն կրիւք տանջ եալ.
ապա 'ի խո́ր վիրապն արկ եալ:
Օի չէ ասեն պարտ դմա կ եալ.
մահապարտե́ որդի եղ եալ: ճժ

Սաղմոսին երգ աստղատար եալ.
որ վասըն տներ ասաց եալ:
'Ի գուբ մահու զիս իջուց եալ.
'ի խաւարի նսեմաց եալ:
Երգ այնպիսի տեղ նա տե եալ.
հընգէ տասան ամ համբեր եալ:
Յածական խնամոց պահ եալ.
զիժից քարբից գըլուխ կոխ եալ:
Ի հրեշտակաց է պատուեր եալ.
բառնալ ձեռամբ վերամբարձ եալ:
Մինչև եղև լըրումն եկ եալ.
խաւար մեղացըն փարատ եալ:
Յարևմտից լոյսըն ծագ եալ.
և զար ևելս լուսաւոր եալ:
Օրիորդացըն հետև եալ.
փեսաւէրին թիկունս հաս եալ:
Օ հռիփսիմէն գեղեցկաց եալ.
որ քէն էր հարսնաց եալ:
Ձայն առ արկեալըն 'ի գուբըն եկ եալ.
սիրոյ տարփմամբ զայս ասաց եալ:
Եղ պատերազմին առէ վան եալ.
զիշխանն առիթ մահու ընկճ եալ:
Օ երկիրըս քո խոպանաց եալ.
իմ կուսական ձգամբ հերկ եալ:
'Ի պետրոսեանցեմք առաք եալ.
քարոզակցիդ փրկան եղ եալ:

Արդ ան ճաճա՛նչ վայրեդ ել եալ․
զբանըն լուսո՛յ ընդ քեզ առ եալ։
՚Ի յանդաստա՛ն քո՛ սերման եալ․
որ անապա՛տէր ծարա՜ւ եալ։
Օ որ շուշանաց վարդեց բուս եալ․
ցօղով արեա՛մբ մեր ուռոգ եալ։
Յորում ըզ հօ՛տ քո՛ արած եալ․
անուշահոտ ծաղկօք բուս եալ։
Ի դալարո՛ջ վայրի բնակ եալ․
և առ կենացըն ջուրսըն հանգ եալ։
Արդ մինչ նոյա՛ վաղճան առ եալ․
յետ յաղթութե՟ մարտին եղ եալ։
՚Ի բարկութե՟, տ՟ն հար եալ․
տրդատ ՚ի խո՛զ յեղա փոխ եալ։ ՃԼ
Ըստ բաբելայն արքայի լ եալ․
անասնաբար խայտառակ եալ։
Յեղեգնաշամբ վայրին երթ եալ․
ընդ համացե՛ղսն օթագա՛յ եալ։
Նա և յորքունց դեւաբախ եալ․
նախարարա՛ցըն յիմար եալ։
Քարամբ զանձինըս կոշկոճ եալ․
և ատամամբըք պատառ եալ։
Ուստի գթած հայրն ոչ տև եալ․ ✠
մի՛շտ բարկութե՟ ըզ մեզ խրատ եալ։
Ո՛չ յաւիտեան ոխըս պահ եալ․
և ո՛չ իսպա՛ռ նա՛ բարկաց եալ։

Այլ արքային քեզ երեւ եալ·
խոսրովի դուխտ կոյս անուան եալ։
Տրլ.քաղէտից այնմ ասաց եալ·
զայն որ 'ի խոր վիրապն արկ եալ։
Որոց տեսլեամբըն զարհուր եալ·
և զնախարարըն առնա՛ յղ եալ։
Խնդէր սրբոյն աճապար եալ·
'ի յօգնութեն նորա՛ հաս եալ։
Ժե Եւ մինչ գալուստ սրբոյն եղ եալ·
գան ընդ առա՛ջ դեւաբախն եալ։
Թագաւո՛րըն խոզաց եալ·
և նախարարքն անզգայ եալ։
Որբոյն զաղէտըն զայն տես եալ·
և արտասուա՛ց վըտակ հոս եալ։
Եւ 'ի յերկինըս նայեց եալ·
գալ 'ի յիմաստ նոցին խնդ եալ։
Եւ 'ի հընծա՛նս օթա՛գայ եալ·
զմարմին սրբոցն անդ անփոփ եալ։
Օ բանըն կենա՛ց վարդապետ եալ·
զկաթըն տղայոցն ոգւով ջամբ եալ։
Անդ և տեսիլ ա՛ծար եալ·
ետես յերկնից լուսոյ ծագ եալ։
Օ ապագայիցըն ծանուց եալ·
և ներկայսն իմաստաց եալ։
Այլ և զարքայն անուանաց եալ·
'ի մարդկային բնութեն փոխ եալ։

Լ, որ դանիէլ հրաշագործ եալ· յծ
որ յառիւծուց գբէն ապր եալ:
Խ որհուրդ կենաց 'ի կեր արկ եալ·
յածայնոցըն մեծար եալ:
Օ ի հոտաւէտ հոտիցն օծ եալ·
զայնոր հոտին փրկանք եղ եալ:
Ր, յլ նորաձև հովուեն առ եալ·
զիւր նորակերտ հոտն և զընտր եալ:
Դ յեփրատայն յափըն հաս եալ·
և զանարեն գետ դարձուց եալ:
Կ արկաջահոս շրջան առ եալ·
լայնատարած դաշտ ծաւալ եալ:
Ր զ նորոգոյն հոտն անդր ած եալ·
զծման հոգոյն իւղըն հեղ եալ:
Յ երկնից լուսոյ սիւներև եալ·
արեգական գերազանց եալ:
Լ, որ յորդանան եփրատ եղ եալ·
ձայն հայրական աստ վկայ եալ:
Յ որդեգրութի վերայ կոչ եալ·
զորդիս մարդկան յեդեմ դարձեալ:
Օ ամենեսեան լուսազարդ եալ· ե
կենաց հացիւըն կերակր եալ:
Օ մեհեանըս դիցըն կործան եալ·
խորանս լուսոյ անթիւ կանգն եալ:
Ս եղան գառինըն յօրին եալ·
'ի քաւութն պատարագ եալ:

Ըզ կոստանդեա՛յ դարձըն լու. եալ·
որ էր հռոմա՛յ թագաւոր եալ։
Յայն ճանապարհ զօրքք եւ եալ·
եօթանասո՛ւն հազար ընտր եալ։
Յառաքելո՛ցն յաթոռ հաս եալ·
մ̅ք ոսկերացն երկրպա՛գ եալ։
՚Ի յարքայէն պատուասիր եալ·
հայրապետէ՛ն սիրով պատու եալ։
Օ գրիգորեա՛յ վկայ եղ եալ·
խոստովանո՛ղ վեր ընկալ եալ։
Եւ ըզ տրդատ փառաւոր եալ·
որպէս հրաշի՛ւք փոխակերպ եալ։
Ք̅ն ակամն խորտիւք խրատ եալ·
եւ՚ի հաւատոյս հաստատ եալ։
՚Ի յուխտ դաշա՛նց միաբան եալ·
թագաւորա՛ցն երկուց եղ եալ։
Յոսկիապա՛տ կառս ամբարձ եալ·
արքունատո՛ւր ձըրիւք լըց եալ։
՚Ի մեծըն հա՛յք անդուստ եկ եալ·
ուրախալիր սրտիւ բերկր եալ։
՚Ի նիկեայ ժողո՛վ դար եալ·
գրիգորիսըն կոչեց եալ։
Յորում երթա՛լ ոչ անսաց եալ·
մի՛ առաւել գոլով պատու եալ։
Օ արիստակէս փոխան յղ եալ·
որ ՚իւր որդի համանման եալ։

Օ՛բան հաճատոյ անդ ուստ առեալ·
տանըս հայո՛ց պարգևք բեր եալ։
Յորոյ հիման մեք հաստատ եալ·
անշարժապէ՛ս տրամադր եալ։
Արխոսի՛ չեմք հաճան եալ·
որ զմի բնութին յերիս հատ եալ։
Եւ սեբելի չեմք հնազանդ եալ·
որ մարդածի՛ն զկոյսն ասաց եալ։
Ո՛չ ևտիգէ՛ս տեղի գըտ եալ·
որ ոչ ասաց մարմին առ եալ։
Այլ մեք 'ի հայր հաճատաց եալ·
և միածնին երկրպագ եալ։
Եւ ըզ հոգին խոստովան եալ·
'իյերկուցունց յառաջ բղխ եալ։
Յերից անձանց մին խոնարհ եալ·
և զադամեա՛ն մարմինս առ եալ։
Ընդ իւր ինքեա՛ն միացուց եալ·
և 'ի կուսէն սրբոյ ծըն եալ։
Նոյին մարմնով կամաւ խաչ եալ·
և վասն մեր կամաւ մեռ եալ։
Երեք օրեա՛յ նա՛ յարուց եալ·
և ուստի եջըն վերաց եալ։
Գալ միւսանգամ է խոստաց եալ·
և անվաղճա՛ն թագաւոր եալ։
Բարեգործա՛ց բարիս տու եալ·
չարեաց տանջա՛նըս հատուց եալ։

Արդ

Արդ այսպիսի սեան խարըսխ եալ·
գրիգորիոս զհօտն իւր թող եալ։
ՃՂ Զռուստակէս փոխան եդ եալ·
ինքն 'ի մանեայ յայրըն ծածկ եալ։
Սըմա տրդատ յոյժ քաղձաց եալ·
լուսաւորչին իւր հետեւ եալ։
Ա զծիրանիսըն մերկաց եալ·
և զերկրաւոր թագն ընկեց եալ։
Հովուապետին ան յայտ եղ եալ·
լուսոյն մերոյ լոյս ամփոփ եալ։
'Ի հովուական դասուց թող եալ·
թափառական յայր կարծեց եալ։
Զի որ փրկչին սպասաւոր եալ·
նոքա զծառայն դիտապետ եալ։
Որպէս զմովսէսն անքոյթեղ եալ·
զի մի պաշտօն ըզ նայ տու եալ։
Արիստակէս սուղ ինչ կաց եալ·
և շաւղաց հօրըն հետեւ եալ։
'Ի յանքարոյ աւնէ սպան եալ·
'ի թիլնաւան իւրում թաղ եալ։
Վրդանէսի փոխանակ եալ·
'ի հայրենին աթոռ նստ եալ։
Ճ 'Ի նոյն շաւեղ ուղղէոր եալ·
իւրում հօտին առաջնորդ եալ։
Այլ մերասէր ազին եղ եալ·
զչարիսն ասեմ որ գործեց եալ։

Ի զկնի որոյ թագաւոր եալ·
խոսրով որդի իւր անուան եալ:
Հօրըն բարոյ ո՛չ նըման եալ·
ամենայնիւ գոլով յետն եալ:
Արիութեանցն ո՛չ հետեւ եալ·
եւ հասակաւ յոյժ յոռաց եալ:
Վատ եւ յետին այնպէս կաց եալ·
եւ յետ սակաւ ինչ մրձար եալ:
Անուն բարի ո՛չ ըստաց եալ·
այլ նախատինք նախնեացն եղ եալ:
Բայց մինչ տրդատըն զօրաց եալ· ✠
նուաճելոցն ապըստամբ եալ:
Որպէս աղուանքն արեւել եալ·
ուր գրիգորիսն առաջնորդ եալ:
Լուսոյ բանին ո՛չ հանդուրժ եալ·
ճար բարբարոսքըն խաւար եալ:
Այլ չիջուցին զջահըն վառ եալ· ՆԺ
'ի շամշական ձիրըն թադք եալ:
Ամենայնիւ հարց նըման եալ·
եւ կուսութե̅ առաւել եալ:
'Ի վրթանայ որդի ծըն եալ·
համբաւաւորիպ քաւչապետ եալ:
Յետ խոսրովու տիրան եղ եալ·
յաթոռըն հօր իւրոյ նըստ եալ·
Արիութենց ո՛չ հետեւ եալ·
այլ վատութե̅ըն համբաւ եալ:

Բայց

Բայց վրդանա՛յ զերկիր լք եալ·
և յերկնայինս վերա՛մ փոխ եալ:
՚Ի յիւրակա՛ն աթոռ եդ եալ·
զյուսիկ որդի՛ն իւր կոչեց եալ:
Որ բարեօք վարուք կեց եալ·
յանդիմանիչ չարեաց գըտ եալ:
՚Ի տիրանայ գանիւ մեռ եալ·
ընդ պատկերի՛ն զոր խորտակ եալ:
Սբ ծերունոյն դանիէլ ի·
հեղ ձմամբ մահո՛ւ վաղճան տուեալ:
Նե Ինքն ՚ի յաչա՛ցըն խաւար եալ·
սաւուղաբար յիւրմէ մեռ եալ:
✠ Յետ այսր արշակ թագաւոր եալ·
՚ի տիրանայ որդի ծըն եալ:
Որ ՚ի սորի՛ն աւուրս եղ եալ
ներսէս հայո՛ց հովիւ նստ եալ:
Լուսաւորչին շաւիղ ծագ եալ·
առ ՚ինմանէ չորրորդ սեր եալ:
Վարուքըն սբ հոգով մաքր եալ·
և հանճարով իմաստաց եալ:
Առաքելոց հաւասար եալ·
մարգարէից շնորհօք լց եալ:
Յածային հոգւոյն օծ եալ·
՚ի բարաղաւնի՛ հովանաց եալ:
Որ ըզ չարեա՛ցն արմատխլ եալ·
և բարիոք կարգըս տընկ եալ:

Օ ողորմութ՟ըն հաստատ եալ·
զտրամադրութ՟ըն հալած եալ։
Ընդ դէմ չարեաց սուսեր սր եալ·
և առ բարիսըն հեզաց եալ։ Ն՟Է
Որպէս արշակ՟ն ամբարըշտ եալ·
սաստող բանիւըն կշտամբ եալ։
Յարեան գնելն անպարտեղ եալ·
յարշակունայ քաղաք շէն եալ։
Օ որոյ զընակիչս ախտացուց եալ·
և աղօթիւքըն տապալ եալ։
Մինչ ՚ի կղզին յայն աքսոր եալ·
ա՟ծաբար հրաշագործ եալ։
Ձուկն ՚ի յալեաց վերա բեր եալ·
ջուր ՚ի կղզին աղբերաց եալ։
՚Ի յարքայէն վերա դարձ եալ·
որ Թէոդոս մեծ կոչեց եալ։
՚Ի ն՟ր ժողովն որ գումար եալ·
յերից յիսնից մին սա եղ եալ։
Բայց ՚ի շապհոյ արշակ կալ եալ·
և խուրովն վզնքն բողան եալ։ ✠
Սա փոխանակ Թագաւոր եալ·
որդի նորայ պապ անուան եալ։
Որ ընդ շապուհ խաղմարար եալ·
ընդ հօրն արեանըն զոր հեղ եալ։ Ն՟Ե
Որոյ յաշխարհըս մեր եկ եալ·
անթիւ զօրաւքըն բանակ եալ։

Յորժամ հանդէպ միմեանց կացեալ·
Թագաւորացն ընխազմ եդ եալ։
Այն 'ինըպատ լերինն եղ եալ·
որպէս մովսէսըն պաղատ եալ։
Որ քան ըզ ձեռսըն տարած եալ·
հայոց զօրացըն զօրաց եալ։
Եւ մինչ 'ի վայր կոյս խոնարհ եալ·
պարսկականացն ընդ դիմաց եալ։
Բայց սպառ զաւիր վարուք կաց եալ·
և 'ի սրբոյն յանդիման եալ։
Որում մահու դեղ արբուց եալ·
և 'ի կենաց աստի հան եալ։
Իժամ նա հոգւոյն ակամբ յառ եալ·
մինչ 'ի վախճանըն հուպ եղ եալ։
Օ ապագայիցն իր հանդերձ եալ·
մերձակայիցըն ծանուց եալ։
Յարշակունեաց զարմէ սեր եալ·
Թագըն փառաց սաէ բարձ եալ։
Եւ 'ի յազգէն լուսաւոր եալ·
հովիւ բայց մի այլ ոչ նստ եալ։
Հայք 'ի հիմանցըն տապալ եալ·
ազգաց բազմաց կոխան եղ եալ։
Եկեղեցիքըն խաւար եալ·
մանկունք նորայ յազգըս գեր եալ։
Ծառայական ազգին ծըն եալ·
հայոց ազատքըն ծառայ եալ։

Սւ քանանու զարմ անիծ եալ·
օրհնեա՛լ զօրմին հայոց տիր եալ:
Իսկ 'ի նեւուին պղծոյն մերձ եալ·
արիակա՛ն զօրացն ել եալ:
Իսմայելի՛ն տոհմին յաղթ եալ·
զերուսաղէմ քաղաքն առ եալ:
Ամրս բազումս մարտ եդ եալ·
համդէպ միմեանց պատերազմ եալ:
Հռոմայեցո՛ցըն նուազ եալ·
'ի նետողա՛ցն յաղթա՛ հար եալ:
Յետ այնորիկ յոյժ զօրաց եալ·
և վան՛ հաւատոյն հալած եալ:
Եկեղեցի՛ւք լուսաւոր եալ·
աշխարհ ամէն խաղաղաց եալ:
Մինչև լրո՛ւմն երկրի եկ եալ·
դատաստանի՛ն օր մերձեց եալ:
Ապստամբեա՛ց յերկրէ բարձ եալ·
և արդարոց թագաւոր եալ:
Մինչ զայսպիսիս հոգով խօս եալ
հրաժարակա՛ն յերգ յօրին եալ:
Ամենեցո՛ւն ողջոյն տուէ եալ·
'ի սրբութե՛ցըն հրաժար եալ:
Ա հոգին մաքուր ծը աւանդ եալ·
'ի հրեշտակա՛ց վեր ընկալ եալ:
Օ որ յամբաւանալըն ծանուց եալ·
որք 'ի լերի՛նս միայն աց եալ:

Նկ

Իսկ

Իսկ ըզ մարմի՛նն ողբով քառ եալ.
'ի Թիլնաւան ըզ նոյ տար եալ:
Յերգ հոգևոր պարաւոր եալ.
ընդ նախա՛ հա՛րցըն հանգուց եալ:
Սակայն պապա՛յ պարտաւոր եալ.
վասն այս չարեա՛ցս որ գործեց եալ:
նհ Թէոդոսի ըզ նայ սպան եալ.
ըզ վրէժարեա՛ն սորա՛յն խնդր եալ:
Արտաւազդա՛յ փոխանակ եալ.
յարշակունի զարմէցեղ եալ:
'Ի քաջութեն գովաբան եալ.
մի՛նչ տրդատա՛յ համանման եալ:
Օ է մի՛նչ մանո՛ւկ յել լոգա՛լ եալ.
առիւծս ոգո՛ւնըս կոտոր եալ:
Այլ ևըզ հի՛նգ այր քաջաց եալ.
'ի յերերա՛ց վերա՛ սպան եալ:
Նա և այլ բազումս արեաց եալ.
ապա արքա՛յ հայոց նստ եալ:
Որ ընդ եփրա՛տ անդրաքայլ եալ.
ևզաւազա՛կըն սատակ եալ:
'Ն, որ աջայէլ աստերև եալ.
ընդ սկամանկո՛ս գետըն վազ եալ:
Նա և զքինոնեաւ գերազանց եալ.
Երկու ևքսա՛ն կա՛նկուն քայլ եալ:
Բայց մանկաբա՛ր անմտաց եալ.
Թէոդոսէ՛ ըստահակ եալ:

Ուստի նորա զայն ըմբռուն եալ· նձ
և'ի մոհրու պատիժս արկ եալ։
Յորում երկուց Թագաւոր եալ·
որք 'ի պապայ որդիս ծըն եալ
Մ՛ի ոմն արշակ վերայ կոչ եալ·
վաղարշակ միւսն անուան եալ։
Սոքա Թագին ոչ պերճաց եալ
և ոչ զօրաւք զօրապետ եալ։
Մինչըն յունաց հարկատու եալ·
միւսըն պարսից հպատակ եալ։
Յայսմ վայրի եղև յայտն եալ·
այնոր մեսրոպըն կոչեց եալ·
Որ տեսական ուսմամբ վարժ եալ·
գործնականաւ գերազանց եալ։
Ճգնողական վարս ընկալ եալ
և յանապատըս հետև եալ։
Օրըստօրէ զմահ անձն առ եալ·
ընդ ջեռն չարչարանաց եալ։
Նարեաց պատճառաւ հայոց եղ եալ·
զիմաստութեն գանձըն լնուր եալ։
Զոր ազօթից մասամբ գտ եալ· նղ
հոգւոյն մատամբ տպաւոր եալ։
Ըստ մնքխեան արժանաց եալ·
զմեծագիծ տառս ընկալ եալ։
Երիւք տասամբք վեցիւք յանգ եալ·
արեգական ելիւք չափ եալ։

Այամ շնորհի՛ սովաւ տու եալ·
մեծըն սահա՛կ օժընդակ եալ:
Որ Ներսէսի որդի ծը՛ն եալ·
համա՛ նըման նախնեացն եղ եալ:
Արդ երկոքի՛ն սոքայ ընտր եալ·
եկեղ՟ցւոյ ամոլք լըծ եալ:
Օ քանի ակօսըն պատառ եալ·
զիմաստութի՛ըն սերման եալ:
Մ՝անուկս ուշիմըս ժողով եալ·
նոր դպրութե՟ այնու վարժ եալ:
Որք թարքմանիչք հոգւո՛վ եղեալ
ըստ պտղոմեա՛յ ՚ի նոյն շարժ եալ:
Յաթենացո՛ց քաղաքն երթ եալ
զիմաստութե՟ ծաղիկս առ եալ:
Հ
Որպէս մեղո՛ւ թեօք բարձ եալ·
յեկեղեցի՛ս հայոց բեր եալ:
Այսէ մովսէ՛ս դաւթի եղ եալ·
և մամբրէիւ այլք հետև եալ:
Այն քան շնորհօ՛ք վերին լց եալ·
մինչ զի յունա՛ց գերազանց եալ:
Բայց մեսրոպա՛յ շրջագայ եալ·
զամենեսի՛ն լուսաւոր եալ:
Վրաց աղուանի՛ց գիր ըստեղծ եալ·
հոգւոյն շնորհօ՛ք առատաց եալ:
Յեկեղեցւոյ կարգ յօրին եալ·
և սքանչելօք վախճան առ եալ:

Լոյս 'ի յերկնից վերածագ եալ·
'ի ձեւ խաչի մարմնոյն խաչ եալ·
Բայց 'ի նոցո՛ւնց աճուրդս լ եալ·
խոսրով անո՛ւն յարքա նստ եալ։
Զոր և պարսից ըզ նա կալ եալ·
զվռամ շապուհ փոխան եդ եալ։
Եւ յետ սոցա՛ հայոց տիր եալ·
պարսիկ շապո՛ւհըն կոչեց եալ։
Ապա վերջի՛նըն վերջաց եալ·
որ արտաշէսն էր անուան եալ։
Ում նախարա՛րքըն ո՛չ հանդուրժ եալ·
'ի յաղտեղի գործոյն եղ եալ։
Թագաւո՛րքն պարսից մատն եալ·
փոխան նորա՛ պարսիկ առ եալ։
Եւ ըզ սահմա՛նս [illegible] մերժ եալ·
որ այսմ իրի ո՛չ հաղորդ եալ։
Որում փոխան սուրմակ նստ եալ·
և փռքիշոյ զնա յաջորդ եալ։
Այլ նախարարքըն զղջաց եալ·
առ հովուապետըն քաղցր եկ եալ։
Աղերսակա՛ն ձայնիւ մաղթ եալ·
լինել տեսո՛ւչ նոցին դարձ եալ։
Սակայն որդոյն ո՛չ յանձն առ եալ·
այլ զհրաշալին տեսիլ պատմ՝ եալ։
Որք տրամութբ՟ մեծաւ լըց եալ·
զկորուստ անձանց իւրեանց լացեալ։

Իսկ

Իսկ նա յաւո՛ւր որում ծընեալ·
'ի նոյն աւո՛ւր, մահուամբ լուծեալ։
Հ̃ն Մահկանացու յաշխարհ մտեալ·
անմահ յիշումն լինքեան թողեալ։
Տեսիլ սորի՛ն, աստ կատարեալ·
Թագ և հովի՛ւ հայոց բարեալ։
Օ որ նափորտամբն եցոյց ծալեալ·
և գունդն ոսկի՛ կտաւով ծածկեալ։
✠ Սակայն սակաւ ամաց անցեալ·
Թուըն սորէն յառաջացել։
Այն որ Վարդա՛ն վերաձայնեալ·
ա̃ծայի՛ն հոգով լըցեալ։
Մամիկոնեա՛ն զարմէ սերեալ·
և սպարապե՛տ հայոց եղեալ։
Օ եկեղեցո՛յ, սիւն հաստատեալ·
վասըն նորա՛ նահատակեալ։
Սմա բազո՛ւմք նիզակակցեալ·
ա̃բ նախարա՛րք հանդխացեալ։
Որք վարդագո՛յն արեամբ գընեալ·
զարքայութիւն խոստացեալ։
Օ որ թէ կամի ոք հաւաստեալ·
զեղիշայի՛ն տառ վերծանեալ։
Հ̃ե Որ ցուցանէ զայս գործեցեալ·
'ի յազկերտի՛ աւուրս եղեալ։
Ըզ գլուխն ոտի՛ւքն 'ի բաց բարձեալ·
զմեծըն փոքո՛ւմք տարամերժեալ։

Զ հօտըն հովուօք սրոյ տու եաւ.
զգառինս գայլո՛ցն յափըշտակ եաւ:
Օ երիտասարդըս խողխող եաւ.
'ի մարց գրկաց տղայք գեր եաւ:
Ւ զ կուսանս ոչ ոք զգաց եաւ.
ծերք յաթոռոյ պատուոյ անկ եաւ:
Ւ զ քահանայսն 'ի սուր մատն եաւ
զայրիս նոցա՛ ո՛չ ոք լաց եաւ:
Որպէս ղևո՛նդ ալեօք ծաղկ եաւ.
իմաստութե՛ պայծառաց եաւ:
Հ եղըն սահանկ պատարագ եաւ.
ոչ խորոյ փոխան այլ ինք զեն եաւ:
Սե՟ըն յովսէ՛փ հոգով մաքր եաւ.
և ոյք նոցին աշակերտ եաւ:
Որ զերկնայինն լոյսըն տես եաւ.
և պսակացն արժանաց եաւ:
Ստեփանոսի համանման եաւ. Շ̄ա
որպէս և ձայնըն վկայ եաւ:
Օ այս տեսութ՟ինս գուշակ եաւ.
հարցըն մերո՛ց նախ ասաց եաւ:
Ւ զ բարկութ՟ինս անտի սկս եաւ.
և մինչ առ մեզ ո՛չ կատար եաւ:
Բան զի պարսից յայնժամ տէրեաւ.
տանըս Հայոց թագաւոր եաւ:
Սակաւ իշխանք ինչ ամրաց եաւ.
յամուր տեղի՛ս ըմբռնաց եաւ:

Եկեղեցի՛ք հրձիգ եղ եալ·
մանկունք նորա՛ ողբովք ցրու եալ։
Պայծառ զարդուցըն խրթանց եալ·
կտաւըն թուխ նշանակ եալ։
Իսկ յետ ամաց այն ինչ անց եալ·
ժամանակա՛ցըն երկար եալ։
Փոքր ինչ չարին աղօտաց եալ·
հայոց ոգի և շունչ առ եալ։
Բագրատունեա՛ց թագաւոր եալ·
և մասնաւո՛ր հայոց տէր եալ։
Եկեղեցի՛ք լուսաւոր եալ·
նախարարաց գահնորոդ եալ։
Դարձեալ մեղա՛ց մեր զարթուց եալ·
զհարաւային ազգըն շարժ եալ։
Որոց մահմե՛տըն մոլոր եալ·
կոյր և կուրա՛ց առաջնորդ եալ։
Նախ ըզ պարսի՛ց աթոռն առ եալ·
արևելից տիրապետ եալ։
Ապա՛ ’ի մե՛զ հուրն այն վառ եալ·
և զընթանուրըս ճարակ եալ։
Այս ’ի վաթսուն թվականն եղ եալ·
ամք չորք յիսո՛ւն զերկիր մանր եալ։
Եւ յետ սոցա՛ այլ ազգ ել եալ·
յանապատէ ինչ հեռաց եալ։
Կրօնից նորին հաւատաց եալ·
մոլորելո՛յն ըզ հետ եղ եալ։

20 .Ե 320 Տամ

շճ ✠

Համայն աղգին թուրք անուանեալ·
իշխան և զորացեղ որոշ եալ:
Որոյ և զանփներ ոչ չափ եալ·
ընութեն թուոցն էր ոչ յաղթ եալ:
Բրեւն արքունք գաղանաց եալ·
զոգիր գործովք անմանաց եալ:
Ո իշխանութեն տաճկաց առ եալ·
թէ և կրօնիւք հաւատար եալ:
Նա ընդ աշխարհըս տարած եալ·
ծովու յայս կոյս հանուրց տէր եալ:
Ո ոսկերըս մեր ըղ ջորաց եալ·
զոր էր նախկի աղգաց ծըծ եալ:
Մ իշապ օրէն տոգա կէլ եալ·
և առիւծուց նըման մանր եալ:
Ո չի 'ի համար թիւ ոչ անկ եալ·
անպարտ յարեանցըն զոր հեղ եալ:
Կամ ծառայիցն անգին գեր եալ·
և կամ յայտնին որ վաճառ եալ:
Կամ ըղ գոյից յափըշտակ եալ·
որք ընդ ձեռամբ նորին անկ եալ:
Որոց այնքան աղքատաց եալ·
որպէս յերկաթ գոլով կապ եալ:
Թողից ըղ ջարըն մեծ աս եալ·
զհօգոց կորուստըն գործեց եալ:
Ի հաւատոցն ուրացուց եալ·
կամ չար գործովք ապական եալ: ՇԿ

Արդ այսպէսմ սրջք տանջ եաւ.
վասն մեղաց մեր դառնաց եաւ:
՚Ի սահակեայ սրբոյ սկս եաւ.
մինչև առ մեզ ո՛չ վրձար եաւ:
՚Ի յաշխարհէ՛ ծնընդեան եւ եաւ.
՚ի հայրենեաց տարա մերժ եաւ:
Յերկեր օտա՛ր պանտըխտաց եաւ.
մինչ զի ըզ մերըն մոռաց եաւ:
Օ աշխարհըն մե՛ր օտարք կեր եաւ.
մեք առաջի աչաց տես եաւ:
Անմիտ ազգաւ՟ զկծեցուց եաւ.
բայց ՚ի մեղա՛ց ո՛չ ըզ դարձ եաւ:
Սախնի աթո՛ռ որ լոյս ծագ եաւ.
այն ՚ի միգի՛ կայ խաւ՟ար եաւ:
Ա.Թուակա՛նքըն հեռաց եաւ.
տարր աշխարհէի՛ն շրջագայ եաւ:
Տոհմոր թագի՟ փառաւ՟որ եաւ.
անարժանի՛ց ստորև եղ եաւ:
չձ Որք աշխարհա՛ց բազմաց տեր եաւ.
՚ի.քաղցելոց հաց մուրաց եաւ:
Սակայն բնութե՟ն ազգին պահ եաւ.
որ պալ հաւ՟էկըն կոչեց եաւ:
Թ.է և թագուն իմն ամ փո՛փ եաւ.
ռամիկ ազգա՛ց միջի ծածկ եաւ:
Միայն ինքեանց ներհուն եղ եաւ.
որ յայմ ազգէ՛ գոլով սեր եաւ:

Որդի ըզ հայր փոխանակ եալ·
մինչ և առ մեզ ըսհասուց եալ։
՚Ի նախնական հօրէ սկս եալ·
՚ի պարթևէ́ն լուսաւո̂ր եալ։
Մ̀ինչ ՚ի վասակ քաջըն հաս եալ·
այնոր արեա́մբ նահատակ եալ։
Յորմէ գրիգոր որդի ծըն եալ·
մագիստրոս վերապատու̂ եալ։
Ր ծայրն շնորհօք լըց եալ·
իմաստութե̅ պայծառաց եալ։
Հօրըն մերոյ նա́ հայր եղ եալ·
ըստ մայրակա́նըն միջնորդ եալ։
՚Ի յարքայէն յունաց պատու̂ եալ· շդ·
և նահանգուց յոգունց տէր եալ։
Տեսականաւ̂ըն ճոխաց եալ·
և երկնուղի́ւըն զարդար եալ։
Ըստ հոմերի́ տաղա́ չափ եալ·
ըս̀տ պղատոնի́ պերճաբան եալ։
Յունականին ներհուն եղ եալ·
յոգնիմաստիցըն մակաց եալ։
Օ ա̅ծաշո́ւնչ տառ վերծան եալ·
օ̀ր ըստ օրէ ՚ի նոյն կըրթ եալ։
Ի կեղեցիս վայելչաց եալ·
՚ի հայաստան աշխարհ շին եալ։
Ր զ կրօնաստանըս յարդար եալ·
ըզ̀ վանակա́նըս յանձանձ եալ։

Օ առ

Զարդիւնական անձն ընկալ եալ·
զվարդապետա՛ց հոյլ ժողով եալ:
Հայր ըստ յոբայ որբոց եղ եալ·
այրեաց զարանց խնամ ած եալ:
Ը՟դ նիւթական գանձ ըստաց եալ·
անանկաց յանձինըս սերման եալ:
ա̅ Զի մինչ գարո՛ւն հոգւոցն հասեալ·
բազմաբեղո՛ւն պտղաբեր եալ:
Սա այսպիսի՛ վարուք կաց եալ·
ըստ ա՟յ յուղ եւ որ եալ:
Ժամանակաց ինչ յաջող եալ·
եւ առ նախնիսըն յաւել եալ:
Ժառանգ կենաց յետիւր թող եալ·
որս է զորդին բարեմասն եալ:
Պալհաւունին յիւրմէ սեր եալ·
՚ի գրիգորեա՛նց շառաւիղ եալ:
✠ Որոյ վահրամ անուանադր եալ·
յառաջագոյնըն կոչեց եալ:
Մինչ դեռ զօրա՛ց իշխող եղ եալ·
՚ի հայրենին յաթոռ նստ եալ:
Մինչ աշխարհի յօրէնս կալ եալ·
եւ ՚ի խառնիցն արտակաց եալ:
Քան զի հոգոյնէր նուէր եալ·
եւ ՚ի նորա մասին հաս եալ:
Իսկ յորժա՛մ զայսոսիկ լուծ եալ·
զառըստորեւս արհամարհ եալ:

Ըստ ամենայն իր փոփոխ եալ. ռժ
մինչև անունըն փոխադր եալ:
Որպէս սօղո՛ս վայրենաց եալ.
որ կնի պօղո՛ս ընդանաց եալ:
Նոյն և վահրամ նախ ասաց եալ.
գրիգորիոս վերաձայն եալ:
Քան զի մինչ իւրքըն կամեց եալ.
Թէ առնուլա՜ծ զուարձաց եալ:
Նա զյիսուսին բան յիշեց եալ.
և այնոքիւք զինքն խրատ եալ:
Թէ որոք ո՛չ զանձն ատեց եալ.
և զկնի իմ խաչըն բարձ եալ:
Նա՛ աշակերտ իմ ո՛չ եղ եալ.
անճառ փառացն ո՛չ հաղորդ եալ:
Զայս ո՛չ բանիւ լոկ ասաց եալ.
կամ ՚իսրտին խորհըրդած եալ:
Այլ և գործովք կատար եալ.
և յերկնային ուղղին սկս եալ:
Զաշխարհական ձև մերկաց եալ.
զիշխանական կամօր լուծ եալ:
Ըզ հեզութեանըն կերպ առ եալ. ռե
զխոնարհութեան լուծն ըստաց եալ:
Իյիւրայո՛ցըն հրաժար եալ.
և յամենապատրս հետև եալ:
Համակրօնից հաւասար եալ.
առաքինի՛ վարուք կրթ եալ:

Յօրէնըս տն 'ի տուէ խորհ եալ·
'ի գիշերի՛ 'ի նոյն տքն եալ:
Վկայութն տն քնն եալ·
և բոլորով սրտիւ խնդր եալ:
Ընդ ճանապարհն ամբիծ գնացեալ·
երանութե՛ց արժանաց եալ:
Յանապատի՛ առանձնաց եալ·
ըստ յովաննու պահօք սըն եալ:
Բայց չէր արժա՛ն լուսոյն Թաքչեալ·
կամ քաղաքին անտես եղ եալ:
Այլ յաշտանակըս բարձրաց եալ·
և յընթանուր լոյս ծաւալ եալ:
Օի մինչ յաւուրսըն յայն հաս եալ·
հայոց հովուա՛ցըն վաղճան եալ:
ՌԸ Տուն պետրոսեան 'ի բաց բարձեալ·
որպէս հեղեա՛ն այն ծերաց եալ:
Որով յունա՛ց ընդ մեզ չա՛ր եալ·
պղծում լինել Թոյլ ո՛չ տու եալ:
Օի անտերունչ ասեն եղ եալ·
լեցին 'ի կրա՛ւնըս մեր դարձ եալ:
Յորժամ արքայն մեր կոչեց եալ·
գագիկ անուն վերաձայն եալ:
Այնոր ըղ կարս 'ի յոյնս տու եալ·
և զծամընդա՛ւ դղեակն առ եալ:
Ջանիւ մեծա՛ւ գուն գործեց եալ·
ինչըս բազո՛ւմս անթիւ ծախ եալ:

Նա եւ ըզ կա՛րս նախ ասաց եալ·
այնըր խնդրոյ փոխանակ եալ։
Օ ի հովուապետ հայոց դարձեալ·
նստցէ յաթո՛ռն ունայնաց եալ։
Արդ ըղձի՛ր այսր հաս եալ·
եւ մնատանեա՞ց ոսկի կնիք եալ։
Մինչ ըզ վեհին հրաման առ եալ·
հարըս հայոց անդ ժողով եալ։
Եւ միաբան խորհուրդ ած եալ· ո̅խ
զարժանաւո՞ր խնդրոյն գըտ եալ։
Ի վերնակա՛ն խնամոց յայտն եալ·
յագարակի՛ գանձըն ծածկ եալ։
Ըյնոր ղօղեա՛լ եւ թաքուց եալ·
յանապատի լոյսն անփոփ եալ։
Ընդ որ հանո՛ւրց կամաց հաճ եալ·
առ՝ ՚ի խնդի՛րըն յորդոր եալ։
Օ գրիգորիոս յառաջ ած եալ·
որ եւ վահրա՛մ նախաձայն եալ։
Ուստի նորա՛ զայն ծանուց եալ·
եւ ՚ի պատուո՛յն յետ նահանջ եալ։
Օ ինքն անարժա՛ն այնմ ասաց եալ·
ընդ՝ ա՟յ՛ միջնորդ եղ եալ։
Բայց ամենից բռնադատ եալ·
եւ յակամա՛յ հարկաւո՞ր եալ։
Օծմամբ հոգւոյն ըզ նա օծ եալ·
յաթոռ նախնոյն վերա՛ նստ եալ։

Նոր ահարոն խոյրիւ ազ՟ին եալ·
և սամուէլ տ՟ն ձայն եալ։
ռճ Եկեղեցոյ վէմ հիմն եդ եալ·
վերուստ կոչմամբ անօթ ընտր եալ։
Որ և սոցունց համեմատ եալ·
զեկեղեցիս լուսաւոր եալ։
Երկրորդ մեսրոպ մեզ երև եալ·
զգիրքս քաղցրումբս թարգման եալ։
Ր.ռ ՚ի յունացն և ասոր ոց·
Ճառըս սրբոց վերոյ բեր եալ։
Զօն յիշատակ նոցին կարգ եալ·
ընթերցուածովքըն զարդար եալ։
Օ որս ոչ միայն լոկ վերծան եալ·
այլ և վարուցըն նախանձ եալ։
Ստըորումանուն իսկ ընկալ եալ·
վկայասէր վերոյ ձայն եալ։
Վտարանդութեն ոչ ըստաց եալ·
ոչ ՚ի միում վայրի բնակ եալ։
Պանդխտաբար յերկրի շրջ եալ·
զքաղցեալ հոգիսըն կերակր եալ։
Յերուսաղէմ քաղաքըն երթ եալ·
ուր փրկութիւն մեր ծագ եալ։
ռկ Եւ ՚ի սրբոց դիրքս հաս եալ·
յոր վայր նոցա նահատակ եալ։
Յարևմտականըս ժաման եալ·
ուր ազգ հայոց քաղաքում իջ եալ։

Ընդ ըզ նորին լուսաւոր եալ·
և իջաւանոցս հաստատ եալ։
Ընդ ուստ 'ի ծովըն մեծաց եալ·
յ գեպտականացըն փոփոխ եալ։
Յայլասեռիցըն մեծար եալ·
և յարքայէ նոցուց պատուէ եալ։
Ընդ մէջս որանդ շրջագայ եալ·
առ կենդանեօքն և հանգուց եալ։
Յորոց ծաղիկըն հաւաք եալ·
քաղցր վարուցըն նիւթ առ եալ։
Ընդ 'իյ թուըն մը եդ եալ·
ղառ 'իքեռէն որդի ծըն եալ։
Օ գրեգորեան համանուան եալ·
ղօրըն մերոյ եղբայր եղ եալ։
Օ այն որ շնորհօք հոգոյն լց եալ·
անբիծ վարուք արտիւ մաքր եալ։
Օ այն որ լուսոյ հոգոյն ծաղ եալ· ռհ
պէտոց նըման առոգաց եալ·
Որ յովսէփայ մեծի նման եալ·
ըզ համազգիս ըզ կնի ձգ եալ։
Օ արծ եղբարս իւր քաղցաց եալ·
ըստ յեսուայ զօրապետ եալ։
Որոյ վահրամ վերա ձայն եալ·
միւսոյն վճաւնք անուանադր եալ։
Որք վեհագոյն փառս ընկալ եալ·
և մեծարդի պատուոյ հաս եալ։

Ըզ պատերազմ ազանց վան եալ·
զհակառակաց հոյլըս յաղթ եալ:
Վասն այսորիկ շքեղաց եալ·
և աշխարհի նոցունց տէր եալ:
Ուստի մեծին հովուին դարձ եալ·
դաւ յարևելըս խորհեց եալ:
Օ իւր սիրեցեալն որդւոց եալ·
և զհօրն անունըն հաստատ եալ:
Ինքն 'ինոյեան լաստին եղ եալ·
յերկիր ուղի՛ղ առաջնորդ եալ:
ա̅ձ Յօթևանօք զանցարար եալ·
մինչ 'ի տաւրոս լեառըն հաս եալ:
Ընդ որ սրբոցըն բնակիք եղ եալ·
և 'ի մարմնի հրեշտակաց եալ:
Կըշտամբուանց փառաբան եալ·
զերրորդութի՟ն ամէնօրհն եալ:
Ի վայելուչ յայն վայր եկ եալ·
հովուապետին ըզ դօնաց եալ:
'Ի սեաւ մըթին լեառն անուանեալ·
ուր են հոգիք լուսաւոր եալ:
Օ յոգնավրդով կեանըս թող եալ·
զոր ևերազէր ծանուց եալ:
Յեծային վարըս ձգն եալ·
և զանմարմնոց կիրս ընկալ եալ:
Օ բանի սիրողըն հաճայք եալ·
և առ ինքեան բնակեցուց եալ:

Զգիրըս հոգւո՛յն միշտ ընթերցեալ.
և ընդ նոսին յար խօսակցեալ:
Ի մէջ երկրայքս անդուստ փոխեալ.
որ եփրատայ մերձ առ կացեալ:
Քաղաք քեսոն իմն անուանեալ. ո̄ղ
ուր հուպէ վա՛նք կարմիր կոչեալ:
Ընդ յիշխանէ՛ պատուասիրեալ.
ա̄ծասէր անձն երևեալ:
Որոյ վասի՛լ անուն ձայնեալ.
Նախնիլուզակ մակ անուանեալ:
Սրբի՛ն հանգո՛յն՝ գերազանցեալ.
և ամուսնո՛յն բարեմասնեալ:
Նոցա զհովիւն իւրեանց բերեալ.
որպէս ըզ հա՛յր ո̄գ յանձնեցեալ:
Զոր սըփոփմամբ ծերատացեալ.
յաշխատութե՛ ցըն հանգուցեալ:
Փոքր ինչ նորա՛ անդ յապաղեալ.
բնաւորակա՛նն ախտի շարժեալ:
Թէ երկրայինէ ծանուցեալ.
և ընդ բնութե̄ մահուկապեալ:
Որով մարմնո՛յն կապից հատեալ.
հոգին յարագ յերկի՛նս թռուցեալ:
Եւ որոգայթ որսոյն փշրեալ.
որպէս ձնձղո՛ւկ ոգին ապրեալ:
Պատկերըն երկրի զնիւթըն թողեալ. ճ
առ սկզբնատիպն ինքեան փոխեալ:

Զգան

Օ գանձըն տուողին 'ի մէջ բարձեալ:
խեցին անօթ ունայնաց եալ:
Օ որ սաղմոսիւք օրհնաբան եալ.
քաղցրաձայնից դասուցն առ եալ:
Եւ 'ի շերբեմ մահու եղ եալ.
հուպ 'ի խորանս անդ շին եալ:
Որք 'ի նախանձուց դերրս թաղ եալ.
այլ օտարաց պանդխտաց եալ:
Այլ 'ի յաթոռ իւր հաստատ եալ.
բազմաչիռս անոտանադր եալ:
Արժան աւուրն հարազատ եալ.
օծմամբ հոգւոյն նախ ձեռնադրեալ:
Յարեւելեան կողմանց եկ եալ.
յայլասեռիցըն հալած եալ:
Ըզ սեփհականն աթոռ թող եալ.
'ի շիրակեանն անի շին եալ:
Եւ աստանօր եկաւոր եալ.
առ իշխանին նախ ասաց եալ:
'Ի յանապատ իմըն բնակ եալ. ճ̃ժ
'ի մէջ լերանց շուղը անուան եալ:
Բայց նախ քան զայս բարեգործեալ.
ս̃բ հայրապետս այս յաջող եալ:
Օ որ չէ 'ի դէպ անտես առն ել.
զեկղեցոյ փականքն եղ եալ:
Քանզի յորժամ ազգ դառնացեալ.
քրիստոնէից եղէն տիր եալ:

Զմ̃րոց ամ̃նաց տեղի գըտ եալ·
մ̃ք ախթուրյս հակառակ եալ:
Եկեղեցի մ̃ք ազատ եալ·
և միածնին արեամբ գըն եալ·
Ծառայ նոցին ղոյն աւար եալ·
կապտալատու հարկաւոր եալ:
Եւ ընդ պտուղ մ̃ն ընծայ եալ·
որ մ̃յ էր նուէր եալ:
Յանօրինաց մասին հան եալ·
և պոռընկաց վարձկանք տուր եալ:
Արդ զայսպիսի՛ աղէտ տես եալ·
այնոր հոգւոմն էր զօրաց եալ:
Զերկնաւոր մարդկան ՚ի բնաց մերժ եալ· ԺԷ
առ վեհագոյն ազին երթ եալ:
Այնոր բոլոր ազանց տեր եալ·
որք են ծովու յայս կոյս բնակ եալ:
Որ մելէք չահ անուանադր եալ·
բարեբարոյն գովաբան եալ:
Զոր և սիրով իսկ ընկալ եալ·
և մեծարգի փառօք պատու եալ:
Զկամըս սրտի նորին լըց եալ·
և ընդ խնդիրսըն կատար եալ:
Որ և հրամանն անդուստ տու եալ·
հրահոսանօք այսրէն դարձ եալ:
Զհակառակացըն հոյլ հերք եալ·
որք ընդ հաւատըս պատուակ եալ:

Սեկեղեցի՛ ն̃բ ազատ եալ.
և վերըստին միաւոր եալ:
Թ·է և յետոյ նոքին դարձ եալ.
ըզ հուր չարեացն այն բոլբոջ եալ:
✠ Պ.ժլ աստանօր վրիպասան եալ.
զհարազատէ՛ն իմոյ ընտր եալ:
ՃԷ Որ 'ի ստենէ՛ գոլով հաստ եալ.
առ համանո՛ւն հօրըն վարժ եալ:
'Ի բրև նորա՛ վաղճան առ եալ.
հօրն երկրորդի աւանդս առ եալ:
Օ որ սիրաբար յի՛նքն ընկալ եալ.
յիմաստ տառից ներակրթ եալ:
'Ի բրու այնո՛ւ յառաւջաց եալ.
և հասակի՛ն մարմնո՛յ աճ եալ:
'Ի մ̃ջ կոչումբն հրաւիր եալ.
և քահանայ ըզ նա օծ եալ:
Պ.որդ մինչ կայեն զուարձաց եալ.
և առ միմեանըս խրախաց եալ:
Յն̃ծայի՛ն վարըս բերկր եալ.
և 'ի հոգւո՛յն ուրախաց եալ:
Ուր դառնութե̃ եղև հրն̃չ եալ.
և ձայն գուժի հռամայ հաս եալ:
'Ի յազգմանէն սրտաբեկ եալ.
և ապշութե̃՛ զահիհար եալ:
Բան զի գթած հայրըն խռով եալ.
ըզ հարազատ տէրանցն եղ եալ:

Ի ծայրին շնորհիւ լըց եաւ· չխ
և երկիւղիւըն զարդար եաւ։
Գ. եղապաճոյճ անձն երև եաւ·
իշխանութե՟ըն շքեղաց եաւ։
Ի զ նախնական անուն առ եաւ·
որ՝ ապիրատն էր յորջորջ եաւ։
Թ. ոռըն մեծի գրիգորոյ լ եաւ·
որ մագիստրոս մականուն եաւ։
Օ այս տունկ բարի արմատաց եաւ·
՚ի սմայելեան հողմոյն խըլ եաւ։
Որք ըստ մեղաց մերոց շարժ եաւ·
արմատախիլ զհայք արար եաւ։
Յ արևելեան կողմեան սկս եաւ·
մինչ յարևմուտըս ժաման եաւ։
Որդ առ մեզ եկեալ հաս եաւ·
և զամրականըն պաշար եաւ։
Վ ահանաւորըք կուռ վառ եաւ·
նիզակաւորըք պատրաստ եաւ։
Մ եքենայիւք պատնէշ կանգն եաւ·
ռամբոքար տանդուխտ հոս եաւ։
Որում տանել ոչ կարաց եաւ· չծ
քաջազնէին անդ բընակ եաւ։
Այլ որ և մերըն հայր եղ եաւ·
զոր վերագոյն նախ ասաց եաւ։
Բայց մինչ վաղճանն մարտին առ եաւ·
և թշնամեացըն հալած եաւ։

Ընդ

Ընդ չինական այր պատահ եալ·
և չար յաղթութեամբն գործեց եալ:
Յայլատեսից կոմին հար եալ·
և յաղթուժե բան բարբառ եալ:
Օ վեհն' ի հնդկեան իւր առ ձայնեալ·
որ վահանաձներ պար փակ եալ:
Յոր և նայեն' իսկ կամեց եալ·
զի նահատակըն խորախուս եալ:
Նա թագաւորն ընդ դարձան եալ·
հագուրացի ոմըն նստ եալ:
Ըզ լայնալիձըն լի քարշ եալ·
թէ երբ նա՛ 'ի դիտակն յառ եալ:
Յորժամ ետես ունայնաց եալ·
ճկ 'ի վահանէն որով ծածկ եալ:
Նրբերթևեան եռաթիւն եալ·
յանկարծակի ըզ նա հար եալ:
Ար 'ի ծովն յայն պատահ եալ·
'ի տեսարանն իւր ծովաց եալ:
Յաշտարակէն յոր վեր ել եալ·
'ի բախմանէն ստորանկ եալ:
Ըզ կնիս արձան մեծ թաւալ եալ·
և զյաղթ անդամըն ջախջախ եալ:
Յորմէ այլովք վերամբարձ եալ·
'ի պատուական դահոյն եդ եալ:
Խոցմամբ վիրացըն տագնապ եալ·
և յետ փոքու վերափոխ եալ:

Ընդ նահատա՛կս համակարգ եալ.
և՝ ընդ վկա՛յսըն պըսակ եալ։
Զի ընդ նոսին զարիւն հեղ եալ.
և ընդ նոսա՛ դասաւոր եալ։
Զոր սաղմոսի՛ւք երգաբան եալ.
և՝ արտասուք զնա ուղարկ եալ։
Վահանայից ակումբ առ եալ.
մոմեղի՛նօք բուրմամբ լուց եալ։
Զօրէն կոծոյն անդ կատար եալ.
և ՚ի շիրի՛մ հարցն ամփոփ եալ։
Նմա՛ բարի՛ այն տնօրի՛ն եալ.
զի բարիոք մահուամբ լուծ եալ։
Բայց մնացելո՛ցըս ճար եղ եալ.
գլխոյն ՚ի մէնջ գլխով բարձ եալ։
Վան զի զհովիւք քաջհար եալ.
զգառինսըն գայլք յափշտակ եալ։
՚Ի հայրենեաց տարամերժ եալ.
օտար սեռից ստորև կաց եալ։
Բայց միայնո՛յ ո՛չ շատաց եալ.
զի ըստ մարմնո՛յ հօրէն տուժ եալ։
Սիրոյ գրկա՛ց նորին մերժ եալ.
և ՚ի խնամոցն օտարաց եալ։
Ըւլ յետ սակաւ ամաց անց եալ.
մինչ դեռ տակաւ տարաբեր եալ։
՚Ի միւս հօրէ՛ն հոգւոյ զրկ եալ.
բանսըրկոսըն կոչեց եալ։

Զի ըստ մեղա՛ց մեր յաճախ եալ·
նըմին օրհա՛սըն պատահ եալ։
հձ Եւ մեք կրկին թշուառաց եալ·
՚ի փրկութենց ա՛ն յոյս եղ եալ։
Զոր և ուխտի՛ն նախասաց եալ·
զոր ՚ի վերո՛յ յիշատակ եալ։
Քահանայիւք օրհնաբան եալ·
՚ի շուղը անուներն հանգուց եալ։
Բայց բարեգո՛յթ հայրըն գթացեալ·
և ո՛չ իսպառ մեզ բարկաց եալ։
Այլ յարմարո՛ց բարեաց բղխ եալ·
մեզ գաւազա՛ն վերա՛յ ծաղկ եալ։
Զհարազատէ՛ն իմաստաց եալ·
զոր կանխագո՛յն բանս յիշեց եալ։
Անուն գրիգոր վերա՛յ ձայն եալ·
ըստ նախնական հօրէն ընտր եալ։
Զոր առաջին հայրն ըստաց եալ·
երկրորդէին հօր աւանդ տու եալ։
Եւ ս̃բ ուսմա՛մբ էր նա կրթ եալ·
հոգոյն խրատի՛ւք մանկա վարժ եալ։
Եւ ՚ի վաղճա՛ն մահուն հաս եալ·
՚ի ս̃բ յաթոռ իւր հաստատ եալ·
հղ Մարգարէին բանի՛ն լըց եալ·
փոխանակ հա՛րց որդւոց եղ եալ։
Հանրականաց հայաստան եաց·
յեկեղեցւո՛յ իշխան նստ եալ։

՚Ի

Ի կոչմանէ հոգւոյն ընտր եալ․
բազմաբեղուն շնորհիւ լց եալ։
Ընդ մովսէսի զեսու տու եալ․
Մեզ փրկութե՛ն պատճառ եղ եալ։
Յեղիայէ կրկին առ եալ․
զեղիսէոս հոգիաց եալ։
Ըզ կնի փրկչին առ հայր ել եալ․
Եւ զմետասանս յերկրի թող եալ։
Յետ պօղոսի զընթացս առ եալ
զտիմոթէոս մեզ պարգեւ եալ։
Զօրաբաբէլ երկրորդ եղ եալ․
Եւ ըզ ցրուեալսըն ժողով եալ։
Ըզմայր որդովք իւրովք բերկրեալ․
յերուսաղէմ Նոր վերած եալ․
Զ իւրաքանչիւրս տնօրէն եալ․
Եւ ըստ բախտի կարգաւոր եալ։
Զ եղբայրս ինքեան հարազատ եալ․ Պ
իշխանական գահ յառաջ եալ։
Վասիլ անուն վեհ երեւ եալ․
Եւ զօրավար համապատու եալ։
Իւ մարիամ քոյր անուան եալ․
որ յաշխարհի կարգըս մտ եալ։
Իսկ ես կրտսեր նուաստաց եալ․ ✠
Ներսէս անուն վեր ստաց ե ալ։
Որ եւ նովիմբ յիմաստ կրթ եալ։
Եւ յերկնային նաըն կոչեց եալ։

Թ·եպէտ իմ՛ ոչ վերա՛ թեւ եալ·
և ըստ կոչմա՛նըն բարձրաց եալ:
Ր·ԱԼ ՚ի յերկիր հակամըտ եալ·
սիրով սորին վայրաբեր եալ:
Ս·ակայն նորա՛ ոչ նուազ եալ·
խնամոց բարեացն առիս եղ եալ:
Յ·ետ ստացողին կրկին ստաց եալ·
ընդ տածողին կրկին տած եալ:
Մ·ինչև յարբունսըս հասուց եալ·
և քահանայ ձեռամբք օծ եալ:
պծ Ե·րկնածոյին հօր նուիր եալ:
և միածնին բեր ընծայ եալ:
Թ·եպէտ նուէրս ոչ պատշաճ եալ·
բարեաց գործովք ոչ յառաջ եալ:
Ր·ԱԼ հեղգութե̄ յոյժ ըստ գտեալ·
և ան պտուղ սերման եղ եալ:
Ո·չ ՚ի սիրոյն սէր բորբոք եալ·
ոչ ՚ի հըրոյն ողջակիզ եալ:
Ր·ԱԼ ներհակօքըն գաղջաց եալ·
որպէս զոմանցէ ասաց եալ:
Մ·իայն ՚ի յոյսըն յուսաց եալ·
՚ի բարձրելոյն ոչ զրաց եալ:
Օ ն յայսցանեաց ՚ի բաց տար եալ·
զիս՛ ՚ի բարիսըն փոփոխ եալ:
Ր·ԱԼ առաջին մարդոյն սկս եալ·
ուստի ընութենըս յառաջ եալ:

Օ անցեալ նախնիս հայոց սէր եալ.
ցուցաք բանիւ համառօտ եալ:
Մինչ և՛ի մերըս հասուց եալ.
՚ի մանկակա՛ն տիս ժաման եալ:
Հասարակա՛ց խրախճան տու եալ.
որք իմաստիցեն ցանկաց եալ:
Յամենեցուն որք ընթերց եալ.
հայցմամբ սրտիւ զայս պաղատ եալ:
Յիշել յաղօթս արժանաց եալ.
զանձն անարժա՛ն և տաժան եալ:
Իին յորմէ յառաջէկ եալ
՚իյանգոյից գոյք էաց եալ:
Բանին ընդ հօր յորմէ ծըն եալ.
հոգոյն անդուստ յառաջ բղխ եալ:
Նըրորդութե՛ըն կատար եալ.
՚ի թիւ երից անձն ա՛ճոր եալ:
Միութե՜ըն բաժան եալ.
և բաժանմամբըն միաց եալ:
Իղբերաբա՛ր բարոյն հօս եալ.
բարի սատ ըծումըն գոյաց եալ:
Իծութենն խմում օրհն եալ.
օրհնաբանիչք նըմին եղ եալ:
Ուստի և մեր յայս յառաջ եալ
բանին ըզ բան պտղաբեր եալ:
Յա՜ճարտ բանի այսր հաս եալ.
ըզ տուօղ բանիս փառա՜ճոր եալ:

պէ

✠

'Ի հինգ հարիւր թիւ կատար եալ·
եօթանասնեց 'ինոյն յանգ եալ:
ՌՇ Կատարեցաւ բանըս չափ եալ·
Է 'ի համբակէ նուաստաց եալ:

ՎԵՐՋ:

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

---

114 [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Սբ եկեղեցին [illegible]

[illegible]